LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖ

PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ (TAP NR. 17-1572(2), 17-1571(2), 17-1570(2), 17-1569(2), 17-1568(2), 17-1567(2), 17-1566(2), 17-1565(2), 17-1564(2))

2017-12-08 Nr. NV-3142

Vilnius

Projekto rengėjas:
Finansų ministerija.

Projekto tikslas:
Įstatymo projektu siekiama skatinti mokėjimų rinkos plėtrą ir konkurenciją, skatinti inovacijas mokėjimų srityje, sustiprinti mokėjimo paslaugų vartotojų apsaugą, padidinti mokėjimų saugumą.
Įstatymo projektu į nacionalinę teisę perkeliamos 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje nuostatos bei sprendžiamos praktikoje kylančios problemos.

Dabartinė situacija:
- Nėra tinkamai užtikrinama mokėjimo paslaugų vartotojų apsauga ir nėra tinkamai atstovaujama jų interesams.
- Su Mokėjimų įstatymu susijusių nuostatų vykdymas nėra užtikrinamas veiksmingomis ir atgrasančiomis sankcijomis.
- Prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams taikoma perteklinė reikalavimų našta.
- Mokėjimų įstatymo nuostatos nėra suderintos su ES teisės aktais.

Projekto esmė:
Projektu siūlomi pagrindiniai pakeitimai.

Siekiant skatinti inovacijas mokėjimų srityje, siūloma:
Mokėjimų įstatyme numatyti dvi naujas paslaugas – mokėjimų inicijavimo paslaugą ir sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimų inicijavimo paslauga leis vartotojui inicijuoti mokėjimą iš sąskaitos atidarytos kito mokėjimų paslaugų teikėjo. Sąskaitos informacijos paslauga leis vartotojui gauti informaciją apie atidarytas keliose įstaigose sąskaitas. **Pirmiausia, naujasis reguliavimas leis atsirasti naujiems paslaugos tiekėjams – nuo šiol mokėjimus galės vykdyti ne tik bankai, bet ir visiškai nauji paslaugų teikėjai, o bankai privalės jiems suteikti galimybę mokėjimus inicijuoti.**

Siekiant skatinti mokėjimų rinkos plėtrą ir konkurenciją, siūloma:
- Mažinti mokėjimo įstaigoms teisiniu reguliavimu sukeliamos naštos dydį. Stebėtojų taryba ir valdyba bus neprivaloma. Tik mokėjimo įstaigoje, kuri yra akcinė bendrovė, turės būti sudaromas bent vienas kolegialus organas – stebėtojų taryba arba valdyba. Vidaus audito funkcijos galės būti perduotos kitiems asmenims.
- **Įtvirtinti mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigų teisę naudotis kredito įstaigų paslaugomis** – teisę atsidaryti mokėjimo sąskaitą ir teisę naudotis tiesioginio mokėjimo sistemos dalyvio paslaugomis.
- Išplėsti Mokėjimų įstatymo taikymo sritį. Atitinkamus reikalavimus taikyti ne tik mokėjimams ES valiutomis, bet ir mokėjimams ne ES valiutomis, bei mokėjimams, kai tik vienas mokėjimo paslaugų teikėjas yra ES, o kitas – už ES ribų.

Siekiant sustiprinti mokėjimo paslaugų vartotojų apsaugą, siūloma:
- Mokėjimo paslaugų vartotojų naudai keisti sąlygos dėl sutarties nutraukimo. Siūlomas trumpesnis 6 mėn. laikotarpis, kuriam praėjus, už bendrosios sutarties nutraukimą nemokamas komisinis mokestis (šiuo metu galioja 12 mėn.).

- Mokėjimo paslaugų vartotojų naudai keisti sąlygas dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės. **Vartotojui tenkančią patirtų nuostolių sumą dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės siūloma sumažinti nuo 150 Eur iki 50 Eur.** Taip pat siūloma numatyti, kad neautorizuotos operacijos suma iki kitos darbo dienos pabaigos grąžinama, nebent įtariamas kliento sukčiavimas.
- Numatyti, kad mokėjimų paslaugų teikėjai privalomai nagrinėtų klientų skundus dėl mokėjimų paslaugų teikėjui teikiamų paslaugų.
- **Drausti mokėjimo sąskaitos ir kitų paslaugų siejimą.** Bankai, teikdami finansines paslaugas, iš savo klientų taip pat reikalauja atsidaryti mokėjimo sąskaitą. Reikalavimas turėti mokėjimo sąskaitą tame banke vartotojams lemia papildomas išlaidas. Galimybę pasinaudoti kito mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaita užtikrina jau įgyvendinti SEPA standartai, bet praktikoje klientai tokios galimybės neturi.
- Vartotojo naudai keisti nuo išieškojimo apsaugotų lėšų naudojimą. Praktikoje pastebima atvejų, kad mokėjimų paslaugų teikėjai nustato papildomus apribojimus naudotis nuo išieškojimo apsaugotų lėšų suma, pavyzdžiui, nustatant, kad lėšas galima naudoti tik atliekant operacijas bankomatuose ar mokėjimų paslaugų teikėjo skyriuose. Siūloma nustatyti, kad vartotojas galėtų disponuoti lėšomis naudodamasis bent mokėjimo kortelėmis.

Siekiant padidinti mokėjimų saugumą, siūloma:

- **Nustatyti saugesnį autentiškumo patvirtinimą**. Siūloma nustatyti saugesnį autentiškumo patvirtinimą, kai prie sąskaitos jungiamasi nuotoliniu būdu, inicijuojama elektroninė mokėjimo operacija.
- Įtvirtinti pareigą mokėjimo paslaugų teikėjui nustatyti rizikos mažinimo priemones ir kontrolės mechanizmus. Taip pat mokėjimų paslaugų teikėjas turės pareigą nedelsiant informuoti priežiūros instituciją apie didelius operacinius ar saugumo incidentus.

Derinimas:
Projekto rengėjai organizavo susitikimą su rinkos dalyvių atstovais dėl pateiktų pastabų aptarimo, kurio metu buvo rasti kompromisiniai sprendimai.
Projektas darbo tvarka patikslintas pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės pateiktas pastabas.

Atitikimas Vyriausybės programai:
Įstatymo projektas atitinka Vyriausybės programos nuostatas, kuriomis numatyta finansinių paslaugų vartotojų apsaugos sistemos peržiūra ir tobulinimas.
Įstatymo projektas įtraukti į Seimo Rudens sesijos darbų programą.

Dalykinio vertinimo išvada:
Siūloma projektą svarstyti Vyriausybės posėdžio B dalyje.
Taip pat Vyriausybės posėdžio metu prašoma rengėjų dar kartą informuoti, kodėl neatsižvelgiama į Lietuvos bankų asociacijos likusias pastabą dėl **Įstatymų įsigaliojimo termino nukėlimo** (Finansų ministerija siūlo, kad teikiami įstatymai įsigaliotų 2018 m. sausio 13 d., Lietuvos bankų asociacija prašo, kad įstatymai įsigaliotų po 6 mėnesių nuo jų priėmimo, tai ypatingai liečia naujai reglamentuojamą mokėjimo nurodymo gavimo momentą, kuriam bankai dar nėra techniškai pasiruošę).

Vyriausioji patarėja Lina Liubauskaitė

Lina Liubauskaitė, tel. 8 706 63 809, el. p. lina.liubauskaite@lrv.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei 2017-12-04 Nr. (7.59-02)-6K-17042\13

DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ TEIKIMO

Lietuvos Respublikos finansų ministerija, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2017 m. spalio 31 d. išvadą Nr. NV-2763, teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei šiuos patikslintus įstatymų projektus:

1) Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektą;

2) Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projektą;

3) Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektą;

4) Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

5) Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymo projektą;

6) Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2, 18 ir 44 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektą;

7) Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 56, 72 ir 77 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą;

8) Lietuvos Respublikos centrinių kredito unijų įstatymo Nr. VIII-1682 40, 54 ir 60 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą;

9) Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 49, 60, ir 66 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą.

Įstatymų projektai parengti į nacionalinę teisę perkeliant 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (toliau – Direktyva). Plačiau įstatymų projektai aptariami aiškinamajame rašte.

Įstatymų projektai neprieštarauja Lietuvos Respublikos Vyriausybės programai.

Įstatymų projektams įgyvendinti Lietuvos Respublikos biudžeto lėšų nereikės.

Dėl įstatymų projektų konsultuotasi su visuomene, paskelbiant įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje. Iš visuomenės pastabų ir pasiūlymų nebuvo gauta.

Įstatymų projektai įgyvendina Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, IV prioriteto „Darni ir konkurencinga ekonomikos plėtra“ 4.2 krypties „Verslo sąlygų ir investicinės aplinkos gerinimas, vartotojų teisių apsaugos stiprinimas“ 4.2.12 papunktyje numatyto darbo „Vartotojų apsaugos sistemos veiksmingumo didinimas, sukuriant aiškų ir skaidrų reguliavimą, optimizuojant vartotojų apsaugos procesus“ 5 dalį, kurioje numatyta finansinių paslaugų vartotojų apsaugos sistemos peržiūra ir tobulinimas.

0. Teikimas

Biudžetinė įstaiga
Lukiškių g. 2, LT-01512 Vilnius
Tel. (8 5) 239 0000
Faks. (8 5) 279 1481
El. paštas finmin@finmin.lt
http://www.finmin.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 288601650

Atsižvelgiant į tai, kad įstatymų projektai įgyvendina Direktyvą, kurią į nacionalinę teisę reikia perkelti iki 2018 m. sausio 13 d., bei į tai, kad naujomis siūlomomis nuostatomis bus suteiktas reikšmingas postūmis mokėjimų rinkos plėtrai ir konkurencijai, skatinamos inovacijos mokėjimų srityje (prisidedant prie bendros finansinių technologijų – FinTech – industrijos plėtros) ir sustiprinama mokėjimo paslaugų vartotojų apsauga, padidinamas mokėjimų saugumas, tikslinga minėtus projektus teikti Lietuvos Respublikos Seimui kuo skubiau, nelaukiant paraleliai rengiamos horizontalios Lietuvos banko priežiūrinių pareigų peržiūros (įstatymų projektų paketas, siekiantis suvienodinti ir konsoliduoti priežiūrines procedūras ir poveikio priemones visų finansų rinkos dalyvių atžvilgiu bei įtvirtinti vienodą baudų dydžio apskaičiavimo tvarką, bus teikiamas kiek vėliau, o principinės abiejų paketų nuostatos jau suderintos). Atitinkamai siūloma prašyti Lietuvos Respublikos Seimą svarstyti šiuos įstatymų projektus skubos tvarka.

Dėl įstatymų projektų konsultuotasi su visuomene, paskelbiant įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje. Iš visuomenės pastabų ir pasiūlymų nebuvo gauta.

Įstatymų projektai buvo teikiami išvadoms gauti Teisingumo ministerijai, Ūkio ministerijai, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai, Europos teisės departamentui prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos, Lietuvos bankui, Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybai prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Ryšių reguliavimo tarnybai, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybai, Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai, Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Lietuvos bankų asociacijai, Lietuvos auditorių rūmams, Lietuvos centrinei kredito unijai, Asociacijai Lietuvos kredito unijos, asociacijai „Lietuvos kreditas, Mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigų asociacijai, Lietuvos draudikų asociacijai, Lietuvos bankų klientų asociacijai, Nacionalinei finansinių paslaugų vartotojų asociacijai, asociacijai „Už sąžiningą bankininkystę“, Lietuvos vartotojų asociacijai, Lietuvos vartotojų institutui, Nacionalinei vartotojų konfederacijai, Vartotojų teisių gynimo centrui, Vartotojų teisių institutui, Lietuvos nacionalinei vartotojų federacijai, Lietuvos pramonininkų konfederacijai, Lietuvos elektroninės komercijos asociacijai, Lietuvos smulkiųjų verslininkų ir prekybininkų asociacijai, Lietuvos prekybos įmonių asociacijai, Smulkių ir vidutinių verslo įmonių asociacijai (SVVIA) ir Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo tarybai.

Teisingumo ministerija, Ūkio ministerija, Europos teisės departamentas prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos, Lietuvos bankas, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba, Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija, Lietuvos bankų asociacija, Mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigų asociacija, asociacija Lietuvos kreditas, Lietuvos vartotojų asociacija pateikė pastabas įstatymų projektams. Įstatymų projektai buvo patikslinti pagal suinteresuotų institucijų pastabas ir suderinti su institucijomis darbo tvarka. 2017 m. rugsėjo 18 d. buvo organizuotas susitikimas su rinkos dalyvių atstovais dėl įstatymų projektams pateiktų pastabų aptarimo. 2017 m. rugsėjo 25 d. buvo organizuotas susitikimas su Teisingumo ministerijos atstovais likusioms darbo tvarka nesuderintoms pastaboms aptarti. Dėl pastabų, į kurias neatsižvelgta (ar atsižvelgta iš dalies), buvo pateikta derinimo pažyma.

Įstatymų projektai papildomai buvo patikslinti įvertinus Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės (toliau – Teisės grupė) išvadoje pateiktas pastabas ir suderinti su Teisės grupe darbo tvarka (el. paštu, telefonu). 2017 m. gruodžio 4 d. buvo organizuotas susitikimas su Teisės grupės atstove likusioms darbo tvarka nesuderintoms pastaboms aptarti. Dėl Teisės grupės pirminių pastabų, į kurias neatsižvelgta, papildyta derinimo pažyma, kurioje pateikti argumentai darbo tvarka suderinti su Teisės grupe.

Įstatymo projektus rengė Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento (direktorius – Sigitas Mitkus, tel. (8 5) 2390 070) Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus (vedėja – Edita Bačkieriūtė, tel. (8 5) 2199 385) vyr. specialistės Agnė Grigaitė, tel. (8 5) 2194 482 ir Akvilė Kalantaitė, tel. (8 5) 2390 223 ir Lietuvos banko Finansinio stabilumo departamento (direktorius – Simonas Krėpšta, tel. (8 5) 2680 142) Rinkos infrastruktūros politikos skyriaus vyriausioji ekonomistė Jūratė Butkutė, tel. (8 5) 2680 809.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projektas, 1 lapas.

2. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (nauja redakcija), 49 lapai;
3. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projektas (nauja redakcija), 36 lapai;
4. Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas (nauja redakcija), 39 lapai;
5. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 4 lapai;
6. Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 6 lapai;
7. Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2, 18 ir 44 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 3 lapai;
8. Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 56, 72 ir 77 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 4 lapai;
9. Lietuvos Respublikos centrinių kredito unijų įstatymo Nr. VIII-1682 40, 54 ir 60 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 4 lapai;
10. Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 49, 60, ir 66 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas ir jo lyginamasis variantas, 4 lapai;
11. Aiškinamasis raštas, 12 lapų;
12. Derinimo pažyma, 10 lapų.
13. Administracinės naštos ūkio subjektams apskaičiavimo ataskaita (dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projekto), 64 lapai.
14. Administracinės naštos ūkio subjektams apskaičiavimo ataskaita (dėl Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projekto), 35 lapai;
15. Administracinės naštos ūkio subjektams apskaičiavimo ataskaita (dėl Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projekto), 38 lapai;
16. Teisės aktų projektų antikorupcinio vertinimo pažyma (dėl Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projekto), 6 lapai;
17. Teisės aktų projektų antikorupcinio vertinimo pažyma (dėl Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projekto), 13 lapų;
18. Teisės aktų projektų antikorupcinio vertinimo pažyma (dėl Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projekto), 13 lapų;
19. Atitikties lentelė (2014/92/ES), 49 lapai;
20. Atitikties lentelė ((ES) 2015/2366), 193 lapai;
21. Atitikties lentelė (2009/110/EB), 80 lapų;
22. Atitikties lentelė ((ES) 2015/751), 23 lapai;
23. Atitikties lentelė ((ES) 2009/924), 19 lapų;
24. Atitikties lentelė ((EB) 2012/260), 7 lapai.

Finansų ministras Vilius Šapoka

A. Grigaitė, tel. (8 5) 219 4482, el. p. agne.grigaite@finmin.lt

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

2017 m. d. Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2, 18 ir 44 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 56, 72 ir 77 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos centrinių kredito unijų įstatymo Nr. VIII-1682 40, 54 ir 60 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 49, 60 ir 66 straipsnių pakeitimo įstatymo projektams ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Prašyti Lietuvos Respublikos Seimą svarstyti šiuos įstatymų projektus skubos tvarka, siekiant įgyvendinti 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).

3. Įgalioti finansų ministrą Vilių Šapoką, o jam negalint dalyvauti – finansų viceministrę Loretą Maskaliovienę atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei, svarstant nurodytus įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras

Vilius Šapoka
2017-12-06

FM Teisės departamento
direktorius
Evaldas Kašėta
2017-12-06

Kalbos [illegible]
2017-12-06

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO, MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XI-549 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XI-1868 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ IR SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai:

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 (toliau – Mokėjimų įstatymas) pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 (toliau – Mokėjimo įstaigų įstatymas) pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 (toliau – Elektroninių pinigų įstatymas) pakeitimo įstatymo projektai parengti į nacionalinę teisę perkeliant 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (toliau – Direktyva). Be to, Mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektu (toliau – Mokėjimų įstatymo projektas) siekiama spręsti šiuo metu galiojančio Mokėjimų įstatymo taikymo praktikoje pastebėtus netikslumus.

Teikiamų įstatymų projektų tikslai – įgyvendinant Direktyvos nuostatas skatinti mokėjimų rinkos plėtrą ir konkurenciją, skatinti inovacijas mokėjimų srityje ir sustiprinti mokėjimo paslaugų vartotojų apsaugą, padidinti mokėjimų saugumą.

Kartu su įstatymų projektais teikiami susijusių įstatymų pakeitimų projektai:

1. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas;

2. Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Lietuvos banko įstatymo pakeitimo projektas);

3. Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2, 18 ir 44 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Finansų įstaigų įstatymo pakeitimo projektas);

4. Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 (toliau – Bankų įstatymas) 56, 72 ir 77 straipsnių pakeitimo įstatymas;

5. Lietuvos Respublikos centrinių kredito unijų įstatymo Nr. VIII-1682 (toliau – Centrinių kredito unijų įstatymas) 40, 54 ir 60 straipsnių pakeitimo įstatymas;

6. Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 (toliau – Kredito unijų įstatymas) 49, 60, ir 66 straipsnių pakeitimo įstatymas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai:

Įstatymų projektus rengė Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento (direktorius – Sigitas Mitkus, tel. (8 5) 2390 070) Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus (vedėja – Edita Bačkieriūtė, tel. (8 5) 2199 385) vyr. specialistė Agnė Grigaitė, tel. (8 5) 2194 482 ir to paties skyriaus vyr. specialistė Akvilė Kalantaitė, tel. (8 5) 2390 223 ir Lietuvos banko Finansinio stabilumo departamento (direktorius – Simonas Krėpšta, tel. (8 5) 2680 142) Rinkos infrastruktūros politikos skyriaus vyriausioji ekonomistė Jūratė Butkutė, tel. (8 5) 2680 809.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai:

Dabartiniai Mokėjimų įstatymas ir Mokėjimo įstaigų įstatymas įgyvendina 2007 m. patvirtintą Mokėjimo paslaugų direktyvą. Nuostatos, aktualios elektroninių pinigų įstaigoms, įgyvendintos Elektroninių pinigų įstatyme.

- *Mokėjimų įstatymas*

Mokėjimų įstatyme nustatytas mokėjimo paslaugų sąrašas, apimantis lėšų pervedimą, paslaugas, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti arba išimti iš mokėjimo sąskaitos, visas su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusias operacijas, mokėjimo priemonių išdavimą arba priėmimą, pinigų perlaidas. Šias paslaugas turi teisę teikti Įstatyme apibrėžti mokėjimo paslaugų teikėjai (toliau – MPT): kredito įstaigos, mokėjimo įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos, pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucijos, ir valstybės, savivaldybės institucijos, kai jos veikia ne kaip valstybės valdžios institucijos.

Įstatymas netaikomas operacijoms grynaisiais pinigais tiesiogiai iš mokėtojo gavėjui be tarpininkų, grynųjų pinigų rinkimui, užsiimant labdara arba vykdant veiklą, kuria nesiekiama pelno, pinigų keitimo veiklai, čekių, vekselių mokėjimo operacijoms, paslaugoms pagal priemones, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išleidėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle ar tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti.

Įstatyme reglamentuojamos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos ir informavimo apie jas reikalavimai. Išskiriamos vienkartinio mokėjimo ir bendrosios sutartys detalizuojant mokėtojui ir gavėjui teikiamos informacijos turinį, pobūdį, informavimo dažnumą ir informacijos pateikimo būdus. Apie bendrosios sutarties pakeitimus MPT privalo informuoti mokėjimo paslaugų vartotoją ne vėliau kaip likus 2 mėnesiams iki pakeitimų įsigaliojimo datos. Nustatomi atvejai, kuomet MPT draudžiama iš savo mokėjimo paslaugų vartotojų imti komisinį atlyginimą, pavyzdžiui, už informacijos pateikimą pagal kai kurias įstatymo projekto nuostatas, už taisomąsias ir prevencines priemones. Įstatymu taip pat draudžiama gavėjui reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą.

Įstatyme reglamentuojamos MPT ir mokėjimo paslaugų vartotojų teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo priemonių išdavimu, mokėjimo nurodymų vykdymu, nurodyta MPT atsakomybė dėl netinkamai įvykdytų ar neįvykdytų mokėjimo operacijų, dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų. Įstatyme reglamentuojami mokėjimo operacijų įvykdymo terminai – gavėjas turi gauti mokėjimo operacijos sumą ne vėliau kaip kitą darbo dieną, jeigu mokėjimo operacija atliekama Europos Sąjungoje (toliau – ES). Tačiau kai mokėjimo operacijos atliekamos Lietuvos Respublikoje, lėšas gavėjas turėtų gauti tą pačią darbo dieną (jeigu mokėjimo nurodymas buvo pateiktas iki 12 valandos). Perlaidoms grynaisiais pinigais numatytas ilgesnis - 2 dienų - terminas.

Priklausomai nuo to, ar mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, įstatymo projekte numatomas skirtingas apsaugos lygis. Mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie nėra vartotojai, daugeliu atvejų numatoma galimybė dėl mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų susitarti su savo MPT.

Įstatyme taip pat reglamentuojama atsakomybė už įstatymo pažeidimus. Numatyta, kad priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 3 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo dienos, o kai teisės akto pažeidimas tęstinis arba trunkamasis, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos arba trunkamojo pažeidimo pasibaigimo dienos (analogiški senaties terminai taikomi ir už Mokėjimo įstaigų bei Elektroninių pinigų įstatymų pažeidimus).

- *Mokėjimo įstaigų įstatymas*

Mokėjimo įstaigų įstatymas reglamentuoja mokėjimo įstaigų licencijavimo, veiklos, jų pabaigos ir veiklos priežiūros tvarką. Siekdamas tapti mokėjimo įstaiga, juridinis asmuo privalo gauti šios įstaigos veiklos licenciją arba mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją. Mokėjimo įstaigoms, turinčioms mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, nėra taikomi kapitalo ir kai kurie kiti reikalavimai. Tačiau mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija nesuteikia teisės mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitose ES valstybėse narėse. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją gali gauti juridiniai asmenys, kurių mokėjimo operacijų sumos vidurkis per mėnesį

neviršys 3 mln. eurų, o asmenys, atsakingi už mokėjimo įstaigos veiklą, nebuvo pripažinti kaltais padarę nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, ir kitus nustatytus nusikaltimus.

Mokėjimo įstaigos, turinčios įprastą veiklos licenciją, turi teisę teikti mokėjimo paslaugas ir kitose ES valstybėse narėse bei Europos ekonominės erdvės valstybėse per tarpininką, įsteigusios arba neįsteigusios filialo.

Juridinis asmuo, siekdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją (ne ribotos veiklos licenciją), privalo atitikti Mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytus pradinio kapitalo ir nuosavų lėšų reikalavimus. Mokėjimo įstaigos pradinio kapitalo dydis priklauso nuo numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšies ir sudaro nuo 20 iki 125 tūkst. eurų. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti skaičiuojamos atsižvelgiant į mokėjimo įstaigos pasirinktą ir priežiūros institucijos patvirtintą vieną iš trijų nuosavų lėšų skaičiavimo būdų.

Įstatyme nustatyta, kad visos Lietuvos Respublikoje įsteigtos mokėjimo įstaigos, jų filialai ir tarpininkai, veikiantys tiek Lietuvoje, tiek kitose ES valstybėse narėse, yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Teisė pradėti teikti mokėjimo paslaugas įgyjama tik po to, kai tas asmuo įtraukiamas į minėtąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.

Įstatyme nustatyta, kad mokėjimo įstaigų priežiūros institucija Lietuvoje yra Lietuvos bankas.

- *Elektroninių pinigų įstatymas*

Elektroninių pinigų įstatymas reglamentuoja elektroninių pinigų įstaigų ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų licencijavimo, veiklos, jų pabaigos ir veiklos priežiūros tvarką. Siekdamas tapti elektroninių pinigų įstaiga, juridinis asmuo privalo gauti šios įstaigos veiklos licenciją arba elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją. Elektroninių pinigų įstaigai priežiūros institucijos suteikta licencija suteikia teisę leisti elektroninius pinigus ir teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas. Elektroninių pinigų įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas, *mutatis mutandis* taikomi atitinkami Mokėjimo įstaigų įstatymo reikalavimai.

Elektroninių pinigų įstaigoms, turinčioms elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, netaikomi kapitalo ir kai kurie kiti reikalavimai. Tačiau elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija nesuteikia teisės elektroninių pinigų įstaigai teikti licencijuojamų paslaugų kitose ES valstybėse narėse. Elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją gali gauti juridiniai asmenys, kurių neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis neviršys 900 tūkstančių eurų, o jos vadovai nebuvo pripažinti kaltais padarę nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, ir kitus Elektroninių pinigų įstatyme nustatytus nusikaltimus.

Elektroninių pinigų įstaiga, turinti ne ribotos veiklos licenciją, turi teisę kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį.

Juridinis asmuo, siekdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos licenciją (ne ribotos veiklos licenciją), privalo atitikti Elektroninių pinigų įstatyme nustatytus pradinio kapitalo ir nuosavų lėšų reikalavimus. Elektroninių pinigų įstaiga privalo turėti pradinį kapitalą, ne mažesnį kaip 350 tūkstančių eurų. Elektroninių pinigų įstaigos nuosavo kapitalo dydžio, apskaičiavimo ir taikymo taisykles nustato priežiūros institucija.

Elektroninių pinigų įstatyme nustatyta, kad visos Lietuvos Respublikoje įsteigtos elektroninių pinigų įstaigos, jų filialai, tarpininkai bei užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, jų tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą.

Įstatyme nustatyta, kad elektroninių pinigų įstaigų priežiūros institucija Lietuvoje yra Lietuvos bankas.

- *Finansų įstaigų įstatymas*

Šiuo metu galiojančiame Finansų įstaigų įstatyme yra nustatyta pareiga rinkos dalyviams, įskaitant mokėjimo įstaigas ir elektroninių pinigų įstaigas, priežiūros institucijai teikti tam tikrą informaciją (pvz., įstatymo 44 straipsnio 3 dalimi nustatytas reikalavimas teikti priežiūros institucijai sutarčių su audito įmonėmis kopijas). Šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos nuostatos, pagal kurias finansų įstaigose turi būti du kolegialūs organai: stebėtojų taryba ir valdyba. Reikalavimus finansines paslaugas teikiantiems ūkio subjektams nustato specialieji įstatymai, todėl siūloma atitinkamai patikslinti Finansų įstaigų įstatymą, atsižvelgiant į konkrečias finansines paslaugas teikiančios bendrovės veiklos specifiką, teikiamų paslaugų apimtį, mastą ir sudėtingumą.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama:

Mokėjimo paslaugų direktyvą įgyvendinančios naujos nuostatos

- *Taikymo ir netaikymo sritis*

Mokėjimų įstatymo taikymo sritis išplečiama. Informavimo ir mokėjimo operacijų vykdymo reikalavimai taikomi ne tik mokėjimams ES valiutomis, vykdomiems valstybėse narėse, bet dauguma reikalavimų taikomi ir mokėjimams ne ES valiutomis bei mokėjimams, kai tik vienas MPT (mokėtojo arba gavėjo) yra ES, o kitas – už ES ribų.Mokėjimų įstatymo projekte patikslinama agento išimtis, agentas gali atstovauti tik vieną sandorio šalį – mokėtoją arba gavėją, kitu atveju paslauga nepatenka į įstatymo netaikymo sritį. Riboto tinklo išimtis praplečiama įtraukiant Valstybės reguliuojamas priemones, išleistas socialiniais ar mokesčių tikslais. Paslaugų teikėjai, kurie teikia paslaugas ribotame tinkle (t. y. galima atsiskaityti ribotame paslaugų teikėjų tinkle arba įsigyti riboto asortimento prekes) turi informuoti priežiūros instituciją, kai pasiekia 1 mln. Eur per metus apyvartą, kad priežiūros institucija įsitikintų, jog šie paslaugų teikėjai tenkina išimties kriterijus. Išimčių sąrašas papildomas elektroninių ryšių tinklų teikėjų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, kai mokama už skaitmeninį turinį ar bilietus, labdaros tikslais, ir išlaidos įtraukiamos į sąskaitą. Šioms paslaugoms numatyti vieno mokėjimo (iki 50 Eur) ir vieno abonento išlaidų per mėn. (iki 300 Eur) apribojimai ir paslaugų teikėjai priežiūros institucijai turi pateikti metines audito ataskaitas, įrodančias, kad laikomasi nustatytų apribojimų. Mokėjimo įstaigų įstatymo projekte numatyta, kad į pastarąsias dvi išimtis (riboto tinklo ir elektroninių ryšių teikėjų) patenkantys paslaugų teikėjai ir jų veiklos aprašymas įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir apie tai pranešama Europos bankininkystės institucijai.

- *Mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos teikimo paslauga*

Mokėjimų įstatymo projekte numatytos dvi naujos paslaugos – mokėjimo inicijavimo paslauga ir sąskaitos informacijos paslauga. Tai paslaugos, kai mokėjimo paslaugų vartotojas, pasitelkdamas šių paslaugų teikėjus, inicijuoja mokėjimo nurodymą iš sąskaitos atidarytos kitame MPT arba gauna informaciją apie savo mokėjimo sąskaitą(-as), atidarytą(-as) kitoje ar keliose įstaigose. Atitinkamai Mokėjimų įstatymas ir Mokėjimo įstaigų įstatymas papildomi reglamentuojant šią veiklą. Pirmiausia, nustatomi prudenciniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti asmenys, kad gautų leidimą teikti šias paslaugas. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjai ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjai turi gauti atitinkamas veiklos licencijas. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams, kurie teikia tik šią paslaugą, taikomi mažesni reikalavimai, lyginant su kitomis mokėjimo įstaigomis. Šias paslaugas taip pat turi teisę teikti kredito įstaigos ir elektroninių pinigų įstaigos.

Taip pat nustatomos šių paslaugų teikimo taisyklės, siekiant užtikrinti jų prieinamumą ir saugumą:

- Mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugų teikėjai gali prieiti prie mokėjimo sąskaitos duomenų tik gavę kliento sutikimą ir naudoti kliento duomenis tik tiek, kiek reikia paslaugai suteikti.

- Sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai privalo suteikti prieigą prie savo klientų sąskaitų net jei jie nėra užmezgę sutartinių santykių su mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugų teikėjais.
- Mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugų teikėjai turi teisę pasikliauti sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo klientams suteiktoms autentiškumo patvirtinimo priemonėmis.
- Komunikacijai tarp MPT naudojama atvirojo ryšio sąsaja, kuriai taikomi reikalavimai bus apibrėžti Europos Komisijos reguliaciniuose techniniuose standartuose.

Šios paslaugos reikalauja didelio techninio pasiruošimo, vien tik Europos Komisijos patvirtintų reguliacinių techninių standartų nepakaks – dėl atvirojo ryšio sąsajos gali būti reikalingos detalesnės techninės specifikacijos. Tuo užsiima keletas privačių europinių iniciatyvų. Priežiūros institucijai suteikiama teisė nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus, jei to reikia siekiant užtikrinti saugų ir patikimą atvirojo ryšio sąsajų veikimą, jų prieinamumą mokėjimo inicijavimo paslaugos ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams bei paskatinti konkurenciją mokėjimų rinkoje.

- *Teisė naudotis kredito įstaigų paslaugomis, reikalavimai mokėjimo sistemas valdantiems subjektams*

Mokėjimų įstatymo projekte įtvirtinama mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigų teisė naudotis kredito įstaigų paslaugomis – teisė atsidaryti mokėjimo sąskaitą ir teisė naudotis tiesioginio mokėjimo sistemos dalyvio paslaugomis. Šios paslaugos turi būti teikiamos laikantis objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų.

Mokėjimų įstatymo projekte taip pat numatyta, kad mokėjimo sistemas valdantys subjektai iki mokėjimo sistemos veiklos taisyklių ar jų pakeitimo įsigaliojimo datos turi gauti priežiūros institucijos nuomonę dėl taisyklių atitikimo nustatytiems objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo reikalavimams. Numatytas 20 darbo dienų terminas priežiūros institucijai pateikti savo nuomonę mokėjimo sistemą valdančiam subjektui dėl minėtų reikalavimų atitikimo. Jeigu pateiktos informacijos nepakanka pateikti nuomonei, priežiūros institucija gali paprašyti papildomų dokumentų ir (arba) informacijos. Nuomonė gali būti pateikiama tik turint visą reikalingą informaciją, dėl to po atitinkamo prašymo gavus papildomus dokumentus ir (arba) informaciją arba jei juos pateikia pats mokėjimo sistemą valdantis subjektas, priežiūros institucijos nuomonės pateikimo terminas skaičiuojamas nuo papildomai pateiktų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos.

- *MPT pareigos, operacijų vykdymas, informavimo reikalavimai*

Mokėjimų įstatymo projekte nustatomas trumpesnis – 6 mėn. – laikotarpis, kuriam praėjus, už bendrosios sutarties nutraukimą nemokamas komisinis mokestis (šiuo metu galioja 12 mėn. laikotarpis). Įstatymo projekte taip pat siūloma pasinaudoti Direktyvos nacionaline opcija dėl geresnių sutarties nutraukimo sąlygų nustatymo. Prieiga prie istorinių sąskaitos išrašų galima tik esant MPT klientu, o sąskaitos išrašų informacija gali būti svarbi įvairiose situacijose ir po sąskaitos uždarymo, pvz., siekiant įrodyti buvusį mokėjimą, panaudojant ją asmens kreditingumo įvertinimui. Taigi Įstatymo projekte nustatoma mokėjimo paslaugų vartotojų teisė, nutraukiant bendrąją sutartį, nemokamai gauti paskutinių 36 mėn. sąskaitos išrašą.

Vartotojui tenkanti patirtų nuostolių dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės maksimali suma sumažinama iki 50 Eur (nuo 150 Eur). Klientui netenka nuostoliai, kai jis negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės praradimo. Taip pat nurodoma, kad MPT grąžina neautorizuotos operacijos sumą nedelsiant (ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos), nebent įtariamas kliento sukčiavimas, apie tai turi būti informuojama priežiūros institucija.

Abiejose aukščiau pateiktose pastraipose aprašyti pakeitimai taip pat prisideda prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos

Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 (toliau - Vyriausybės programos įgyvendinimo planas), IV prioriteto „Darni ir konkurencinga ekonomikos plėtra“ 4.2.12.5 priemonės „Finansinių paslaugų vartotojų apsaugos sistemos peržiūra ir tobulinimas” tikslų pasiekimo.

Mokėjimų įstatymo projekte pasinaudota nacionaline opcija dėl trumpesnio nacionalinių mokėjimų eurais vykdymo termino nustatymo ir nustatoma, kad nacionalinių mokėjimų atveju negalioja nuostata dėl papildomos mokėjimo nurodymo įvykdymo dienos, kai jis inicijuotas popierine forma. Pagal dabartinį reguliavimą, pinigų perlaidos grynaisiais pinigais galėtų būti vykdomos 2 dienas (prie numatytos vienos dienos mokėjimo operacijoms įvykdyti galima pridėti papildomą dieną, kai jos inicijuotos popierine forma). Atsižvelgiant į įmokų grynaisiais pinigais paslaugos specifiką, manytina, kad nėra tikslinga nustatyti reikalavimą nacionalines pinigų perlaidas, kaip ir kredito pervedimus, įvykdyti tą pačią darbo dieną. Visgi Direktyvoje numatytas termino pailginimas, kai mokėjimas inicijuotas popierine forma, yra orientuotas būtent į popierinių dokumentų apdorojimą. Įmokų popierine forma apdorojimas yra palengvintas – paprastai sąskaita turi brūkšninį kodą, kurį nuskenavus mokėjimo duomenys iš karto įkeliami į sistemą, skyriuje pateikti mokėjimo nurodymai taip pat yra iš karto įvedami į banko sistemą. Taigi papildoma diena įvykdyti popierine forma pateiktus mokėjimo nurodymus nėra tikslinga.

Vadovaujantis Direktyva, Mokėjimų įstatymo projekte patikslintos MPT pareigos, kai mokėjimas įvykdomas pagal mokėtojo nurodytą neteisingą unikalų identifikatorių – mokėtojo MPT turi dėti pastangas atgauti mokėjimo lėšas, o gavėjo MPT turi bendradarbiauti ir perduoti mokėtojo MPT lėšoms atgauti reikiamą informaciją. Neatgavus lėšų, mokėtojo MPT mokėtojui pateikia turimą aktualią informaciją, reikalingą imtis teisinių priemonių.

Įstatymo projekte nustatomi reikalavimai dėl iš anksto nežinomos mokėjimo sumos rezervavimo – rezervuojant lėšas sąskaitoje turi būti gautas kliento sutikimas dėl konkrečios sumos ir rezervavimas turi būti panaikintas nedelsiant gavus informaciją apie konkrečią mokėjimo sumą.

Įstatymo projekte nurodytos MPT pareigos, kai mokėjimo operacija įvykdyta pavėluotai, iki šiol buvo nurodomos pareigos tik dėl neįvykdytų ir netinkamai įvykdytų mokėjimo operacijų.

- *Saugumo reikalavimai*

Mokėjimų įstatymo projekte nustatoma, kad turi būti naudojamas saugesnis autentiškumo patvirtinimas (*strong customer authentication*), kai prie sąskaitos prisijungiama nuotoliniu būdu, inicijuojama elektroninė mokėjimo operacija arba nuotoliniu būdu atliekami kiti veiksmai (kurie gali būti susiję su sukčiavimų rizika). Taip pat reikalaujama, kad saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūra užtikrintų mokėjimo operacijos dinamišką susiejimą su operacijos suma ir gavėju, kai inicijuojama nuotolinė mokėjimo operacija.

- *Operacinės ir saugumo rizikos ir incidentai, sukčiavimų statistika*

Mokėjimų įstatymo projekte įtvirtinama MPT pareiga nustatyti rizikos mažinimo priemones ir kontrolės mechanizmus, kasmet įvertinti šių priemonių tinkamumą ir apie tai informuoti priežiūros instituciją. Detalesnės rekomendacijos dėl saugumo užtikrinimo, operacinės ir saugumo rizikos valdymo bus nustatyti Europos bankininkystės institucijos gairėse. MPT turės pareigą nedelsiant informuoti priežiūros instituciją apie didelius operacinius ar saugumo incidentus, o taip pat ir klientus, jei dėl incidento jie patyrė arba gali patirti finansinių nuostolių. MPT taip pat turės periodiškai teikti sukčiavimų statistiką (patirtų nuostolių sumą pagal skirtingas mokėjimo priemones) priežiūros institucijai.

- *Mokėjimo įstaigų ir elektroninių pinigų įstaigų licencijavimas ir prudenciniai reikalavimai*

Mokėjimo įstaigų įstatymo projektu nekeičiamos licencijų mokėjimo įstaigoms išdavimo esminės sąlygos, tačiau licencijai gauti jos privalės pateikti papildomų dokumentų, susijusių su

saugumo incidentais, prieiga prie neskelbtinų mokėjimo duomenų, veiklos tęstinumo tvarka, saugumo politika, bent dalį veiklos vykdyti Lietuvos Respublikoje. Mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugas siūlančioms mokėjimo įstaigoms tam, kad įvykdytų savo įsipareigojimus, Įstatymo projektu reikalaujama, kad jos turėtų profesinės civilinės atsakomybės draudimą, garantiją arba laidavimą. Įstatymo projektu, įgyvendinant Direktyvos nuostatas, mokėjimo įstaigų pradinio kapitalo sudėtis ir nuosavo kapitalo skaičiavimas maksimaliai priartinti prie bankams taikomų kapitalo reikalavimų pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms. Bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą turės sudaryti ne mažiau kaip 75 proc. 1 lygio kapitalo, o 2 lygio kapitalas turės būti ne didesnis nei vienas trečdalis 1 lygio kapitalo.

Mažinamas teisiniu reguliavimo sukeliamos naštos verslui dydis mokėjimo įstaigoms: stebėtojų taryba ir valdyba bus neprivaloma. Tik mokėjimo įstaigoje, kuri yra akcinė bendrovė, vadovaujantis Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo nuostatomis, turi būti sudaromas bent vienas kolegialus organas – stebėtojų taryba arba valdyba. Mokėjimo įstaiga vidaus audito, jei jis yra privalomas, funkcijas galės perduoti kitiems asmenims.

Taip pat Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektu (toliau – Elektroninių pinigų įstatymo projektas) įgyvendinamos Direktyvos nuostatos, kurios privalo būti taikomos *mutatis mutandis* elektroninių pinigų įstaigoms.

- *MPT gaunamų skundų (prašymų) nagrinėjimo tvarka*

Atsižvelgiant į tai, kad Direktyva nustato pareigą mokėjimo paslaugų teikėjams ir elektroninių pinigų leidėjams nagrinėti klientų skundus ir, atitinkamai, terminus, per kuriuos skundai turi būti išnagrinėti, Mokėjimų įstatymo, Mokėjimo įstaigų įstatymo ir Elektroninių pinigų įstatymo projektuose nustatoma, kad privaloma nagrinėti klientų skundus (prašymus) (toliau – skundas) dėl jų teikiamų paslaugų, priežiūros institucijos nustatyta tvarka. Finansų rinkos dalyvis privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu taip susitarė finansų rinkos dalyvis ir klientas, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių finansų rinkos dalyvis negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Finansų rinkos dalyviai klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.

Siekiant harmonizuoti skundų nagrinėjimo procedūras mokėjimo, elektroninių pinigų leidimo ir kitų finansinių paslaugų teikėjų atžvilgiu, bei užtikrinti vienodas finansinių paslaugų naudotojų teises skirtinguose sektoriuose, analogiškai keičiamos Bankų įstatymo, Centrinių kredito unijų įstatymo ir Kredito unijų įstatymo nuostatos. Šiais pakeitimais stiprinama vartotojų apsauga, kaip numatyta Vyriausybės programos įgyvendinimo plano IV prioriteto „Darni ir konkurencinga ekonomikos plėtra“ 4.2.12.5 priemonėje „Finansinių paslaugų vartotojų apsaugos sistemos peržiūra ir tobulinimas”.

- *Poveikio priemonės*

Atsižvelgiant į tai, kad būtina užtikrinti veiksmingą pagal Direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų vykdymą užtikrinant, kad prireikus bus skiriamos atitinkamos, veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, Mokėjimų įstatymo projekte, Mokėjimo įstaigų įstatymo projekte ir Elektroninių pinigų įstatymo projekte nustatomi nauji piniginių baudų dydžiai, taip pat nustatoma nauja piniginių baudų apskaičiavimo bazė juridiniams asmenims (iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų), o fiziniams asmenims – fiksuotas iki 50 000 eurų dydis. Papildomai numatoma galimybė priežiūros institucijai skirti juridiniam asmeniui iki 100 000 eurų dydžio baudą tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba kai

juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės nei 1 milijonas eurų. Ši papildoma galimybė priežiūros institucijai yra būtina tam, kad net ir tais atvejais, kada, pavyzdžiui, juridinis asmuo nepateikia priežiūros institucijai finansinių ataskaitų ar jos yra neteisingos arba net vykdoma neteisėta veikla (verčiamasi licencijuojama veikla negavus licencijos) ir finansinės ataskaitos iš viso nėra sudaromos, būtų sudarytos sąlygos paskirti poveikio priemonę – baudą. Priešingu atveju sąžiningai apskaitą sudarančios ir dideles pajamas gaunančios įmonės atsidurtų blogesnėje padėtyje, nes joms būtų skiriamos didesnės baudos (iki 10 proc. nuo bendrųjų pajamų), nei veikiančioms neteisėtai (slepiančioms pajamas, atvaizduojant jas mažesnes nei yra iš tikrųjų ir pan.). Tokia papildoma galimybė taip pat leistų poveikio priemonę – baudą skirti ir tais atvejais, kada bauda, nustatyta pagal bendrąją baudų nustatymo taisyklę (iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų), nebūtų galima arba ji nebūtų veiksminga dėl pavyzdžiui, tokių situacijų, kai įmonė neseniai įkurta ir neturi pajamų arba įmonės pajamos yra mažos ir pagal bendrą taisyklę galima būtų paskirti iš esmės tik simbolinę baudą. Baudos dydis juridiniam asmeniui skiriamas atsižvelgus į jo bendrąsias metines pajamas, nustatytas pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jei juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. Baudų dydžiai keičiami atsižvelgiant į paraleliai pradėtą horizontalią Lietuvos banko priežiūrinių pareigų peržiūrą, siekiant suvienodinti ir konsoliduoti priežiūrines procedūras ir poveikio priemones visų finansų rinkos dalyvių atžvilgiu bei įtvirtinti vienodą baudų dydžio apskaičiavimo tvarką.

Taip pat siūloma nustatyti priežiūros institucijos teisę uždrausti mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigoms disponuoti lėšomis, turimomis ne tik kredito įstaigose, bet ir kitose mokėjimo bei elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, kad būtų išvengta galimybės apeiti minėtos poveikio priemonės taikymo tikslus, lėšas perkeliant ir jomis naudojantis kitose nei kredito įstaigose. Siekiant, kad vienodos taisyklės būtų taikomos visiems rinkos dalyviams, analogiškai tikslinamos ir Bankų įstatymo, Centrinių kredito unijų įstatymo bei Kredito unijų įstatymo nuostatos.

Mokėjimo įstaigų ir elektroninių pinigų įstatymų projektuose išplečiamas subjektų, kuriems taikomos poveikio priemonės, ratas. Mokėjimo paslaugas gal teikti tik asmenys, turintys Lietuvos banko suteiktą licenciją arba leidimą, jie privalo laikytis įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų. Praktikoje pasitaiko atvejų, kai asmenys verčiasi šia veikla neturėdami tam reikalingos licencijos ar leidimo. Todėl siūloma nustatyti priežiūros institucijai teisę atlikti tokių asmenų patikrinimus ir, jei būtina, taikyti šiems asmenims poveikio priemones.

Kitos mokėjimų rinkos vystymąsi skatinančios nuostatos, nenumatytos Direktyvoje

- *Mokėjimo sąskaitos ir kitų MPT teikiamų paslaugų siejimo draudimas*

Šiuo metu bankai, teikdami finansines paslaugas, iš savo klientų taip pat reikalauja atsidaryti mokėjimo sąskaitą, t. y. taiko mokėjimo sąskaitos ir kitos savo teikiamos finansinės paslaugos siejimą. Tokia praktika pastebima teikiant kredito paslaugas, indėlių priėmimo paslaugas ir investavimo paslaugas. Šių paslaugų teikimas įprastai susijęs su lėšų pervedimais – pvz., indėlio įmokėjimas ir išmokėjimas, kredito grąžinimo įmokų mokėjimas, su investicinių produktų pirkimu ir pardavimu susiję mokėjimai. Reikalavimas turėti mokėjimo sąskaitą tame banke vartotojams lemia papildomas išlaidas – jie turi mokėti periodinį sąskaitos aptarnavimo mokestį. Klientai galėtų išvengti papildomos mokėjimo sąskaitos minėtiems mokėjimams naudodami savo mokėjimo sąskaitą kitame banke. Galimybę pasinaudoti sąskaita kitame MPT užtikrina jau įgyvendinti SEPA standartai ir taikoma mokėjimo krepšelių kainodara. Visgi, pagal rinkos praktiką klientai neturi galimybės atsisakyti papildomos mokėjimo sąskaitos, o kol kas siejimas draudžiamas tik su nekilnojamuoju turtu susijusių kreditų atvejais ir tik nuo 2017 m. liepos 1 d. sudaromoms sutartims, t. y. kai įsigaliojo Lietuvos Respublikos su nekilnojamuoju turtu susijusio kredito įstatymas.

Atsižvelgiant į tai, manytina, kad šiuo metu esančios priemonės yra nepakankamos užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojo teisę laisvai pasirinkti mokėjimo paslaugų teikėją, neapsaugo nuo kitų perkamų paslaugų pabrangimo dėl reikalavimo turėti ir mokėjimo sąskaitą toje pačioje įstaigoje. Pastebima, kad ši problema ypač aktuali gyventojams sudarant terminuotųjų indėlių sutartis, dėl to siūloma uždrausti mokėjimo sąskaitos ir terminuotųjų indėlių siejimą. Taip pat siūloma uždrausti sieti laidavimo ir garantijos, kuriais vartotojas užtikrina trečiųjų asmenų prievolių mokėjimo paslaugų teikėjui vykdymą, siejimą su mokėjimo sąskaita. Siekiant užtikrinti mokėjimo paslaugų teikėjų galimybes administruoti šias finansines paslaugas ir su jomis susijusius lėšų pervedimus, numatoma mokėjimo paslaugų teikėjų teisė reikalauti atidaryti riboto naudojimo mokėjimo sąskaitą, kuri būtų naudojama tik teikiamos paslaugos administravimui. Atsižvelgiant į tai, kad mokėjimai kitomis valiutomis nėra plačiai naudojami ir kainuoja brangiau, siūloma nustatyti siejimo draudimą tik mokėjimo sąskaitų, atidarytų eurais, atžvilgiu.

Kadangi siejimo klausimas aktualus ne tik naujai sudaromoms sutartims, taip pat numatoma, kad vartotojai turi teisę nutraukti su minėtomis paslaugomis susietos mokėjimo sąskaitos sutartį, kuri buvo sudaryta iki siejimo draudimo įsigaliojimo.

Tuo tarpu, mokėjimo sąskaitos ir kitų paslaugų grupavimas, kai parduodamas paslaugų paketas, tačiau jas galima įsigyti ir atskirai, yra leidžiamas. Tokiu atveju MPT turi nurodyti kiekvienos paslaugos, įeinančios į paketą, kainą, jeigu jos būtų perkamos atskirai.

Šių reikalavimų įgyvendinimui numatytas vienerių metų įgyvendinimo terminas.

- *Nuo išieškojimo apsaugotų lėšų naudojimas*

Priverstinio lėšų išieškojimo procesą reguliuoja Civilinio proceso kodeksas, atitinkamai Mokėjimų įstatyme nustatyta, kad įstatymo nuostatos netaikomos mokėjimams vykdomiems pagal išieškojimo nurodymus. Teisės aktuose taip pat yra numatyta, kad kai kuriais atvejais tam tikra lėšų suma yra apsaugota nuo priverstinio lėšų išieškojimo, kad būtų užtikrintos minimalios lėšos reikalingos pragyvenimui.

Praktikoje pastebima atvejų, kad MPT asmenims, kuriems taikomas piniginių lėšų apribojimas, nustato papildomus (nenustatytus atitinkamų institucijų pateiktuose lėšų naudojimo apribojimo nurodymuose) apribojimus naudotis nuo išieškojimo apsaugotų lėšų suma, pvz., nustatant, kad lėšas galima naudoti tik atliekant operacijas bankomatuose ar MPT skyriuose. Siekiant mokėtojo galimybių naudotis lėšomis neapriboti daugiau nei nurodyta lėšų išieškojimo nurodymuose, Mokėjimų įstatyme numatomas reikalavimas per 12 mėn. nuo įstatymo įsigaliojimo užtikrinti, kad nuo išieškojimo apsaugotomis lėšomis vartotojas galėtų disponuoti naudodamasis bent mokėjimo kortelėmis. Ši nuostata taip pat padės užtikrinti didesnį pasitikėjimą elektroninėmis mokėjimo priemonėmis.

Pakeitimas yra finansinių paslaugų vartotojų apsaugos sistemos peržiūros ir tobulinimo iniciatyvų sudedamoji dalis pagal Vyriausybės programos įgyvendinimo plano IV prioriteto „Darni ir konkurencinga ekonomikos plėtra“ 4.2.12.5 priemonę.

Dėl reguliacinės naštos ir teisinio neapibrėžtumo mažinimo finansų rinkos dalyviams

Siekiant sumažinti prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams, įskaitant mokėjimo įstaigas ir elektroninių pinigų įstaigas, tenkančią perteklinių reikalavimų naštą, siūloma atsisakyti sutarties su audito įmone kopijos teikimo priežiūros institucijai. Manytina, kad sektoriniuose įstatymuose įtvirtinti reikalavimai dėl audito ataskaitų teikimo numatytais atvejais yra pakankami, o sutarties dėl audito ataskaitos rengimo pateikimas priežiūros institucijai papildomos vertės priežiūros tikslais nesuteikia.

Taip pat siekiant sumažinti ūkio subjektams tenkančią naštą, siūloma atsisakyti Finansų įstaigų įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos nuostatos, pagal kurią finansų įstaigose turi būti du kolegialūs organai: stebėtojų taryba ir valdyba. Nei stebėtojų taryba, nei valdyba nėra atskaitinga priežiūros institucijai ir iš esmės nesukuria pridėtinės vertės prižiūrint finansų įstaigos veiklą,

kadangi priežiūros institucija remiasi ne kolegialaus organo išvadomis, o teikiamomis finansų įstaigos ataskaitomis, planiniais inspektavimais, finansų įstaigos klientų skundais dėl teisės aktų pažeidimo, pateiktomis audito išvadomis dėl finansinių ataskaitų ir finansinės įmonės būklės. Pakeitimai neužkerta kelio akcininkams steigti kolegialius organus, vadovaujantis Akcinių bendrovių įstatymu.

Atitinkamai siūloma atlikti ir kitus redakcinio pobūdžio pakeitimus, atsisakant nuostatų, susijusių su deklaravimu, kad asmuo teikia finansines paslaugas, ir susiejant šias nuostatas su faktiškai vykdomu finansinių paslaugų teikimu.

Atsižvelgiant į tai, kad ribotos veiklos licenciją turinčios įstaigos atlieka mažiau svarbų vaidmenį rinkoje, jų vadovams paprastinami tinkamumo reikalavimai (atsisakoma griežtesnių bankų vadovams keliamų reikalavimų taikymo *mutatis mutandis* ir nustatomas atskiras baigtinis reikalavimų sąrašas).

Dėl mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms taikomų įmokų finansų rinkos priežiūros išlaidoms padengti

Įgyvendinus Direktyvą ir mokėjimo įstaigoms bei elektroninių pinigų įstaigoms pradėjus teikti naujas licencines mokėjimo paslaugas – mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos– būtina pakeisti mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms, teikiančioms šias paslaugas, įmokų bazę priežiūros išlaidoms padengti, kadangi šiuo metu taikoma įmokų bazė (mokėjimo paslaugų metinė apyvarta) nėra tinkama, nes teikiant šias naujas paslaugas nėra priimamos klientų lėšos ir nėra atliekamos mokėjimo operacijos. Tokiu būdu Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 1 priedo pakeitimo įstatymu mokėjimo įstaigoms įmokų baze priežiūros išlaidoms padengti siūloma nustatyti su mokėjimo paslaugų teikimu susijusias pajamas, atitinkamai elektroninių pinigų įstaigoms – su elektroninių pinigų leidimu ir (arba) mokėjimo paslaugų teikimu susijusias pajamas.

Dėl poveikio priemonių taikymo senaties termino

Mokėjimų, Mokėjimo įstaigų ir Elektroninių pinigų įstatymuose nustatytas poveikio priemonės skyrimo senaties terminas (3 metai) praktikoje vertintinas kaip nepakankamas, atsižvelgiant į galimus labai sudėtingus ir daug laiko ištirti reikalaujančius pažeidimus. Dėl šios priežasties projektuose siūloma nustatyti ilgesnį poveikio priemonės skyrimo senaties terminą. Projekte siūloma numatyti, kad priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos, o priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo, senaties terminas nutraukiamas, tačiau bet kokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonę negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Be to, ilgesni senaties terminai yra derinami su senaties terminais, kurie Europos Sąjungos teisės aktuose nustatyti finansų rinkos priežiūrą atliekančioms institucijomis veikiančioms supranacionaliniu lygiu ir taikančioms sankcijas už ES teisės aktų pažeidimus (pvz., bankų ir sandorių duomenų saugyklų veiklos srityse).

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta:

Tikimasi, kad naujasis reglamentavimas padidins MPT konkurenciją, paskatins nebankinio sektoriaus MPT plėtrą ir išplės mokėjimo būdų pasirinkimą mokėtojams ir gavėjams, pavyzdžiui, elektroninės prekybos atstovams. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjai galės pasiūlyti inovatyvių ir patrauklių būdų mokėjimams inicijuoti, pavyzdžiui, naudojantis programėlėmis išmaniuosiuose telefonuose, o mokėtojams nereiks iš anksto rūpintis lėšų pateikimu šiems MPT.

Naujasis reglamentavimas užtikrina didesnį mokėjimų vykdymo saugumą ir didesnę vartotojų apsaugą, tai paskatintų mokėjimo paslaugų vartotojus labiau pasitikėti elektroninėmis mokėjimo priemonėmis.

Mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms sumažinama dalis veiklos organizavimo reikalavimų – taip pagerinamos jų veiklos sąlygos.

Neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai:

Įstatymų projektai neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai:

Žr. 5 punktą.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios:

Priėmus įstatymų projektus, kitų įstatymų keisti nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, Įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas, o projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka:

Įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai buvo įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus:

Įstatymų projektai atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti:

Priėmus įstatymo projektus, Lietuvos bankas iki atitinkamų įstatymų projektų nuostatų įsigaliojimo turės parengti ir priimti įgyvendinamuosius teisės aktus.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais):

Įstatymų projektams įgyvendinti papildomų lėšų iš valstybės biudžeto nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados:

Negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

Mokėjimo sąskaita, mokėjimo paslaugos, mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėjimo paslaugų vartotojas.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai:

Netaikoma.

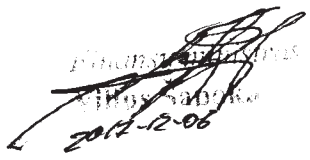

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

2017 m. d. Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo Nr. IX-1068 2, 18 ir 44 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 56, 72 ir 77 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos centrinių kredito unijų įstatymo Nr. VIII-1682 40, 54 ir 60 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Nr. I-796 49, 60 ir 66 straipsnių pakeitimo įstatymo projektams ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Prašyti Lietuvos Respublikos Seimą svarstyti šiuos įstatymų projektus skubos tvarka, siekiant įgyvendinti 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).

3. Įgalioti finansų ministrą Vilių Šapoką, o jam negalint dalyvauti – finansų viceministrę Loretą Maskaliovienę atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei, svarstant nurodytus įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras

Vilius Šapoka
2017-12-06

FM Teisės departamento
direktorius
Evaldas Kašėta
2017-12-06

Kalbos [illegible]
2017-12-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XI-549 PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymą Nr. XI-549 ir jį išdėstyti taip:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ ĮSTATYMAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato mokėjimo įstaigų licencijavimo, veiklos, jų pabaigos ir veiklos priežiūros tvarką, kad mokėjimo įstaigų sistema būtų stabili, patikima, veiksminga ir saugi.

2. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje įsteigtoms mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kitų valstybių narių mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kurie verčiasi mokėjimo paslaugų teikimu Lietuvos Respublikoje. Šio įstatymo 13 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir kredito unijoms.

3. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Glaudus ryšys** – kaip apibrėžta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte.

2. **Kita valstybė narė** – valstybė narė, išskyrus Lietuvos Respubliką.

3. **Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga** – kitoje valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas teikti mokėjimo paslaugas visose valstybėse narėse.

4. **Kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte.

5. **Mokėjimo įstaiga** – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“).

6. **Mokėjimo įstaigos filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje

įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.

7. **Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte.

8. **Mokėjimo įstaigos tarpininkas** (toliau – tarpininkas) – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, teikiantys mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaigos vardu.

9. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme (toliau – Finansų įstaigų įstatymas), Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme (toliau – Mokėjimų įstatymas) ir Lietuvos Respublikos bankų įstatyme (toliau – Bankų įstatymas).

3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai

1. Terminą „mokėjimo įstaiga“, kitas šio termino gramatines formas arba žodžių junginius su šiuo terminu Lietuvos Respublikoje gali vartoti savo pavadinime, reklamoje ar kitais tikslais tik pagal šį įstatymą mokėjimo paslaugas teikiantys asmenys.

2. Mokėjimo įstaigos teisinė forma gali būti tik akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė.

3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.

4. Mokėjimo įstaiga savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, šiuo įstatymu, Mokėjimų įstatymu, Europos Sąjungos ir priežiūros institucijos – Lietuvos banko (toliau – priežiūros institucija) teisės aktais bei savo steigimo dokumentais. Mokėjimo įstaigai Finansų įstaigų įstatymas, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas ir kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.

4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla

1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.

2. Be mokėjimo paslaugų teikimo, mokėjimo įstaiga turi teisę:

1) teikti glaudžiai su mokėjimo paslaugomis susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas;

2) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamasi Mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) vykdyti kitą veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 8 dalyje ir 7 straipsnio 8 dalyje nustatytus atvejus;

4) keisti valiutą (grynaisiais pinigais).

3. Mokėjimo įstaiga, teikdama vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, gali turėti mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo paslaugoms teikti. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaiga gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis ir elektroniniais pinigais.

4. Mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4 arba 5 punkte, susijusią paskolą tik jeigu laikomasi šių sąlygų:

1) lėšos skolinamos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti;

2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 11 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;

3) mokėjimo įstaiga negali skolinti mokėjimo operacijai vykdyti gautų ir laikomų lėšų;

4) mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu atitinka šio įstatymo 16 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka yra pakankamas.

5. Mokėjimo įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių ir leisti elektroninių pinigų.

6. Lietuvos Respublikos teismas, kitos įstatymų nustatytos institucijos ar pareigūnai, prieš priimdami sprendimus, kuriais apribojama mokėjimo įstaigos galimybė disponuoti jos sąskaitose esančiomis lėšomis ar kuriais kitaip apribojama mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl šių sprendimų įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, kurią priežiūros institucija pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikti išvadą gavimo dienos.

II SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ LICENCIJAVIMAS

5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija

1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

1) įstatus (įstatų projektą);

2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta;

3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje;

5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;

6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;

7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą;

8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus;

9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;

10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;

11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą;

12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;

13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;

15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka;

17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis;

18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;

19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;

20) buveinės adresą.

3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.

4. Mokėjimo įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikusio juridinio asmens kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;

4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–7 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą pateikusio juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

9. Mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos licenciją ir ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją, ją papildant ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimties pasikeitusius duomenis ir dokumentus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos.

10. Jeigu mokėjimo įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, ji privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo.

11. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.

12. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija

1. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, mokėjimo įstaigai suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis tose valstybėse narėse teikti sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14, 16, 17, 18 ir 19 straipsnių nuostatos.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

1) įstatus (įstatų projektą);

2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodoma paslaugų teikimo vieta;

3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

4) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;

5) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus;

6) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;

7) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;

8) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;

9) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

10) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

11) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka;

12) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis;

13) buveinės adresą.

3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 4, 5 ir 9 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti

veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.

4. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo), tik jeigu, jis atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomens ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

4) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

5) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, ketina teikti kitas mokėjimo paslaugas, nurodytas Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje, ji turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu panaikinti jai išduotos licencijos galiojimą ir išduoti mokėjimo įstaigos licenciją.

9. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir

(arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijai gauti, pasikeitimus.

10. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

7 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija

1. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų. Mokėjimo įstaiga, kuriai išduota ribotos veiklos licencija, turi teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos išduotoje licencijoje. Mokėjimo įstaigos, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla nevykdoma, – planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neturi viršyti 3 000 000 eurų per mėnesį, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytą atvejį. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14 ir 16 straipsnių nuostatos.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

1) įstatus (įstatų projektą);

2) verslo planą, kuriame nurodoma numatoma teikti mokėjimo paslaugų rūšis (rūšys) ir pateikiamas pirmųjų finansinių metų biudžeto projektas, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

3) dokumentus, kuriais įrodoma, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla dar nevykdoma, planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija (neviršys) 3 000 000 eurų per mėnesį;

4) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;

5) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir reglamentą (ES) Nr. 2015/847, aprašymą;

6) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

7) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytus reikalavimus;

8) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą);

9) buveinės adresą.

3. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo), tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius, su aiškiai

apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus.

4. Paaiškėjus, kad mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 kalendorinių dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu per 30 dienų mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nesikreipia dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo arba priežiūros institucija per šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus terminus neišduoda mokėjimo įstaigos licencijos, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos galiojimas jai panaikinamas.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasirengimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 1 ar 3 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą pateikusio juridinio asmens vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

9. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimties pasikeitusius dokumentus ir duomenis, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos.

10. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją

apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.

11. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas

1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu:

1) mokėjimo įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 5, 6 ar 7 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai;

2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;

3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas ją likviduoti;

4) mokėjimo įstaiga šio įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje ar 6 straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos panaikinimo.

3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4 punkte ar šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka.

4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka.

5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai, nurodo pažeidimą (pažeidimus) ir nustato ne ilgesnį kaip dviejų mėnesių terminą, per kurį mokėjimo įstaiga privalo nurodytą pažeidimą (pažeidimus) pašalinti.

6. Mokėjimo įstaiga, pašalinusi pažeidimą (pažeidimus), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo mokėjimo įstaigos pranešimo apie pašalintą pažeidimą (pažeidimus) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (pažeidimų) pašalinimą ir, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, priima sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai.

7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais.

8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius mokėjimo įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti mokėjimo įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu.

9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją.

III SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS VALDYMAS

9 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ir jos tarpininkų vadovai

1. Mokėjimo įstaigos vadovai yra:

1) administracijos vadovas;

2) valdybos nariai (jei valdyba sudaryta);

3) stebėtojų tarybos nariai (jei stebėtojų taryba sudaryta);

4) asmenys, atsakingi už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinių padalinių vadovai), jeigu mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą (jeigu tokie asmenys paskirti).

2. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, ir mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, vadovai turi būti nepriekaištingos reputacijos, kurią vertinant *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalių nuostatos.

3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, ir mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, administracijos vadovas, asmuo, atsakingas už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, turi būti įgijęs aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslų studijų srities teisės studijų krypčių grupės arba verslo ir vadybos studijų krypčių grupės ar ekonomikos krypties išsilavinimą (bakalauro ir magistro kvalifikacinius laipsnius) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) ir būti ne mažiau kaip 1 metus per paskutinius 5 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba tokiam darbui lygiavertį darbą kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose arba dirbęs revizoriumi, auditoriumi, auditoriaus padėjėju, teisininku, finansininku (buhalteriu), juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Jeigu tokioje mokėjimo įstaigoje yra sudaryti kolegialūs organai, šiuos reikalavimus taip pat turi atitikti bent vienas kolegialaus organo narys.

4. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovu negali būti asmuo, kuris atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

1) jis yra pripažintas kaltu padaręs sunkų, labai sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai, visuomenės saugumui, valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar juos atitinkančias nusikalstamas veikas pagal kitų valstybių baudžiamuosius įstatymus, jeigu jo teistumas už pirmiau nurodytus nusikaltimus nėra išnykęs ar panaikintas arba nepraėjo 5 metai nuo teismo nuosprendžio, kuriuo fizinis asmuo yra pripažintas kaltu dėl šiame punkte nurodytų baudžiamųjų nusižengimų, įsiteisėjimo;

2) jam už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimo pažeidimą, Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo įstatymo pažeidimą pritaikyta administracinė nuobauda arba kita įstatymuose nustatyta poveikio priemonė, jeigu nuo sprendimo taikyti administracinę nuobaudą arba kitą įstatymuose nustatytą poveikio priemonę įsigaliojimo dienos nepraėjo 3 metai;

3) jis tiesiogiai ar netiesiogiai valdo arba valdė kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba dalį, leidžiančią daryti tiesioginį ir (arba) netiesioginį lemiamą poveikį juridiniam asmeniui, arba yra ar buvo vadovu juridinio asmens, kuriam buvo panaikinta teisė verstis finansinių paslaugų teikimu arba už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimo pažeidimą buvo pritaikyta kita poveikio priemonė, jeigu nepraėjo 3 metai nuo sprendimo

taikyti poveikio priemonę įsigaliojimo dienos, arba tam juridiniam asmeniui yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už šios dalies 1 punkte nurodytas nusikalstamas veikas ir nepraėjo 5 metai nuo teismo nuosprendžio įsiteisėjimo.

5. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, administracijos vadovas ir asmuo, atsakingas už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jeigu mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, turi būti įgijęs aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslų studijų srities teisės studijų krypčių grupės arba verslo ir vadybos studijų krypčių grupės ar ekonomikos krypties išsilavinimą (bakalauro ir magistro kvalifikacinius laipsnius) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) arba būti ne mažiau kaip 1 metus per paskutinius 5 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba tokiam darbui lygiavertį darbą kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose arba dirbęs revizoriumi, auditoriumi, auditoriaus padėjėju, teisininku, finansininku (buhalteriu), juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Jeigu mokėjimo įstaigoje yra sudaryti kolegialūs organai, šiuos reikalavimus taip pat turi atitikti bent vienas kolegialaus organo narys.

6. Šio straipsnio 2–5 dalyse nustatyti reikalavimai vertinami priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Tarpininko administracijos vadovas ir asmuo, atsakingas už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovas) (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie tarpininko administracijos vadovą ir asmenį, atsakingą už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovą), kartu – tarpininko vadovas), kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, turi būti ne mažiau kaip 1 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba ne mažiau kaip 1 metus dirbęs juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Tarpininko vadovui, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, *mutatis mutandis* taikomi šio straipsnio 4 dalies reikalavimai. Tarpininko vadovo, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai ir šio straipsnio 4 dalyje nustatyti reikalavimai vertinami priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka privalo pranešti apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus, išskyrus šio straipsnio 11 dalyje nurodytus atvejus, kai pranešimas nėra reikalingas, ir kartu pateikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai atitinka jiems šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytus reikalavimus. Iš naujo išrinkti (paskirti) mokėjimo įstaigos vadovai gali pradėti eiti pareigas, tik jeigu priežiūros institucija neprieštarauja jų kandidatūroms. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti mokėjimo įstaigos vadovų kandidatūroms, jeigu jie neatitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytų reikalavimų.

9. Kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, o priežiūros institucijos reikalavimu – įrodyti, kad jos vardu veikiančių tarpininkų vadovai atitinka šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.

10. Jeigu priežiūros institucija per 30 darbo dienų nuo pranešimo apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms.

11. Laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomo išrinkti (paskirti) mokėjimo įstaigos vadovo kandidatūrai, jeigu:

1) asmuo renkamas arba skiriamas į naujas pareigas toje pačioje mokėjimo įstaigoje, kurioje jo kandidatūra jau buvo įvertinta priežiūros institucijos ir jai neprieštarauta, arba pakartotinai renkamas arba skiriamas į tas pačias pareigas toje pačioje mokėjimo įstaigoje ir išrinkimo arba paskyrimo į naujas pareigas metu atitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytus reikalavimus;

2) asmuo renkamas arba skiriamas tuo atveju, kai saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai užtikrinti būtina nedelsiant išrinkti arba paskirti mokėjimo įstaigos vadovą ir dėl to mokėjimo įstaiga negali iš anksto pranešti priežiūros institucijai apie numatomą mokėjimo įstaigos vadovo pasikeitimą.

12. Mokėjimo įstaiga, šio straipsnio 11 dalyje nurodytais atvejais paskyrusi arba išrinkusi vadovą, apie tai turi informuoti priežiūros instituciją jos nustatyta tvarka ir terminais.

10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis

Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos.

IV SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS IR KITOS VALSTYBĖS NARĖS MOKĖJIMO ĮSTAIGOS TEISĖS

11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse

1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o jeigu ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją. Detalią pranešimo apie ketinimą teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai.

4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams toje valstybėje narėje steigti netaikoma.

5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas mokėjimo įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti iš šio sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas jau yra įtraukti į jį.

6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros

institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.

7. Mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje po to, kai jie įtraukiami į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša mokėjimo įstaigai.

8. Mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kai priežiūros institucija informuoja mokėjimo įstaigą apie sprendimą leisti mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje.

9. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka datą, kurią ji pradeda teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą ar per tarpininką, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.

10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas.

12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto tarpininko padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar mokėjimo įstaiga turi buveinę ir vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva.

13. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 14 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.

12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per 1 mėnesį nuo

šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.

3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.

4. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje po to, kai jie įtraukiami į kitos valstybės narės viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.

5. Jeigu kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, kitiems jos filialams steigti netaikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

7. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 8 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas

1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kokioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą taip pat įtraukiami Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti asmenys ir jų veiklos aprašymas, kaip nurodyta Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 6 dalyje.

2. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytoja – priežiūros institucija – į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą mokėjimo įstaigas įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, mokėjimo įstaigų filialus ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytus asmenis – per 2 darbo dienas nuo pranešimo apie teikiamas paslaugas gavimo dienos.

3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, ir nuo mokėjimo įstaigų, teikiančių tik sąskaitos informacijos paslaugą.

4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai.

6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

V SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS KAPITALO IR APSAUGOS REIKALAVIMAI

14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pradinis kapitalas

1. Mokėjimo įstaigos pradinį kapitalą sudaro vienos ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nustatytų nuosavo kapitalo dalių suma.

2. Mokėjimo įstaiga turi turėti pradinį kapitalą:

1) jeigu ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 20 tūkstančių eurų;

2) jeigu ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 50 tūkstančių eurų;

3) jeigu ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 125 tūkstančiai eurų.

15 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kapitalų ir rezervų sudarymo ir naudojimo tvarka

1. Mokėjimo įstaigos atsargos kapitalas (atsargos rezervas) sudaromas iš mokėjimo įstaigos akcininkų papildomų įnašų ar atskaitymų iš mokėjimo įstaigos paskirstytinojo pelno. Mokėjimo įstaigos atsargos kapitalo (atsargos rezervo) paskirtis – garantuoti mokėjimo įstaigos finansinį stabilumą. Mokėjimo įstaigos atsargos kapitalas eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti panaudojamas mokėjimo įstaigos nuostoliams padengti ar įstatiniam kapitalui padidinti.

2. Mokėjimo įstaigos kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) sudaromas iš pajamų skirtumo, gauto pardavus naujai išleistas akcijas emisijos kaina, aukštesne nei jų nominalioji vertė. Mokėjimo įstaigos kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti panaudojamas mokėjimo įstaigos nuostoliams padengti ir įskaitomas į paskirstytinąjį rezultatą ar panaudojamas įstatiniam kapitalui padidinti.

3. Privalomasis rezervas arba rezervinis kapitalas ir kiti rezervai sudaromi Finansų įstaigų įstatymo ir Akcinių bendrovių įstatymo nustatyta tvarka.

16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas

1. Mokėjimo įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip jis apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 50 straipsnyje, turi sudaryti ne mažiau kaip 75 procentus 1 lygio kapitalo.

2. Mokėjimo įstaigos 2 lygio kapitalas turi būti ne didesnis nei vienas trečdalis 1 lygio kapitalo.

3. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnį iš šių dydžių:

1) šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą pradinį kapitalą;

2) vienu iš priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų metodų apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

4. Mokėjimo įstaiga negali nuosavam kapitalui apskaičiuoti taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jei ji priklauso tai pačiai įmonių grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė ar draudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo ir kitą nei mokėjimo paslaugų teikimo veiklą.

5. Mokėjimo įstaigos, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, nuosavo kapitalo dydžio apskaičiavimo ir taikymo tvarką nustato priežiūros institucija.

6. Priežiūros institucija, remdamasi rizikos valdymo proceso, duomenų apie su rizika susijusius nuostolius rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos vertinimu, gali mokėjimo įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 procentų mažesnį arba didesnį už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

17 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimai

1. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, privalo apsaugoti tiesiogiai iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:

1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra mokėjimo paslaugų vartotojai, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos dienos darbo pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos nėra perduotos gavėjui ar pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, šios lėšos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės kredito įstaigoje, Lietuvos banke arba kitos valstybės narės centriniame banke ar investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. Mokėjimo įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama mokėjimo paslaugų vartotojų tiesiogiai arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti, privalo imtis priemonių, užtikrinančių mokėjimo paslaugų vartotojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu ji yra nemoki. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšos, perduotos mokėjimo įstaigai mokėjimo paslaugoms vykdyti, yra jų nuosavybė ir į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos skolas;

2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama dėl jų garantiją ar laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje) arba kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip mokėjimo įstaiga įmonių grupei, tokiai mokėjimo įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų dėl išmokamos sumos, kuri turėtų būti atskirta, jei būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.

2. Kai mokėjimo įstaigos gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi ir būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, mokėjimo įstaiga gali ją apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, mokėjimo įstaigos nuomone, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.

3. Detalius šio straipsnio 1 dalyje nurodytų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos būdų vykdymo reikalavimus nustato priežiūros institucija.

4. Mokėjimo įstaiga prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją apie šiame straipsnyje nustatytų apsaugos reikalavimų, taikomų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšoms, esminius pasikeitimus.

VI SKYRIUS
KITI MOKĖJIMO ĮSTAIGAI KELIAMI REIKALAVIMAI

18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, įsipareigojimų vykdyti tarpininko patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir šią informaciją apie tarpininką:

1) tarpininko, kai jis yra juridinis asmuo, pavadinimą, adresą ir kodą; kai tarpininkas yra fizinis asmuo,– jo vardą, pavardę ir veiklos vietos adresą;

2) vidaus kontrolės procedūrų, kurias tarpininkas naudos, kad užtikrintų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (jei tarpininkas registruotas Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės įstatymuose, įgyvendinančiuose 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL 2015, L141, p. 73), ir reglamente (ES) Nr. 2015/847 numatytų reikalavimų vykdymą, aprašymą;

3) tarpininko vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), o tais atvejais, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad tarpininko vadovai atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalies reikalavimus;

4) mokėjimo paslaugas, kurias teikti yra įgaliotas tarpininkas.

2. Jeigu mokėjimo paslaugas ketinama teikti per tarpininką, kuris yra fizinis asmuo, šio straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose nustatyti reikalavimai taikomi *mutatis mutandis*.

3. Priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos privalo priimti sprendimą ir informuoti mokėjimo įstaigą apie tai, ar jos tarpininkas yra įtrauktas į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas nuo įtraukimo į sąrašą dienos.

4. Jeigu priežiūros institucija mano, kad apie tarpininką pateikta informacija yra neteisinga arba nepakankama, ji turi teisę imtis veiksmų, numatytų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje, ir prašyti papildomos informacijos, kaip tai numatyta šio įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje.

5. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikusi mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ar patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) tarpininko vadovai neatitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytų reikalavimų;

3) jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad pasitelkus tarpininką bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika.

6. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga nebeketina teikti mokėjimo paslaugų per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą išbraukti šį tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo. Priežiūros institucija privalo išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo per 5 darbo dienas nuo mokėjimo įstaigos prašymo gavimo dienos.

7. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu tarpininkas neatitinka šio straipsnio 5 dalies 2 ar 3 punkte nustatytų reikalavimų

arba sprendimas įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.

8. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie duomenų ir (arba) informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, pasikeitimus. Kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.

9. Detalią šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

19 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui

1. Mokėjimo įstaiga, ketinanti perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją.

2. Svarbios mokėjimo paslaugų veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas, susijusias su informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jei jas perdavus iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo mokėjimo įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) mokėjimo įstaigos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.

3. Mokėjimo įstaiga, perduodama svarbias mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų:

1) mokėjimo įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės;

2) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos;

3) mokėjimo įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo II, III ir IV skyriuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta.

4. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis mokėjimo paslaugų veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas.

5. Mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų perdavimo tvarką nustato priežiūros institucija.

20 straipsnis. Reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, garantijos arba laidavimo, kai mokėjimo įstaiga teikia sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą

1. Mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti garantiją arba laidavimą dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl jos įsipareigojimų, nurodytų Mokėjimų įstatymo 38, 51, 52 ir 53 straipsniuose, nevykdymo ar netinkamo vykdymo, atlyginimo.

2. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti garantiją arba laidavimą dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl neautorizuotos arba nesąžiningos prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos arba neautorizuoto ar nesąžiningo šios informacijos panaudojimo,

sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugų vartotojui atlyginimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto draudimo sutartis, garantija arba laidavimo raštas privalo būti sudaryti (išduoti) Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, privalo galioti tose valstybėse narėse, kuriose mokėjimo įstaiga teikia paslaugą, visą jos veiklos laikotarpį. Draudimo, garantijos arba laidavimo suma privalo būti ne mažesnė negu suma, apskaičiuota pagal Europos bankininkystės institucijos gairių, kaip nurodyta Direktyvos 2015/2366 5 straipsnio 4 dalyje, reikalavimus.

4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, pasibaigus profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai, garantijos arba laidavimo rašto galiojimo terminui per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo dienos priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, kuriais pagrindžiamasdraudimo, garantijos arba laidavimo sumos minimalus dydis.

21 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos

1. Mokėjimo paslaugų teikimas įsteigus filialą ar per tarpininką ir visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia mokėjimo įstaigos nuo šio įstatymo laikymosi.

2. Mokėjimo įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.

3. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai ir tarpininkai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus apie tai, kad mokėjimo paslaugos yra teikiamos per mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką.

4. Mokėjimo įstaigos paslapties apsaugai *mutatis mutandis* taikomas Bankų įstatymo 55 straipsnis.

22 straipsnis. Mokėjimo įstaigos apskaita, finansinės ir kitos ataskaitos ir auditas

1. Mokėjimo įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu.

2. Mokėjimo įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius. Mokėjimo įstaigos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais.

3. Mokėjimo įstaigos priežiūrai skirtų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.

4. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl mokėjimo įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.

5. Reikalavimai, taikomi mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigos ir atsakomybė nustatyta Finansų įstaigų įstatyme, Akcinių bendrovių įstatyme ir Finansinių ataskaitų audito įstatyme.

6. Mokėjimo įstaiga, kuri yra finansų įmonė, privalo užtikrinti, kad būtų vykdomos vidaus audito funkcijos. Mokėjimo įstaiga gali pavesti šias funkcijas atlikti kitam asmeniui. Vidaus audito funkcijų perdavimui netaikomos šio įstatymo 19 straipsnio nuostatos. Detalius vidaus audito funkcijos vykdymo reikalavimus nustato priežiūros institucija.

23 straipsnis. Skundų (prašymų) nagrinėjimas ir informacijos saugojimas

1. Mokėjimo įstaigos privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus (prašymus), susijusius su mokėjimo įstaigų teikiamomis paslaugomis ir (arba) su mokėjimo paslaugų vartotojais sudarytomis sutartimis (toliau – skundas). Mokėjimo įstaiga privalo išnagrinėti rašytinį mokėjimo paslaugų vartotojo skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo įstaiga, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo įstaiga negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Mokėjimo įstaiga mokėjimo paslaugų vartotojų skundus nagrinėja neatlygintinai.

2. Skundai dėl mokėjimo paslaugų, teikiamų Lietuvos Respublikoje, nagrinėjami lietuvių kalba arba kita kalba, jeigu taip susitaria mokėjimo įstaiga ir mokėjimo paslaugų vartotojas.

3. Mokėjimo įstaiga privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo nuostatų įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.

VII SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ PRIEŽIŪRA IR ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

24 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, priežiūrą.

2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas.

4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.

25 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai

1. Prašymas išduoti šiame įstatyme nustatytas licencijas, leidimus ar atlikti kitus veiksmus (toliau šiame straipsnyje – prašymas išduoti leidimą) nagrinėjamas ir sprendimas dėl jo priimamas per šiame įstatyme nustatytus terminus. Jeigu pateikti dokumentai turi formos ar turinio trūkumų arba pateikti ne visi dokumentai, duomenys ir (arba) informacija reikalingi sprendimui priimti, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti pašalinti trūkumus ir (ar) pateikti trūkstamus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją. Be to, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, reikalingų sprendimui priimti. Jeigu priežiūros institucija pareikalauja papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos arba papildomus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją pateikia pats pareiškėjas, prašymo nagrinėjimo ir sprendimo priėmimo terminas

skaičiuojamas nuo papildomai pateiktų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos.

2. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti leidimą, jei yra pakankamas pagrindas manyti, kad išdavus leidimą bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba kils pavojus mokėjimo įstaigos ar visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, taip pat jei yra kitų įstatymuose nustatytų pagrindų.

3. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša prašymą išduoti leidimą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.

4. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybių institucijos, kiti asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie mokėjimo įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų asmens duomenis, įskaitant duomenis apie teistumą, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai išdavimo.

26 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga

Mokėjimo įstaigų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.

27 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės

1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų mokėjimo įstaigų veiklos ir priežiūros;

2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima mokėjimo įstaiga per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją, įskaitant asmens duomenis, ir dokumentus, susijusius su mokėjimo įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, jos filialais, tarpininkais ir kitais asmenimis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti;

3) atlikti mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą;

4) duoti mokėjimo įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos mokėjimo įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

5) jeigu mokėjimo įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad tokie sprendimai būtų pripažinti negaliojančiais;

6) jeigu mokėjimo įstaigos vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip mokėjimo įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti;

7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl mokėjimo įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta mokėjimo įstaigos turto vertė, mokėjimo įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtos rizikos ar patikrinti kiti mokėjimo įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina mokėjimo įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalyse;

8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimų, mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų, taip pat jei kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams, turi teisę mokėjimo įstaigai duoti tokius privalomus nurodymus:

1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumus;

2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti jų mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius;

3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti savo tarpinių finansinių ataskaitų auditą;

4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtiną mokėjimo įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

5) sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jei jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus;

6) mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie tokį nurodymą gali paskelbti viešai;

7) atkurti prieš pažeidžiant teisės aktus buvusią padėtį;

8) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;

9) viešai atskleisti papildomą informaciją;

10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumai arba kad mokėjimo įstaigos veikla būtų stabili ir patikima.

3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba kad kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai mokėjimo įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 34 straipsnio 2 dalies nuostatas.

4. Mokėjimo įstaigos priežiūros institucijos nustatytais terminais privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.

5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis.

6. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka jos tarnautojai turi teisę dalyvauti mokėjimo įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti mokėjimo įstaigos veiklą.

28 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo priežiūros institucijos sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar priežiūros institucijos veiksmo vykdymo.

29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai

1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta jos kompetencijai.

2. Mokėjimo įstaigų, jų filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama mokėjimo įstaigą, jos filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų.

3. Mokėjimo įstaiga, jos filialas, tarpininkas ir kitas asmuo, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti patikrinimą:

1) pateikti patikrinimą atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus;

2) suteikti galimybę patikrinimą atliekantiems asmenims naudotis mokėjimo įstaigos informacinių sistemų duomenimis.

4. Patikrinimą atliekantys asmenys turi teisę:

1) tikrinamos mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į mokėjimo įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos vykdymas, patalpas;

2) reikalauti ir gauti patikrinimui atlikti reikalingą informaciją, taip pat asmens duomenis ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), mokėjimo įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu;

3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas (arba patys juos kopijuoti mokėjimo įstaigos lėšomis);

4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių.

5. Atlikus patikrinimą, jo rezultatai raštu pateikiami mokėjimo įstaigai. Mokėjimo įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai (jei valdyba sudaryta) privalo pasirašytinai susipažinti su patikrinimo rezultatais.

6. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.

7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje.

8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847, nuostatų taikymu ir, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje.

9. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje.

30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra

1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.

2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

3. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, gali imtis prevencinių priemonių, kol kitos valstybės narės priežiūros institucija imsis reikiamų poveikio priemonių.

4. Prevencinės priemonės pagal šio straipsnio 3 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje daugiau nei kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje.

5. Kai įmanoma, atsižvelgdama į susidariusios kritinės situacijos pobūdį, priežiūros institucija iš anksto informuoja apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai numatomas taikyti prevencines priemones arba nedelsdama informuoja apie jau pritaikytas prevencines priemones, kurių imamasi pagal šio straipsnio 3 dalį, ir apie šių priemonių taikymo pagrįstumą kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas, Europos Komisiją ir Europos bankininkystės instituciją.

6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.

7. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 6 dalių nuostatas.

8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr.

2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką.

9. Esant Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytoms sąlygoms, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikia mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas, informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, teikimas ir sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją.

31 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centriniu Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centriniu Banku, Europos bankininkystės institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija praneša Europos Komisijai mokėjimo įstaigų, kurioms išduotos mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių ir jų per metus įvykdytų mokėjimo operacijų sumą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.

32 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Jeigu, priežiūros institucijos nuomone, kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 11, 12, 29, 30 ir 31 straipsniuose nurodytais atvejais laikydamosi tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

33 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas;

3) laikinai uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;

4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą;

5) laikinai nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;

6) laikinai sustabdo (apriboja) mokėjimo įstaigos akcininko balsavimo teisę;

7) paskiria laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai);

8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą.

2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui ar tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

3) laikinai ar visam laikui uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;

4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas.

3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.

4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.

34 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Priežiūros institucija taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) teikiamos mokėjimo paslaugos, jeigu neturima tam šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktos teisės arba ši teisė apribota pagal šį įstatymą, arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;

2) mokėjimo įstaiga licenciją arba kitą šiame įstatyme nustatytą leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją arba pasinaudodama kitomis neteisėtomis priemonėmis;

3) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ar kituose teisės aktuose, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;

4) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 27 straipsnio 2 ir 3 dalis duoti privalomi nurodymai;

5) nebetenkinami mokėjimo įstaigos licencijai išduoti nustatyti reikalavimai;

6) mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovais paskiriami arba mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovų pareigas eina vienas ar keli asmenys, neatitinkantys šiame įstatyme nustatytų reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimų;

7) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus;

8) padaromi kiti šio įstatymo arba kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimai arba yra grėsmė, kad dėl mokėjimo įstaigos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų sistemos funkcionavimas.

2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo

dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo.

3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių)taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu.

4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.

5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą.

6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į:

1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę;

2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti;

3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą, rūšį;

4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą;

5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;

6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;

7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.

7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.

9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas.

10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.

11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, taikoma iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.

12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.

13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos.

14. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.

35 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija skiria:

1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą;

2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą.

2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jei juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose.

3. Jeigu dėl šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų arba kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija skiria baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio.

4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba kai juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.

5. Šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo arba netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki 1 procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų, – iki 1 500 eurų.

6. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 34 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiame etape ankstesniuose etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmame ir antrame etapuose nevertintas, aplinkybes.

7. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 34 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi

būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

36 straipsnis. Mokėjimo įstaigos vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo mokėjimo įstaigai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo mokėjimo įstaigai dienos jo (jų) priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai, mokėjimo įstaigos organas, kuriam suteiktos tokios teisės, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį (asmenis) iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo (jais) sudarytą sutartį arba panaikinti jo (jų) įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos tarpininko vadovo nušalinimui nuo pareigų.

37 straipsnis. Atstovas veiklos priežiūrai

1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie grėsmę saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai, siekdama apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas, perduotas mokėjimo įstaigai, priežiūros institucija turi teisę paskirti atstovą veiklos priežiūrai.

2. Atstovu veiklos priežiūrai gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Atstovu veiklos priežiūrai skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai. Jeigu atstovu veiklos priežiūrai skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirtas ir jo padėjėjas. Atlyginimus atstovui veiklos priežiūrai ir jo padėjėjui, atsižvelgdama į jų veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustato priežiūros institucija. Atlyginimai išmokami iš mokėjimo įstaigos lėšų. Atstovu veiklos priežiūrai ir jo padėjėju negali būti paskirtas priežiūros institucijos tarnautojas.

3. Mokėjimo įstaigos valdyba ir vadovai turi gauti atstovo veiklos priežiūrai sutikimą dėl kiekvieno su mokėjimo įstaigos veikla susijusio sprendimo. Visi be atstovo veiklos priežiūrai sutikimo mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti atstovą veiklos priežiūrai įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys.

4. Atstovas veiklos priežiūrai nesutinka su mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimais, jei jie, jo nuomone, prieštarauja saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą reglamentuojantiems teisės aktams ar dėl kitų priežasčių kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui. Atstovui veiklos priežiūrai, atliekančiam savo funkcijas, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Atstovas veiklos priežiūrai privalo teikti priežiūros institucijai jos nustatytą informaciją.

5. Apie priimtą sprendimą paskirti atstovą veiklos priežiūrai ar jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registrui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

6. Atstovas veiklos priežiūrai atšaukiamas, kai:

1) nustatoma, kad mokėjimo įstaiga gali stabiliai ir patikimai veikti, ar, priežiūros institucijos nuomone, tokios priemonės taikymas nebetikslingas dėl kitų priežasčių;

2) panaikinamas mokėjimo įstaigai išduotos licencijos galiojimas.

38 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 8 punkte ir 33 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytas poveikio priemones, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Tokiame sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas Turto arešto aktų registre laikinai.

39 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones

1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.

2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.

VIII SKYRIUS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS PABAIGA IR BANKROTAS

40 straipsnis. Mokėjimo įstaigos reorganizavimas ir likvidavimas

1. Mokėjimo įstaiga gali būti reorganizuojama ar likviduojama jos visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu tik gavus išankstinį priežiūros institucijos leidimą. Prašymų išduoti leidimą reorganizuoti ar likviduoti mokėjimo įstaigą pateikimo ir nagrinėjimo tvarką bei kartu su prašymu pateikiamų dokumentų ir informacijos sąrašą nustato priežiūros institucija. Sprendimas dėl leidimo reorganizuoti arba likviduoti mokėjimo įstaigą išdavimo priimamas per 3 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą pateikimo priežiūros institucijai dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatas.

2. Jeigu sprendimą reorganizuoti ar likviduoti mokėjimo įstaigą priima teismas, tai prieš priimdamas tokį sprendimą jis privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl tokio sprendimo įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.

3. Leidimas reorganizuoti mokėjimo įstaigą neišduodamas, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka įstatymuose ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktuose nurodyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie netikslūs;

2) reorganizavus mokėjimo įstaigą jos teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų teikimu, pereis juridiniam asmeniui, kuris neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų Lietuvos Respublikoje;

3) galima daryti išvadą, kad bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba gali kilti pavojus mokėjimo įstaigos ar visos mokėjimų sistemos stabilumui ir patikimumui.

4. Jeigu reorganizuojant mokėjimo įstaigą įsteigiama nauja mokėjimo įstaiga, ji šio įstatymo nustatyta tvarka turi gauti licenciją.

5. Leidimas likviduoti mokėjimo įstaigą neišduodamas, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka įstatymuose ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktuose nurodyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie yra netikslūs;

2) galima daryti išvadą, kad bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba gali kilti pavojus visos mokėjimų sistemos stabilumui ir patikimumui.

6. Šio straipsnio 1 ir 5 dalys netaikomos, jei sprendimas likviduoti mokėjimo įstaigą priimamas pagal šio įstatymo 8 straipsnio 8 dalį.

41 straipsnis. Mokėjimo įstaigų bankroto proceso ypatumai

1. Mokėjimo įstaigų bankroto procedūras reglamentuoja ir Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis įstatymas ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.

2. Mokėjimo įstaigos bankroto procedūra vykdoma tik teismo tvarka.

3. Priežiūros institucija turi teisę pateikti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo mokėjimo įstaigai. Jeigu pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo pateikia kiti asmenys, teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl bankroto bylos mokėjimo įstaigai iškėlimo, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl mokėjimo įstaigos nemokumo. Priežiūros institucija šią išvadą pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikti išvadą gavimo dienos.

4. Mokėjimo įstaigos administratorius lėšas, į kurias pagal šio įstatymo 17 straipsnį negali būti nukreipiamas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos prievoles, grąžina mokėjimo paslaugų vartotojams.

Lietuvos Respublikos
mokėjimo įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas.

4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per 1 darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.

5. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. kovo 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinama, kad jos laikosi šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

6. Jeigu iki 2018 m. kovo 1 d. mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 5 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos ir (arba) iki 2018 m. liepos 13 d. neužtikrina šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti laikymosi, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.

7. Mokėjimo įstaigos, teikiančios šio straipsnio 4 dalyje nurodytą mokėjimo paslaugą, privalo iki 2020 m. sausio 13 d. pateikti Lietuvos bankui dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinamas šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 14 ir 16 straipsniuose nustatytų reikalavimų laikymasis, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę. Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones mokėjimo įstaigai, kuri iki šioje dalyje nurodytos datos neįvykdė šios pareigos.

8. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją ir iki šio įstatymo įsigaliojimo teikusios paslaugą, atitinkančią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje pateiktą mokėjimo inicijavimo paslaugos sąvoką, įsigaliojus šiam įstatymui turi teisę teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, jeigu per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikia Lietuvos bankui šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę, o Lietuvos bankas per 20 darbo dienų nuo visų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo dienos pakeičia mokėjimo įstaigos licenciją, suteikdamas teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas paslaugas. Pakeitęs turimą mokėjimo įstaigos licenciją, Lietuvos bankas per šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą įvertina pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, atsižvelgdamas į šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 7 dalies nuostatas. Nustatęs, kad mokėjimo įstaiga, kurios licencija buvo pakeista, neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, Lietuvos bankas turi teisę pakeisti licenciją, panaikindamas teisę teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą.

9. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją ir iki šio įstatymo įsigaliojimo teikusios paslaugą,

atitinkančią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 53 dalyje pateiktą sąskaitos informacijos paslaugos sąvoką, įsigaliojus šiam įstatymui turi teisę teikti sąskaitos informacijos paslaugą, jeigu per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikia Lietuvos bankui šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę, o Lietuvos bankas per 20 darbo dienų nuo visų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo dienos pakeičia mokėjimo įstaigos licenciją, suteikdamas teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 8 punkte nurodytą paslaugą. Pakeitęs mokėjimo įstaigos licenciją, Lietuvos bankas per šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą įvertina pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, atsižvelgdamas į šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 7 dalies nuostatas. Nustatęs, kad mokėjimo įstaiga, kurios licencija buvo pakeista, neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, Lietuvos bankas turi teisę pakeisti licenciją, panaikindamas teisę teikti sąskaitos informacijos paslaugą.

10. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti prašymai dėl licencijų išdavimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas. Sprendimas dėl licencijos išdavimo priimamas tik tada, kai asmuo, pateikęs prašymą, papildomai pateikia visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, nurodytus šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje arba 7 straipsnio 2 dalyje, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

11. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti mokėjimo įstaigų pranešimai dėl mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, numatomų vadovų pasikeitimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio nuostatas. Sprendimas dėl prieštaravimo mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovo kandidatūrai, priimamas tik tada, kai mokėjimo įstaiga, pateikusi pranešimą, papildomai pateikia visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinamas reikalavimų, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje, laikymasis, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

12. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti asmenų prašymai dėl kitų veiksmų atlikimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas.

13. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovai, paskirti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, atitinkantys Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, 8 straipsnio 4 dalyje nurodytus tinkamumo reikalavimus, įsigaliojus šiam įstatymui, laikomi atitinkančiais šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytus reikalavimus, jeigu įsigaliojus šiam įstatymui neatsiranda aplinkybių, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje.

14. Reikalavimai, nustatyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje, taikomi tik mokėjimo įstaigų tarpininkų vadovams ir asmenims, atsakingiems už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą

(struktūrinio padalinio vadovams), kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, renkamiems arba paskiriamiems naujai arba pakartotinei kadencijai įsigaliojus šiam įstatymui.

15. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje nustatytą pareigą turi įvykdyti per 30 dienų nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

16. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pradėtos, bet nebaigtos poveikio priemonių taikymo procedūros vykdomos pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusias Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-10-04

Kalbos [illegible]toré
[illegible]vičiūtė
2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-11-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. XI-1868 PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymą Nr. XI-1868 ir jį išdėstyti taip:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTRONINIŲ PINIGŲ IR ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato asmenis, turinčius teisę leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, elektroninių pinigų leidimo ir išpirkimo sąlygas, elektroninių pinigų įstaigų ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų licencijavimo, veiklos, jų pabaigos ir veiklos priežiūros tvarką, kad elektroninių pinigų įstaigų sistema būtų stabili, patikima, veiksminga ir saugi.

2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Elektroniniai pinigai** – elektroninių pinigų leidėjams gavus lėšų iš fizinių arba juridinių asmenų į apyvartą išleidžiama piniginė vertė, išreikšta kaip reikalavimas jos leidėjui ir turinti šiuos požymius:

1) yra laikoma elektroninėse, įskaitant magnetines, laikmenose;

2) skirta mokėjimo operacijoms atlikti;

3) priimama asmenų, kurie nėra tų elektroninių pinigų leidėjai.

2. **Elektroninių pinigų įstaiga** – akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos licencija ar elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, kuria suteikiama teisė leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitose valstybėse narėse (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie elektroninių pinigų įstaigos licenciją ir elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją kartu, vartojama sąvoka „licencija“).

3. **Elektroninių pinigų įstaigos filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis elektroninių pinigų įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas elektroninių pinigų įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė elektroninių pinigų įstaiga, turinti pagrindinę buveinę kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.

4. **Elektroninių pinigų įstaigos nuosavas kapitalas** – kaip apibrėžta 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte.

5. **Elektroninių pinigų įstaigos tarpininkas** (toliau – tarpininkas) – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, teikiantys mokėjimo paslaugas elektroninių pinigų įstaigos vardu.

6. **Elektroninių pinigų leidėjas** – šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytas asmuo.

7. **Elektroninių pinigų turėtojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, įsigiję ir turintys elektroninių pinigų.

8. **Glaudus ryšys** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte.

9. **Kita valstybė narė** – valstybė narė, išskyrus Lietuvos Respubliką.

10. **Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga** – kitoje valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo, kuriam išduoti leidimas, licencija ar kitas dokumentas, kuriais suteikiama teisė leisti elektroninius pinigus visose valstybėse narėse.

11. **Kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte.

12. **Neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis** – elektroninių pinigų įstaigos finansinių įsipareigojimų, susijusių su kiekvienos dienos pabaigoje per ankstesnius 6 mėnesius leistais elektroniniais pinigais, bendros sumos vidurkis, apskaičiuotas pirmą kiekvieno mėnesio dieną ir taikomas tą mėnesį.

13. **Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga** – užsienio valstybėje įsteigtas juridinis asmuo, kuriam išduoti leidimas, licencija ar kitas dokumentas, kuriais suteikiama teisė leisti elektroninius pinigus toje užsienio valstybėje.

14. **Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas** – užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos struktūrinis padalinys, kuriam išduota užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencija.

15. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme (toliau – Finansų įstaigų įstatymas), Lietuvos Respublikos bankų įstatyme (toliau – Bankų įstatymas), Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme (toliau – Mokėjimų įstatymas) ir Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme (toliau – Mokėjimo įstaigų įstatymas).

3 straipsnis. Įstatymo netaikymo sritis

Šis įstatymas netaikomas piniginei vertei, laikomai mokėjimo priemonėse, nurodytose Mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte, ir piniginei vertei, kuri naudojama atlikti mokėjimo operacijoms, nurodytoms Mokėjimų įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte.

II SKYRIUS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ LEIDĖJAI, ELEKTRONINIŲ PINIGŲ LEIDIMO IR IŠPIRKIMO SĄLYGOS. ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIAME SKYRIUJE NUMATYTŲ SĄLYGŲ NEVYKDYMĄ. GINČŲ NAGRINĖJIMO TVARKA

4 straipsnis. Elektroninių pinigų leidėjai

1. Elektroninių pinigų leidėjai yra:

1) kredito įstaigos, kitos valstybės narės kredito įstaigos, jų filialai ir užsienio valstybių kredito įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje;

2) elektroninių pinigų įstaigos, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje;

3) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka turinčios teisę leisti elektroninius pinigus;

4) Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jų vykdoma elektroninių pinigų leidimo veikla nėra susijusi su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis;

5) valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos leidžia elektroninius pinigus, atlikdamos savo funkcijas.

2. Šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 5 punktuose nurodyti elektroninių pinigų leidėjai turi teisę leisti elektroninius pinigus be licencijos, kuria suteikiama teisė leisti elektroninius pinigus.

5 straipsnis. Draudimas leisti elektroninius pinigus

Fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra elektroninių pinigų leidėjai, draudžiama leisti elektroninius pinigus.

6 straipsnis. Elektroninių pinigų leidimo ir išpirkimo sąlygos

1. Elektroninių pinigų leidėjai, gavę lėšų iš fizinių arba juridinių asmenų, išleidžia elektroninius pinigus nominaliąja pinigine verte.

2. Elektroninių pinigų leidėjai, gavę elektroninių pinigų turėtojų prašymą, privalo išpirkti jų turimus elektroninius pinigus nominaliąja pinigine verte.

3. Elektroninių pinigų išpirkimo sąlygos, laikotarpis ir visos su tuo susijusios papildomo atlygio sumos turi būti numatytos elektroninių pinigų leidėjo ir elektroninių pinigų turėtojo sudarytoje sutartyje. Elektroninių pinigų išpirkimo sąlygos išdėstomos lietuvių arba kita šalių sutarta kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir vidutiniam vartotojui suprantama forma. Apie šios sutarties sąlygas elektroninių pinigų turėtojas turi būti informuotas prieš įsipareigojant pagal sutartį ar pasiūlymą.

4. Už elektroninių pinigų išpirkimą papildomas atlygis gali būti imamas tik tada, kai tai numatyta elektroninių pinigų leidėjo ir elektroninių pinigų turėtojo sudarytoje sutartyje, ir tik šiais atvejais:

1) išpirkti elektroninius pinigus prašoma nepasibaigus sutarties galiojimo terminui;

2) elektroninių pinigų turėtojas nutraukia sutartį nepasibaigus sutartyje nurodytam jos galiojimo terminui;

3) išpirkti elektroninius pinigus prašoma praėjus daugiau negu vieniems metams po to, kai pasibaigia sutarties galiojimo terminas.

5. Už elektroninių pinigų išpirkimą imamas papildomas atlygis turi atitikti faktiškai patirtas elektroninių pinigų leidėjo išlaidas.

6. Elektroninių pinigų turėtojas nepasibaigus sutarties galiojimo terminui gali prašyti išpirkti dalį arba visą elektroninių pinigų vertę.

7. Kai elektroninių pinigų turėtojas pateikia prašymą išpirkti elektroninius pinigus pasibaigus sutarties galiojimo terminui arba praėjus ne daugiau negu vieniems metams nuo sutarties galiojimo termino pabaigos, išperkama visa elektroninių pinigų turėtojo turimų elektroninių pinigų piniginė vertė.

8. Kai elektroninių pinigų turėtojas pateikia prašymą išpirkti elektroninius pinigus pasibaigus sutarties galiojimo terminui arba praėjus ne daugiau negu vieniems metams nuo sutarties galiojimo termino pabaigos, o elektroninių pinigų įstaiga vykdo vieną ar daugiau šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytų veiklų ir nėra iš anksto žinoma, kokia dalis lėšų bus naudojama kaip elektroniniai pinigai, išperkamos visos elektroninių pinigų turėtojo prašomos lėšos.

9. Asmenų (išskyrus vartotojus), priimančių elektroninius pinigus, ir elektroninių pinigų leidėjų sudaromose sutartyse gali būti nustatytos kitokios elektroninių pinigų išpirkimo sąlygos, negu nustatyta šio straipsnio 4–8 dalyse.

7 straipsnis. Draudimas mokėti palūkanas

Elektroninių pinigų leidėjams draudžiama mokėti palūkanas arba teikti kitokią naudą, susijusią su laikotarpio, kurį elektroninių pinigų turėtojas laiko elektroninius pinigus, trukme.

8 straipsnis. Duomenų apsauga

Elektroninių pinigų leidėjai turi teisę tvarkyti asmens duomenis, kurie reikalingi elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti. Asmens duomenys tvarkomi asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

9 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas

Elektroninių pinigų turėtojas, manydamas, kad elektroninių pinigų leidėjas pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu elektroninių pinigų turėtojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Atsakomybė už šiame skyriuje numatytų sąlygų nevykdymą

Už šio įstatymo 6 ir 7 straipsnių pažeidimus *mutatis mutandis* taikomos Mokėjimų įstatymo X skyriaus nuostatos, reglamentuojančios Mokėjimų įstatymo vykdymo priežiūrą ir atsakomybę už jo pažeidimus.

III SKYRIUS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS IR JŲ VEIKLOS LICENCIJAVIMAS

11 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Elektroninių pinigų įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai

1. Žodžius „elektroninių pinigų įstaiga“, kitas šio termino gramatines formas arba žodžių junginius su šiuo terminu Lietuvos Respublikoje gali vartoti savo pavadinime, reklamoje ar kitais tikslais tik asmenys, nurodyti šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

2. Elektroninių pinigų įstaigos teisinė forma gali būti tik akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė.

3. Elektroninių pinigų įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.

4. Elektroninių pinigų įstaiga savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, šiuo įstatymu, Mokėjimų įstatymu, Europos Sąjungos ir priežiūros institucijos – Lietuvos banko (toliau – priežiūros institucija) teisės aktais bei savo steigimo dokumentais. Elektroninių pinigų įstaigai Finansų įstaigų įstatymas, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas ir kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

5. Elektroninių pinigų įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas, *mutatis mutandis* taikomi Mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4 punkto, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 23 ir 40 straipsnių reikalavimai, o priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Mokėjimo įstaigų įstatymo 11, 18, 19, 20, 23 ir 40 straipsniuose priežiūros institucijai nustatytas teises ir pareigas.

6. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje, *mutatis mutandis* taikomas Mokėjimo įstaigų įstatymo 12 straipsnis, o priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Mokėjimo įstaigų įstatymo 12 straipsnyje priežiūros institucijai nustatytas teises ir pareigas.

7. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.

12 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos veikla

1. Be elektroninių pinigų leidimo ir mokėjimo paslaugų teikimo, kaip nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje ar 14 straipsnio 1 dalyje, elektroninių pinigų įstaiga turi teisę:

1) teikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4 ar 5 punkte, susijusią paskolą, laikydamasi šio straipsnio 4 dalyje nurodytų sąlygų;

2) teikti glaudžiai su elektroninių pinigų leidimu ir (arba) mokėjimo paslaugų teikimu susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas;

3) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamasi Mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

4) vykdyti kitą veiklą, kuri nėra elektroninių pinigų leidimo veikla, išskyrus šio įstatymo 13 straipsnio 8 dalyje ir 14 straipsnio 10 dalyje nustatytus atvejus.

5) keisti valiutą (grynaisiais pinigais).

2. Elektroninių pinigų įstaigos iš elektroninių pinigų turėtojų gautos lėšos nedelsiant, kai tik tai techniškai įmanoma, turi būti iškeičiamos į elektroninius pinigus. Šios lėšos ir lėšos, gautos iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis.

3. Elektroninių pinigų įstaiga, teikdama mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, šioms paslaugoms teikti gali turėti tik mokėjimo sąskaitas.

4. Elektroninių pinigų įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4 ar 5 punkte, susijusią paskolą, tik, jeigu laikomasi šių sąlygų:

1) lėšos skolinamos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti;

2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 18 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;

3) elektroninių pinigų įstaiga negali skolinti už elektroninius pinigus ar mokėjimo operacijai įvykdyti gautų ir laikomų lėšų;

4) elektroninių pinigų įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu atitinka šio įstatymo 24 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka yra pakankamas.

5. Elektroninių pinigų įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių.

6. Elektroninių pinigų įstaiga gali platinti ir išpirkti, bet negali leisti elektroninių pinigų per elektroninių pinigų įstaigos vardu veikiantį tarpininką arba kitą fizinį ar juridinį asmenį.

7. Lietuvos Respublikos teismas, kitos įstatymų nustatytos institucijos ar pareigūnai, prieš priimdami sprendimus, kuriais apribojama elektroninių pinigų įstaigos galimybė disponuoti jos sąskaitose esančiomis lėšomis ar kuriais kitaip apribojama elektroninių pinigų įstaigos teisė leisti elektroninius pinigus ar teikti mokėjimo paslaugas, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl šių sprendimų įtakos elektroninių pinigų įstaigos ir visos elektroninių pinigų įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, kurią priežiūros institucija pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikti išvadą gavimo dienos.

13 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos licencija

1. Elektroninių pinigų įstaigos licencija suteikia teisę leisti elektroninius pinigus ir teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje. Elektroninių pinigų įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse.

2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

1) įstatus (įstatų projektą);

2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos numatomos teikti paslaugos ir jų teikimo vieta;

3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad elektroninių pinigų įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis, negu nustatytas šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje;

5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 25 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti elektroninių pinigų turėtojų lėšas, aprašymą, o jeigu ketinamos teikti mokėjimo paslaugos, nesusijusios su elektroninių pinigų leidimu, – ir priemonių, kurių pagal Mokėjimo įstaigų įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;

6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;

7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant atlikti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1), (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847) aprašymą;

8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus;

9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą;

10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą

11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą;

12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su vykdoma veikla susijusios rizikos vertinimo, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti elektroninių pinigų turėtojus ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą.

13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platins ir išpirks elektroninius pinigus, ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą;

15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 16

straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma šio įstatymo nustatyta tvarka leisti elektroninius pinigus ir (arba) teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą;

17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis;

18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis Mokėjimo įstaigų įstatymo 20 straipsnio reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo ir (arba) sąskaitos informacijos paslaugą;

19) buveinės adresą.

3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai elektroninių pinigų turėtojų interesams apsaugoti ir elektroninių pinigų leidimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.

4. Elektroninių pinigų įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu, jis atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią elektroninių pinigų įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimą vietoje. Pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 35 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina vykdyti elektroninių pinigų leidimo veiklos Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikusio juridinio asmens kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;

4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti elektroninių pinigų įstaigos priežiūrą;

5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, arba tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti elektroninių pinigų įstaigos priežiūrą;

6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina leisti elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti, jeigu prašymą pateikusio juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

9. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta elektroninių pinigų įstaigos turimoje licencijoje, ji privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo.

10. Elektroninių pinigų įstaigos licenciją turinti elektroninių pinigų įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.

11. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

14 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija

1. Elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija suteikia teisę leisti elektroninius pinigus ir teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje. Elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės kitose valstybėse narėse leisti elektroninių pinigų ir teikti mokėjimo paslaugų. Elektroninių pinigų įstaigos, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis (jeigu veikla nevykdoma, – verslo plane planuojamas vidurkis) neturi viršyti 900 000 eurų, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytą atvejį. Elektroninių pinigų įstaigai, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 17, 22 ir 24 straipsnių nuostatos.

2. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija ir kuri ketina teikti mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroniniais pinigais, taip pat turi atitikti Mokėjimo įstaigų įstatymo 7 straipsnio 1 dalies nuostatas.

3. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

1) įstatus (įstatų projektą);

2) verslo planą, kuriame pateikiamas pirmųjų finansinių metų biudžeto projektas, kuriuo įrodoma, kad elektroninių pinigų įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

3) dokumentus, kuriais įrodoma, kad elektroninių pinigų įstaigos neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkis (jeigu veikla nevykdoma, – verslo plane planuojamas vidurkis) neviršija (neviršys) 900 000 eurų, o jeigu elektroninių pinigų įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, – ir dokumentus, nurodytus Mokėjimo įstaigų įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 3 punkte;

4) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 25 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti elektroninių pinigų turėtojų lėšas, aprašymą, o jeigu elektroninių pinigų įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, – priemonių, kurių pagal Mokėjimo įstaigų įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;

5) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant atlikti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir reglamentą (ES) Nr. 2015/847, aprašymą;

6) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platins ir išpirks elektroninius pinigus, ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;

7) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 16 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytus reikalavimus;

8) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą);

9) buveinės adresą.

4. Elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią elektroninių pinigų įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus.

5. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, privalo priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka teikti informaciją apie šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų vykdymą.

6. Paaiškėjus, kad elektroninių pinigų įstaiga, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje ir (arba) Mokėjimo įstaigų įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu per nurodytą terminą dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo nesikreipta arba priežiūros institucija per šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus terminus elektroninių pinigų įstaigos licencijos neišduoda, elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos galiojimas elektroninių pinigų įstaigai panaikinamas.

7. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimą vietoje. Pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 35 straipsnio nuostatos.

8. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalį.

9. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų;

3) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 1 ar 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

10. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina leisti elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti, jeigu elektroninių pinigų įstaigos vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

11. Elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti elektroninių pinigų įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo reikalavimus. Elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.

12. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 3 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

15 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas

1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu:

1) elektroninių pinigų įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 13 ar 14 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai;

2) elektroninių pinigų įstaiga, toliau leisdama elektroninius pinigus, keltų grėsmę mokėjimų sistemų stabilumui;

3) elektroninių pinigų įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas ją likviduoti;

4) elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo 13 straipsnio 9 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos galiojimo panaikinimo.

3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4 punkte ar šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama elektroninių pinigų

įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatyta tvarka.

4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka.

5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša elektroninių pinigų įstaigai, nurodo pažeidimą (pažeidimus) ir nustato ne ilgesnį kaip dviejų mėnesių terminą, per kurį elektroninių pinigų įstaiga privalo nurodytą pažeidimą (pažeidimus) pašalinti.

6. Elektroninių pinigų įstaiga, pašalinusi pažeidimą (pažeidimus), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo elektroninių pinigų įstaigos pranešimo apie pašalintą pažeidimą (pažeidimus) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (pažeidimų) pašalinimą ir, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, priima sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša elektroninių pinigų įstaigai.

7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą, elektroninių pinigų įstaiga neturi teisės leisti elektroninių pinigų ir teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su elektroninių pinigų turėtojais ir mokėjimo paslaugų vartotojais.

8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius elektroninių pinigų įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti elektroninių pinigų įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu.

9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją.

IV SKYRIUS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS VALDYMAS

16 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos ir jos tarpininkų vadovai

1. Elektroninių pinigų įstaigos vadovai yra:

1) administracijos vadovas;

2) valdybos nariai (jei valdyba sudaryta);

3) stebėtojų tarybos nariai (jei stebėtojų taryba sudaryta);

4) asmenys, atsakingi už elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymą (struktūrinių padalinių vadovai), jeigu elektroninių pinigų įstaiga leidžia elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą (jeigu tokie asmenys paskirti);

5) asmenys, atsakingi už mokėjimo paslaugų teikimą, jeigu elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu.

2. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos licenciją, vadovai turi būti nepriekaištingos reputacijos, kurią vertinant *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalių nuostatos.

3. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos licenciją, administracijos vadovas, asmuo, atsakingas už elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymą, jei elektroninių pinigų įstaiga leidžia elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą, asmuo, atsakingas už mokėjimo paslaugų teikimą, jei elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu,

turi būti įgijęs aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslų studijų srities teisės studijų krypčių grupės arba verslo ir vadybos studijų krypčių grupės ar ekonomikos krypties išsilavinimą (bakalauro ir magistro kvalifikacinius laipsnius) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) ir būti ne mažiau kaip 1 metus per paskutinius 5 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba tokiam darbui lygiavertį darbą kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose arba dirbęs revizoriumi, auditoriumi, auditoriaus padėjėju, teisininku, finansininku (buhalteriu), juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Jeigu elektroninių pinigų įstaigoje, turinčioje elektroninių pinigų įstaigos licenciją, yra sudaryti kolegialūs organai, šiuos reikalavimus taip pat turi atitikti bent vienas kolegialaus organo narys.

4. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovu negali būti asmuo, kuris atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

1) jis yra pripažintas kaltu padaręs, sunkų, labai sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai, visuomenės saugumui, valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar juos atitinkančias nusikalstamas veikas pagal kitų valstybių baudžiamuosius įstatymus, jeigu jo teistumas už pirmiau nurodytus nusikaltimus nėra išnykęs ar panaikintas arba nepraėjo 5 metai nuo teismo nuosprendžio, kuriuo fizinis asmuo yra pripažintas kaltu dėl šiame punkte nurodytų baudžiamųjų nusižengimų, įsiteisėjimo;

2) jam už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimo pažeidimą, Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo įstatymo pažeidimą pritaikyta administracinė nuobauda arba kita įstatymuose nustatyta poveikio priemonė, jeigu nuo sprendimo taikyti administracinę nuobaudą arba kitą įstatymuose nustatytą poveikio priemonę įsigaliojimo dienos nepraėjo 3 metai;

3) jis tiesiogiai ar netiesiogiai valdo arba valdė kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba dalį, leidžiančią daryti tiesioginį ir (arba) netiesioginį lemiamą poveikį juridiniam asmeniui, arba yra ar buvo vadovu juridinio asmens, kuriam buvo panaikinta teisė verstis finansinių paslaugų teikimu arba už šiurkštų įstatymo ar kito teisės akto, reglamentuojančio finansinių paslaugų teikimą arba finansų įstaigų veiklą, reikalavimo pažeidimą buvo pritaikyta kita poveikio priemonė, jeigu nepraėjo 3 metai nuo sprendimo taikyti poveikio priemonę įsigaliojimo dienos, arba tam juridiniam asmeniui yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis už šios dalies 1 punkte nurodytas nusikalstamas veikas ir nepraėjo 5 metai nuo teismo nuosprendžio įsiteisėjimo.

5. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, administracijos vadovas, asmuo, atsakingas už elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymą, jei elektroninių pinigų įstaiga leidžia elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą, ir asmuo, atsakingas už mokėjimo paslaugų teikimą, jei elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, turi būti įgijęs aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą socialinių mokslų studijų srities teisės studijų krypčių grupės arba verslo ir vadybos studijų krypčių grupės ar ekonomikos krypties išsilavinimą (bakalauro ir magistro kvalifikacinius laipsnius) ar teisininko profesinį kvalifikacinį laipsnį (vienpakopį teisinį universitetinį išsilavinimą) arba būti ne mažiau kaip 1 metus per paskutinius 5 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba tokiam darbui lygiavertį darbą kitose įmonėse, įstaigose ar organizacijose arba dirbęs revizoriumi, auditoriumi, auditoriaus padėjėju, teisininku, finansininku (buhalteriu), juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Jeigu elektroninių pinigų įstaigoje, turinčioje elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, yra sudaryti kolegialūs organai, šiuos reikalavimus taip pat turi atitikti bent vienas kolegialaus organo narys.

6. Šio straipsnio 2–5 dalyse nustatyti reikalavimai vertinami priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

7. Tarpininko administracijos vadovas ir asmuo, atsakingas už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovas) (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie tarpininko administracijos vadovą ir asmenį, atsakingą už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovą), kartu – tarpininko vadovas), kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, turi būti ne mažiau kaip 1 metus finansines paslaugas teikiančioje įmonėje dirbęs darbą, tiesiogiai susijusį su finansinių paslaugų teikimu, arba ne mažiau kaip 1 metus dirbęs juridinio asmens ar jo struktūrinio padalinio vadovu. Tarpininko vadovui, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, *mutatis mutandis* taikomi šio straipsnio 4 dalies reikalavimai. Tarpininko vadovo, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai ir šio straipsnio 4 dalyje nustatyti reikalavimai vertinami priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka privalo pranešti apie numatomus elektroninių pinigų įstaigos vadovų pasikeitimus, išskyrus šio straipsnio 11 dalyje nurodytus atvejus, kai pranešimas nėra reikalingas, ir kartu pateikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai atitinka jiems šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytus reikalavimus. Iš naujo išrinkti (paskirti) elektroninių pinigų įstaigos vadovai gali pradėti eiti pareigas tik, jeigu priežiūros institucija neprieštarauja jų kandidatūroms. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti elektroninių pinigų įstaigos vadovų kandidatūroms, jeigu jie neatitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytų reikalavimų.

9. Kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, elektroninių pinigų įstaiga privalo užtikrinti, o priežiūros institucijos reikalavimu – įrodyti, kad jos vardu veikiančių tarpininkų vadovai atitinka šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.

10. Jeigu priežiūros institucija per 30 darbo dienų nuo pranešimo apie numatomus vadovų pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms.

11. Laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomo išrinkti (paskirti) elektroninių pinigų įstaigos vadovo kandidatūrai, jeigu:

1) asmuo renkamas arba skiriamas į naujas pareigas toje pačioje elektroninių pinigų įstaigoje, kurioje jo kandidatūra jau buvo įvertinta priežiūros institucijos ir jai neprieštarauta, arba pakartotinai renkamas arba skiriamas į tas pačias pareigas toje pačioje elektroninių pinigų įstaigoje ir išrinkimo arba paskyrimo į naujas pareigas metu atitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytus reikalavimus;

2) asmuo renkamas arba skiriamas tuo atveju, kai saugiai ir patikimai elektroninių pinigų o įstaigos veiklai užtikrinti būtina nedelsiant išrinkti arba paskirti elektroninių pinigų įstaigos vadovą ir dėl to elektroninių pinigų įstaiga negali iš anksto pranešti priežiūros institucijai apie numatomą elektroninių pinigų vadovo pasikeitimą.

12. Elektroninių pinigų įstaiga, šio straipsnio 11 dalyje nurodytais atvejais paskyrusi arba išrinkusi vadovą, apie tai turi informuoti priežiūros instituciją jos nustatyta tvarka ir terminais.

13. Šio straipsnio 2, 3, 8, 11 ir 12 dalys *mutatis mutandis* taikomos ir užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovams.

17 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis

Elektroninių pinigų įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos.

V SKYRIUS

ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS IR KITOS VALSTYBĖS NARĖS ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS BEI UŽSIENIO VALSTYBĖS ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS TEISĖS

18 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos veikla kitose valstybėse narėse

1. Elektroninių pinigų įstaiga turi teisę kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį.

2. Elektroninių pinigų įstaiga, siekdama kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja leisti elektroninius pinigus, o jeigu ketina leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga kitoje valstybėje narėje planuoja platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį, priežiūros institucijai taip pat turi būti nurodomas šio asmens pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (veiklos adresas), organizacinė struktūra, kontaktiniai duomenys. Kai elektroninių pinigų įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją. Detalią pranešimo apie ketinimą kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus, platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.

3. Priežiūros institucija elektroninių pinigų įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Elektroninių pinigų įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai.

4. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams toje valstybėje narėje steigti netaikoma.

5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas elektroninių pinigų įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti elektroninių pinigų įstaigos filialą į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą arba išbraukti iš šio sąrašo, jeigu elektroninių pinigų įstaigos filialas jau yra į jį įtrauktas.

6. Priežiūros institucija sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimo į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per fizinį ar juridinį asmenį privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir elektroninių pinigų įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl elektroninių pinigų įstaigos ketinimo leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai.

7. Elektroninių pinigų įstaigos filialas turi teisę pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje po to, kai jis įtraukiamas į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša elektroninių pinigų įstaigai.

8. Elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje nuo tos dienos, kai priežiūros institucija informuoja elektroninių pinigų įstaigą apie sprendimą leisti elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje.

9. Elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka privalo pranešti datą, kurią ji pradeda leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.

10. Elektroninių pinigų įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus filialus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga ketina platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad elektroninių pinigų įstaiga, leidžianti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, elektroninių pinigų įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigtas filialas, jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366 ir Direktyvą Nr. 2009/110/EB, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad elektroninių pinigų įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas.

12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie elektroninių pinigų įstaigos, leidžiančios elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, elektroninių pinigų įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar elektroninių pinigų įstaiga turi buveinę ir vykdo elektroninių pinigų leidimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva.

13. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 14 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo ar platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.

19 straipsnis. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos veikla Lietuvos Respublikoje

1. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį.

2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ketinimą leisti elektroninius pinigus neįsteigus filialo, įsteigus filialą arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje kartu su elektroninių pinigų įstaigos pateikta šio įstatymo 18

straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija per 1 mėnesį nuo šios informacijos gavimo įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ketinimu leisti elektroninius pinigus arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje.

3. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje.

4. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialas turi teisę pradėti leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje po to, kai kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialas yra įtraukiamas į kitos valstybės narės viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą.

5. Jeigu kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams steigti netaikoma.

6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

7. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 8 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigą, kuri leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo ar platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.

20 straipsnis. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigų filialų veikla Lietuvos Respublikoje

1. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas gali pradėti leisti elektroninius pinigus ir teikti mokėjimo paslaugas, susijusias su elektroninių pinigų leidimu Lietuvos Respublikoje, tik gavęs užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licenciją.

2. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės kitose valstybėse narėse leisti elektroninių pinigų, taip pat Lietuvos Respublikoje ir kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų, nesusijusių su elektroninių pinigų leidimu.

3. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijos išdavimo ir keitimo tvarka nustatyta šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose priežiūros institucijos teisės aktuose.

4. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklai, priežiūrai ir pabaigai taikomi tokie patys reikalavimai kaip ir elektroninių pinigų įstaigoms, atsižvelgiant į filialo teisinio statuso ir veiklos ypatumus bei į šiame įstatyme nustatytas išimtis ir jų taikymo tvarką reglamentuojančius priežiūros institucijos teisės aktus.

5. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialams, jų veiklai ir pabaigai netaikomi šio įstatymo 11 straipsnio 2 ir 6 dalyse, 13, 14, 17, 18, 19, 22, 23, 24 ir 47 straipsniuose elektroninių pinigų įstaigoms nustatyti reikalavimai.

6. Jeigu užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos bent vienam filialui Lietuvos Respublikoje jau yra išduota licencija, kitiems jos Lietuvos Respublikoje steigiamiems filialams netaikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Tokiu atveju užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga privalo nurodyti vieną filialą, kuris priežiūros institucijai teiktų šio įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatytą informaciją apie visus Lietuvos Respublikoje įsteigtus filialus.

7. Licencijai gauti užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai pateikia prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:

1) užsienio valstybės, kurioje įsteigta elektroninių pinigų įstaiga, registro išduotą pažymėjimą, licenciją ar kitus dokumentus, kuriais patvirtinami užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos tapatybės duomenys ir teisė leisti elektroninius pinigus;

2) užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos įstatus ir užsienio valstybėje vykdomos veiklos aprašymą;

3) duomenis apie užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos valdymo ir priežiūros organų narius, jos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį turinčius asmenis ir asmenis, su kuriais užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga yra susijusi glaudžiu ryšiu;

4) paskutinių 3 metų užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos finansines ataskaitas kartu su auditoriaus išvada;

5) užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos organo sprendimą steigti filialą Lietuvos Respublikoje ir paskirti filialo vadovus;

6) rašytinį dokumentą, kuriuo patvirtinima, kad užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso elektroninių pinigų įstaiga, priežiūros institucija neprieštarauja filialo steigimui Lietuvos Respublikoje, ir šios priežiūros institucijos informaciją apie užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos ir jos filialų užsienio valstybėse priežiūros atlikimo toje valstybėje tvarką bei reikalavimus elektroninių pinigų įstaigoms, taip pat įsipareigojimą atlikti Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo priežiūrą ir teikti informaciją priežiūros institucijai;

7) užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga, priežiūros institucijos rašytinę informaciją, susijusią su licencijos prašančios užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos finansine būkle, ir informaciją apie paskutinius 3 metus jai taikytas poveikio priemones;

8) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 16 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

9) su filialo veikla susijusius šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1, 2, 3, 5, 6, 7 ir 13 punktuose nustatytus dokumentus ir duomenis;

10) buveinės adresą.

8. Licencija užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui išduodama, tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo valdymą, turi nustatęs patikimą elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymo tvarkos, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą. Ši tvarka, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos turi būti visapusės ir adekvačios užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vykdomos elektroninių pinigų leidimo veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

9. Priežiūros institucija turi teisę atlikti užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo, prašančio išduoti licenciją leisti elektroninius pinigus, pasirengimo patikrinimą vietoje. Pasirengimo patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 35 straipsnio nuostatos.

10. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijos

išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatas.

11. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti licenciją užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui, jeigu:

1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga nepateikia šio straipsnio 7 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ar jie yra neteisingi;

2) yra pagrindas manyti, kad filialą steigianti užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga nesugebės užtikrinti patikimos ir riziką ribojančiais principais grindžiamos Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo veiklos;

3) užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovai neatitinka šio įstatymo 16 straipsnio 2 ar 3 dalyje nustatytų reikalavimų;

4) užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso elektroninių pinigų įstaiga, priežiūros institucija prieštarauja filialo steigimui Lietuvos Respublikoje arba dėl užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos priežiūros atlikimo tvarkos toje valstybėje ir reikalavimų elektroninių pinigų įstaigoms nepakankamai užtikrinama saugi ir patikima filialo veikla arba tai gali trukdyti priežiūros institucijai atlikti savo funkcijas;

5) užsienio valstybės, kurios jurisdikcijai priklauso elektroninių pinigų įstaiga, priežiūros institucija neįsipareigoja prižiūrėti užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje veiklos ir teikti informaciją priežiūros institucijai jai priimtinomis sąlygomis;

6) užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas neatitinka šio straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų.

12. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas, turintis priežiūros institucijos išduotą licenciją, visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus licencijos išdavimo reikalavimus. Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijai gauti, pasikeitimus.

13. Be šio įstatymo 15 straipsnyje nustatytų pagrindų, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui išduotos licencijos galiojimas taip pat panaikinamas, kai panaikinamas filialą įsteigusios užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos licencijos galiojimas arba priimamas sprendimas likviduoti filialą įsteigusią užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigą ar jai iškeliama bankroto byla.

21 straipsnis. Viešasis elektroninių pinigų įstaigų sąrašas

1. Elektroninių pinigų įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, jų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, tarpininkai bei užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, jų tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą.

2. Viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo tvarkytoja – priežiūros institucija – į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą elektroninių pinigų įstaigas ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialus, įsteigtus Lietuvos Respublikoje, įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų reikalaujamų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, elektroninių pinigų įstaigų filialus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų

dokumentų ir duomenų gavimo dienos ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų reikalaujamų dokumentų ir duomenų gavimo dienos.

3. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos licenciją, į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo elektroninių pinigų įstaigų, turinčių elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją.

4. Priežiūros institucija apie elektroninių pinigų įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, elektroninių pinigų įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimą į sąrašą ir jo licencijos galiojimo panaikinimą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame elektroninių pinigų įstaigų sąraše.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai.

6. Viešasis elektroninių pinigų įstaigų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos teisės aktuose ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.

VI SKYRIUS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS KAPITALO IR APSAUGOS REIKALAVIMAI

22 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos pradinis kapitalas

1. Elektroninių pinigų įstaigos pradinį kapitalą sudaro vienos ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nustatytų nuosavo kapitalo dalių suma.

2. Elektroninių pinigų įstaiga turi turėti pradinį kapitalą, ne mažesnį kaip 350 tūkstančių eurų.

23 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos kapitalų ir rezervų sudarymo ir naudojimo tvarka

1. Elektroninių pinigų įstaigos atsargos kapitalas (atsargos rezervas) sudaromas iš elektroninių pinigų įstaigos akcininkų papildomų įnašų ar atskaitymų iš elektroninių pinigų įstaigos paskirstytinojo pelno. Elektroninių pinigų įstaigos atsargos kapitalo (atsargos rezervo) paskirtis – garantuoti elektroninių pinigų įstaigos finansinį stabilumą. Elektroninių pinigų įstaigos atsargos kapitalas eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti panaudojamas elektroninių pinigų įstaigos nuostoliams padengti ar įstatiniam kapitalui padidinti.

2. Elektroninių pinigų kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) sudaromas iš pajamų skirtumo, gauto pardavus naujai išleistas akcijas emisijos kaina, aukštesne nei jų nominalioji vertė. Elektroninių pinigų įstaigos kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu gali būti panaudojamas elektroninių pinigų įstaigos nuostoliams padengti ir įskaitomas į paskirstytinąjį rezultatą ar panaudojamas įstatiniam kapitalui padidinti.

3. Privalomasis rezervas arba rezervinis kapitalas ir kiti rezervai sudaromi Finansų įstaigų įstatymo ir Akcinių bendrovių įstatymo nustatyta tvarka.

24 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos nuosavas kapitalas

1. Elektroninių pinigų įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip jis apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 50 straipsnyje, turi sudaryti ne mažiau kaip 75 procentus 1 lygio kapitalo.

2. Elektroninių pinigų įstaigos 2 lygio kapitalas turi būti ne didesnis nei vienas trečdalis 1 lygio kapitalo.

3. Elektroninių pinigų įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnį iš šių dydžių:

1) šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pradinį kapitalą;

2) priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

4. Elektroninių pinigų įstaiga negali nuosavam kapitalui apskaičiuoti taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jei ji priklauso tai pačiai įmonių grupei kaip ir kita elektroninių pinigų įstaiga, kredito įstaiga, mokėjimo įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė, draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu elektroninių pinigų įstaiga vykdo ir kitą negu elektroninių pinigų leidimo veiklą.

5. Elektroninių pinigų įstaigos nuosavo kapitalo dydžio, jo apskaičiavimo ir taikymo tvarką nustato priežiūros institucija.

6. Priežiūros institucija, remdamasi rizikos valdymo proceso, duomenų apie su rizika susijusius nuostolius rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos vertinimu, gali elektroninių pinigų įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 procentų mažesnį arba didesnį už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

25 straipsnis. Lėšų, gautų iš elektroninių pinigų turėtojų už leistus elektroninius pinigus, apsaugos reikalavimai

1. Elektroninių pinigų įstaiga privalo apsaugoti iš elektroninių pinigų turėtojų už leistus elektroninius pinigus gautas lėšas vienu iš šių būdų:

1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra elektroninių pinigų turėtojai, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos dienos darbo pabaigoje jas vis dar turi elektroninių pinigų įstaiga, šios lėšos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės kredito įstaigoje, Lietuvos banke arba kitos valstybės narės centriniame banke ar investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. Elektroninių pinigų įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama iš elektroninių pinigų turėtojų gautas lėšas, privalo imtis priemonių, užtikrinančių elektroninių pinigų turėtojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu ji yra nemoki. Elektroninių pinigų turėtojų lėšos, perduotos elektroninių pinigų įstaigai, yra jų nuosavybė ir į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal elektroninių pinigų įstaigos skolas;

2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama dėl jų garantiją, ar laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje) arba kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip elektroninių pinigų įstaiga įmonių grupei, tokiai elektroninių pinigų įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų dėl išmokamos sumos, kuri turėtų būti atskirta, jei būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.

2. Kai elektroninių pinigų įstaigos gautų iš elektroninių pinigų turėtojų lėšų dalis bus naudojama kaip elektroniniai pinigai arba lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – kitoms paslaugoms teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi ir tai lėšų daliai, kuri bus naudojama kaip elektroniniai pinigai, arba būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, elektroninių pinigų įstaiga gali ją apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, elektroninių pinigų įstaigos nuomone, bus naudojama kaip elektroniniai pinigai arba būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.

3. Elektroninių pinigų turėtojų lėšos, kurios į elektroninių pinigų įstaigos sąskaitą patenka mokėjimo operaciją atlikus bet kuria mokėjimo priemone, turi būti apsaugotos nuo momento, kai

jos įskaitomos į elektroninių pinigų įstaigos sąskaitą ar kitaip pateikiamos elektroninių pinigų įstaigai laikantis Mokėjimų įstatyme nustatytų įvykdymo trukmės reikalavimų. Bet kuriuo atveju tokios lėšos po elektroninių pinigų leidimo turi būti apsaugotos ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.

4. Elektroninių pinigų įstaiga prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją apie šiame straipsnyje nustatytų apsaugos reikalavimų, taikomų iš elektroninių pinigų turėtojų už išleistus elektroninius pinigus gautoms lėšoms, esminius pasikeitimus.

5. Detalius šio straipsnio 1 dalyje nurodytų elektroninių pinigų turėtojų lėšų apsaugos būdų vykdymo reikalavimus nustato priežiūros institucija.

VII SKYRIUS
KITI ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGAI KELIAMI REIKALAVIMAI

26 straipsnis. Reikalavimai elektroninių pinigų įstaigai, kai jos elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui

1. Elektroninių pinigų įstaiga, ketinanti perduoti elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų, be kurių neįmanoma leisti elektroninių pinigų ir kurios padeda leisti elektroninius pinigus, vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją.

2. Svarbios elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas, susijusias su informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jei jas perdavus iš esmės pablogėtų elektroninių pinigų įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar elektroninių pinigų įstaiga laikosi visų šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo elektroninių pinigų įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos vykdomos elektroninių pinigų leidimo veiklos tęstinumui.

3. Elektroninių pinigų įstaiga, perduodama svarbias elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų:

1) elektroninių pinigų įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės;

2) negali keistis elektroninių pinigų įstaigos santykiai su jos elektroninių pinigų turėtojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos;

3) elektroninių pinigų įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo III, IV ir V skyriuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta.

4. Elektroninių pinigų įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas.

5. Elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų perdavimo tvarką nustato priežiūros institucija.

27 straipsnis. Papildomos elektroninių pinigų įstaigos pareigos

1. Elektroninių pinigų leidimo veikla įsteigus filialą ir visų ar dalies svarbių elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia elektroninių pinigų įstaigos nuo šio įstatymo laikymosi.

2. Elektroninių pinigų įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.

3. Elektroninių pinigų įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai informuotų elektroninių pinigų turėtojus apie tai, kad elektroniniai pinigai leidžiami per elektroninių pinigų įstaigos filialą.

4. Elektroninių pinigų įstaigos paslapties apsaugai *mutatis mutandis* taikomas Bankų įstatymo 55 straipsnis.

28 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos apskaita, finansinės ir kitos ataskaitos ir auditas

1. Elektroninių pinigų įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu.

2. Elektroninių pinigų įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius. Elektroninių pinigų įstaigos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais.

3. Elektroninių pinigų įstaigos priežiūrai skirtų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai.

4. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie elektroninių pinigų leidimo, mokėjimo paslaugų teikimo ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl elektroninių pinigų įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų elektroninių pinigų turėtojų ir mokėjimo paslaugų vartotojų, jeigu elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.

5. Reikalavimai, taikomi elektroninių pinigų įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigos ir atsakomybė nustatyta Finansų įstaigų įstatyme, Akcinių bendrovių įstatyme ir Finansinių ataskaitų audito įstatyme.

6. Elektroninių pinigų įstaiga, kuri yra finansų įmonė, privalo užtikrinti, kad būtų vykdomos vidaus audito funkcijos. Elektroninių pinigų įstaiga gali pavesti šias funkcijas atlikti kitam asmeniui. Vidaus audito funkcijų perdavimui netaikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.

29 straipsnis. Skundų (prašymų) nagrinėjimas ir informacijos saugojimas

1. Elektroninių pinigų įstaigos privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti elektroninių pinigų turėtojų skundus (prašymus), susijusius su elektroninių pinigų įstaigų teikiamomis paslaugomis ir (arba) su elektroninių pinigų turėtojais sudarytomis sutartimis (toliau – skundas). Elektroninių pinigų įstaiga privalo išnagrinėti rašytinį elektroninių pinigų turėtojo skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė elektroninių pinigų turėtojas ir elektroninių pinigų įstaiga, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių elektroninių pinigų įstaiga negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio elektroninių pinigų turėtojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Elektroninių pinigų įstaiga elektroninių pinigų turėtojų skundus nagrinėja neatlygintinai.

2. Skundai dėl paslaugų, teikiamų Lietuvos Respublikoje, nagrinėjami lietuvių kalba arba kita kalba, jeigu taip susitaria elektroninių pinigų įstaiga ir elektroninių pinigų turėtojas.

3. Elektroninių pinigų įstaigos privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo III, IV, V, VI ir VII skyrių nuostatų įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.

VIII SKYRIUS

ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGŲ PRIEŽIŪRA IR ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

30 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių elektroninių pinigų įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, ir šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų priežiūrą. Ši priežiūra neapima šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose numatytos veiklos priežiūros.

2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.

3. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, kurios leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų, pasitelktų tarpininkų, taip pat fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigos platina ir išperka elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 36 straipsnio nuostatas.

31 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai

1. Prašymas išduoti šiame įstatyme nustatytas licencijas, leidimus ar atlikti kitus veiksmus (toliau šiame straipsnyje – prašymas išduoti leidimą) nagrinėjamas ir sprendimas dėl jo priimamas per šiame įstatyme nustatytus terminus. Jeigu pateikti dokumentai turi formos ar turinio trūkumų arba pateikti ne visi dokumentai, duomenys ir (arba) informacija, reikalingi sprendimui priimti, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti pašalinti trūkumus ir (ar) pateikti trūkstamus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją. Be to, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, reikalingų sprendimui priimti. Jeigu priežiūros institucija pareikalauja papildomų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos arba papildomus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją pateikia pats pareiškėjas, prašymo nagrinėjimo ir sprendimo priėmimo terminas skaičiuojamas nuo papildomai pateiktų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos gavimo dienos.

2. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti leidimą, jei yra pakankamas pagrindas manyti, kad išdavus leidimą bus pažeidžiami elektroninių pinigų turėtojų turtiniai interesai arba kils pavojus elektroninių pinigų įstaigos, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo ar visos elektroninių pinigų įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, taip pat jei yra kitų įstatymuose nustatytų pagrindų.

3. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša prašymą išduoti leidimą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.

4. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybių institucijos, kiti asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie elektroninių pinigų įstaigos, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų asmens duomenis, įskaitant duomenis apie teistumą, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui išdavimo.

32 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga

Elektroninių pinigų įstaigų ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.

33 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės

1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų elektroninių pinigų įstaigų veiklos ir priežiūros;

2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima elektroninių pinigų įstaiga per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją, įskaitant asmens duomenis, ir dokumentus, susijusius su elektroninių pinigų įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, elektroninių pinigų įstaigos filialais, tarpininkais, fiziniais ir juridiniais asmenimis, kurie platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitais asmenimis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti;

3) atlikti elektroninių pinigų įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą;

4) duoti elektroninių pinigų įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos elektroninių pinigų įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

5) jeigu elektroninių pinigų įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad tokie sprendimai būtų pripažinti negaliojančiais;

6) jeigu elektroninių pinigų įstaigos vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką elektroninių pinigų įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip elektroninių pinigų įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti;

7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl elektroninių pinigų įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta elektroninių pinigų įstaigos turto vertė, elektroninių pinigų įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtos rizikos ar patikrinti kiti elektroninių pinigų įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina elektroninių pinigų įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 35 straipsnio 3 ir 4 dalyse;

8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti elektroninių pinigų įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimų, elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumų, taip pat jei kyla grėsmė elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) elektroninių pinigų turėtojų interesams, turi teisę elektroninių pinigų įstaigai duoti tokius privalomus nurodymus:

1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumus;

2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti jų mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius;

3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti savo tarpinių finansinių ataskaitų auditą;

4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtiną elektroninių pinigų įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

5) sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jei jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus;

6) elektroninių pinigų įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie tokį nurodymą gali paskelbti viešai;

7) atkurti prieš pažeidžiant teisės aktus buvusią padėtį;

8) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti;

9) viešai atskleisti papildomą informaciją;

10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti pažeidimai ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumai arba kad elektroninių pinigų įstaigos veikla būtų stabili ir patikima.

3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumų arba kad kyla grėsmė elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai elektroninių pinigų įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 40 straipsnio 2 dalies nuostatas.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis. Elektroninių pinigų įstaigos priežiūros institucijos nustatytais terminais privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.

5. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka jos tarnautojai turi teisę dalyvauti elektroninių pinigų įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti elektroninių pinigų įstaigos veiklą.

6. Šiame straipsnyje nustatytas teises priežiūros institucija turi ir dėl šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčio užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo.

34 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo priežiūros institucijos sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar priežiūros institucijos veiksmo vykdymo.

35 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai

1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta jos kompetencijai.

2. Elektroninių pinigų įstaigų, jų filialų, tarpininkų, fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama elektroninių pinigų įstaigą, jos filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų.

3. Elektroninių pinigų įstaiga, jos filialas, tarpininkas, fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitas asmuo, kuriam perduotas

veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti patikrinimą:

1) pateikti patikrinimą atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus;

2) suteikti galimybę patikrinimą atliekantiems asmenims naudotis elektroninių pinigų įstaigos informacinių sistemų duomenimis.

4. Patikrinimą atliekantys asmenys turi teisę:

1) tikrinamos elektroninių pinigų įstaigos, jos filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į elektroninių pinigų įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų, fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patalpas;

2) reikalauti ir gauti patikrinimui atlikti reikalingą informaciją, taip pat asmens duomenis ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), elektroninių pinigų įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu;

3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas (arba patys juos kopijuoti elektroninių pinigų įstaigos lėšomis);

4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių.

5. Atlikus patikrinimą, jo rezultatai raštu pateikiami elektroninių pinigų įstaigai. Elektroninių pinigų įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai (jei valdyba sudaryta) privalo pasirašytinai susipažinti su patikrinimo rezultatais.

6. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.

7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje.

8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847 nuostatų taikymu, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva patikrinti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialą, tarpininką, fizinį ar juridinį asmenį, per kurį kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, Lietuvos Respublikoje.

9. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti elektroninių pinigų įstaigos filialo, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, ir tarpininko patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti elektroninių pinigų įstaigos filialą, tarpininką ir fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, kitoje valstybėje narėje.

10. Šiame straipsnyje ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka priežiūros institucija turi teisę patikrinti ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialus, jų tarpininkus Lietuvos Respublikoje.

36 straipsnis. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra

1. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, kurios leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje ir kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.

2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ar kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas, pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

3. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų ir (ar) elektroninių pinigų turėtojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, gali imtis prevencinių priemonių, kol kitos valstybės narės priežiūros institucija imsis reikiamų poveikio priemonių.

4. Prevencinės priemonės pagal šio straipsnio 3 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojų ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojams ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje daugiau negu kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojams ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje.

5. Kai įmanoma, atsižvelgdama į susidariusios kritinės situacijos pobūdį, priežiūros institucija iš anksto informuoja apie kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai numatomas taikyti prevencines priemones arba nedelsdama informuoja apie jau pritaikytas prevencines priemones, kurių imamasi pagal šio straipsnio 3 dalį, ir apie šių priemonių taikymo pagrįstumą kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas, Europos Komisiją ir Europos bankininkystės instituciją.

6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ar kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.

7. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 6 dalių nuostatas.

8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką.

9. Esant Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytoms sąlygoms, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri, naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikia mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas, informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, teikimas bei sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją.

37 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centriniu Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centriniu Banku, Europos bankininkystės institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų elektroninių pinigų leidėjų priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija kiekvienais metais iki liepos 1 dienos praneša Europos Komisijai užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialams išduotų licencijų skaičių ir elektroninių pinigų įstaigų, kurioms išduotos elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių, jų neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkį praėjusių kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.

38 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas

1. Jeigu, priežiūros institucijos nuomone, kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 18, 19, 35, 36 ir 37 straipsniuose nurodytais atvejais laikydamosi tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

39 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas;

3) laikinai uždraudžia leisti elektroninius pinigus ir (ar) teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;

4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių elektroninių pinigų įstaigos filialų, tarpininkų arba fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo, tarpininko arba fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą, filialas neturi teisės leisti elektroninių pinigų ir (ar) teikti mokėjimo paslaugų, tarpininkas – teikti mokėjimo paslaugų, fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, – platinti ir išpirkti elektroninių pinigų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo, tarpininko arba fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo, o elektroninių pinigų įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą;

5) laikinai nušalina elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;

6) laikinai sustabdo (apriboja) elektroninių pinigų įstaigos akcininko balsavimo teisę;

7) paskiria laikinąjį atstovą elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai);

8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą.

2. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas neįsteigusi filialo, arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:

1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo;

2) kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos įsteigtam filialui ar pasitelktam tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

3) laikinai ar visam laikui uždraudžia leisti elektroninius pinigus ir (ar) teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;

4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas.

3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.

4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.

40 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Priežiūros institucija taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) vykdoma elektroninių pinigų leidimo veikla, jei neturima tam šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktos teisės arba ši teisė apribota pagal šį įstatymą, arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas;

2) elektroninių pinigų įstaiga licenciją ar kitą šiame įstatyme nustatytą leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją arba pasinaudodama kitomis neteisėtomis priemonėmis;

3) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme arba kituose teisės aktuose, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija;

4) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 33 straipsnio 2 ir 3 dalis duoti privalomi nurodymai;

5) nebetenkinami elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijai išduoti nustatyti reikalavimai;

6) elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovu (vadovais) paskiriamas arba elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovo (vadovų) pareigas eina vienas ar keli asmenys, neatitinkantys šiame įstatyme nustatytų reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimų;

7) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus;

8) padaromi kiti šio įstatymo arba kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimai arba yra grėsmė, kad dėl elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės, mokėjimo paslaugų vartotojų ir (arba) elektroninių pinigų turėtojų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų įstaigų sistemos funkcionavimas.

2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo.

3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu.

4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo.

5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą.

6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų)dydį, atsižvelgia į:

1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę;

2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti;

3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą, rūšį;

4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą;

5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą;

6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes;

7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui.

7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes.

8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo.

9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas.

10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 39 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.

11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, taikoma iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.

12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo.

13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos.

14. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos.

41 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija skiria:

1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą;

2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą.

2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jei juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose.

3. Jeigu dėl šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalyje išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų arba kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija skiria baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio.

4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba kai juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.

5. Šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo arba netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki 1 procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų, – iki 1 500 eurų.

6. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 40 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiame etape ankstesniuose etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmame ir antrame etapuose nevertintas, aplinkybes.

7. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 40 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

42 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo nušalinti elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui dienos jo (jų) priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai, elektroninių pinigų įstaigos organas, kuriam suteiktos tokios teisės, ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialą įsteigusi užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaiga privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį (asmenis) iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo (jais) sudarytą sutartį arba panaikinti jo (jų) įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialą įsteigusiai užsienio valstybės

elektroninių pinigų įstaigai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos tarpininko vadovo nušalinimui nuo pareigų.

43 straipsnis. Atstovas veiklos priežiūrai

1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie grėsmę saugiai ir patikimai elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklai, siekdama apsaugoti iš elektroninių pinigų turėtojų gautas lėšas, perduotas elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui, priežiūros institucija turi teisę paskirti atstovą veiklos priežiūrai.

2. Atstovu veiklos priežiūrai gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Atstovu veiklos priežiūrai skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 16 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai. Jeigu atstovu veiklos priežiūrai skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirtas ir jo padėjėjas. Atlyginimus atstovui veiklos priežiūrai ir jo padėjėjui, atsižvelgdama į jų veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustato priežiūros institucija. Atlyginimai išmokami iš elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo lėšų. Atstovu veiklos priežiūrai ir jo padėjėju negali būti paskirtas priežiūros institucijos tarnautojas .

3. Elektroninių pinigų įstaigos valdyba ir vadovai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovai turi gauti atstovo veiklos priežiūrai sutikimą dėl kiekvieno su elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veikla susijusio sprendimo. Visi be atstovo veiklos priežiūrai sutikimo elektroninių pinigų įstaigos valdybos ir vadovų ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti atstovą veiklos priežiūrai įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys.

4. Atstovas veiklos priežiūrai nesutinka su elektroninių pinigų įstaigos valdybos ir vadovų ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovų sprendimais, jei jie, jo nuomone, prieštarauja saugią ir patikimą elektroninių pinigų įstaigų veiklą reglamentuojantiems teisės aktams ar dėl kitų priežasčių kelia grėsmę elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklos stabilumui ir patikimumui. Atstovui veiklos priežiūrai, atliekančiam savo funkcijas, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 35 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Atstovas veiklos priežiūrai privalo teikti priežiūros institucijai jos nustatytą informaciją.

5. Apie priimtą sprendimą paskirti atstovą veiklos priežiūrai ar jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialą įsteigusiai užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigai ir Juridinių asmenų registrui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

6. Atstovas veiklos priežiūrai atšaukiamas, kai:

1) nustatoma, kad elektroninių pinigų įstaiga ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas gali stabiliai ir patikimai veikti, ar, priežiūros institucijos nuomone, tokios priemonės taikymas nebetikslingas dėl kitų priežasčių;

2) panaikinamas elektroninių pinigų įstaigai ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui išduotos licencijos galiojimas.

44 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 39 straipsnio 1 dalies 8 punkte ir 39 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytas poveikio priemones, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Tokiame sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas Turto arešto aktų registre laikinai.

45 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones

1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.

2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.

IX SKYRIUS
ELEKTRONINIŲ PINIGŲ ĮSTAIGOS PABAIGA IR BANKROTAS

46 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos reorganizavimas ir likvidavimas

1. Elektroninių pinigų įstaiga gali būti reorganizuojama ar likviduojama jos visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu tik gavus išankstinį priežiūros institucijos leidimą. Prašymų išduoti leidimą reorganizuoti ar likviduoti elektroninių pinigų įstaigą pateikimo ir nagrinėjimo tvarką bei kartu su prašymu pateikiamų dokumentų ir informacijos sąrašą nustato priežiūros institucija. Sprendimas dėl leidimo reorganizuoti arba likviduoti elektroninių pinigų įstaigą išdavimo priimamas per 3 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą pateikimo priežiūros institucijai dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatas.

2. Jeigu sprendimą reorganizuoti ar likviduoti elektroninių pinigų įstaigą priima teismas, tai prieš priimdamas tokį sprendimą jis privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl tokio sprendimo įtakos elektroninių pinigų įstaigos ir visos elektroninių pinigų įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.

3. Leidimas reorganizuoti elektroninių pinigų įstaigą neišduodamas, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka įstatymuose ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktuose nurodyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie netikslūs;

2) reorganizavus elektroninių pinigų įstaigą jos teisės ir pareigos, susijusios su elektroninių pinigų leidimu, pereis juridiniam asmeniui, kuris neturi teisės leisti elektroninių pinigų Lietuvos Respublikoje;

3) galima daryti išvadą, kad bus pažeidžiami elektroninių pinigų turėtojų turtiniai interesai arba gali kilti pavojus elektroninių pinigų įstaigos ar visos mokėjimų sistemos stabilumui ir patikimumui.

4. Jeigu reorganizuojant elektroninių pinigų įstaigą įsteigiama nauja elektroninių pinigų įstaiga, ji šio įstatymo nustatyta tvarka turi gauti licenciją.

5. Teismas priima sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos likvidavimo, jei per nustatytus terminus neatliekami šio įstatymo 15 straipsnio 8 dalyje nurodyti veiksmai. Kreiptis į teismą dėl elektroninių pinigų įstaigos likvidavimo turi teisę priežiūros institucija ir elektroninių pinigų įstaigos vadovas.

6. Elektroninių pinigų įstaiga ar teismas, priėmę sprendimą reorganizuoti ar likviduoti elektroninių pinigų įstaigą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai.

7. Leidimas likviduoti elektroninių pinigų įstaigą neišduodamas, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka įstatymuose ir priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktuose nurodyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie yra netikslūs;

2) galima daryti išvadą, kad bus pažeidžiami elektroninių pinigų turėtojų turtiniai interesai arba gali kilti pavojus visos mokėjimų sistemos stabilumui ir patikimumui.

8. Šio straipsnio 1 ir 7 dalys netaikomos, jei sprendimas likviduoti elektroninių pinigų įstaigą priimamas pagal šio įstatymo 15 straipsnio 8 dalį.

47 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigų bankroto proceso ypatumai

1. Elektroninių pinigų įstaigų bankroto procedūras reglamentuoja ir Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas, jeigu šis įstatymas ir Finansų įstaigų įstatymas nenustato kitaip.

2. Elektroninių pinigų įstaigos bankroto procedūra vykdoma tik teismo tvarka.

3. Priežiūros institucija turi teisę pateikti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo elektroninių pinigų įstaigai. Jeigu pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo pateikia kiti asmenys, teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl bankroto bylos elektroninių pinigų įstaigai iškėlimo, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl elektroninių pinigų įstaigos nemokumo. Priežiūros institucija šią išvadą pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikti išvadą gavimo dienos.

4. Elektroninių pinigų įstaigos administratorius lėšas, į kurias pagal šio įstatymo 25 straipsnį negali būti nukreipiamas išieškojimas pagal elektroninių pinigų įstaigos prievoles, grąžina elektroninių pinigų turėtojams.

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir
elektroninių pinigų įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7) su paskutiniais pakeitimais padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 (OL 2015 L 337, p. 35).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Lietuvos bankas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą elektroninių pinigų leidimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje ar 14 straipsnio 1 dalyje nurodytą elektroninių pinigų leidimo paslaugą.

4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas.

5. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per 1 darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.

6. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. kovo 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinama, kad jos laikosi šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

7. Jeigu iki 2018 m. kovo 1 d. elektroninių pinigų įstaiga nepateikia šio straipsnio 6 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos ir (arba) iki 2018 m. liepos 13 d. neužtikrina šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų laikymosi, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.

8. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą elektroninių pinigų įstaigos licenciją ir iki šio įstatymo įsigaliojimo teikusios paslaugą, atitinkančią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje pateiktą mokėjimo inicijavimo paslaugos sąvoką, įsigaliojus šiam įstatymui turi teisę teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, jeigu per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikia Lietuvos bankui šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę, o Lietuvos bankas per 20 darbo dienų nuo visų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo dienos pakeičia elektroninių pinigų įstaigos licenciją, suteikdamas teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas paslaugas. Pakeitęs turimą elektroninių pinigų įstaigos licenciją, Lietuvos bankas per šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą įvertina pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, atsižvelgdamas į šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 7 dalies nuostatas. Nustatęs, kad elektroninių

pinigų įstaiga, kurios licencija buvo pakeista, neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, Lietuvos bankas turi teisę pakeisti licenciją, panaikindamas teisę teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą.

9. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą elektroninių pinigų įstaigos licenciją ir iki šio įstatymo įsigaliojimo teikusios paslaugą, atitinkančią Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 53 dalyje pateiktą sąskaitos informacijos paslaugos sąvoką, įsigaliojus šiam įstatymui turi teisę teikti sąskaitos informacijos paslaugą, jeigu per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pateikia Lietuvos bankui šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę, o Lietuvos bankas per 20 darbo dienų nuo visų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos pateikimo dienos pakeičia elektroninių pinigų įstaigos licenciją, suteikdamas teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 8 punkte nurodytą paslaugą. Pakeitęs turimą elektroninių pinigų įstaigos licenciją, Lietuvos bankas per šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą įvertina pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, atsižvelgdamas į šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 7 dalies nuostatas. Nustatęs, kad elektroninių pinigų įstaiga, kurios licencija buvo pakeista, neatitinka šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, Lietuvos bankas turi teisę pakeisti licenciją, panaikindamas teisę teikti sąskaitos informacijos paslaugą.

10. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti prašymai dėl licencijų išdavimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo nuostatas. Sprendimas dėl licencijos išdavimo priimamas tik tada, kai asmuo, pateikęs prašymą, papildomai pateikia visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, nurodytus šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje arba 14 straipsnio 3 dalyje, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

11. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti elektroninių pinigų įstaigų pranešimai dėl elektroninių pinigų įstaigų, turinčių elektroninių pinigų ribotos veiklos licenciją, numatomų vadovų pasikeitimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio nuostatas. Sprendimas dėl prieštaravimo elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovo kandidatūrai, priimamas tik tada, kai elektroninių pinigų įstaiga, pateikusi pranešimą, papildomai pateikia visus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinamas reikalavimų, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje, laikymasis, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.

12. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko gauti, bet neišnagrinėti asmenų prašymai dėl kitų veiksmų atlikimo baigiami nagrinėti pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo nuostatas.

13. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovai, paskirti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, atitinkantys Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, 14 straipsnio 3 dalyje

nurodytus tinkamumo reikalavimus, įsigaliojus įstatymui, laikomi atitinkančiais šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje nurodytus reikalavimus, jeigu įsigaliojus šiam įstatymui neatsiranda aplinkybių, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje.

14. Reikalavimai, nustatyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 7 dalyje, taikomi tik elektroninių pinigų įstaigų tarpininkų vadovams ir asmenims, atsakingiems už mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinio padalinio vadovams), kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, renkamiems arba paskiriamiems naujai arba pakartotinei kadencijai įsigaliojus šiam įstatymui.

15. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta elektroninių pinigų įstaigos turimoje licencijoje, šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnio 9 dalyje nustatytą pareigą turi įvykdyti per 30 dienų nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

16. Iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pradėtos, bet nebaigtos poveikio priemonių taikymo procedūros vykdomos pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusias Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Gvaldas Kašėta
2017-12-06

Kalbos [illegible]
[illegible]vičiūtė
2017-12-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 1 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos."

2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
vartotojų teisių apsaugos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p. 223), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 321).

2. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p. 223).

3. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EB ir direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 321).

4. 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL 2004 L 364, p.1).

5. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais (OL 2009 L 33, p. 10).

6. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL 2011 L 304, p. 64).

7. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 63).

8. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 1).

9. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).“

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-24

Kalbos [illegible]
D. Nenartavičiūtė
2017-12-06

[illegible] ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 1 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo ~~11~~**13** ir ~~18~~**20** straipsnių nuostatos."

2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
vartotojų teisių apsaugos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p. 223), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 321).

2. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 15 skyrius, 4 tomas, p. 223).

3. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EB ir direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL *2004 m. specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 321).

4. 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL 2004 L 364, p.1).

~~5. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).~~

~~6.~~**5.** 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais (OL 2009 L 33, p. 10).

~~7.~~**6.** 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL 2011 L 304, p. 64).

~~8.~~**7.** ~~Europos Parlamento ir Tarybos~~ 2013 m. gegužės 21 d. **Europos Parlamento ir Tarybos** direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 63).

~~9.~~**8.** 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 1).

9. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).“

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-06

2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 47 STRAIPSNIO IR 1 PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

3. Pakeisti 47 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, ir ketinantis dėl kilusio ginčo nagrinėjimo kreiptis į Lietuvos banką, prieš kreipdamasis į Lietuvos banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį, nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą. Finansų rinkos dalyvis privalo išnagrinėti rašytinį vartotojo kreipimąsi ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė vartotojas ir finansų rinkos dalyvis, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo kreipimosi gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių finansų rinkos dalyvis negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į kreipimąsi vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Finansų rinkos dalyvis vartotojų kreipimusis nagrinėja neatlygintinai.“

2 straipsnis. Įstatymo 1 priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo 1 priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
Lietuvos banko įstatymo
1 priedas

FINANSŲ RINKOS DALYVIAI, MOKANTYS ĮMOKAS FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS IŠLAIDOMS PADENGTI, ĮMOKŲ BAZĖ IR MAKSIMALŪS ĮMOKŲ DYDŽIAI

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
1.	Kredito įstaigos; kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,017 proc.
2.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,0057 proc.
3.	Vartojimo kredito davėjai, išskyrus kredito įstaigas ir jų filialus Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,0085 proc.
4.	Elektroninių pinigų įstaigos; kitose negu	Metinės su	0,65 proc.

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	elektroninių pinigų leidimu ir (arba) mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos	
5.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Metinės su elektroninių pinigų leidimu ir (arba) mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos	0,65 proc.
6.	Mokėjimo įstaigos	Metinės su mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos	0,65 proc.
7.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų mokėjimo įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Metinės su mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos	0,65 proc.
8.	Draudimo ir perdraudimo įmonės; kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų draudimo ir perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Lietuvos Respublikoje pasirašytos draudimo ir perdraudimo įmokos	0,26 proc.
9.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų draudimo ir perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Lietuvos Respublikoje pasirašytos draudimo ir perdraudimo įmokos	0,13 proc.
10.	Finansų maklerio įmonės	Metinės pajamos	0,3 proc.
11.	Kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų finansų maklerio įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Metinės pajamos	0,15 proc.
12.	Valdymo įmonės, investicinės kintamojo kapitalo bendrovės, uždaro tipo investicinės bendrovės ir šių subjektų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Valdomas kolektyvinio investavimo subjektų ir papildomo savanoriško pensijų kaupimo fondų turtas	0,05 proc.
13.	Reguliuojamos rinkos operatoriai	–	21 721 Eur
14.	Centrinis vertybinių popierių depozitoriumas	–	28 962 Eur
15.	Emitentai, kurių nuosavybės vertybiniai popieriai įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kurių priežiūrą atlieka Lietuvos bankas	–	868 Eur
16.	Emitentai, kurių ne nuosavybės	–	434 Eur

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
	vertybiniai popieriai įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kurių priežiūrą atlieka Lietuvos bankas		
17.	Draudimo brokerių įmonės	–	434 Eur
18.	Finansų patarėjo įmonės	–	434 Eur
19.	Valiutos keityklos operatoriai	–	434 Eur
20.	Sutelktinio finansavimo platformos operatoriai	–	3 000 Eur“.

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas
Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-06

Kalvis [illegible]oré
[illegible]vičiūtė
2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS LIETUVOS BANKO ĮSTATYMO NR. I-678 47 STRAIPSNIO IR 1 PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

3. Pakeisti 47 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, ir ketinantis dėl kilusio ginčo nagrinėjimo kreiptis į Lietuvos banką, prieš kreipdamasis į Lietuvos banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį, nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą. **Finansų rinkos dalyvis privalo išnagrinėti rašytinį vartotojo kreipimąsi ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė vartotojas ir finansų rinkos dalyvis, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo kreipimosi gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių finansų rinkos dalyvis negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į kreipimąsi vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Finansų rinkos dalyvis vartotojų kreipimusis nagrinėja neatlygintinai.**“

2 straipsnis. Įstatymo 1 priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo 1 priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
Lietuvos banko įstatymo
1 priedas

FINANSŲ RINKOS DALYVIAI, MOKANTYS ĮMOKAS FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS IŠLAIDOMS PADENGTI, ĮMOKŲ BAZĖ IR MAKSIMALŪS ĮMOKŲ DYDŽIAI

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
1.	Kredito įstaigos; kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,017 proc.
2.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų užsienio bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Vidutinis metinis turtas	0,0057 proc.
3.	Vartojimo kredito davėjai, išskyrus kredito įstaigas ir jų filialus Lietuvos	Vidutinis metinis turtas	0,0085 proc.

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
	Respublikoje		
4.	Elektroninių pinigų įstaigos; kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	~~Neapmokėtų elektroninių pinigų metinis vidurkis ir mokėjimo paslaugų metinė apyvarta~~ **Metinės su elektroninių pinigų leidimu ir (arba) mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos**	~~0,01 proc.~~ **0,65 proc.**
5.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	~~Neapmokėtų elektroninių pinigų metinis vidurkis ir mokėjimo paslaugų metinė apyvarta~~ **Metinės su elektroninių pinigų leidimu ir (arba) mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos**	~~0,005 proc.~~ **0,65 proc.**
6.	Mokėjimo įstaigos	~~Mokėjimo paslaugų metinė apyvarta~~ **Metinės su mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos**	~~0,01 proc.~~ **0,65 proc.**
7.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų mokėjimo įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	~~Mokėjimo paslaugų metinė apyvarta~~ **Metinės su mokėjimo paslaugų teikimu susijusios pajamos**	~~0,005 proc.~~ **0,65 proc.**
8.	Draudimo ir perdraudimo įmonės; kitose negu Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų draudimo ir perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Lietuvos Respublikoje pasirašytos draudimo ir perdraudimo įmokos	0,26 proc.
9.	Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų draudimo ir perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Lietuvos Respublikoje pasirašytos draudimo ir perdraudimo įmokos	0,13 proc.
10.	Finansų maklerio įmonės	Metinės pajamos	0,3 proc.
11.	Kitose Europos ekonominės erdvės valstybėse licencijuotų finansų maklerio įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Metinės pajamos	0,15 proc.

Eil. Nr.	Rinkos dalyviai	Įmokų bazė	Maksimalus įmokų dydis
12.	Valdymo įmonės, investicinės kintamojo kapitalo bendrovės, uždaro tipo investicinės bendrovės ir šių subjektų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje	Valdomas kolektyvinio investavimo subjektų ir papildomo savanoriško pensijų kaupimo fondų turtas	0,05 proc.
13.	Reguliuojamos rinkos operatoriai	–	21 721 Eur
14.	Centrinis vertybinių popierių depozitoriumas	–	28 962 Eur
15.	Emitentai, kurių nuosavybės vertybiniai popieriai įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kurių priežiūrą atlieka Lietuvos bankas	–	868 Eur
16.	Emitentai, kurių ne nuosavybės vertybiniai popieriai įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kurių priežiūrą atlieka Lietuvos bankas	–	434 Eur
17.	Draudimo brokerių įmonės	–	434 Eur
18.	Finansų patarėjo įmonės	–	434 Eur
19.	Valiutos keityklos operatoriai	–	434 Eur
20.	Sutelktinio finansavimo platformos operatoriai	–	3 000 Eur“.

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas
Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Telsės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-12-06

Kalnos
D. Nen
2017-12-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. IX-1068 2, 18 IR 44 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas
Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 43 dalį.

2 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas
Pakeisti 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip:
„18 straipsnis. Finansų įstaigos kolegialių organų posėdžiai
Finansų įstaigos kolegialių organų posėdžiai protokoluojami Lietuvos Respublikos įstatymų, reglamentuojančių finansinių paslaugų teikimą ir finansų įstaigų veiklą, bei kitų įstatymų nustatyta tvarka."

3 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas
Pakeisti 44 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:
„3. Finansų įstaiga privalo iki einamųjų finansinių metų pirmojo pusmečio pabaigos sudaryti sutartį dėl metinės finansinės atskaitomybės audito su visuotinio finansų įstaigos dalyvių susirinkimo išrinkta audito įmone, jeigu finansų įstaigos veiklos priežiūrą nustato Lietuvos Respublikos įstatymai."

4 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas
Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
finansų įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7).
2. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).
3. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35)."

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-06

Kalbos [illegible]
D. Nenar[illegible]vičiūtė
2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-11-06

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. IX-1068 2, 18 IR 44 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 43 dalį.

~~43. Vertimasis finansinių paslaugų teikimu:~~

~~1) deklaravimas ūkinę veiklą reglamentuojančiuose dokumentuose (steigimo dokumentuose, licencijose, patentuose ir kt.), kad asmuo teikia finansines paslaugas;~~

~~2) veikla, kurios pagrindinę dalį sudaro finansinių paslaugų teikimas.~~

2 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18 straipsnis. Finansų įstaigos ~~kolegialūs~~ **kolegialių** ~~valdymo organai~~ **organų posėdžiai**

~~1. Finansų įstaigos kolegialūs valdymo organai yra stebėtojų taryba ir valdyba.~~

~~2.~~ Finansų įstaigos ~~stebėtojų tarybos ir valdybos posėdžiai~~ **kolegialių organų posėdžiai** protokoluojami Lietuvos Respublikos įstatymų, reglamentuojančių finansinių paslaugų teikimą ir finansų įstaigų veiklą, bei kitų įstatymų nustatyta tvarka.“

3 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Finansų įstaiga privalo iki einamųjų finansinių metų pirmojo pusmečio pabaigos sudaryti sutartį dėl ~~metinių finansinių ataskaitų~~ **metinės finansinės atskaitomybės** audito su visuotinio finansų įstaigos dalyvių susirinkimo išrinkta audito įmone ~~ir pateikti ją priežiūros institucijai~~, jeigu finansų įstaigos veiklos priežiūrą nustato Lietuvos Respublikos įstatymai.“

4 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
finansų įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

~~1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).~~

1.~~2~~. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7).

2.~~3~~.2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių

įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL 2013 L 176, p. 338).

3. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašė
2017-11-01

Kalbos tarnybos vedėja
D. Nenartavičiūtė
2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS BANKŲ ĮSTATYMO NR. IX-2085 56, 72 IR 77 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 56 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Bankas privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su banko teikiamomis finansinėmis paslaugomis ir (arba) su klientais sudarytomis sutartimis, kuriomis bankas galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus (toliau – skundas). Bankas privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė klientas ir bankas, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių bankas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Bankas klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.“

2 straipsnis. 72 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 72 straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu turtu;“.

2. Pakeisti 72 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) užsienio banko filialui laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu turtu;“.

3 straipsnis. 77 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 77 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„77 straipsnis. Teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu laikinas apribojimas

1. Priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 10 punkte ar 3 dalies 2 punkte nurodytą poveikio priemonę, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis jo sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.

2. Priežiūros institucija gali laikinai apriboti teisę disponuoti visomis lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir visu kitu turtu ar lėšų ir kito turto dalimi.

3. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu. Jis teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, kurių reikia priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas Turto arešto aktų registre laikinai.“

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis ir šio straipsnio 2 dalis įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Banko licencija, išduota iki 2018 m. sausio 13 d., suteikia teisę teikti visas Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas. Lietuvos bankas pakeičia įrašus bankų licencijose, išduotose iki 2018 m. sausio 13 d.

3. Priežiūros institucija iki 2018 m. sausio 12 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-06

Kalbos [illegible]
[illegible]
2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-11-06

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS BANKŲ ĮSTATYMO NR. IX-2085 56, 72 IR 77 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 56 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. ~~Klientų prašymus (skundus) dėl su banku sudarytų kreditavimo sutarčių vykdymo ar banko veiksmų, kuriais bankas galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus, nagrinėja bankas. Bankas privalo išnagrinėti rašytinius kliento prašymus (skundus) ir raštu jam atsakyti ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo jų gavimo dienos. Esant sudėtingam atvejui, bankas privalo leisti klientui dalyvauti svarstyme, raštu informuoti klientą apie ilgesnį nagrinėjimo terminą, tačiau šis terminas negali viršyti 45 kalendorinių dienų nuo prašymo (skundo) gavimo dienos. Jeigu kliento prašymas (skundas) nesusijęs su kliento kreditavimo sutartimi, bankas privalo atsakyti klientui ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo (skundo) gavimo dienos, jeigu įstatymai nenustato kitaip. Bankas klientų prašymus (skundus) nagrinėja neatlygintinai.~~**Bankas privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su banko teikiamomis finansinėmis paslaugomis ir (arba) su klientais sudarytomis sutartimis, kuriomis bankas galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus (toliau – skundas). Bankas privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė klientas ir bankas, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių bankas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Bankas klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.**“

2 straipsnis. 72 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 72 straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito**, mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu turtu;“

2. Pakeisti 72 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) užsienio banko filialui laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito**, mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu turtu;“

3 straipsnis. 77 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 77 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„77 straipsnis. Teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu laikinas apribojimas

1. Priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies ~~9~~**10** punkte ar 3 dalies 2 punkte nurodytą poveikio priemonę, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis jo sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito,

mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.

2. Priežiūros institucija gali laikinai apriboti teisę disponuoti visomis lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose kredito, **mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir visu kitu turtu ar lėšų ir kito turto dalimi.

3. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke bei kitose Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, **mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu. Jis teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas ~~turto~~ **Turto** arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, kurių reikia priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti ~~turto~~ **Turto** arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas ~~turto~~ **Turto** arešto aktų registre laikinai.“

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis ir šio straipsnio 2 dalis įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Banko licencija, išduota iki 2018 m. sausio 13 d., suteikia teisę teikti visas Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas. Lietuvos bankas pakeičia įrašus bankų licencijose, išduotose iki 2018 m. sausio 13 d.

3. Priežiūros institucija iki 2018 m. sausio 12 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-12-06

Kalbos [illegible]
[illegible]vičiūtė
2017-12-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. I-796 49, 60 IR 66 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 49 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„49 straipsnis. Klientų interesų apsauga“.

2. Papildyti 49 straipsnį 3 dalimi:

„3. Kredito unija privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su kredito unijos teikiamomis finansinėmis paslaugomis ir (arba) su klientais sudarytomis sutartimis, kuriais kredito unija galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus (toliau – skundas). Kredito unija privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė klientas ir kredito unija, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių kredito unija negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Kredito unija klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.“

2 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose centrinėje kredito unijoje bei kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu turtu;“.

3 straipsnis. 66 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 66 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„66 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 60 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytą poveikio priemonę, kredito unija laikinai neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose centrinėje kredito unijoje bei kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu turtu, kurie nurodyti priežiūros institucijos sprendime.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis centrinėje kredito unijoje bei kitose Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas Turto arešto aktų registre gali būti įregistruotas laikinai.“

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis ir šio straipsnio 2 dalis įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Kredito unijos licencija, išduota iki 2018 m. sausio 13 d., suteikia teisę teikti visas Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo

paslaugas. Lietuvos bankas pakeičia įrašus kredito unijų licencijose, išduotose iki 2018 m. sausio 13 d.

3. Priežiūros institucija iki 2018 m. sausio 12 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-06

2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. I-796 49, 60 IR 66 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 49 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„49 straipsnis. ~~Su finansinių paslaugų teikimu susijusios informacijos teikimas~~ **Klientų interesų apsauga**“.

2. Papildyti 49 straipsnį 3 dalimi:

„3. Kredito unija privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su kredito unijos teikiamomis finansinėmis paslaugomis ir (arba) su klientais sudarytomis sutartimis, kuriais kredito unija galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus (toliau – skundas). Kredito unija privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė klientas ir kredito unija, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių kredito unija negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Kredito unija klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.“

2 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose centrinėje kredito unijoje bei kitose kredito**, mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu turtu;“.

3 straipsnis. 66 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 66 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„66 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 60 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytą poveikio priemonę, kredito unija laikinai neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose centrinėje kredito unijoje bei kitose kredito**, mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu turtu, kurie nurodyti priežiūros institucijos sprendime.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis centrinėje kredito unijoje bei kitose Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito**, mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas Turto arešto aktų registre gali būti įregistruotas laikinai.“

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis ir šio straipsnio 2 dalis įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Kredito unijos licencija, išduota iki 2018 m. sausio 13 d., suteikia teisę teikti visas Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas. Lietuvos bankas pakeičia įrašus kredito unijų licencijose, išduotose iki 2018 m. sausio 13 d.

3. Priežiūros institucija iki 2018 m. sausio 12 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius

Evaldas Kašėta

2017-12-06

Kalbos [illegible]

D. Nemanienė

2017-12-06

Finansų ministras

Vilius Šapoka

2017-12-06

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS CENTRINIŲ KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1682 40, 54 IR 60 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Papildyti 40 straipsnį 4 dalimi:

„4. Centrinė kredito unija privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su centrinės kredito unijos teikiamomis finansinėmis paslaugomis ir (arba) su klientais sudarytomis sutartimis, kuriomis centrinė kredito unija galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus (toliau – skundas). Centrinė kredito unija privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė klientas ir centrinė kredito unija, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių centrinė kredito unija negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Centrinė kredito unija klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.“

2 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 54 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu turtu;“.

3 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Priežiūros institucijai nusprendus taikyti šio įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytą poveikio priemonę, centrinė kredito unija neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu turtu, kurie nurodyti priežiūros institucijos sprendime.

2. Priežiūros institucija turi teisę laikinai apriboti teisę disponuoti visomis lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir visu kitu turtu ar lėšų ir kito turto dalimi.

3. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti laikinai įregistruotas Turto arešto aktų registre.“

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis ir šio straipsnio 2 dalis įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Centrinės kredito unijos licencija, išduota iki 2018 m. sausio 13 d., suteikia teisę teikti visas Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas. Lietuvos bankas pakeičia įrašus centrinių kredito unijų licencijose, išduotose iki 2018 m. sausio 13 d.

3. Priežiūros institucija iki 2018 m. sausio 12 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-11-06

Kalbos [illegible] tore
D. Nesm[illegible]vičiūtė
2017-11-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-11-06

Projekto
lyginamasis variantas

LIETUVOS RESPUBLIKOS CENTRINIŲ KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1682 40, 54 IR 60 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

20 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Papildyti 40 straipsnį 4 dalimi:

„**4. Centrinė kredito unija privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti klientų skundus (prašymus), susijusius su centrinės kredito unijos teikiamomis finansinėmis paslaugomis ir (arba) su klientais sudarytomis sutartimis, kuriomis centrinė kredito unija galėjo pažeisti sutarties su klientu ar teisės aktų reikalavimus (toliau – skundas). Centrinė kredito unija privalo išnagrinėti rašytinį kliento skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė klientas ir centrinė kredito unija, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių centrinė kredito unija negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio klientas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Centrinė kredito unija klientų skundus nagrinėja neatlygintinai.**“

2 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 54 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose kredito, **mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu turtu;“.

3 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Priežiūros institucijai nusprendus taikyti šio įstatymo 54 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytą poveikio priemonę, centrinė kredito unija neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose kredito, **mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu turtu, kurie nurodyti priežiūros institucijos sprendime.

2. Priežiūros institucija turi teisę laikinai apriboti teisę disponuoti visomis lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose kredito, **mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir visu kitu turtu ar lėšų ir kito turto dalimi.

3. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis sąskaitose Lietuvos banke ir kitose Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, **mokėjimo ir elektroninių pinigų** įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas Turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti laikinai įregistruotas Turto arešto aktų registre.“

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis ir šio straipsnio 2 dalis įsigalioja 2018 m. sausio 13 d.

2. Centrinės kredito unijos licencija, išduota iki 2018 m. sausio 13 d., suteikia teisę teikti visas Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas. Lietuvos bankas pakeičia įrašus centrinių kredito unijų licencijose, išduotose iki 2018 m. sausio 13 d.

3. Priežiūros institucija iki 2018 m. sausio 12 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento direktorius
Evaldas Kašėta
2017-12-06

Kalbos [illegible]toré
D. Šeimavičiūtė
2017-12-06

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

DIREKTYVOS 2014/92/ES IR NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲATITIKTIES LENTELĖ

2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL 2014 L 257, p. 214)	**Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas** **Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymas Nr. XII-2561 (TAR, 2016-07-13, Nr. 20315)(toliau - Mokėjimų įstatymas Nr. XII-2561)** **Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 1, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 37, 49, 50 straipsnių pakeitimo ir papildymo, įstatymo papildymo 18^1, 46^1, 54^1 straipsniais, trečiojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir įstatymo papildymo priedu įstatymas Nr. IX-1998 (Valstybės žinios, 2004-02-21, Nr. 28-869)(toliau - Lietuvos banko įstatymas Nr. IX-1998)** **Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 1, 6, 7, 8, 11, 12, 14, 19, 20, 25, 31, 33, 35, 36, 38, 47, 49, 50, 53, 54, 54^1, 55 straipsnių, ketvirtojo ir penktojo skirsnių pavadinimų pakeitimo, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 37 straipsnių pripažinimo netekusiais galios ir įstatymo priedo papildymo įstatymas Nr. X-569 (Valstybės žinios, 2006-04-29, Nr. 48-1699) (toliau - Lietuvos banko įstatymas Nr. X-569)**	Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)
1 straipsnis. **Dalykas ir taikymo sritis** 1. Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl mokesčių, kurie iš vartotojų imami už jų Sąjungoje turimas mokėjimo sąskaitas, skaidrumo ir palyginamumo, taisyklės dėl mokėjimo sąskaitų perkėlimo valstybėje narėje ir taisyklės, skirtos sudaryti palankesnes sąlygas vartotojams atsidaryti tarpvalstybines mokėjimo sąskaitas. 2. Šia direktyva taip pat apibrėžiama taisyklių ir sąlygų, pagal kurias valstybės narės privalo garantuoti vartotojų teisę Sąjungoje atsidaryti ir naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, sistema.	**1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, autentiškumo patvirtinimą, operacinės ir saugumo rizikos valdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, fiziniams mokėjimo paslaugų vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisykles, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisykles, pagrindinės	Visiškas

	mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisykles ir sąlygas, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus. 2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.	
3. II ir III skyriai taikomi mokėjimo paslaugų teikėjams. 4. IV skyrius taikomas kredito įstaigoms. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti IV skyrių mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie nėra kredito įstaigos.	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 10. Šio įstatymo VII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali atlikti bent vieną iš šių veiksmų: 1) įmokėti lėšas į mokėjimo sąskaitą; 2) išimti grynuosius pinigus iš mokėjimo sąskaitos; 3) vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus. 11. Šio įstatymo VIII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus. 12. Šio įstatymo IX skyriaus nuostatos taikomos kredito įstaigoms. *Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti.*	Visiškas
5. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti visos arba dalies šios direktyvos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ([17]) 2 straipsnio 5 dalyje nurodytoms įstaigoms.	*Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti.*	
6. Ši direktyva taikoma mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent: a) įnešti lėšų į mokėjimo sąskaitą; b) išimti iš mokėjimo sąskaitos grynųjų pinigų; c) vykdyti mokėjimo trečiosioms šalims operacijas ir gauti trečiųjų šalių įvykdytas mokėjimo operacijas, įskaitant kredito pervedimus.	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 10. Šio įstatymo VII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali atlikti bent vieną iš šių veiksmų: 1) įmokėti lėšas į mokėjimo sąskaitą; 2) išimti grynuosius pinigus iš mokėjimo sąskaitos;	Visiškas

Valstybės narės gali nuspręsti taikyti visą arba dalį šios direktyvos kitoms nei pirmoje pastraipoje nurodytoms mokėjimo sąskaitoms.	3) vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus. 11. Šio įstatymo VIII skyriaus nuostatos taikomos visiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir vartotojų vardu atidarytoms mokėjimo sąskaitoms, kuriomis naudodamiesi vartotojai gali bent vykdyti mokėjimo operacijas tretiesiems asmenims ir gauti trečiųjų asmenų įvykdytų mokėjimo operacijų lėšas, įskaitant kredito pervedimus.	
7. Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos atidarymas ir naudojimas pagal šią direktyvą turi atitikti Direktyvą 2005/60/EB.	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 16. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymu ir naudojimu, taikomos tiek, kiek Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) nenustatyta kitaip.	Visiškas
2 straipsnis **Terminų apibrėžtys** Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys: 1. **vartotojas**– fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 9. **Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas** (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.	Visiškas
2. **teisėtai gyvenantis Sąjungoje**– fizinis asmuo, kuris pagal Sąjungos arba nacionalinės teisės aktus turi teisę gyventi valstybėje narėje, įskaitant nuolatinio adreso neturinčius vartotojus ir asmenis, prašančius prieglobsčio pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, jos 1967 m. sausio 31 d. protokolą ir kitas susijusias tarptautines sutartis;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 59. **Teisėtai valstybėje narėje gyvenantis vartotojas** (toliau – teisėtai gyvenantis vartotojas) – fizinis asmuo, kuris pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje arba pagal kitos valstybės narės teisės aktus turi teisę gyventi toje valstybėje narėje, įskaitant nuolatinės gyvenamosios vietos neturinčius vartotojus, taip pat vartotojus, kuriems nesuteiktas leidimas laikinai arba nuolat gyventi valstybėje narėje, tačiau kurių išsiųsti iš tos valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka neįmanoma, ir asmenis, prašančius prieglobsčio pagal 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, jos 1967 m. sausio 31 d. protokolą ir kitas susijusias tarptautines sutartis.	Visiškas
3. **mokėjimo sąskaita**– vieno ar daugiau vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms atlikti;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 34. **Mokėjimo sąskaita** – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo	Visiškas

	operacijoms vykdyti.	
4. **mokėjimo paslauga**– mokėjimo paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 3 punkte;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 27. **Mokėjimo paslauga** – bet kuri šio įstatymo 5 straipsnyje nurodyta paslauga.	Visiškas
5. **mokėjimo operacija**– mokėtojo arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas, neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo tarpusavio pareigas, kuriomis grindžiama operacija;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 26. **Mokėjimo operacija** – mokėtojo, mokėtojo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.	Visiškas
6. **su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos**– visos paslaugos, susijusios su mokėjimo sąskaitos atidarymu, tvarkymu ir uždarymu, įskaitant mokėjimo paslaugas ir mokėjimo operacijas, patenkančias į Direktyvos 2007/64/EB 3 straipsnio g punkto taikymo sritį, taip pat susitarimą dėl kredito limito sąskaitoje ir lėšų viršijimą;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 58. **Su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos** – visos mokėjimo paslaugų teikėjo vartotojui teikiamos paslaugos, apimančios mokėjimo sąskaitos atidarymą, tvarkymą ir uždarymą, įskaitant mokėjimo paslaugas ir šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 7 punkte nurodytas mokėjimo operacijas, taip pat pagal sąskaitos kreditavimo sutartį teikiamos paslaugos ir lėšų likučio viršijimo galimybės suteikimas.	Visiškas
7. **mokėjimo paslaugų teikėjas**– mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 9 punkte;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 28. **Mokėjimo paslaugų teikėjas** – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.	Visiškas
8. **kredito įstaiga**– kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ([18]) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 16. **Kredito įstaiga** – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įstaiga, jos filialas arba užsienio valstybės kredito įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.	Visiškas
9. **mokėjimo priemonė**– mokėjimo priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 23 punkte;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 32. **Mokėjimo priemonė** – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.	Visiškas
10. **perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas**– mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris perduoda sąskaitai perkelti būtiną informaciją;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 14. **Informaciją perduodantis mokėjimo paslaugų teikėjas** (toliau – perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.	Visiškas

11. **gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas**– mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriam perduodama sąskaitai perkelti būtina informacija;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 13. **Informaciją gaunantis mokėjimo paslaugų teikėjas** (toliau – gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas) – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris iš informaciją perduodančio mokėjimo paslaugų teikėjo gauna informaciją, būtiną vartotojo prašymu vykdomam mokėjimo sąskaitos perkėlimui atlikti.	Visiškas
12. **mokėjimo nurodymas**– mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 25. **Mokėjimo nurodymas** – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.	Visiškas
13. **mokėtojas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, jeigu mokėtojo mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo į gavėjo mokėjimo sąskaitą nurodymą;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 40. **Mokėtojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie turi mokėjimo sąskaitas ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymus iš tų mokėjimo sąskaitų arba, kai nėra mokėjimo sąskaitos, kurie pateikia mokėjimo nurodymus.	Visiškas
14. **gavėjas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 11. **Gavėjas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie mokėjimo nurodyme yra numatyti kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjai.	Visiškas
15. **mokesčiai**– visi mokesčiai ir sankcijos, jei jų yra, kuriuos vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas, arba kurie yra susiję su šiomis paslaugomis;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 15. **Komisinis atlyginimas** – atlyginimas, kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už mokėjimo operaciją ir (arba) su ja susijusias paslaugas, su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas arba kuris yra susijęs su šiomis paslaugomis.	Visiškas
16. **kredito palūkanų norma**– bet kokia palūkanų, mokamų vartotojui už jo mokėjimo sąskaitoje laikomas lėšas, norma;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 45. **Pagrindinė palūkanų norma** – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.	Visiškas
17. **patvari laikmena**– priemonė, kuri suteikia galimybę vartotojui jam asmeniškai skirtą informaciją saugoti tiek laiko, kiek reikia pagal informacijos paskirtį, taip, kad ja būtų galima pasinaudoti ateityje ir kad būtų galima saugomą informaciją atkurti jos nepakeičiant;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 47. **Patvarioji laikmena** – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir iš kurios	Visiškas

	laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.	
18. **sąskaitos perkėlimas arba sąskaitos perkėlimo paslauga**– informacijos apie visus arba kai kuriuos periodinius kredito pervedimų nurodymus, periodines tiesioginio debeto operacijas ir gaunamus periodinius kredito pervedimus mokėjimo sąskaitoje perdavimas iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo kitam mokėjimo paslaugų teikėjui vartotojo prašymu arba bet kokio teigiamo mokėjimo sąskaitos likučio pervedimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą, arba abu šie veiksmai, senąją mokėjimo sąskaitą uždarant arba jos neuždarant;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 37. **Mokėjimo sąskaitos perkėlimas** – vartotojo prašymu atliekamas informacijos apie visus arba kai kuriuos periodinio kredito pervedimo nurodymus, periodines tiesioginio debeto operacijas ir periodiškai gaunamus kredito pervedimus mokėjimo sąskaitoje perdavimas iš vieno mokėjimo paslaugų teikėjo kitam mokėjimo paslaugų teikėjui ir (arba) bet kokio teigiamo mokėjimo sąskaitos likučio pervedimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą, senąją mokėjimo sąskaitą uždarant arba jos neuždarant.	Visiškas
19. **tiesioginis debetas**– nacionalinė arba tarpvalstybinė mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis mokėtojo sutikimu;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 60. **Tiesioginis debetas** – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.	Visiškas
20. **kredito pervedimas**– nacionalinė arba tarpvalstybinė mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 17. **Kredito pervedimas** – mokėjimo paslauga, kai vadovaudamasis mokėtojo pateiktu mokėjimo nurodymu mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, perveda mokėjimo operacijos arba kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
21. **periodinis nurodymas**– mokėtojo nurodymas mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriame yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, reguliariais laiko tarpais arba iš anksto nustatytomis dienomis atlikti kredito pervedimus;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 48. **Periodinio kredito pervedimo nurodymas** (toliau – periodinio pervedimo nurodymas) – mokėjimo nurodymas mokėjimo paslaugų teikėjui, kuriame yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, atlikti periodinius kredito pervedimus.	Visiškas
22. **lėšos**– banknotai ir monetos, pinigų pakaitalai ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ([19]) 2 straipsnio 2 punkte;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 18. **Lėšos** – grynieji pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai.	Visiškas
23. **bendroji sutartis**– mokėjimo paslaugų sutartis, kuria reglamentuojamas būsimas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų atlikimas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 3. **Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis** (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo	Visiškas

	sąlygos.	
24. **darbo diena**– diena, kurią atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 4. **Darbo diena** – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.	Visiškas
25. **susitarimas dėl kredito limito sąskaitoje**– aiškus kredito susitarimas, pagal kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia vartotojui galimybę disponuoti lėšomis viršijant einamąjį vartotojo mokėjimo sąskaitos likutį;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 55. **Sąskaitos kreditavimo sutartis** – kaip apibrėžta Vartojimo kredito įstatyme.	Visiškas
26. **lėšų viršijimas**– susitarimas dėl kredito limito sąskaitoje, dėl kurio numanomai sutikta, kuriuo mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia vartotojui galimybę disponuoti lėšomis viršijant einamąjį vartotojo mokėjimo sąskaitos likutį arba sutartą kredito limitą sąskaitoje;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 20. **Lėšų likučio viršijimas** – sąskaitos lėšų pereikvojimas, dėl kurio numanomai sutikta bendrojoje sutartyje, kai mokėjimo paslaugų teikėjas leidžia mokėjimo paslaugų vartotojui disponuoti lėšomis viršijant esamą mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitos likutį arba vartojimo kredito limitą sąskaitoje.	Visiškas
27. **kompetentinga institucija**– institucija, kurią valstybės narės paskiria kompetentinga pagal 21 straipsnį.	**76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas.	Visiškas
3 straipsnis **Tipiškiausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų, už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašas ir standartizuota terminologija** 1. Valstybės narės sudaro preliminarų bent 10 ir ne daugiau kaip 20 tipiškiausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų, kurias teikia bent vienas mokėjimo paslaugų teikėjas, ir už kurias nacionaliniu lygmeniu imamas mokestis, sąrašą. Sąraše pateikiami su kiekviena nurodyta paslauga susiję terminai ir terminų apibrėžtys. Bet kuria valstybės narės oficialiąja kalba kiekvienai paslaugai vartojamas tik vienas terminas.	**60 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos** 1. Priežiūros institucija parengia tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir nustato jo sudarymo kriterijus. Šiame sąraše nurodomos su kiekviena paslauga susijusios standartizuotos sąvokos ir jų apibrėžtys. 2. Tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.	Visiškas
2. 1 dalies tikslais valstybės narės atsižvelgia į paslaugas: a) kuriomis vartotojai dažniausiai naudojasi savo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu; b) dėl kurių vartotojams susidaro daugiausia išlaidų, bendrai ir atskirai už vienetą;	**60 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos** 1. Priežiūros institucija parengia tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir nustato jo sudarymo kriterijus. Šiame sąraše nurodomos su kiekviena paslauga susijusios standartizuotos sąvokos ir jų apibrėžtys.	Visiškas

Siekdama užtikrinti, kad būtų patikimai taikomi šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyti kriterijai, EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį priima gaires ne vėliau kaip 2015 m. kovo 18 d.	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI*	
3. Ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 18 d. valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI 1 dalyje nurodytus preliminarius sąrašus. Gavusios prašymą, valstybės narės pateikia Komisijai papildomos informacijos apie duomenis, kurių pagrindu jos sudarė tuos sąrašus, atsižvelgdamos į 2 dalyje nustatytus kriterijus.	*Lietuvos bankas 2015-09-17 raštu Nr.S2015/(22.9-2202)-12-3978 pateikė šioje dalyje nurodytą informaciją EBI ir Komisijai.*	
4. Remdamasi pagal 3 dalį pateiktais preliminariais sąrašais, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatoma tų paslaugų, kurios yra bendros bent daugumai valstybių narių, standartizuota Sąjungos terminologija. Į standartizuotą Sąjungos terminologija įtraukiami bendrų paslaugų bendri terminai ir terminų apibrėžtys, kurie pateikiami visomis oficialiosiomis Sąjungos institucijų kalbomis. Bet kuria valstybės narės oficialiąja kalba kiekvienai paslaugai vartojamas tik vienas terminas. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. Komisijai deleguojami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatytą procedūrą priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai*	
5. Valstybės narės įtraukia pagal 4 dalį nustatytą standartizuotą Sąjungos terminologiją į 1 dalyje nurodytą preliminarų sąrašą ir nedelsdamos, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, paskelbia parengtą galutinį tipiškiausių su mokėjimo sąskaitomis susijusių paslaugų sąrašą. 6. Valstybės narės kas ketverius metus po 5 dalyje nurodyto galutinio sąrašo paskelbimo įvertina ir atitinkamais atvejais atnaujina pagal 1 ir 2 dalis sudarytą tipiškiausių paslaugų sąrašą. Jos pateikia Komisijai ir EBI savo vertinimo rezultatus ir, kai taikoma, atnaujintą tipiškiausių paslaugų sąrašą. EBI peržiūri ir prireikus atnaujina standartizuotą Sąjungos terminologiją pagal 4 dalyje nustatytą procesą. Atnaujinus standartizuotą Sąjungos terminologiją valstybės narės atnaujina ir paskelbia savo galutinius sąrašus, kaip nurodyta 5 dalyje, ir užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai naudotų atnaujintus terminus ir terminų apibrėžtis.	**60 straipsnis. Tipiškiausios su mokėjimo sąskaita susijusios paslaugos** 1. Priežiūros institucija parengia tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą ir nustato jo sudarymo kriterijus. Šiame sąraše nurodomos su kiekviena paslauga susijusios standartizuotos sąvokos ir jų apibrėžtys. 2. Tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje. 3. Priežiūros institucija kas ketverius metus įvertina ir prireikus atnaujina šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą. Priežiūros institucija vertinimo rezultatus ir prireikus atnaujintą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą teikia Europos Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai.	Visiškas
4 straipsnis	**61 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą**	Visiškas

Informacijos apie mokesčius dokumentas ir glosarijus 1. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 42 straipsnio 3 daliai ir Direktyvos 2008/48/EB II skyriui, valstybės narės užtikrina, kad prieš sudarant mokėjimo sąskaitos sutartį su vartotoju, mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojui popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje laiku pateiktų informacijos apie mokesčius dokumentą, kuriame būtų pateikti standartizuoti terminai, pateikiami šios direktyvos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame su mokėjimo sąskaita susijusių tipiškiausių paslaugų sąraše ir, kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia tokią paslaugą, atitinkami mokesčiai už kiekvieną paslaugą.	**dokumentas ir sąvokų žodynas** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas per protingą terminą iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos su vartotoju sudarymo dienos privalo vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikti informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą, kuriame pateikiamos į šio įstatymo 60 straipsnyje nurodytą tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą įtrauktų paslaugų standartizuotos sąvokos ir nurodomas komisinis atlyginimas už kiekvieną mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamą paslaugą.	
2. Informacijos apie mokesčius dokumentas: a) turi būti trumpas ir atskiras dokumentas; b) turi būti pateiktas ir išdėstytas taip, kad būtų aiškus ir jį būtų lengva skaityti; rašmenys turi būti įskaitomo dydžio; c) neturėtų būti mažiau suprantamas tuo atveju, jei spalvotas originalas yra išspausdinamas nespalvotas arba padaroma nespalvota jo fotokopija; d) turi būti pateiktas valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo sąskaita, oficialiąja kalba arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita kalba; e) turi būti tikslus, neklaidinantis ir išreikštas mokėjimo sąskaitos valiuta, arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita Sąjungos valiuta; f) jo pirmo puslapio viršuje šalia bendro simbolio turi būti pavadinimas „Informacijos apie mokesčius dokumentas“, kad šį dokumentą būtų galima atskirti nuo kitų; ir g) į jį turi būti įtrauktas pareiškimas apie tai, kad jame nurodyti mokesčiai už tipiškiausias su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas ir kad išsami ikisutartinė ir sutartinė informacija apie visas paslaugas pateikiama kituose dokumentuose. Valstybės narės gali nustatyti, kad 1 dalies taikymo tikslais informacijos apie mokesčius dokumentas pateikiamas kartu su informacija, reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus dėl mokėjimo sąskaitų ir susijusių paslaugų, su sąlyga, kad įvykdyti visi šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai.	**61 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas, turi teisę informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentą pateikti kartu su informacija apie mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas, jeigu yra įvykdyti visi šiame straipsnyje nustatyti su informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento pateikimu susiję reikalavimai. 6. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento turinio ir formos reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento techninius įgyvendinimo standartus. *Nuostatos bus pilnai perkeltos po to, kai Europos Komisija priims ir paskelbs Europos Komisijos deleguotuosius teisės aktus.*	Dalinis
3. Kai viena ar daugiau paslaugų siūlomos kaip su mokėjimo sąskaita	**61 straipsnis. Informacijos apie komisinį atlyginimą**	Visiškas

susijusių paslaugų paketo dalis, informacijos apie mokesčius dokumente nurodomas mokestis už visą paketą, į paketą įrauktos paslaugos bei jų kiekis, ir papildomas mokestis už kiekvieną paslaugą, kuria viršijamas į mokestį už paketą įtrauktų paslaugų kiekis. 4. Valstybės narės nustato mokėjimo paslaugų teikėjams pareigą pateikti vartotojams glosarijų, į kurį įtraukti bent standartizuoti terminai, įtvirtinti 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše, ir susijusios terminų apibrėžtys. Valstybės narės užtikrina, kad pagal pirmą pastraipą teikiamas glosarijus, įskaitant kitas terminų apibrėžtis, jei jų yra, būtų parengtas aiškia, nedviprasmiška ir netechnine kalba bei kad jis nebūtų klaidinantis. 5. Mokėjimo paslaugų teikėjai bet kuriuo metu pateikia vartotojams informacijos apie mokesčius dokumentą ir glosarijų. Jie pateikiami lengvai prieinamu būdu, taip pat ir ne klientams, elektronine forma jų interneto svetainėse, jei įmanoma, ir vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjų patalpose. Jie taip pat vartotojo prašymu nemokamai pateikiami popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje.	**dokumentas ir sąvokų žodynas** 3. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia vieną arba daugiau paslaugų kaip su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinio dalį, informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente turi būti nurodyta: 1) komisinis atlyginimas už visą su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinį; 2) su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinį sudarančios paslaugos ir jų skaičius; 3) papildomas komisinis atlyginimas už kiekvieną paslaugą, kai viršijamas su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų rinkinį sudarančių paslaugų skaičius. 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo pateikti vartotojui sąvokų žodyną, kuriame turi būti nurodytos į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą įtrauktų paslaugų standartizuotos sąvokos, su jomis susijusios sąvokos ir jų apibrėžtys, kaip nurodyta šio įstatymo 60 straipsnyje. Šis sąvokų žodynas, įskaitant kitų sąvokų apibrėžtis, turi būti neklaidinantis, parengtas aiškiai, nedviprasmiškai ir ne technine kalba. 5. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas būtų bet kuriuo metu prieinamas vartotojams. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas pateikiami lengvai prieinamu būdu – mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ją turi, ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose. Informacijos apie komisinį atlyginimą dokumentas ir sąvokų žodynas vartotojo prašymu raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną teikiami nemokamai. 6. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento turinio ir formos reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus informacijos apie komisinį atlyginimą dokumento techninius įgyvendinimo standartus.	
6. EBI, pasikonsultavusi su nacionalinėmis institucijomis ir atlikus	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir*	

vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto informacijos apie mokesčius dokumento ir jo bendro simbolio pateikimo formato. EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį. 7. Atnaujinus standartizuotą Sąjungos terminologiją pagal 3 straipsnio 6 dalį, EBI prireikus peržiūri ir atnaujina informacijos apie mokesčius dokumento ir jo bendro simbolio standartizuoto pateikimo formatą pagal šio straipsnio 6 dalyje nustatytą procedūrą.	*Europos Komisijai*	
5 straipsnis **Mokesčių ataskaita** 1. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 47 ir 48 straipsniams ir Direktyvos 2008/48/EB 12 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bent kartą per metus ir nemokamai pateiktų vartotojui visų su mokėjimo sąskaita susijusių mokesčių ataskaitą, taip pat, kai taikoma, šio straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nurodytas palūkanų normas. Kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjai vartoja standartizuotus terminus, įtvirtintus šios direktyvos 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše. Dėl ryšių kanalo, kuriuo naudojamasi teikiant mokesčių ataskaitą, susitariama su vartotoju. Mokesčių ataskaita pateikiama popieriuje bent vartotojo prašymu.	**62 straipsnis. Komisinio atlyginimo ataskaita** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo ne rečiau kaip kiekvienų kalendorinių metų pradžioje nemokamai pateikti vartotojui viso su mokėjimo sąskaita susijusio komisinio atlyginimo praėjusių metų ataskaitą. Nutraukus bendrąją sutartį dėl mokėjimo sąskaitos, komisinio atlyginimo ataskaita vartotojui pateikiama už laikotarpį nuo kalendorinių metų pradžios iki bendrosios sutarties dėl mokėjimo sąskaitos nutraukimo dienos. 2. Komisinio atlyginimo ataskaita sudaroma ir vartotojui teikiama atskiru dokumentu mokėjimo paslaugų teikėjo ir vartotojo sutartu būdu. Vartotojo prašymu pateikiama komisinio atlyginimo ataskaitos kopija popieriuje. 3. Mokėjimo paslaugų teikėjas komisinio atlyginimo ataskaitą gali pateikti kartu su teikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, kaip numatyta šio įstatymo III skyriuje. 4. Priežiūros institucija nustato detalius komisinio atlyginimo ataskaitos formos, turinio ir teikimo reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus komisinio atlyginimo ataskaitos techninius įgyvendinimo standartus.	Visiškas
2. Mokesčių ataskaitoje pateikiama bent ši informacija: a) atskiras mokestis už kiekvieną paslaugą imamas ir už pasinaudojimo atitinkama paslauga per atitinkamą laikotarpį kartų skaičių, o kai paslaugos sujungtos į paketą – už visą paketą imamo	**62 straipsnis. Komisinio atlyginimo ataskaita** 3. Mokėjimo paslaugų teikėjas komisinio atlyginimo ataskaitą gali pateikti kartu su teikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, kaip numatyta šio įstatymo	Dalinis

mokesčio suma, kiek kartų mokestis už paketą buvo imtas per atitinkamą laikotarpį ir papildomas mokestis už kiekvieną paslaugą, viršijančia į mokestį už paketą įtrauktų paslaugų kiekį; b) mokesčių, sumokėtų per atitinkamą laikotarpį už kiekvieną suteiktą paslaugą, kiekvieną suteiktų paslaugų paketą ir paslaugas, viršijančias į mokestį už paketą įtrauktų paslaugų kiekį, bendra suma; c) mokėjimo sąskaitai taikoma pereikvojimo palūkanų norma ir per atitinkamą laikotarpį sumokėtų su pereikvojimu susijusių palūkanų bendra suma, kai taikoma; d) mokėjimo sąskaitai taikoma kredito palūkanų norma ir per atitinkamą laikotarpį gautų palūkanų bendra suma, kai taikoma; e) mokesčių, sumokėtų už visas paslaugas, suteiktas per atitinkamą laikotarpį, bendra suma. 3. Mokesčių ataskaita: a) turi būti pateikta ir išdėstyta taip, kad būtų aiški ir ją būtų lengva skaityti; rašmenys turi būti įskaitomo dydžio; b) turi būti tiksli, neklaidinanti ir išreikšta mokėjimo sąskaitos valiuta, arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita valiuta; c) jos pirmo puslapio viršuje šalia bendro simbolio turi būti pavadinimas „Mokesčių ataskaita“, kad šį dokumentą būtų galima atskirti nuo kitų; ir d) turi būti pateikta valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo sąskaita, oficialiąja kalba arba, jei dėl to susitaria vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas – kita kalba. Valstybės narės gali nustatyti, kad mokesčių ataskaita būtų pateikiama kartu su informacija, reikalaujama pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus dėl mokėjimo sąskaitų ir susijusių paslaugų, jei įvykdyti visi pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai.	III skyriuje. 4. Priežiūros institucija nustato detalius komisinio atlyginimo ataskaitos formos, turinio ir teikimo reikalavimus, atsižvelgdama į Europos Komisijos patvirtintus komisinio atlyginimo ataskaitos techninius įgyvendinimo standartus. *Nuostatos bus pilnai perkeltos po to, kai Europos Komisija priims ir paskelbs Europos Komisijos deleguotuosius teisės aktus.*	
4. EBI, pasikonsultavusi su nacionalinės institucijomis ir atlikus vartotojų tyrimus, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl standartizuoto mokesčių ataskaitos ir jos bendro simbolio pateikimo formato. EBI techninių įgyvendinimo standartų, nurodytų pirmoje pastraipoje, projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES)	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai*	

Nr. 1093/2010 15 straipsnį. 5. Atnaujinus standartizuotą Sąjungos terminologiją pagal 3 straipsnio 6 dalį, EBI prireikus peržiūri ir atnaujina mokesčių ataskaitos ir jos bendro simbolio standartizuotą pateikimo formatą pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytą procedūrą.		
6 straipsnis **Informacija vartotojams** 1. Valstybės narės užtikrina, kad sutartinėje, komercinėje ir rinkodaros informacijoje vartotojams mokėjimo paslaugų teikėjai, kai taikoma, vartotų standartizuotus terminus, įtvirtintus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše. Mokėjimo paslaugų teikėjai informacijos apie mokesčius dokumente ir mokesčių ataskaitoje gali naudoti prekės ženklo pavadinimus, su sąlyga, kad tokie prekės ženklo pavadinimai vartojami papildant 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše pateikiamus standartizuotus terminus ir yra antriniai tų paslaugų pavadinimai. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjai gali sutartinėje, komercinėje ir rinkodaros informacijoje vartotojams naudoti prekės ženklo pavadinimus, su sąlyga, kad jie aiškiai nurodo, kai taikoma, atitinkamus standartizuotus terminus, įtvirtintus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše.	**63 straipsnis. Informacija vartotojams** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir vartotojams viešai prieinamoje informacijoje vartoti paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotas sąvokas, kai teikiamos tokios paslaugos. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas informacijos apie komisinį atlyginimą dokumente ir komisinio atlyginimo ataskaitoje turi teisę vartoti prekių ženklo pavadinimus, jeigu šie prekių ženklo pavadinimai vartojami kartu su paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotomis sąvokomis ir yra antriniai tokių paslaugų pavadinimai. 3. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų reklamoje ir viešai vartotojams prieinamoje informacijoje nurodydamas paslaugas vartoti prekių ženklo pavadinimus, jeigu, kai taikoma, aiškiai nurodomos paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotos sąvokos.	Visiškas
7 straipsnis **Lyginamosios svetainės** 1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai galėtų nemokamai naudotis bent viena interneto svetaine, kurioje būtų galima palyginti mokesčius, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai ima bent už į 3 straipsnio 5 dalyje nurodytą galutinį sąrašą įtrauktas nacionaliniu lygmeniu siūlomas paslaugas. Lyginamąsias interneto svetaines gali administruoti privatus operatorius arba viešoji institucija.	**64 straipsnis. Lyginamoji svetainė** 1. Priežiūros institucija administruoja interneto svetainę, kuria vartotojai gali nemokamai naudotis ir kurioje pateikiamas komisinio atlyginimo, kurį mokėjimo paslaugų teikėjai taiko už paslaugas, įtrauktas į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, palyginimas ir kita su mokėjimo paslaugomis susijusi informacija.	Visiškas
2. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytose lyginamosiose svetainėse būtų pateikiami ir kiti lyginamieji veiksniai, susiję su mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamų paslaugų lygmeniu.	**64 straipsnis. Lyginamoji svetainė** 3. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje reikalavimus ir detalius reikalavimus mokėjimo	Visiškas

	paslaugų teikėjams dėl informacijos pateikimo priežiūros institucijai.	
3. Pagal 1 dalį įsteigtos lyginamosios interneto svetainės: a) veikia nepriklausomai, užtikrinant, kad mokėjimo paslaugų teikėjams paieškos rezultatų atžvilgiu būtų taikomas vienodas požiūris; b) aiškiai nurodo savo savininkus; c) pateikia aiškius ir objektyvius kriterijus, kuriais bus grindžiamas palyginimas; d) teikia informaciją paprasta ir nedviprasmiška kalba ir, kai taikoma, vartoja standartizuotus terminus, įtvirtintus 3 straipsnio 5 dalyje nurodytame galutiniame sąraše; e) teikia tikslią ir naujausią informaciją ir nurodo, kada interneto svetainė buvo paskutinį kartą atnaujinta; f) siūlo platų mokėjimo sąskaitų pasirinkimą, apimantį didelę rinkos dalį, ir, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, aiškiai tai nurodo prieš pateikiant rezultatus; ir g) numato veiksmingą pranešimo apie neteisingą informaciją apie paskelbtus mokesčius procedūrą. 4. Valstybės narės užtikrina, kad interneto svetainėje būtų teikiama informacija apie galimybę naudotis interneto svetainėmis, kurios atitinka šio straipsnio reikalavimus.	**64 straipsnis. Lyginamoji svetainė** 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje: 1) mokėjimo paslaugų teikėjai neturi būti diskriminuojami dėl paieškos rezultatų; 2) aiškiai nurodomas interneto svetainės savininkas; 3) pateikiami aiškūs ir objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis bus lyginamas komisinis atlyginimas; 4) informacija pateikiama paprasta ir nedviprasmiška kalba ir vartojamos paslaugų, įtrauktų į tipiškiausių su mokėjimo sąskaita susijusių paslaugų sąrašą, standartizuotos sąvokos; 5) pateikiama tiksli ir naujausia informacija ir nurodoma, kada interneto svetainė buvo paskutinį kartą atnaujinta; 6) pateikiama informacija apie siūlomą platų mokėjimo sąskaitų pasirinkimą, apimantį didelę rinkos dalį, ir, kai pateikta informacija nėra išsami rinkos apžvalga, tai yra aiškiai nurodoma prieš pateikiant rezultatus; 7) numatoma pranešimo dėl neteisingos informacijos apie paskelbtą komisinį atlyginimą procedūra. 3. Priežiūros institucija nustato detalius informacijos paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje reikalavimus ir detalius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjams dėl informacijos pateikimo priežiūros institucijai.	Visiškas
8 straipsnis **Mokėjimo sąskaitos, įtrauktos į paketus, apimančius kitą produktą ar paslaugą** Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paketo, apimančio kitą produktą ar paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis mokėjimo paslaugų teikėjas informuotų vartotoją, ar galima mokėjimo sąskaitą įsigyti atskirai ir, jei taip, pateiktų atskirą informaciją apie išlaidas ir mokesčius, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paketą įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.	**65 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos, įtrauktos į paslaugų rinkinius, apimančius kitą produktą arba paslaugą** 1. Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paslaugų rinkinio, apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją, ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra, – pateikti atskirą informaciją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paslaugų rinkinį įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.	Visiškas
9 straipsnis **Sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimas**	**66 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga** Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bet kuriam vartotojui,	Visiškas

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ta pačia valiuta turimų mokėjimo sąskaitų perkėlimo paslaugą, apibūdintą 10 straipsnyje, teiktų bet kuriam vartotojui, kuris atitinkamos valstybės narės teritorijoje esančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidaro arba turi mokėjimo sąskaitą.	kuris Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atsidaro arba turi mokėjimo sąskaitą, suteikti ta pačia valiuta turimos mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą, kaip nustatyta šio įstatymo 67 straipsnyje.	
10 straipsnis **Sąskaitos perkėlimo paslauga** 1. Valstybės narės užtikrina, kad gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojo prašymu inicijuotų sąskaitos perkėlimo paslaugą. Sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti bent 2–6 dalis.	**67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai** 1. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs vartotojo prašymą, privalo pradėti teikti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą. Jeigu yra du arba daugiau mokėjimo sąskaitos savininkų, turi būti gautas kiekvieno mokėjimo sąskaitos savininko prašymas. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus.	Visiškas
Valstybės narės gali nustatyti ar toliau taikyti 2–6 dalyse nurodytos priemonėms alternatyvias priemones, su sąlyga, kad jos: a) aiškiai atitinka vartotojų interesus; b) vartotojams nesudaroma papildoma našta; ir c) ilgiausias laikotarpis, per kurį užbaigiamas perkėlimas, yra toks pat kaip 2–6 dalyse nurodytas bendras laikotarpis.	*Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija pasinaudoti neketinama.*	
2. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas sąskaitos perkėlimo paslaugą įvykdo gavęs vartotojo leidimą. Jei sąskaitos savininkų yra du arba daugiau, gaunamas kiekvieno iš jų leidimas. Leidimas parengiamas valstybės narės, kurioje inicijuojama sąskaitos perkėlimo paslauga, oficialiąja kalba arba bet kuria kita šalių sutarta kalba. Leidimas sudaro sąlygas vartotojui duoti konkretų sutikimą, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 3 dalyje nurodytų užduočių, ir duoti konkretų sutikimą, kad gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atliktų kiekvieną iš 5 dalyje nurodytų užduočių. Leidimas suteikia vartotojui galimybę konkrečiai nustatyti, kurie gaunami kredito pervedimai, periodiniai kredito pervedimų nurodymai ir tiesioginio debeto sutikimai turi būti perkeliami. Leidimas taip pat suteikia vartotojams galimybę nurodyti datą, nuo kurios periodiniai kredito pervedimų nurodymai ir tiesioginio debeto sutikimai turi būti vykdomi iš gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytos arba turimos mokėjimo sąskaitos. Ta data – bent šešios darbo dienos nuo tos dienos, kurią gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas iš	**67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai** 1. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs vartotojo prašymą, privalo pradėti teikti mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą. Jeigu yra du arba daugiau mokėjimo sąskaitos savininkų, turi būti gautas kiekvieno mokėjimo sąskaitos savininko prašymas. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga turi atitikti šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytus reikalavimus. 2. Vartotojo prašymas teikiamas lietuvių kalba arba kita šalių sutarta kalba. Vartotojo prašymas teikiamas raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną. Vartotojui pateikus prašymą raštu popieriuje, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia vartotojui prašymo kopiją. 3. Vartotojas prašyme turi: 1) pateikti perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų veiksmų; 2) pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui	Visiškas

perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gauna dokumentus pagal 4 dalį. Valstybės narės gali reikalauti, kad vartotojo leidimas būtų duotas raštu, o vartotojui būtų pateikta leidimo kopija.	nurodymą atlikti kiekvieną iš šio straipsnio 6 dalyje nurodytų veiksmų; 3) teisę nurodyti, kurie gaunami kredito pervedimai, periodinio pervedimo nurodymai ir vartotojo pateikti tiesioginio debeto sutikimai turi būti perkeliami; 4) teisę nurodyti datą, nuo kurios turi būti vykdomi periodinio pervedimo nurodymai ir tiesioginio debeto operacijos iš gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytos arba turimos mokėjimo sąskaitos. Nurodyta data turi būti ne ankstesnė kaip 13 darbo dienų nuo vartotojo prašymo pateikimo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui.	
3. Per dvi darbo dienas nuo 2 dalyje nurodyto leidimo gavimo dienos gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas paprašo perduodantįjį mokėjimo paslaugų teikėją atlikti šias užduotis, jei tai numatyta vartotojo leidime: a) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei to konkrečiai paprašė vartotojas, perduoti vartotojui esamų perkeliamų periodinių kredito pervedimų nurodymų sąrašą ir turimą informaciją apie perkeliamus tiesioginio debeto sutikimus; b) gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir, jei vartotojas to konkrečiai paprašo –perduoti vartotojui turimą informaciją apie gaunamus periodinius kredito pervedimus ir kreditoriaus inicijuojamas tiesioginio debeto operacijas, vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktus per praėjusius 13 mėnesių; c) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje sistemos, nebepriimti tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų nuo leidime nustatytos dienos; d) atšaukti periodinius nurodymus nuo leidime nurodytos datos; e) vartotojo nustatytą dieną pervesti likusį teigiamą likutį į mokėjimo sąskaitą, atidarytą arba turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje; ir f) vartotojo nustatytą dieną uždaryti mokėjimo sąskaitą, turimą perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.	**67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai** 4. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per 2 darbo dienas nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vartotojo prašymo gavimo dienos nurodo perduodančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui, jeigu tai nurodyta vartotojo prašyme, atlikti šiuos veiksmus: 1) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui esamų perkeliamų periodinio pervedimo nurodymų sąrašą ir turimą informaciją apie perkeliamus tiesioginio debeto sutikimus; 2) perduoti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui ir vartotojui turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir šio vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, vartotojo mokėjimo sąskaitoje atliktas per paskutinius 13 mėnesių; 3) nebepriimti tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų nuo vartotojo prašyme nurodytos datos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į kitą vartotojo mokėjimo sąskaitą sistemos; 4) atšaukti periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos datos; 5) vartotojo prašyme nurodytą dieną pervesti vartotojo	Visiškas

	turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą; 6) vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaryti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje turimą mokėjimo sąskaitą.	
4. Gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu perduodantysis paslaugų teikėjas atlieka toliau nurodytas užduotis, jei tai numatyta vartotojo leidime: a) išsiunčia gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui 3 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją per penkias darbo dienas; b) kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje vartotojo turimą arba atidarytą sąskaitą sistemos, nuo leidime nurodytos datos nebepriima gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų mokėjimo sąskaitoje. Valstybės narės gali reikalauti, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informuotų mokėtoją arba gavėją apie priežastis, dėl kurių mokėjimo operacija nebuvo priimta; c) atšaukia periodinius nurodymus nuo leidime nurodytos datos; d) perveda leidime nurodytą dieną likusį teigiamą likutį iš mokėjimo sąskaitos į mokėjimo sąskaitą, atidarytą arba turimą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje; e) nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 1 ir 6 dalims uždaro leidime nurodytą dieną mokėjimo sąskaitą, jei vartotojas toje mokėjimo sąskaitoje neturi jokių neįvykdytų įpareigojimų ir jei įvykdyti šios dalies a, b ir c punktuose nurodyti veiksmai. Mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas informuoja vartotoją tuo atveju, kai tokie neįvykdyti įsipareigojimai trukdo uždaryti vartotojo mokėjimo sąskaitą.	**67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai** 5. Gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo nurodymu perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šiuos veiksmus: 1) per 5 darbo dienas nuo gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymo gavimo dienos išsiunčia gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą informaciją; 2) nebepriima tiesioginio debeto operacijų ir gaunamų kredito pervedimų į mokėjimo sąskaitą nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos, kai perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neturi gaunamų kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų automatizuoto peradresavimo į vartotojo turimą arba atidarytą sąskaitą sistemos. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėtoją arba gavėją apie priežastis, dėl kurių mokėjimo operacija nebuvo priimta; 3) atšaukia periodinio pervedimo nurodymus nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos; 4) vartotojo prašyme nurodytą dieną perveda vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą; 5) nepažeisdamas šio įstatymo 15 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, vartotojo prašyme nurodytą dieną uždaro mokėjimo sąskaitą, jeigu vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi jokių neįvykdytų įsipareigojimų ir jeigu yra įvykdyti visi šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti veiksmai. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl	Visiškas

	kurių negali uždaryti vartotojo mokėjimo sąskaitos.	
5. Per penkias darbo dienas po to, kai gauna 3 dalyje nurodytą iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašytą informaciją, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka toliau nurodytas užduotis, jei jos nurodytos leidime ir taip, kaip nurodyta, bei tiek, kiek perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo ar vartotojo pateiktoje informacijoje gaunančiajam paslaugų teikėjui leidžiama atlikti šias užduotis: a) parengia vartotojo prašomus periodinius kredito pervedimų nurodymus ir juos vykdo nuo leidime nurodytos dienos; b) atlieka visus būtinus parengiamuosius veiksmus, kad galėtų nuo leidime nurodytos dienos priimti tiesioginio debeto operacijas, ir jas priima; c) atitinkamais atvejais informuoja vartotojus apie jų teises pagal Reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punktą; d) pateikia leidime nurodytiems mokėtojams, kurie vykdo gaunamus periodinius kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir perduoda mokėtojams vartotojo leidimo kopiją. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojams informuoti, jis iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos; e) pateikia leidime nurodytiems gavėjams, kurie naudojasi tiesioginio debeto paslauga lėšoms nuo vartotojo mokėjimo sąskaitos nuskaityti, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir datą, nuo kurios mokėjimai naudojantis tiesioginiu debetu turi būti nuskaitomi nuo tos mokėjimo sąskaitos, bei perduoda gavėjams vartotojo leidimo kopiją. Jei gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi ne visą reikiamą informaciją gavėjams informuoti, jis iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo paprašo trūkstamos informacijos.	**67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai** 6. Per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos informacijos iš perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo gavimo dienos gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, jeigu tai numatyta vartotojo prašyme, taip, kaip jame nurodyta, ir tiek, kiek leidžia perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba vartotojo pateikta informacija, atlieka šiuos veiksmus: 1) parengia vartotojo prašomus periodinio pervedimo nurodymus ir juos pradeda vykdyti nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos; 2) atlieka visus būtinus parengiamuosius veiksmus, kad galėtų nuo vartotojo prašyme nurodytos dienos vykdyti tiesioginio debeto operacijas, ir šias operacijas vykdo; 3) kai taikoma, informuoja vartotojus apie jų teises pagal Reglamento (ES) Nr. 260/2012 5 straipsnio 3 dalies d punkto nuostatas; 4) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems mokėtojams, kurie periodiškai vykdo kredito pervedimus į vartotojo mokėjimo sąskaitą, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir perduoda mokėtojams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją mokėtojams informuoti; 5) pateikia vartotojo prašyme nurodytiems gavėjams, kurie naudojasi tiesioginiu debetu lėšoms iš vartotojo mokėjimo sąskaitos nurašyti, išsamią informaciją apie vartotojo mokėjimo sąskaitą gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir datą, nuo kurios mokėjimai naudojantis tiesioginiu debetu turi būti nurašomi iš tos mokėjimo sąskaitos, ir perduoda gavėjams vartotojo prašymo kopiją. Gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę paprašyti iš vartotojo arba perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo papildomos	Visiškas

	informacijos, kai turi ne visą reikiamą informaciją gavėjams informuoti.	
Kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti šios dalies pirmos pastraipos d ir e punktuose nurodytą informaciją mokėtojams ar gavėjams, o ne pagal 2 dalį pateikti konkretų leidimą, kad tai padarytų gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą terminą vartotojui pateikia standartinius raštus, kuriuose pateikiami mokėjimo sąskaitos duomenys ir leidime nurodyta jos naudojimo pradžios data. 6. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 55 straipsnio 2 daliai, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki vartotojo leidime nurodytos datos, kad perkėlimo paslaugos teikimo proceso metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui.	**67 straipsnis. Mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos reikalavimai** 7. Kai vartotojas nusprendžia asmeniškai pateikti mokėtojams arba gavėjams šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytą informaciją, o ne prašyti pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, kad tai atliktų gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas per šio straipsnio 6 dalyje nurodytą terminą pateikia vartotojui tipinę pažymą, kurioje nurodyti vartotojo mokėjimo sąskaitos duomenys ir prašyme nurodyta mokėjimo sąskaitos naudojimo pradžios data. 8. Nepažeisdamas šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalies reikalavimų, perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neblokuoja mokėjimo priemonių iki vartotojo prašyme nurodytos dienos, kad mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugos teikimo metu nebūtų nutrauktas mokėjimo paslaugų teikimas vartotojui. 9. Kai vartotojo mokėjimo sąskaita, esanti perduodančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, perkeliama į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigą, gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pradėti teikti paslaugų, kurių įprastai neteikia.	Visiškas
11 straipsnis **Palankesnių sąlygų vartotojams sudarymas atidarant tarpvalstybinę sąskaitą** 1. Valstybės narės užtikrina, kad kai vartotojas savo mokėjimo paslaugų teikėjui nurodo, jog jis pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris yra kitoje valstybėje narėje, įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, gavęs tokį prašymą vartotojui suteiktų šią pagalbą: a) nemokamai suteiktų vartotojui visų tuo metu aktyvuotų periodinių kredito pervedimų nurodymų ir skolininko inicijuotų tiesioginio debeto sutikimų, kai jų yra, sąrašą, taip pat turimą informaciją apie gaunamus periodinius kredito pervedimus ir kreditoriaus inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, kurie vartotojo mokėjimo sąskaitoje atlikti per	**68 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos vartotojams, atidarantiems mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje** 1. Jeigu vartotojas pageidauja atidaryti mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, gavęs vartotojo prašymą, privalo: 1) nemokamai pateikti vartotojui visų esamų periodinio pervedimo nurodymų ir tiesioginio debeto sutikimų, kai jų yra, sąrašą, taip pat turimą informaciją apie periodiškai gaunamus kredito pervedimus ir vartotojo inicijuotas tiesioginio debeto operacijas, kurios vartotojo mokėjimo	Visiškas

praėjusius 13 mėnesių. Tuo sąrašu naujas mokėjimo paslaugų teikėjas neįpareigojamas pradėti teikti paslaugas, kurių jis neteikia; b) pervestų vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą likutį į mokėjimo sąskaitą, vartotojo atidarytą arba turimą naujo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, su sąlyga, kad prašyme pateikti išsamūs duomenys, pagal kuriuos galima identifikuoti naują mokėjimo paslaugų teikėją ir vartotojo mokėjimo sąskaitą; c) uždarytų vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą. 2. Nedarant poveikio Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 1 ir 6 dalims, jei vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi neįvykdytų įpareigojimų, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame vartotojas turi tą mokėjimo sąskaitą, šio straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytus veiksmus įvykdo vartotojo nurodytą dieną, kuri turi būti bent po šešių darbo dienų po to, kai tas mokėjimo paslaugų teikėjas gauna vartotojo prašymą, nebent šalys būtų susitarusios kitaip. Mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas informuoja vartotoją tuo atveju, kai neįvykdyti įsipareigojimai trukdo uždaryti jo mokėjimo sąskaitą.	sąskaitoje atliktos per paskutinius 13 mėnesių; 2) pervesti vartotojo turimoje mokėjimo sąskaitoje likusį teigiamą lėšų likutį į naujojo mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje vartotojo atidarytą arba turimą mokėjimo sąskaitą, jeigu vartotojo prašyme pateikti išsamūs duomenys, leidžiantys identifikuoti naująjį mokėjimo paslaugų teikėją ir vartotojo mokėjimo sąskaitą; 3) uždaryti vartotojo turimą mokėjimo sąskaitą, kai tai nurodyta vartotojo prašyme. 2. Nepažeisdamas šio įstatymo 15 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, jeigu vartotojas mokėjimo sąskaitoje neturi neįvykdytų įsipareigojimų, mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje vartotojas turi mokėjimo sąskaitą, šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus veiksmus įvykdo vartotojo prašyme nurodytą dieną, kuri turi būti ne ankstesnė kaip 6 darbo dienos nuo tos dienos, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gavo vartotojo prašymą, nebent šalys būtų susitarusios kitaip. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas informuoti vartotoją apie neįvykdytus įsipareigojimus, dėl kurių negali uždaryti vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos. 3. Kai vartotojas turi mokėjimo sąskaitą kitoje valstybėje narėje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje ir prašo atidaryti mokėjimo sąskaitą Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, kitos valstybės narės mokėjimo paslaugų teikėjo parengtas mokėjimo operacijų sąrašas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies 1 punkte, nelaikomas įpareigojimu naujajam mokėjimo paslaugų teikėjui pradėti teikti paslaugas, kurių jis neteikia.	
12 straipsnis **Su sąskaitos perkėlimo paslauga susiję mokesčiai** 1. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę nemokamai susipažinti su savo asmenine informacija, susijusia su esamais periodiniais nurodymais ir tiesioginio debeto operacijomis, kurią turi perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas. 2. Valstybės narės užtikrina, kad perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją, kurios pagal 10 straipsnio 4 dalies a punktą prašo	**69 straipsnis. Su mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslauga susijęs komisinis atlyginimas** 1. Perduodantysis ir gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjai privalo sudaryti galimybę vartotojui nemokamai susipažinti su jų turima vartotojo asmenine informacija apie esamus periodinio pervedimo nurodymus ir tiesioginio debeto operacijas. 2. Perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo	Visiškas

gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas, pateiktų už tai neimdamas mokesčio iš vartotojo arba gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo. 3. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, jei jų yra, kuriuos perduodantysis paslaugų teikėjas taiko vartotojui už jame turimos mokėjimo sąskaitos sutarties nutraukimą, būtų nustatyti pagal Direktyvos 2007/64/EB 45 straipsnio 2, 4 ir 6 dalis. 4. Valstybės narės užtikrina, kad mokesčiai, jei jų yra, kuriuos perduodantysis arba gaunantysis mokėjimo paslaugų teikėjas taiko vartotojui už paslaugas, teikiamas pagal 10 straipsnį, išskyrus paslaugas, nurodytas šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, būtų pagrįsti ir atitiktų faktines to mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.	pateikti gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, kurios jis prašo pagal šio įstatymo 67 straipsnio 4 dalies 1 ir 2 punktus, už tai netaikydamas komisinio atlyginimo vartotojui arba gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui. 3. Jeigu perduodantysis paslaugų teikėjas vartotojui už turimos bendrosios sutarties nutraukimą taiko komisinį atlyginimą, jis turi atitikti šio įstatymo 15 straipsnio 5 ir 8 dalių reikalavimus. 4. Jeigu perduodantysis arba gaunantysis paslaugų teikėjas taiko vartotojui komisinį atlyginimą už šio įstatymo 67 straipsnyje nurodytas paslaugas, išskyrus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas paslaugas, tai komisinis atlyginimas, taikomas už visas šias paslaugas, turi atitikti faktines mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas ir neviršyti šio įstatymo 73 straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo dydžio daugiau kaip 3 kartus.	
13 straipsnis **Finansiniai vartotojų nuostoliai** 1. Valstybės narės užtikrina, kad finansinius nuostolius, įskaitant mokesčius ir palūkanas, kuriuos patiria vartotojas ir kurie susidaro tiesiogiai dėl to, kad sąskaitos perkėlimo procese dalyvaujantis mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaiko 10 straipsnyje jam nustatytų pareigų, nedelsiant atlygintų tas mokėjimo paslaugų teikėjas. 2. Atsakomybė pagal 1 dalį netaikoma esant neįprastoms ir nenumatomoms aplinkybėms, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis atsižvelgti į tas aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Sąjungos arba nacionalinės teisės aktuose. 3. Valstybės narės užtikrina, kad atsakomybė pagal 1 ir 2 dalis būtų nustatyta laikantis nacionaliniu lygmeniu taikytinų teisinių reikalavimų.	**92 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo nedelsdamas atlyginti vartotojo patirtus finansinius nuostolius, įskaitant komisinius atlyginimus ir palūkanas, kurie susidarė tiesiogiai dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nesilaikė šio įstatymo 67 straipsnyje jam nustatytų pareigų. 3. Atsakomybė pagal šio straipsnio 2 dalį netaikoma, kai yra aplinkybių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis į jas atsižvelgti, negalėjo kontroliuoti, protingai numatyti ir užkirsti kelio jų ar jų pasekmių atsiradimui, nepaisant visų pastangų šių aplinkybių išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėjas turi kitų pareigų, nustatytų Lietuvos Respublikos arba Europos Sąjungos teisės aktuose.	Visiškas
14 straipsnis **Informacija apie sąskaitos perkėlimo paslaugą** 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai vartotojams teiktų šią informaciją apie sąskaitos perkėlimo paslaugą: a) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo vaidmenis	**70 straipsnis. Informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad vartotojui būtų prieinama ši informacija apie mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą:	Visiškas

kiekvienu sąskaitos perkėlimo proceso etapu, kaip nurodyta 10 straipsnyje; b) atitinkamų etapų užbaigimo terminus; c) mokesčius, imamus už sąskaitos perkėlimo procesą, jei jų yra; d) informaciją, kurią vartotojo bus paprašyta pateikti; ir e) 24 straipsnyje nurodytas alternatyvaus ginčų sprendimo procedūras. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat teiktų kitą informaciją, atitinkamais atvejais įskaitant informaciją, būtiną siekiant nustatyti indėlių garantijų sistemą Sąjungoje, kurios nariu yra mokėjimo paslaugų teikėjas. 2. 1 dalyje nurodyta informacija, kuri teikiama nemokamai popieriuje arba kitoje patvarioje laikmenoje visose vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjo patalpose, visą laiką elektronine forma teikiama jo interneto svetainėse ir pateikiama vartotojams jų prašymu.	1) perduodančiojo ir gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos kiekvienu mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etapu, kaip nurodyta šio įstatymo 67 straipsnyje; 2) atitinkamų mokėjimo sąskaitos perkėlimo proceso etapų užbaigimo terminai; 3) komisinis atlyginimas, jeigu taikomas, už mokėjimo sąskaitos perkėlimo paslaugą; 4) informacija, kurią vartotojo bus paprašyta pateikti; 5) šio įstatymo 91 straipsnyje nurodyta vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra; 6) informacija apie indėlių ir (arba) įsipareigojimų investuotojams draudimą Lietuvos Respublikoje arba, kai taikoma, kitas indėlių garantijų schemas kitose valstybėse narėse. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija vartotojui turi būti prieinama nemokamai raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną visose vartotojams prieinamose mokėjimo paslaugų teikėjo patalpose, nuolat skelbiama mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje ir pateikiama vartotojo prašymu.	
15 straipsnis **Nediskriminavimas** Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos nediskriminuotų teisėtai Sąjungoje gyvenančių vartotojų dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos arba kokiu nors kitu pagrindu, kaip nurodyta Chartijos 21 straipsnyje, kai tie vartotojai prašo Sąjungoje atidaryti mokėjimo sąskaitą arba ja naudojasi. Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos turėjimui taikytinos sąlygos jokiu būdu negali būti diskriminacinės.	**12 straipsnis. Nediskriminavimo reikalavimas** Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nediskriminuoti teisėtai gyvenančių vartotojų dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos arba kokiu nors kitu pagrindu, kaip nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnyje, ir kitų mokėjimo paslaugų vartotojų, kai mokėjimo paslaugų vartotojai kreipiasi į mokėjimo paslaugų teikėją dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo arba ja naudojasi. Šiame įstatyme nustatyta tvarka kredito įstaigos privalo nediskriminacinėmis sąlygomis atidaryti vartotojui ir pagrindinę mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
16 straipsnis **Teisė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita** 1. Valstybės narės užtikrina, kad visos kredito įstaigos arba pakankamas kredito įstaigų skaičius vartotojams siūlytų būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, jog būtų užtikrintos galimybės jomis naudotis visiems vartotojams savo teritorijoje ir užkirstas kelias konkurencijos	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 1. Teisėtai gyvenantys vartotojai turi teisę kreiptis į Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančią kredito įstaigą (toliau šiame skyriuje – įstaiga), teikiančią pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo.	Visiškas

iškraipymams. Valstybės narės užtikrina, kad būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas siūlytų ne vien kredito įstaigos, teikiančios mokėjimo sąskaitas tik internetinėmis priemonėmis.	2. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą privalo teikti įstaigos, teikiančios šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose nurodytas paslaugas vartotojams. Priežiūros institucija sudaro ir tvarko įstaigų, teikiančių pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, sąrašą ir jį skelbia savo interneto svetainėje. Įstaigos įrašomos į pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugos teikėjų sąrašą, išbraukiamos iš šio sąrašo ir šis sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos nustatyta tvarka.	
2. Valstybės narės užtikrina, kad teisėtai Sąjungoje gyvenantys vartotojai, įskaitant vartotojus be nuolatinio adreso ir prieglobsčio prašytojus, ir vartotojai, kuriems leidimas gyventi nesuteiktas, tačiau kurių išsiuntimas neįmanomas dėl teisinių arba faktinių priežasčių, turėtų teisę atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje esančiose kredito įstaigose ir ja naudotis. Tokia teisė taikoma neatsižvelgiant į vartotojo gyvenamąją vietą. Valstybės narės, visapusiškai gerbdamos Sutartimis garantuojamas pagrindines laisves, gali reikalauti, kad vartotojai, kurie pageidauja atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje, įrodytų, kad jie tikrai suinteresuoti tą padaryti. Valstybės narės užtikrina, kad naudotis šia teise vartotojui nebūtų per sunku ar tai netaptų jam per didele našta.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 1. Teisėtai gyvenantys vartotojai turi teisę kreiptis į Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančią kredito įstaigą (toliau šiame skyriuje – įstaiga), teikiančią pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo. 3. Įstaiga, gavusi vartotojo prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudariusi su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, atidaro pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Vartotojas, turintis mokėjimo sąskaitą įstaigoje, teikiančioje pagrindinę mokėjimo sąskaitos paslaugą, turi teisę nurodyti pakeisti šią mokėjimo sąskaitą į pagrindinę mokėjimo sąskaitą toje įstaigoje neatlygintinai, išsaugant unikalų mokėjimo sąskaitos numerį, ir turi teisę pagrindinę mokėjimo sąskaitą neatlygintinai pakeisti į kitą mokėjimo sąskaitą. Vartotojo turimos mokėjimo sąskaitos pakeitimo į pagrindinę mokėjimo sąskaitą procedūra vykdoma *mutatis mutandis* laikantis šiame straipsnyje nustatytos pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo tvarkos. 4. Įstaiga, nepagrįstai neapsunkindama vartotojo, turi teisę prašyti, kad vartotojas, pateikęs prašymą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, pagrįstų savo profesinius, ekonominius, socialinius arba asmeninius ryšius su Lietuvos Respublika. Įstaiga turi teisę prašyti vartotojo pateikti dokumentus, kuriais patvirtinami vartotojo ryšiai su Lietuvos Respublika.	Visiškas
3. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos, siūlančios būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, visais atvejais pernelyg	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 5. Įstaiga nedelsdama, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo	Visiškas

nedelsdamos ir ne vėliau kaip per 10 darbo dienų po išsamios paraiškos gavimo dienos atidarytų būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą arba atmestų vartotojo paraišką dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos.	vartotojo prašymo ir visos reikiamos informacijos gavimo dienos, priima sprendimą atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir sudaro su vartotoju bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba priima sprendimą atsisakyti ją atidaryti.	
4. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos atmestų paraišką dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos, jei atidarius tokią sąskaitą būtų pažeistos Direktyvoje 2005/60/EB įtvirtintos nuostatos dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 6. Įstaiga privalo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jeigu ją atidarius būtų pažeistos Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatos dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių. Šiuo atveju įstaiga turi imtis atitinkamų priemonių, nurodytų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.	Visiškas
5. Valstybės narės gali leisti kredito įstaigoms, siūlančioms būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, atmesti paraišką dėl tokios sąskaitos, jei vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą jų teritorijoje esančioje kredito įstaigoje, kuri suteikia jam galimybę naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytomis paslaugomis, išskyrus atvejus, kai vartotojas pareiškia, kad jis yra gavęs pranešimą, jog jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Tokiais atvejais, prieš atidarydama būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, kredito įstaiga gali patikrinti, ar vartotojas toje pačioje valstybėje narėje esančioje kredito įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, kuri suteikia vartotojams galimybę naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytomis paslaugomis, ar jis tokios sąskaitos neturi. Kredito įstaigos gali remtis tuo tikslu vartotojų pasirašyta priesaikos deklaracija.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 7. Įstaiga, įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą, privalo atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Įstaiga turi teisę neatidaryti pagrindinės mokėjimo sąskaitos šiais atvejais: 1) Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje vartotojas jau turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis, išskyrus atvejį, kai vartotojas informuoja, kad jis yra gavęs pranešimą, kad jo mokėjimo sąskaita bus uždaryta. Šiuo atveju įstaiga turi teisę remtis vartotojo pasirašytu patvirtinimo dokumentu arba vartotojo sutikimu tikrinti, ar vartotojas Lietuvos Respublikoje veikiančioje įstaigoje turi mokėjimo sąskaitą, suteikiančią galimybę naudotis įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nurodytomis paslaugomis;	Visiškas
6. Valstybės narės gali nustatyti ribotą skaičių konkrečių papildomų atvejų, kuriais kredito įstaigų gali būtų reikalaujama arba kredito įstaigos gali nuspręsti atmesti paraišką dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos. Tokie atvejai grindžiami jų teritorijoje taikytinos nacionalinės teisės nuostatomis, o jų tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas vartotojui įgyti galimybę nemokamai naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita pritaikius 25 straipsniu nustatytą mechanizmą arba išvengti vartotojų piktnaudžiavimo savo teisėmis turėti būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis atvejų.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 7. Įstaiga, įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą privalo, atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą. Įstaiga turi teisę neatidaryti pagrindinės mokėjimo sąskaitos šiais atvejais: 2) vartotojas nepagrindė savo ryšių su Lietuvos Respublika, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje.	Visiškas

7. Valstybės narės užtikrina, kad 4, 5 ir 6 dalyse nurodytais atvejais priėmusi sprendimą kredito įstaiga nedelsdama raštu ir nemokamai informuotų vartotoją apie atsisakymą patenkinti paraišką ir konkrečias atmetimo priežastis, nebent toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos ar Direktyvos 2005/60/EB tikslams. Paraiškos atmetimo atveju kredito įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl atmetimo pateikimo procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į atitinkamą kompetentingą instituciją ir paskirtą alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigą bei pateikia atitinkamus kontaktinius duomenis.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 8. Įstaiga, priėmusi sprendimą atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, nedelsdama raštu popieriuje arba naudodama kitą patvariąją laikmeną nemokamai informuoja vartotoją ir nurodo konkrečias atsisakymo priežastis, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas prieštarautų nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos arba Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo tikslams. Įstaiga informuoja vartotoją apie sprendimo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą apskundimo tvarką, vartotojo teisę kreiptis į ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją ir nurodo jos kontaktinius duomenis.	Visiškas
8. Valstybės narės užtikrina, kad 4 dalyje nurodytais atvejais kredito įstaiga priimtų atitinkamas priemones pagal Direktyvos 2005/60/EB III skyrių.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 6. Įstaiga privalo atsisakyti atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, jeigu ją atidarius būtų pažeistos Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatos dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu. Šiuo atveju įstaiga turi imtis atitinkamų priemonių, nurodytų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme.	Visiškas
9. Valstybės narės užtikrina, kad galimybė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita nebūtų suteikiama su sąlyga, kad bus įsigyjama papildomų paslaugų arba kredito įstaigos akcijų, išskyrus atvejus, kai pastaroji sąlyga taikoma visiems kredito įstaigos klientams.	**71 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas** 9. Įstaiga turi užtikrinti, kad pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymas nebūtų siejamas su reikalavimu įsigyti papildomų paslaugų arba įstaigos vertybinių popierių, išskyrus atvejus, kai šis reikalavimas taikomas visiems įstaigos klientams.	Visiškas
10. Laikoma, kad valstybės narės vykdo IV skyriuje nustatytas pareigas, kai galiojančia privaloma sistema visapusiškas jo taikymas užtikrinamas pakankamai aiškiai ir tiksliai, jog atitinkami asmenys galėtų sužinoti apie visas savo teises ir remtis jomis nacionaliniuose teismuose.	*Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes nenustatomos teisės arba pareigos*	
17 straipsnis **Būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos ypatybės** 1. Valstybės narės užtikrina, kad suteikiant būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą būtų teikiamos šios paslaugos: a) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos atlikti visas operacijas, reikalingas mokėjimo sąskaitai atidaryti, tvarkyti ir uždaryti; b) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos į mokėjimo sąskaitą įnešti lėšų; c) paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos iš mokėjimo sąskaitos išimti	**72 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės** 1. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančios mokėjimo paslaugos ir mokėjimo operacijos: 1) mokėjimo sąskaitos atidarymas, tvarkymas ir uždarymas, taip pat šioms operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos; 2) lėšų įmokėjimas ir gaunamų mokėjimų įskaitymas į mokėjimo sąskaitą, taip pat šioms mokėjimo operacijoms vykdyti reikalingos paslaugos;	Visiškas

grynuosius pinigus Sąjungoje naudojantis langeliu ar bankomatais kredito įstaigos darbo ar ne darbo laiku; d) toliau nurodytų mokėjimo operacijų vykdymas Sąjungoje: i) tiesioginio debeto operacijų; ii) mokėjimo operacijų naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu; iii) kredito pervedimų, įskaitant periodinius nurodymus, operacijų, atliekamų naudojantis, kai yra, terminalais, langeliais ir kredito įstaigos internetinėmis priemonėmis. Paslaugas, išvardytas pirmos pastraipos a–d punktuose, kredito įstaigos turėtų siūlyti tiek, kiek jas jau siūlo vartotojams, turintiems kitas mokėjimo sąskaitas nei būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos.	3) grynųjų pinigų išėmimas iš mokėjimo sąskaitos valstybėse narėse klientų aptarnavimo vietose arba iš bankomatų įstaigos darbo arba ne darbo laiku, taip pat šiai mokėjimo operacijai vykdyti reikalingos paslaugos; 4) mokėjimo operacijos naudojant mokėjimo kortelę, įskaitant mokėjimus internetu; 5) klientų aptarnavimo vietose ir (arba) įstaigos internetinėmis priemonėmis atliekamų kredito pervedimų, įskaitant periodinio pervedimo nurodymus, vykdymas valstybėse narėse; 6) mokėjimo priemonių, įskaitant mokėjimo kortelę, išdavimas; 7) tiesioginio debeto operacijos. 6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas paslaugas įstaiga privalo teikti tomis pačiomis sąlygomis, kokiomis jos yra teikiamos kitas mokėjimo sąskaitas turintiems vartotojams, ir neribodama paslaugų ir operacijų, viršijančių priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių, apimties.	
2. Valstybės narės gali įpareigoti jų teritorijoje įsteigtas kredito įstaigas su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita teikti papildomas paslaugas, kurios yra laikomos būtinomis vartotojams remiantis bendra praktika nacionaliniu lygmeniu.	*Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti*	
3. Valstybės narės užtikrina, kad būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas jų teritorijoje įsteigtos kredito įstaigos siūlytų bent atitinkamos valstybės narės nacionaline valiuta. 4. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamiesi būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita vartotojai galėtų atlikti neribotą skaičių operacijų, susijusių su 1 dalyje nurodytomis paslaugomis. 5. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos už šio straipsnio 1 dalies a, b, c punktuose ir d punkto ii papunktyje nurodytas paslaugas, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, neimtų mokesčių, didesnių nei 18 straipsnyje nurodyti pagrįsti mokesčiai, jei jų yra, neatsižvelgiant į sąskaitoje atliktų mokėjimo operacijų skaičių. 6. Šio straipsnio 1 dalies d punkto i papunkčio nurodytų paslaugų atveju, šio straipsnio 1 dalies ii papunktyje nurodytų paslaugų atveju tik jei	**72 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės** 2. Įstaiga pagrindinę mokėjimo sąskaitą atidaro eurais, nebent su vartotoju susitaria dėl kitos valiutos. 4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į vartotojų mokėjimo įpročius ir mokėjimų rinkos tendencijas, nustato pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų minimalų skaičių per mėnesį ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos minimalią lėšų sumą per mėnesį, už kuriuos įstaiga gali imti ne didesnį, negu šio įstatymo 73 straipsnyje nustatyta, komisinį atlyginimą, taip, kad būtų tenkinami šie kriterijai: 1) šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų paslaugų ir operacijų, išskyrus mokėjimo operacijas	Visiškas

daroma nuoroda į mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę ir šio straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktyje nurodytų paslaugų atveju valstybės narės gali nustatyti minimalų skaičių operacijų, už kurias kredito įstaigos gali imti tik 18 straipsnyje nurodytus pagrįstus mokesčius, jei jų yra. Valstybės narės užtikrina, kad minimalus operacijų skaičius būtų pakankamas patenkinti asmeninius vartotojo poreikius atsižvelgiant į esamą vartotojų elgesį ir bendrą komercinę praktiką. Mokesčiai už operacijas, viršijančias minimalų operacijų skaičių, niekada negali būti didesni nei mokesčiai, imami pagal įprastą kredito įstaigos kainų politiką.	naudojant kredito kortelę, skaičius turi būti neribotas; 2) minimali šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų suma per mėnesį turi būti pakankama, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius. Konkretus grynųjų pinigų išmokėjimo būdas, nurodytas šio straipsnio 1 dalies 3 punkte, nustatomas atsižvelgiant į įstaigos veiklos pobūdį ir jos naudojamus grynųjų pinigų išmokėjimo būdus; 3) minimalus šio straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktuose nurodytų mokėjimo operacijų skaičius per mėnesį turi būti pakankamas, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius. **73 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas** 4. Komisinis atlyginimas už paslaugas ir mokėjimo operacijas, viršijančias priežiūros institucijos nustatytą pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių ir šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą, už kuriuos įstaiga gali taikyti ne didesnį, negu šiame straipsnyje nustatyta, komisinį atlyginimą, negali būti didesnis negu įprastai įstaigos taikomas komisinis atlyginimas už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.	
7. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojas galėtų valdyti ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos kredito įstaigos patalpose ir (arba) naudodamasis internetinėmis priemonėmis, kai jų yra.	**72 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės** 3. Įstaiga privalo užtikrinti galimybę vartotojui valdyti pagrindinę mokėjimo sąskaitą ir inicijuoti mokėjimo operacijas iš savo pagrindinės mokėjimo sąskaitos įstaigos klientų aptarnavimo vietose ir (arba) naudojantis elektroninėmis priemonėmis.	Visiškas
8. Nedarant poveikio Direktyvoje 2008/48/EB nustatytiems reikalavimams, valstybės narės gali leisti kredito įstaigoms vartotojo prašymu suteikti susitarimo dėl kredito limito būtiniausias savybes turinčioje sąskaitoje galimybę. Valstybė narė gali nustatyti bet kurio tokios susitarimo dėl kredito limito didžiausią sumą ir ilgiausią trukmę. Galimybė naudotis arba naudojimasis būtiniausias savybes turinčia	**72 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės** 7. Laikydamasi Vartojimo kredito įstatyme nustatytų reikalavimų, įstaiga turi teisę vartotojo prašymu sudaryti sąskaitos kreditavimo sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos arba papildomai išduoti kredito kortelę. Galimybė naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita negali būti suteikiama	Visiškas

mokėjimo sąskaita neribojami reikalaujant pirkti tokias kredito paslaugas ir nesiejami su tokių paslaugų pirkimo sąlyga.	reikalaujant įsigyti šią paslaugą ar siejama su šios paslaugos teikimu.	
18 straipsnis **Susiję mokesčiai** 1. Valstybės narės užtikrina, kad 17 straipsnyje nurodytas paslaugas kredito įstaigos siūlytų nemokamai arba už pagrįstą mokestį. 2. Valstybės narės užtikrina, kad iš vartotojo imami mokesčiai už bendrojoje sutartyje nustatytų vartotojo įsipareigojimų nesilaikymą būtų pagrįsti.	**73 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas** 1. Įstaiga už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 72 straipsnio 4 dalį, turi teisę imti komisinį atlyginimą, kurio maksimalų dydį per mėnesį kiekvienais metais nustato priežiūros institucija. Maksimalus komisinio atlyginimo dydis turi būti pagrįstas šiais kriterijais: 1) nacionaliniu pajamų lygiu; 2) vidutiniais per vienus metus įstaigų imamais komisiniais atlyginimais, taikomais už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas. 2. Vartotojams, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą (toliau – vartotojai, kuriems paskirta piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams), įstaigos už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 72 straipsnio 4 dalį, taikomas komisinis atlyginimas, jeigu taikomas, negali viršyti 50 procentų šio straipsnio 1 dalyje nurodyto maksimalaus komisinio atlyginimo. **92 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas** 4. Mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytos netesybos dėl netinkamo sutartinių įsipareigojimų vykdymo turi būti pagrįstos ir proporcingos.	Visiškas
3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 ir 2 dalyse nurodyti pagrįsti mokesčiai būtų nustatyti atsižvelgiant bent į šiuos kriterijus: a) nacionalinį pajamų lygį; b) vidutinius atitinkamos valstybės narės kredito įstaigų mokesčius, imamus už teikiamas su mokėjimo sąskaitoms susijusias paslaugas.	**72 straipsnis. Pagrindinės mokėjimo sąskaitos ypatybės** 4. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į vartotojų mokėjimo įpročius ir mokėjimų rinkos tendencijas, nustato pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų minimalų skaičių per mėnesį ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos minimalią lėšų sumą per mėnesį, už kuriuos įstaiga gali imti ne didesnį, negu šio įstatymo 73 straipsnyje nustatyta,	Visiškas

	komisinį atlyginimą, taip, kad būtų tenkinami šie kriterijai: 1) šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų paslaugų ir operacijų, išskyrus mokėjimo operacijas naudojant kredito kortelę, skaičius turi būti neribotas; 2) minimali šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų suma per mėnesį turi būti pakankama, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius. Konkretus grynųjų pinigų išmokėjimo būdas, nurodytas šio straipsnio 1 dalies 3 punkte, nustatomas atsižvelgiant į įstaigos veiklos pobūdį ir jos naudojamus grynųjų pinigų išmokėjimo būdus; 3) minimalus šio straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktuose nurodytų mokėjimo operacijų skaičius per mėnesį turi būti pakankamas, kad būtų galima patenkinti įprastus vartotojo mokėjimo poreikius. 5. Priežiūros institucija, jeigu yra reikšmingų vartotojų mokėjimo elgsenos arba mokėjimų rinkos pokyčių, peržiūri ir prireikus atnaujina pagal šio straipsnio 4 dalyje nustatytus kriterijus pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą sudarančių paslaugų ir mokėjimo operacijų skaičių ir šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos mokėjimo operacijos lėšų sumą. **73 straipsnis. Su pagrindine mokėjimo sąskaita susijęs komisinis atlyginimas** 1. Įstaiga už pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą, kaip nustatyta priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 72 straipsnio 4 dalį, turi teisę imti komisinį atlyginimą, kurio maksimalų dydį per mėnesį kiekvienais metais nustato priežiūros institucija. Maksimalus komisinio atlyginimo dydis turi būti pagrįstas šiais kriterijais: 1) nacionaliniu pajamų lygiu; 2) vidutiniais per vienus metus įstaigų imamais komisiniais atlyginimais, taikomais už su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas.	
4. Nedarant poveikio 16 straipsnio 2 dalyje nurodytai teisei ir šio straipsnio 1 dalyje nustatytai pareigai, valstybės narės gali reikalauti, kad	*Nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti*	

kredito įstaigos, priklausomai nuo vartotojo naudojimosi bankininkystės paslaugomis lygio, įgyvendintų įvairias kainų schemas, kuriomis leidžiama visų pirma taikyti palankesnes sąlygas banko sąskaitos neturintiems pažeidžiamiems vartotojams. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad vartotojams būtų teikiamos gairės ir atitinkama informacija apie turimas galimybes.		
19 straipsnis **Bendrosios sutartys ir jų nutraukimas** 1. Bendrosioms sutartims, pagal kurias suteikiama galimybė naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, taikoma Direktyva 2007/64/EB, nebent šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodyta kitaip. 2. Kredito įstaiga gali vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį tik tuo atveju, kai įvykdoma bent viena iš šių sąlygų: a) vartotojas sąmoningai naudojo mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais; b) mokėjimo sąskaitoje ilgiau nei 24 mėnesius iš eilės nebuvo vykdoma jokių operacijų; c) vartotojas pateikė neteisingą informaciją, kad įgytų būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, nes pateikęs teisingą informaciją nebūtų galėjęs pasinaudoti tokia teise; d) vartotojas teisėtai nebegyvena Sąjungoje; e) vartotojas vėliau atsidarė antrą mokėjimo sąskaitą, sudarančią jam galimybę naudotis 17 straipsnio 1 dalyje išvardytomis paslaugomis, valstybėje narėje, kurioje jis jau turi būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą.	**74 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas** 1. Bendrosioms sutartims dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos taikomi šio įstatymo III skyriaus pirmajame skirsnyje nustatyti reikalavimai, išskyrus atvejus, kai šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyta kitaip. 3. Įstaiga turi teisę vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, kai yra bent viena iš šių aplinkybių: 1) vartotojas pažeidė Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatas dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių arba kitaip tyčia naudojo pagrindinę mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais; 2) pagrindinėje mokėjimo sąskaitoje ilgiau kaip 24 mėnesius iš eilės nebuvo vykdoma jokių mokėjimo operacijų; 3) vartotojas, siekdamas, kad jam būtų atidaryta pagrindinė mokėjimo sąskaita, pateikė neteisingą informaciją; 4) vartotojas nebelaikomas teisėtai gyvenančiu vartotoju; 5) paaiškėja, kad vartotojui Lietuvos Respublikoje veikiančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje yra atidaryta kita mokėjimo sąskaita, suteikianti galimybę naudotis šio įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nustatytomis paslaugomis.	Visiškas
3. Valstybės narės gali nustatyti ribotą skaičių konkrečių papildomų atvejų, kai bendroji sutartis dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos gali būti kredito įstaigos vienašališkai nutraukiama. Tokie atvejai grindžiami jų teritorijoje taikytinos nacionalinės teisės nuostatomis, o jų tikslas – išvengti vartotojų piktnaudžiavimo savo teise turėti būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis.	**74 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas** 3. Įstaiga turi teisę vienašališkai nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos, kai yra bent viena iš šių aplinkybių: 1) vartotojas pažeidė Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatas dėl pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevencijos priemonių arba kitaip tyčia naudojo pagrindinę mokėjimo sąskaitą neteisėtais tikslais;	Visiškas

4. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kredito įstaiga nutraukia sutartį dėl būtiniausias savybes turinčios mokėjimo sąskaitos dėl vienos ar daugiau iš 2 dalies b, d ir e punktuose ir 3 dalyje nurodytų priežasčių, apie sutarties nutraukimo priežastis ir pagrindą ji raštu nemokamai informuotų vartotoją ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki nutraukimo įsigaliojimo, išskyrus atvejus, kai toks atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslui. Kai kredito įstaiga nutraukia sutartį pagal 2 dalies a arba c punktus, ji nutraukiama nedelsiant. 5. Pranešime apie nutraukimą vartotojas informuojamas apie skundo dėl nutraukimo pateikimo procedūrą, jei tokia yra, apie vartotojo teisę kreiptis į kompetentingą instituciją ir paskirtą alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigą, taip pat pateikiami atitinkami kontaktiniai duomenys.	**74 straipsnis. Bendroji sutartis dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos ir jos nutraukimas** 4. Įstaiga, nusprendusi nutraukti bendrąją sutartį dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos pagal vieną arba kelis šio straipsnio 3 dalies 2, 4 ir 5 punktus, apie sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pagrindą ir priežastis privalo raštu popieriuje arba naudodama kitą patvariąją laikmeną nemokamai pranešti vartotojui ne vėliau kaip likus 2 mėnesiams iki bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo, išskyrus atvejus, kai šis informacijos atskleidimas prieštarautų nacionalinio saugumo arba viešosios tvarkos tikslams. Kai yra šio straipsnio 3 dalies 1 arba 3 punkte nurodytos aplinkybės, sutartis nutraukiama nedelsiant ir apie tai pranešama vartotojui. 5. Pranešime apie bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimą įstaiga informuoja vartotoją apie skundo dėl sprendimo dėl bendrosios sutarties dėl pagrindinės mokėjimo sąskaitos nutraukimo pateikimo įstaigai procedūrą, vartotojo teisę kreiptis į ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją ir pateikia jos kontaktinius duomenis.	Visiškas
20 straipsnis **Bendroji informacija apie būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas** 1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi tinkamų priemonių siekiant geriau informuoti visuomenę apie galimybes naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis, jų bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, ir būdus, kaip pasinaudoti alternatyvaus ginčų sprendimo procedūromis siekiant išspęsti ginčus. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos pakankamos ir tinkamos tikslinės komunikacijos priemonės, kurios visų pirma pasiektų banko sąskaitų neturinčius, pažeidžiamus ir mobilius vartotojus. 2. Valstybės narės užtikrina, kad kredito įstaigos vartotojams nemokamai teiktų prieinamą informaciją apie specifines siūlomų būtiniausias savybes turinčių mokėjimo sąskaitų savybes, su jomis	**75 straipsnis. Bendroji informacija apie pagrindinę mokėjimo sąskaitą** 1. Priežiūros institucija savo interneto svetainėje, o įstaiga turimoje interneto svetainėje ir vartotojams prieinamose klientų aptarnavimo vietose informuoja vartotojus apie galimybę naudotis pagrindine mokėjimo sąskaita, jos bendrąsias kainodaros sąlygas, tvarką, kurios reikia laikytis norint pasinaudoti teise turėti pagrindinę mokėjimo sąskaitą, ir būdus, kaip pasinaudoti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra siekiant išspręsti ginčus. 2. Įstaiga vartotojams nemokamai teikia prieinamą informaciją apie pagrindinei mokėjimo sąskaitai būdingas savybes, su ja susijusius komisinius atlyginimus, jos naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Teikdama šią informaciją, įstaiga aiškiai nurodo, kad norint naudotis	Visiškas

susijusius mokesčius ir jų naudojimo sąlygas ir su tuo susijusią pagalbą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad informacijoje būtų aiškiai nurodoma, jog norint naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų.	pagrindine mokėjimo sąskaita neprivaloma pirkti papildomų paslaugų. *Pastaba: šio direktyvos straipsnio 1 dalies antrojo sakinio nuostatos įgyvendinimas bus užtikrintas priežiūros institucijai informuojant vartotojus apie pagrindinę mokėjimo sąskaitą savo interneto svetainėje, o įstaigoms – turimoje interneto svetainėje ir klientų aptarnavimo vietose. Būtent įstaigoms nustatyta pareiga informuoti vartotojus klientų aptarnavimo vietose užtikrins, kad būtų pasiekti pažeidžiami, sąskaitų neturintys vartotojai, o mobilūs vartotojai - per interneto svetainę.*	
21 straipsnis **Kompetentingos institucijos** 1. Valstybės narės paskiria nacionalines kompetentingas institucijas, kurioms suteikti įgaliojimai užtikrinti šios direktyvos taikymą ir vykdymą, ir užtikrina, kad joms būtų suteikti tyrimo ir vykdymo įgaliojimai bei tinkami ištekliai, būtini, kad jos veiksmingai ir efektyviai atliktų savo pareigas. Kompetentingos institucijos yra viešosios institucijos arba įstaigos, pripažįstamos pagal nacionalinę teisę arba nacionalinės teisės aktais tam tikslui aiškiai įgaliotos viešosios institucijos. Jomis negali būti mokėjimo paslaugų teikėjai, išskyrus nacionalinius centrinius bankus. 2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų nurodymu veikiantys auditoriai ir ekspertai būtų įpareigoti saugoti profesinę paslaptį. Jokia konfidenciali informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos suvestines arba apibendrintą informaciją, negali būti atskleista jokiam asmeniui arba institucijai; tai nedaro poveikio atvejams, kuriems taikoma baudžiamoji teisė arba ši direktyva. Vis dėlto tai netrukdo kompetentingoms institucijoms keistis konfidencialia informacija arba ją perduoti pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę. 3. Valstybės narės užtikrina, kad institucijos, paskirtos kompetentingomis užtikrinti šios direktyvos taikymą ir vykdymą, būtų viena ar abi toliau išvardytos institucijos: a) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 punkte;	**76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas). **77 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga** Informacijai, kurią priežiūros institucija gauna priežiūros tikslu, apsaugoti taikomos Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. **78 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai** 1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimų. Atlikdama patikrinimus priežiūros institucija turi teisę pasitelkti kitų asmenų tam tikriems veiksmams atlikti. 2. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija.	Visiškas

b) institucijos, kurios nėra a punkte nurodytos kompetentingos institucijos, su sąlyga, kad nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose reikalaujama, kad tos institucijos, kai būtina, bendradarbiautų su a punkte nurodytomis kompetentingomis institucijomis siekdamos vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą, įskaitant bendradarbiavimo su EBI, kaip reikalaujama pagal šią direktyvą, tikslais. 4. Valstybės narės praneša Komisijai ir EBI apie kompetentingas institucijas ir visus su tuo susijusius pakeitimus. Pirmasis toks pranešimas pateikiamas kuo greičiau ir ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. 5. Kompetentingos institucijos naudojasi savo įgaliojimais laikydamosi nacionalinės teisės: a) tiesiogiai pačios arba prižiūrimos teisminių institucijų; arba b) kreipdamosi į teismus, kompetentingus priimti būtiną sprendimą, įskaitant atitinkamais atvejais pateikdamos apeliacinį skundą, jei paraiška priimti būtiną sprendimą nėra patenkinama.	**83 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. 2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo. **Lietuvos banko įstatymas Nr. IX-1998** **18[1] straipsnis. Reikalavimai Lietuvos banko tarnautojams, siekiant išvengti viešųjų ir privačių interesų konflikto** 1. Lietuvos banko tarnautojai privalo vengti veiklos, kuri sukeltų viešųjų ir privačių interesų konfliktą. 2. Lietuvos banko valdyba, užtikrindama Lietuvos banko interesus ir siekdama įsitikinti, kad Lietuvos banko tarnautojai vengia viešųjų ir privačių interesų konflikto, nepasinaudoja valstybės, tarnybos ir banko paslaptį sudarančia informacija ir nesudaro galimybių kitiems asmenims pasinaudoti ja savo ar kitų asmenų interesams, gali nustatyti, kokią informaciją apie asmeninę ir šeimos finansinę veiklą jie privalo pateikti Lietuvos bankui, taip pat gali nustatyti apribojimus sudaryti atitinkamus finansinius sandorius ir verstis tam tikra veikla. **Lietuvos banko įstatymas Nr. X-569** **19 straipsnis. Pareiga saugoti paslaptis** 1. Lietuvos banko tarnautojai bei kiti asmenys, kuriems suteikta teisė susipažinti su valstybės, tarnybos ir banko paslaptis sudarančia informacija arba kurie sužino ją be tokios teisės, privalo saugoti valstybės, tarnybos ir banko paslaptis sudarančią informaciją. Ši pareiga išlieka ir pasibaigus Lietuvos banko tarnautojų darbo santykiams su Lietuvos banku ar kitų asmenų bet kokiems kitiems ryšiams,	

	susijusiems su Lietuvos banku. (Lietuvos banko įstatymas Nr. IX-1998) 2. Banko paslaptis – tai bet kokia nevieša su Europos centrinių bankų sistema susijusi informacija ir kita Lietuvos banko veikloje naudojama informacija, kuri pagal savo svarbą nesudaro valstybės ir tarnybos paslapties, tačiau kurios neteisėtas atskleidimas arba praradimas gali turėti neigiamų padarinių Lietuvos banko funkcionavimui ir jo vykdomai veiklai, pakenkti teisėtiems kitų asmenų interesams. (Lietuvos banko įstatymas Nr. X-569) 3. Valstybės ir tarnybos paslaptis sudarančios informacijos detalius sąrašus tvirtina Lietuvos banko valdybos pirmininkas. Valstybės ir tarnybos paslaptis sudarančios informacijos detalūs sąrašai tvirtinami ir keičiami Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka. (Lietuvos banko įstatymas Nr. X-569). 4. Banko paslaptį sudarančios informacijos naudojimo tvarką tvirtina Lietuvos banko valdybos pirmininkas. (Lietuvos banko įstatymas Nr. X-569) 5. Nagrinėjant bylas teismuose, banko paslaptį sudarančios informacijos apsaugai taikomos Lietuvos Respublikos įstatymų nuostatos, užtikrinančios komercinės paslapties apsaugą. (Lietuvos banko įstatymas Nr. IX-1998)	
6. Kai valstybių narių teritorijose yra daugiau nei viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina, kad jų atitinkamos pareigos būtų aiškiai apibrėžtos ir kad jos glaudžiai bendradarbiautų tam, kad galėtų veiksmingai atlikti atitinkamas savo pareigas.	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia*	
7. Komisija bent kartą per metus skelbia kompetentingų institucijų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir jį nuolat atnaujina savo interneto svetainėje.	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta Europos Komisijai*	
22 straipsnis **Pareiga bendradarbiauti** 1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos tarpusavyje bendradarbiauja, kai to reikia vykdant šioje direktyvoje nustatytas jų pareigas, naudodamosi šioje direktyvoje arba nacionalinėje teisėje nustatytais savo įgaliojimais. Kompetentingos institucijos teikia pagalbą kitų valstybių narių	**85 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis** 1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VII–X skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios	Visiškas

kompetentingoms institucijoms. Visų pirma jos keičiasi informacija ir bendradarbiauja vykdydamos tyrimus ar priežiūros veiklą. Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas bendradarbiavimui, ypač keitimuisi informacija, ir jį paspartinti, šios direktyvos tikslais valstybės narės vieną kompetentingą instituciją paskiria kontaktiniu centru. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, paskirtų pagal šią dalį gauti prašymus dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo, pavadinimus. 2. Valstybės narės imasi būtinų administracinių ir organizacinių priemonių, kad sudarytų palankesnes sąlygas teikti 1 dalyje numatytą pagalbą. 3. Šios direktyvos tikslais kontaktiniai centrais pagal 1 dalį paskirtos valstybių narių kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos suteikia viena kitai informaciją, būtiną, kad kompetentingos institucijos galėtų atlikti pagal šią direktyvą priimtose priemonėse numatytas pareigas.	priežiūros institucijos iniciatyva. 2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia kitų valstybių narių priežiūros institucijoms informaciją, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas.	
Kompetentingos institucijos, keisdamosi informacija su kitomis kompetentingomis institucijomis pagal šią direktyvą, perduodamos informaciją gali nurodyti, kad tokios informacijos negalima atskleisti be aiškaus jų sutikimo; tokiu atveju tokia informacija gali būti keičiamasi tik tokiais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą. Kontaktiniu centru paskirta kompetentinga institucija gautą informaciją gali perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms; vis dėlto ji neperduoda šios informacijos kitoms įstaigoms arba fiziniams ar juridiniams asmenims be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir tik tokiais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą, išskyrus tinkamai pagrįstų aplinkybių atvejį ir tuo atveju ji nedelsdama apie tai praneša informaciją pateikusiam kontaktiniam centrui.	**86 straipsnis. Keitimasis informacija** 1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VII–X skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. 2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija. 3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusią priežiūros instituciją.	Visiškas

4. Kompetentinga institucija gali atsisakyti vykdyti prašymą bendradarbiauti atliekant tyrimą ar priežiūros veiklą arba keistis informacija, kaip numatyta 3 dalyje, tik kai: a) toks tyrimas, patikra vietoje, priežiūros veikla arba keitimasis informacija gali turėti neigiamo poveikio pašymą gavusios valstybės narės suverenumui, saugumui ar viešajai tvarkai; b) prašymą gavusios valstybės narės institucijose jau pradėtas teismo procesas dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų; c) prašymą gavusioje valstybėje narėje jau priimtas galutinis teismo sprendimas dėl tų pačių asmenų ir tų pačių veiksmų. Tokio atsisakymo atveju kompetentinga institucija atitinkamai apie tai praneša prašymą pateikusiai kompetentingai institucijai, pateikdama kuo išsamesnę informaciją.	**87 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti** 1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keistis informacija, kaip tai numatyta šio įstatymo 86 straipsnyje, tik kai yra šios aplinkybės: 1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką; 2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje; 3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje. 2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis.	Visiškas
23 straipsnis **Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas** Kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EBI, kai prašymas dėl bendradarbiavimo, visų pirma dėl keitimosi informacija, atmetamas arba į jį neatsižvelgiama per pagrįstą laikotarpį, ir prašyti EBI pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Tokiais atvejais EBI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus ir visi EBI pagal tą straipsnį priimti privalomi sprendimai yra privalomi atitinkamoms kompetentingoms institucijoms neatsižvelgiant į tai, ar tos kompetentingos institucijos yra EBI narės.	**88 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas** 1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmestus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus: 1) keistis informacija; 2) atlikti patikrinimą; 3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą. 2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.	Visiškas
24 straipsnis	**91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias**	Visiškas

Alternatyvus ginčų sprendimas Valstybės narės užtikrina, kad vartotojai turėtų galimybę pasinaudoti efektyviomis ir veiksmingomis alternatyviomis ginčų sprendimo procedūromis ginčams dėl teisių ir pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą, spręsti. Tokios alternatyvios ginčų sprendimo procedūros ir tokias procedūras siūlantys subjektai turi atitikti Direktyvoje 2013/11/ES nustatytus kokybės reikalavimus.	**institucijas** Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.	
25 straipsnis **Mechanizmas, taikomas atsisakius atidaryti būtiniausias savybes turinčią mokėjimo sąskaitą, už kurią imamas mokestis** Nedarant poveikio 16 straipsniui, valstybės narės gali nustatyti konkretų mechanizmą siekdamos užtikrinti, kad jų teritorijose mokėjimo sąskaitos neturintys vartotojai, kuriems atsisakyta suteikti galimybę naudotis mokėjimo sąskaita, už kurią kredito įstaigos ima mokestį, turėtų realią galimybę nemokamai naudotis būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita.	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti*	
26 straipsnis **Sankcijos** 1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinės teisės aktų, kuriais perkeliama ši direktyva, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. 2. Valstybės narės nustato, kad kompetentinga institucija gali viešai paskelbti apie administracines sankcijas, kurios bus paskirtos už priemonių, priimtų perkeliant šią direktyvą į nacionalinę teisę, pažeidimą, nebent toks viešas paskelbimas sukeltų rimtą grėsmę finansų rinkoms arba pernelyg didelę žalą susijusioms šalims.	**78 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai** 1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimų. Atlikdama patikrinimus priežiūros institucija turi teisę pasitelkti kitų asmenų tam tikriems veiksmams atlikti. 2. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija. 3. Atlikdami patikrinimą priežiūros institucijos tarnautojai ir kiti jos pasitelkti asmenys turi mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teises. **79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės** Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl teisės akto pažeidimo;	Visiškas

	2) skiria šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. **80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka** 1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus; 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo	

	klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo	

	proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą. 6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą ir rūšį; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą; 5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti	

	poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 79 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.	

	11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. **81 straipsnis. Baudos** 1. Priežiūros institucija skiria: 1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą; 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą. 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių juridinio asmens sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. 3. Jeigu dėl šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodytų	

	pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio. 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą. 5. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 80 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiame etape ankstesniuose etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmame ir antrame etapuose nevertintas, aplinkybes.	

	82 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas 1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 80 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos. 2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos. **83 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. 2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo. **84 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.	

	2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
27 straipsnis **Vertinimas** 1. Pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės Komisijai teikia informaciją šiais klausimais: a) kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi 4, 5 ir 6 straipsnių; b) kaip valstybės narės laikosi reikalavimų užtikrinti, kad veiktų lyginamosios interneto svetainės pagal 7 straipsnį; c) kiek mokėjimo sąskaitų buvo perkelta ir kokia dalis paraiškų perkelti buvo atmesta; d) kiek yra kredito įstaigų, kurios siūlo būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, kiek tokių sąskaitų atidaryta ir kokia dalis paraiškų dėl būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas buvo atmesta.	**89 straipsnis. Informacijos Europos Komisijai teikimas** Priežiūros institucija pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus Europos Komisijai teikia šią informaciją: 1) kaip mokėjimo paslaugų teikėjai laikosi šio įstatymo 61, 62, 63 straipsniuose nustatytų reikalavimų; 2) kaip Lietuvos Respublikoje laikomasi reikalavimų užtikrinti, kad veiktų šio įstatymo 64 straipsnyje nurodyta interneto svetainė; 3) perkeltų mokėjimo sąskaitų ir atmestų prašymų perkelti mokėjimo sąskaitas skaičių; 4) kredito įstaigų, kurios siūlo pagrindines mokėjimo sąskaitas, skaičių, atidarytų pagrindinių mokėjimo sąskaitų ir atmestų prašymų atidaryti pagrindinę mokėjimo sąskaitą skaičių.	Visiškas
2. Pirmą kartą ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 18 d., o vėliau – kas dvejus metus Komisija parengia ataskaitą, remiantis iš valstybių narių	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta Europos Komisijai*	

gauta informacija.		
28 straipsnis **Peržiūra** 1. Ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 18 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą, prie kurios prireikus pateikiamas teisėkūros pasiūlymas. Toje ataskaitoje pateikiama: a)visų Komisijos inicijuotų įsipareigojimų neįvykdymo procedūrų dėl šios direktyvos sąrašas; b)vidutinių mokesčių už mokėjimo sąskaitas, kurioms taikoma ši direktyva, lygių valstybėse narėse vertinimas; c)galimybių sukurti sistemą, kuria užtikrinamas automatinis mokėjimų peradresavimas iš vienos mokėjimo sąskaitos į kitą toje pačioje valstybėje narėje ir automatiniai pranešimai gavėjams arba mokėtojams, kai jų nurodymai peradresuojami, vertinimas; d)galimybių teikti 10 straipsnyje numatytą perkėlimo paslaugą ir tais atvejais, kai gaunantysis ir perduodantysis mokėjimo paslaugų teikėjai yra skirtingose valstybėse narėse, taip pat tarpvalstybinio sąskaitos atidarymo pagal 11 straipsnį galimybių vertinimas; e)sąskaitos turėtojų, perkėlusių mokėjimo sąskaitas po to, kai ši direktyva buvo perkelta į nacionalinę teisę, skaičiaus vertinimas remiantis valstybių narių pagal 27 straipsnį pateikta informacija; f)mokėjimo sąskaitų numerių visiško perkeliamumo visoje Sąjungoje įgyvendinimo išlaidų ir naudos vertinimas; g)kredito įstaigų, siūlančių būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas, skaičiaus vertinimas; h)vartotojų, atidariusių būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas po to, kai ši direktyva buvo perkelta į nacionalinę teisę, skaičiaus ir, jei pateikiama nuasmeninta informacija, jų ypatybių vertinimas; i)vidutinių metinių mokesčių, imamų už būtiniausias savybes turinčias mokėjimo sąskaitas valstybių narių lygmeniu, vertinimas; j)esamų priemonių veiksmingumo ir poreikio imtis papildomų priemonių siekiant didinti finansinę įtrauktį ir padėti pažeidžiamiems visuomenės nariams pernelyg didelio įsiskolinimo klausimais vertinimas; k)valstybių narių geriausios praktikos pavyzdžiai, kaip mažinama vartotojų atskirtis naudojimosi mokėjimo paslaugomis srityje. 2. Ataskaitoje, be kita ko, remiantis informacija, gauta iš valstybių narių	*Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta Europos Komisijai*	

pagal 27 straipsnį, įvertinama, ar reikia atsižvelgiant į mokėjimo priemonių ir technologijų raidą iš dalies pakeisti ir atnaujinti paslaugų, susijusių su būtiniausias savybes turinčia mokėjimo sąskaita, sąrašą. 3. Ataskaitoje taip pat įvertinama, ar be priemonių, kurių imtasi pagal 7 ir 8 straipsnius, reikalingos papildomos priemonės dėl lyginamųjų svetainių ir produktų ar paslaugų paketų pasiūlymų, ir visų pirma lyginamųjų interneto svetainių akreditavimo poreikis.		
29 straipsnis **Perkėlimas į nacionalinę teisę** 1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. rugsėjo 18 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. 2. 1 dalyje nurodytas nuostatas jos taiko nuo 2016 m. rugsėjo 18 d.	**Mokėjimų įstatymas Nr. XII-2561** 3. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 10, 51 ir 78 straipsniai, VII–VIII ir X skyriai įsigalioja 2017 m. vasario 1 d.	Visiškas
Nukrypstant nuo pirmos pastraipos: a) 3 straipsnis taikomas nuo 2014 m. rugsėjo 17 d.; b)valstybės narės pradeda taikyti nuostatas, būtinas laikytis 4 straipsnio 1–5 dalių, 5 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 6 straipsnio 1–2 dalių ir 7 straipsnio ne vėliau kaip praėjus devyniems mėnesiams po 3 straipsnio 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo; c)valstybės narės, kuriose nacionaliniu lygmeniu jau yra informacijos apie mokesčius dokumentui lygiavertis dokumentas, gali nuspręsti integruoti bendrą formatą ir jo bendrą simbolį ne vėliau kaip praėjus 18 mėnesių po 3 straipsnio 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo; d)valstybės narės, kuriose nacionaliniu lygmeniu jau yra mokesčių ataskaitai lygiavertė ataskaita, gali nuspręsti integruoti bendrą formatą ir jos bendrą simbolį ne vėliau kaip praėjus 18 mėnesių po 3 straipsnio 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo. 3. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės. 4. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.	**1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo priedas **ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI** 3. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL 2014 L 257, p. 214). **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas** 1. Šis įstatymas, išskyrus 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktą, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalies 5 punktą, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalies 4 punktą, 58 straipsnio 1–3 ir 7 dalis, 60, 61, 62, 63 ir 64 straipsnius,	Visiškas

	šio straipsnio 8, 9 ir 10 dalis, įsigalioja 2018 m. sausio 13 d. 3. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 60 straipsnis įsigalioja praėjus 3 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis 3 straipsnyje, įsigaliojimo. 4. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 61, 62, 63 ir 64 straipsniai įsigalioja praėjus 9 mėnesiams nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų, nurodytų 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis 3, 4 ir 5 straipsniuose, įsigaliojimo. 9. Lietuvos bankas iki šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse nurodytų Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo nuostatų įsigaliojimo dienos priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus. 10. Lietuvos bankas informuoja Teisės aktų registro tvarkytoją apie šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų Europos Komisijos priimtų deleguotųjų teisės aktų įsigaliojimą.	
30 straipsnis **Įsigaliojimas** Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia	
31 straipsnis **Adresatai** Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms. Priimta Briuselyje 2014 m. liepos 23 d. *Europos Parlamento vardu* *Pirmininkas*	Perkelti ir įgyvendinti nereikia	

M. SCHULZ *Tarybos vardu* *Pirmininkas* S. GOZI		

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-12-06

2015 M. BALANDŽIO 29 D. EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (ES) NR. 2015/751 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas	**Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Mokėjimų įstatymo projektas)**	**Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis**
1 straipsnis. Taikymo sritis 1. Šiuo reglamentu nustatomi vienodi techniniai ir komerciniai reikalavimai Sąjungoje vykdomoms kortele grindžiamoms mokėjimo operacijoms, kai ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje. 2. Šis reglamentas netaikomas paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti tik ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų: a) priemonėmis, kuriomis suteikiama galimybė turėtojui įsigyti prekių arba paslaugų tik išleidėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju; b) priemonėmis, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti; c) priemonėmis, kurios galioja tik vienoje valstybėje narėje, yra suteikiamos įmonės arba viešojo sektoriaus subjekto prašymu, kurias reguliuoja nacionalinė arba regioninė valdžios institucija ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju. 3. II skyrius netaikomas: a) operacijoms verslo mokėjimo kortelėmis; b) grynųjų pinigų pasiėmimui iš bankomatų arba mokėjimo paslaugų teikėjo klientų aptarnavimo vietose; ir c) operacijoms trišalių mokėjimo kortelių schemų išleistomis mokėjimo kortelėmis. 4. 7 straipsnis trišalėms mokėjimo kortelių schemoms	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Opcija neketinama pasinaudoti.	

netaikomas. 5. Kai trišalė mokėjimo kortelių schema suteikia leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams leisti kortele grindžiamas mokėjimo priemones arba aptarnauti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas, arba abiems atvejams, arba išleidžia mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones kartu su kelių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, ji laikoma keturšale mokėjimo kortelių schema. Tačiau iki 2018 m. gruodžio 9 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju tokios rūšies trišalei mokėjimo kortelių schemai gali būti netaikomi įpareigojimai pagal II skyrių, jeigu valstybėje narėje tokios trišalės mokėjimo kortelių schemos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos per metus neviršija 3 % visų toje valstybėje narėje atliekamų kortele grindžiamų mokėjimo operacijų vertės.		
2 straipsnis. Terminų apibrėžtys Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys: 1. **aptarnaujantysis teikėjas**– mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris su gavėju sudaro sutartį dėl kortele grindžiamų mokėjimo operacijų priėmimo ir apdorojimo, pervedant lėšas gavėjui; 2. **Išleidėjas**– mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris sudaro sutartį suteikti mokėtojui mokėjimo priemonę, skirtą inicijuoti ir apdoroti mokėtojo kortele grindžiamas mokėjimo operacijas; 3. **Vartotojas**– fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikomas šis reglamentas, veikia siekdamas su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų; 4. **debeto kortelės operacija**– kortele grindžiama mokėjimo operacija, įskaitant operacijas iš anksto apmokėtomis mokėjimo kortelėmis, kuri nėra kredito kortelės operacija; 5. **kredito kortelės operacija**– kortele grindžiama mokėjimo operacija, kai pagal iš anksto nustatytas kredito sąlygas, taikant palūkanas arba ne, visa operacijos suma arba jos dalis nurašoma nuo mokėtojo sąskaitos iš anksto sutartą konkrečią kalendorinio mėnesio dieną; 6. **verslo mokėjimo kortelė**– įmonėms, viešojo sektoriaus subjektams arba savarankiškai dirbantiems fiziniams asmenims išduota kortele grindžiama mokėjimo priemonė, kuri naudojama tik veiklos išlaidoms apmokėti, kai tokiomis kortelėmis atliekamų mokėjimų sumos tiesiogiai nurašomos nuo įmonės,	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	

viešojo sektoriaus subjekto arba savarankiškai dirbančio fizinio asmens sąskaitos; 7. **kortele grindžiama mokėjimo operacija**– paslauga, grindžiama mokėjimo kortelių schemos infrastruktūra ir veiklos taisyklėmis, atlikti mokėjimo operaciją naudojant bet kokią kortelę, telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT įrenginį arba programinę įrangą, jei jos rezultatas – debeto ar kredito kortelės operacija. Kortele grindžiamos mokėjimo operacijos neapima kitų rūšių mokėjimo paslaugomis grindžiamų operacijų; 8. **tarptautinė mokėjimo operacija**– kortele grindžiama mokėjimo operacija, kai išleidėjas ir aptarnaujantysis teikėjas yra skirtingose valstybėse narėse arba kai kortele grindžiamą mokėjimo priemonę išdavė išleidėjas, esantis kitoje nei pardavimo vietos valstybėje narėje; 9. **nacionalinė mokėjimo operacija**– bet kokia kortele grindžiama mokėjimo operacija, kuri nėra tarptautinė mokėjimo operacija; 10. **tarpbankinis mokestis**– mokestis, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai per trečiąją šalį už kiekvieną operaciją mokamas tarp išleidėjo ir aptarnaujančiojo teikėjo. Grynoji kompensacija arba kitas sutartas atlygis laikomi tarpbankinio mokesčio dalimi; 11. **grynoji kompensacija**– bendra grynoji mokėjimų, nuolaidų ar paskatų suma, kurią išleidėjas gauna iš mokėjimo kortelių schemos, aptarnaujančiojo teikėjo ar kito tarpininko už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ar susijusią veiklą; 12. **prekybininko aptarnavimo mokestis**– aptarnaujančiajam teikėjui gavėjo mokamas mokestis, susijęs su kortele grindžiamomis mokėjimo operacijomis; 13. **Gavėjas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas; 14. **Mokėtojas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo iš tos mokėjimo sąskaitos nurodymą arba, jeigu mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą; 15. **mokėjimo kortelė**– tam tikros kategorijos mokėjimo priemonė, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti debeto ar kredito kortelės operaciją;		

16. **mokėjimo kortelių schema**– bendras kortele grindžiamų mokėjimo operacijų vykdymo taisyklių, praktikos, standartų ir (arba) įgyvendinimo gairių rinkinys; ji yra atskirta nuo bet kokios infrastruktūros ar mokėjimo sistemos, kuria užtikrinamas jos veikimas, ir apima konkretų sprendimus priimantį organą, organizaciją ar subjektą, atskaitingą už schemos veikimą; 17. **keturšalė mokėjimo kortelių schema**– mokėjimo kortelių schema, kurioje kortele grindžiamos mokėjimo operacijos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą atliekami tarpininkaujant schemai, išleidėjui (iš mokėtojo pusės) ir aptarnaujančiajam teikėjui (iš gavėjo pusės); 18. **trišalė mokėjimo kortelių schema**– mokėjimo kortelių schema, kurioje pati schema teikia aptarnavimo ir išdavimo paslaugas ir kai kortele grindžiamos mokėjimo operacijos vykdomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą toje schemoje. Kai trišalė mokėjimo kortelių schema suteikia leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams išleisti kortele grindžiamas mokėjimo priemones arba aptarnauti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas arba, abiems atvejams, arba išduoda kortele grindžiamo mokėjimo priemones kartu su kelių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, ji laikoma keturšale mokėjimo kortelių schema; 19. **mokėjimo priemonė**– personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti; 20. **kortele grindžiamo mokėjimo priemonė**– mokėjimo priemonė, įskaitant kortelę, mobilųjį telefoną, kompiuterį ar kitą techninį įrenginį su įdiegta tinkama mokėjimo programėle, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją, kuri nėra kredito pervedimas arba tiesioginis debetas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnyje; 21. **mokėjimo programėlė**– įrenginyje įdiegta kompiuterių programinė arba jai lygiavertė įranga, sudaranti galimybę inicijuoti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ir leidžianti mokėtojui atlikti mokėjimo nurodymus; 22. **mokėjimo sąskaita**– vieno ar daugiau mokėjimo paslaugų vartotojų vardu turima sąskaita, naudojama mokėjimo		

operacijoms vykdyti, be kita ko, per specialią elektroninių pinigų sąskaitą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ([8]) 2 straipsnio 2 punkte; 23. **mokėjimo nurodymas**– mokėtojo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją; 24. **mokėjimo paslaugų teikėjas**– bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuriam suteiktas leidimas teikti mokėjimo paslaugas, išvardytas Direktyvos 2007/64/EB priede, arba pripažintas kaip elektroninių pinigų išleidėjas pagal Direktyvos 2009/110/EB 1 straipsnio 1 dalį. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali būti išleidėjas ar aptarnaujantysis teikėjas arba abu; 25. **mokėjimo paslaugų vartotojas**– fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ar gavėjas arba abu; 26. **mokėjimo operacija**– mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų pervedimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, kuriais grindžiama operacija; 27. **Apdorojimas**– mokėjimo operacijos apdorojimo paslaugų vykdymas atliekant veiksmus, kurių reikia aptarnaujančiojo teikėjo ir išleidėjo mokėjimo instrukcijoms vykdyti; 28. **apdorojimo paslaugą teikiantis subjektas**– fizinis arba juridinis asmuo, teikiantis mokėjimo operacijos apdorojimo paslaugas; 29. **pardavimo vieta**– prekybininko fizinių patalpų adresas, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija. Tačiau: a) nuotolinės prekybos arba nuotolinių sutarčių (pvz., elektroninė prekyba), kaip apibrėžta Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte, atveju pardavimo vieta yra pastovios verslo vietos, kurioje prekybininkas vykdo veiklą, adresas nepriklausomai nuo interneto svetainės ar serverio, kuriuose inicijuojama mokėjimo operacija, buvimo vietos; b) jeigu prekybininkas neturi pastovios verslo vietos, pardavimo vieta yra adresas, kuriuo prekybininkui išduota galiojanti verslo licencija, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija; c) jeigu prekybininkas neturi nei pastovios verslo vietos, nei		

galiojančios verslo licencijos, pardavimo vieta yra adresas korespondencijai, susijusiai su prekybinės veiklos mokesčių mokėjimu, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija; 30. **mokėjimo priemonės prekės ženklas**– fizinis ar skaitmeninis pavadinimas, terminas, ženklas, simbolis ar jų derinys, pagal kurį galima nustatyti mokėjimo kortelių schemą, kurioje vykdomos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos; 31. **kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas**– dviejų ar daugiau mokėjimo priemonių prekių ženklų arba to paties prekės ženklo mokėjimo programėlių naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje; 32. **kelių prekių ženklų naudojimas**– bent vieno mokėjimo priemonės prekės ženklo ir bent vieno ne mokėjimo priemonės prekės ženklo naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje; 33. **debeto kortelė**– mokėjimo priemonės, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti debeto kortelės operaciją, išskyrus iš anksto apmokėtomis mokėjimo kortelėmis vykdomas operacijas, kategorija; 34. **kredito kortelė**– mokėjimo priemonės, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti kredito kortelės operaciją, kategorija; 35. **iš anksto apmokėta mokėjimo kortelė**– mokėjimo priemonės, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, kategorija.		
3 straipsnis. Tarpbankiniai mokesčiai už vartotojų debeto kortelių operacijas 1. Mokėjimo paslaugų teikėjai nenustato ir neprašo už kiekvieną debeto kortelės operaciją mokėti didesnio nei 0,2 % operacijos vertės tarpbankinio mokesčio. 2. Nacionalinių debeto kortelių operacijų atveju valstybės narės gali: a) nustatyti procentais išreikštą tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, kuri būtų žemesnė nei nustatyta 1 dalyje, ir gali įvesti fiksuotą maksimalaus mokesčio dydį, kurio negalėtų viršyti mokesčio suma, gauta pritaikius procentinę normą; arba b) leisti mokėjimo paslaugų teikėjams taikyti ne didesni kaip	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Straipsnyje pateiktomis opcijomis neketinama pasinaudoti.	

0,05 EUR tarpbankinį mokestį už kiekvieną operaciją, arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą vertę nacionaline valiuta 2015 m. birželio 8 d., kuri peržiūrima kas penkerius metus arba, kai yra žymus valiutos kursų svyravimas. Šis tarpbankinis mokestis už kiekvieną operaciją taip pat gali būti taikomas kartu su maksimalia procentine norma ne didesne kaip 0,2 % su sąlyga, kad mokėjimo kortelių schemos tarpbankinių mokesčių suma neviršytų 0,2 % bendros metinės nacionalinių debeto kortelių operacijų vertės kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje. 3. Iki 2020 m. gruodžio 9 d. nacionalinių debeto kortelių operacijų atžvilgiu valstybės narės gali leisti mokėjimo paslaugų teikėjams taikyti tarpbankinį mokestį, kurio svertinis vidurkis būtų ne didesnis kaip 0,2 % visų nacionalinių debeto kortelių operacijų kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje metinės vidutinės operacijų vertės. Valstybės narės gali nustatyti žemesnę svertinio tarpbankinio mokesčio vidurkio viršutinę ribą, taikomą visoms nacionalinėms debeto kortelių operacijoms. 4. 2 ir 3 dalyse nurodyta metinė operacijų vertė apskaičiuojama kasmet, apimant laikotarpį nuo sausio 1 d. ir iki gruodžio 31 d., ir taikoma nuo kitų metų balandžio 1 d. Pirmojo tokios vertės apskaičiavimo bazinis laikotarpis prasidės likus 15 kalendorinių mėnesių iki 2 ir 3 dalių taikymo pradžios dienos ir baigiasi likus trims kalendoriniams mėnesiams iki tos dienos. 5. 13 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos pateikę rašytinį prašymą, reikalauja, kad mokėjimo kortelių schemos ir (arba) mokėjimo paslaugų teikėjai pateiktų visą informaciją, reikalingą siekiant patikrinti, ar šio straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos teisingai. Tokia informacija kompetentingai institucijai siunčiama iki kitų metų po 4 dalies pirmame sakinyje nurodyto bazinio laikotarpio kovo 1 d. Visa kita informacija, leidžianti kompetentingoms institucijoms patikrinti, kaip laikomasi šio skyriaus nuostatų, kompetentingoms institucijoms siunčiama jų rašytiniu prašymu ir iki jų nustatyto termino. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad tokia informacija būtų patvirtinta nepriklausomo		

auditoriaus.		
4 straipsnis. Tarpbankiniai mokesčiai už vartotojų kredito kortelių operacijas Mokėjimo paslaugų teikėjai nenustato ir neprašo už kiekvieną kredito kortelės operaciją mokėti didesnio nei 0,3 % operacijos vertės tarpbankinio mokesčio. Valstybės narės gali nustatyti žemesnę tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, taikomą nacionalinėms kredito kortelių operacijoms.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Straipsnyje pateiktomis opcijomis neketinama pasinaudoti.	
5 straipsnis. Draudimas apeiti reikalavimą Taikant 3 ir 4 straipsniuose nurodytas viršutines ribas, bet koks sutartas atlygis, įskaitant grynąją kompensaciją, kurio tikslas arba poveikis yra lygiavertis tarpbankinio mokesčio tikslui arba poveikiui ir kurį gauna išleidėjas iš mokėjimo kortelių schemos, aptarnaujančiojo teikėjo arba kito tarpininko už mokėjimo operacijas arba susijusią veiklą, laikomas tarpbankinio mokesčio dalimi.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	
6 straipsnis. Leidimų suteikimas 1. Visi teritoriniai apribojimai Sąjungoje arba lygiaverčio poveikio taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba mokėjimo kortelių schemų taisyklėse, susiję su mokėjimo kortelių išleidimu arba kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimu, yra draudžiami. 2. Visi reikalavimai arba įpareigojimai gauti leidimą veikti konkrečioje šalyje ar leidimą veikti tarptautiniu mastu arba lygiaverčio poveikio taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba mokėjimo kortelių schemos taisyklėse, susiję su mokėjimo kortelių išleidimu arba mokėjimo kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimu, yra draudžiami.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	
7 straipsnis. Mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiančių subjektų atskyrimas 1. Mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai:	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	

a) yra nepriklausomi apskaitos, organizacinės struktūros ir sprendimų priėmimo procesų atžvilgiu; b) mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo veiklos kainų nepateikia sugrupuotai ir šios veiklos nesubsidijuoja iš kitos veiklos; c) jokiais būdais šių schemų vartotojų ir kitų sutarties šalių nediskriminuoja patronuojamųjų įmonių arba akcininkų atžvilgiu, ir visų pirma neteikia jokių savo siūlomų paslaugų su sąlyga, kad jų sutarties šalis naudos bet kokią kitą jų siūlomą paslaugą. 2. Valstybės narės, kurioje yra schemos registruota buveinė, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad mokėjimo kortelių schema pateiktų nepriklausomą ataskaitą, patvirtinančią, kad ji laikosi 1 dalies. 3. Mokėjimo kortelių schemos sudaro galimybę atskirti vienos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos autorizavimo ir tarpuskaitos pranešimus ir juos apdoroti skirtingiems apdorojimo paslaugą teikiantiems subjektams. 4. Bet koks teritorinis diskriminavimas mokėjimo kortelių schemų taikomose apdorojimo taisyklėse, yra draudžiamas. 5. Sąjungoje veikiantys apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, taikydami tarptautinių ar Europos standartizacijos įstaigų parengtus standartus, užtikrina, kad jų sistemos būtų techniškai sąveikios su kitomis Sąjungoje veikiančių apdorojimo paslaugą teikiančių subjektų sistemomis. Be to, mokėjimo kortelių schemos nepriima ir netaiko veiklos taisyklių, kurios ribotų sąveiką su kitais Sąjungos apdorojimo paslaugą teikiančiais subjektais. 6. Pasikonsultavusi su patariamąja komisija, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ([9]) 41 straipsnyje, Europos bankininkystės institucija (BEI) gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi reikalavimai, kuriuos turi atitikti mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, kad būtų užtikrintas šio straipsnio 1 dalies a punkto taikymas. BEI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 9 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje		

pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnių.		
8 straipsnis. Kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas ir mokėjimo priemonės prekės ženklo ar mokėjimo programėlės pasirinkimas 1. Bet kokios mokėjimo kortelės schemos taisyklės ir taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba lygiaverčio poveikio priemonės, kurios trukdo arba neleidžia išleidėjui naudoti dviejų arba daugiau skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų arba mokėjimo programėlių kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje yra draudžiamos. 2. Vartotojas sudarydamas sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju, gali reikalauti, kad kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje būtų naudojami du skirtingi mokėjimo priemonių prekių ženklai arba daugiau, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas teikia tokią paslaugą. Likus pakankamai laiko iki sutarties pasirašymo, mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojui pateikia aiškią ir objektyvią informaciją apie visus turimus mokėjimo priemonių prekių ženklus ir jų ypatybes, įskaitant funkcionalumą, kainą ir saugumą. 3. Bet koks skirtingų sąlygų taikymas išleidėjams arba aptarnaujantiesiems teikėjams pagal schemų taisykles ir susitarimų dėl leidimų suteikimo taisykles dėl skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų arba mokėjimo programėlių naudojimo kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje yra objektyviai pagrindžiamas ir neturi būti diskriminacinis. 4. Mokėjimo kortelių schemos nenustato ataskaitų teikimo reikalavimų, įpareigojimų mokėti mokesčius ar panašių tokio paties tikslo ar poveikio įpareigojimų korteles išleidžiantiems ir aptarnaujantiems mokėjimo paslaugų teikėjams už operacijas, vykdomas naudojant bet kokį įrenginį, kuriame nurodytas jų mokėjimo priemonės prekės ženklas, atliekant operacijas, kurių atžvilgiu nenaudojama jų schema. 5. Bet kokie nukreipimo principai arba lygiavertės priemonės, kuriomis siekiama operacijas apdoroti per tam tikrą konkretų kanalą ar procesą, kiti techniniai ir saugumo standartai bei reikalavimai, susiję su dviejų ar daugiau skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų ir mokėjimo programėlių kortele	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	

grindžiamo mokėjimo priemonėje tvarkymu, neturi būti diskriminaciniai ir turi būti taikomi nediskriminuojant. 6. Mokėjimo kortelių schemos, išleidėjai, aptarnaujantieji teikėjai ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai bei kiti techninių paslaugų teikėjai mokėjimo priemonėje ar įtaise, naudojamame pardavimo vietoje, neįdiegia automatinių mechanizmų, programinės įrangos arba įrenginių, kurie riboja mokėtojo ar gavėjo mokėjimo priemonės prekės ženklo ar mokėjimo programėlės, arba abiejų, pasirinkimo galimybes naudojant kelių prekių ženklų mokėjimo priemonę. Gavėjams paliekama galimybė pardavimo vietoje naudojamame įtaise įdiegti automatinius mechanizmus, kuriais nustatomas prioritetinis konkretaus mokėjimo priemonės prekės ženklo arba mokėjimo programėlės pasirinkimas, bet gavėjai neužkerta kelio mokėtojui nepaisyti tokio automatinio prioritetinio pasirinkimo tų kortelių kategorijų ar susijusių mokėjimo priemonių, kurias priima gavėjai, atžvilgiu.		
9 straipsnis. Diferencijavimas 1. Kiekvienas aptarnaujantysis teikėjas nustato prekybininko aptarnavimo mokesčius, nurodytus atskirai pagal mokėjimo kortelių su skirtingais tarpbankinio mokesčio dydžiais skirtingas kategorijas ir skirtingus prekių ženklus, ir jais apmokestina gavėją, nebent gavėjai raštu aptarnaujančiojo teikėjo paprašo apmokestinti nediferencijuotais prekybininko aptarnavimo mokesčiais. 2. Aptarnaujantieji teikėjai susitarimuose su gavėjais įtraukia atskirai nurodytą informaciją apie prekybininko aptarnavimo mokesčių, tarpbankinių mokesčių ir schemos mokesčių, taikomų kiekvienai mokėjimo kortelių kategorijai ir prekės ženklui, sumas, nebent vėliau gavėjas raštu pateikia kitokį prašymą.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	
10 straipsnis. Reikalavimo priimti visas korteles taisyklė 1. Mokėjimo kortelių schemos ir mokėjimo paslaugų teikėjai netaiko jokios taisyklės, kuria gavėjai, priimantys vieno išleidėjo išleistą kortele grindžiamą mokėjimo priemonę, įpareigojami priimti ir kitas tos pačios mokėjimo kortelių	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	

schemos kortele grindžiamas mokėjimo priemones. 2. 1 dalis netaikoma to paties prekės ženklo ir tos pačios iš anksto apmokėtų mokėjimo kortelių, debeto kortelių ar kredito kortelių kategorijos vartotojų kortele grindžiamoms mokėjimo priemonėms, kurioms taikomi tarpbankiniai mokesčiai pagal šio reglamento II skyrių. 3. 1 dalis neturi poveikio mokėjimo kortelių schemų ir mokėjimo paslaugų teikėjų galimybei nustatyti, kad kortelių negalima nepriimti remiantis išleidėjo arba kortelės turėtojo tapatybe. 4. Gavėjai, kurie nusprendžia nepriimti visų mokėjimo kortelių schemos kortelių arba kitų mokėjimo priemonių, aiškiai ir nedviprasmiškai informuoja apie tai vartotojus tuo pačiu metu, kai jie informuoja vartotojus, kad priima kitas mokėjimo kortele schemos korteles ir mokėjimo priemones. Tokia informacija aiškiai matomai pateikiama prie įėjimo į parduotuvę ir prie kasos. Nuotolinės prekybos atveju tokia informacija pateikiama gavėjo interneto svetainėje ar kitoje taikomoje elektroninėje arba mobiliojoje laikmenoje. Informacija mokėtojui pateikiama tinkamu laiku prieš mokėtojui sudarant pirkimo susitarimą su gavėju. 5. Išledėjai užtikrina, kad jų mokėjimo priemonės būtų atpažįstamos elektroniniu būdu, o naujai išduotos kortele grindžiamos mokėjimo priemonės ir vizualiai atpažįstamos, sudarant galimybes gavėjams ir mokėtojams nedviprasmiškai nustatyti, kokių prekių ženklų ir kategorijų iš anksto apmokėtas mokėjimo korteles, debeto korteles, kredito korteles ar verslo mokėjimo korteles mokėtojas pasirenka.		
11 straipsnis. Skatinimo taisyklės 1. Bet kokia taisyklė susitarimuose dėl leidimų suteikimo, mokėjimo kortelių schemose taikomose schemos taisyklėse ir susitarimuose tarp korteles aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų, neleidžianti gavėjams vartotojų skatinti naudoti mokėjimo priemones, kurioms gavėjas teikia pirmenybę, yra draudžiama. Šis draudimas taip pat apima visas taisykles, kuriomis draudžiama gavėjams vienos kortele grindžiamų mokėjimo priemonių schemos mokėjimo priemones vertinti palankiau ar	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	

nepalankiau nei kitų schemų. 2. Bet kokia taisyklė susitarimuose dėl leidimo suteikimo, mokėjimo kortelių schemos taikomose schemos taisyklėse ir susitarimuose tarp aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų, neleidžianti gavėjams informuoti mokėtojų apie tarpbankinius mokesčius ir prekybininko aptarnavimo mokesčius, yra draudžiama. 3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys neturi poveikio taisyklėms dėl mokesčių, nuolaidų ar kitų skatinimo priemonių, nustatytoms Direktyvoje 2007/64/EB ir Direktyvoje 2011/83/ES.		
12 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras kortele grindžiamas mokėjimo operacijas 1. Įvykdęs atskirą kortele grindžiamą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui pateikia šią informaciją: a) nuorodą, kuri leidžia gavėjui atpažinti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją; b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria lėšos įskaitomos į gavėjo mokėjimo sąskaitą; c) visų kortele grindžiamos mokėjimo operacijos mokesčių sumą, atskirai nurodant prekybininko aptarnavimo mokestį ir tarpbankinio mokesčio sumą. Gavėjui iš anksto aiškiai leidus, pirmoje pastraipoje nurodyta informacija gali būti apibendrinta pagal prekės ženklą, programėlę, mokėjimo priemonių kategorijas ir operacijai taikomus tarpbankinių mokesčių tarifus. 2. Aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų sutartyse gali būti nurodyta nuostata, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija teikiama ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjai galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai.	
13 straipsnis. Kompetentingos institucijos 1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurioms suteikiami įgaliojimai užtikrinti šio reglamento vykdymą, taip pat tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimai. 2. Valstybės narės gali kompetentingomis institucijomis paskirti	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 13. Šio įstatymo X skyriaus ir 91 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (toliau –	Visiškas

esamas įstaigas. 3. Valstybės narės gali paskirti vieną ar kelias kompetentingas institucijas. 4. Valstybės narės nurodo Komisijai tas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis institucijomis susijusius pasikeitimus. 5. 1 dalyje nurodytos paskirtos kompetentingos institucijos turi turėti reikiamų išteklių savo pareigoms vykdyti. 6. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos veiksmingai stebėtų, ar laikomasi šio reglamento, be kita ko, kovotų su mokėjimo paslaugų teikėjų mėginimais apeiti šį reglamentą ir imtųsi visų būtinų priemonių tokiam laikymuisi užtikrinti.	Reglamentas (EB) Nr. 924/2009), 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 10, 11 ir 12 straipsnių ir 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/751) 13 ir 14 straipsnių nuostatas. **76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas). 3. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.	
14 straipsnis. Sankcijos 1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų taikymui užtikrinti. 2. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d., ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.	**79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės** Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl teisės akto pažeidimo; 2) skiria šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. **80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka** 1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus;	Visiškas

	4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl	

	būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą. 6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu,	

	kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą ir rūšį; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą; 5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje	

	nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 79 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones. 11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. **82 straipsnis. Baudos** 1. Priežiūros institucija skiria: 1) juridiniams asmenims iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą; 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims iki 50 000 eurų dydžio baudą. 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių juridinio asmens sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas	

	skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. 3. Jeigu dėl šio įstatymo 81 straipsnio 1 dalyje išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio. 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija už šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus pažeidimus skiria juridiniams asmenims baudą iki 100 000 eurų. 5. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 81 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmajame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape bazinis baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybė, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra tiek atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, tiek ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Trečiajame etape pirmajame ir antrajame etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir į kitas reikšmingas, tačiau pirmajame ir antrajame etapuose nevertintas, aplinkybes. **82 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas**	

	1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 80 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos. 2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos. **83 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. 2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo. **84 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai. 2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos	

	interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
15 straipsnis. Ginčų sprendimo, neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros 1. Valstybės narės užtikrina ir skatina tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras arba imasi lygiaverčių priemonių gavėjų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams pagal šį reglamentą spręsti. Šiais tikslais valstybės narės atitinkamais atvejais paskiria esamas įstaigas arba įsteigia naujas įstaigas. Įstaigos turi būti nepriklausomos nuo šalių. 2. Valstybės narės nurodo Komisijai tas įstaigas ne vėliau kaip 2017 m. birželio 9 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus.	**91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas** Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.	Visiškas
16 straipsnis. Universalios kortelės 1. Šio reglamento tikslais nacionalinių mokėjimo operacijų, kurių mokėjimo kortelių schema neišskiria kaip debeto ar kredito kortelių operacijų, atžvilgiu taikomos nuostatos dėl debeto kortelių ar debeto kortelių operacijų. 2. Nukrypstant nuo 1 dalies, iki 2016 m. gruodžio 9 d. valstybės narės gali nustatyti, kad ne daugiau kaip 30 % šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių mokėjimo operacijų laikomos lygiavertėmis kredito kortelių operacijoms, kurioms taikomos 4 straipsnyje nurodyta tarpbankinio mokesčio viršutinė riba.	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jo nuostatos taikomos tiesiogiai. Straipsnyje pateiktomis opcijomis neketinama pasinaudoti.	

17 straipsnis. Nuostata dėl peržiūros Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 9 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą. Komisijos ataskaitoje visų pirma nagrinėjamas tarpbankinių mokesčių dydžių tinkamumas ir skatinimo priemonės, kaip antai mokesčiai, atsižvelgiant į įvairių mokėjimo priemonių naudojimą bei sąnaudas ir naujų dalyvių, naujų technologijų bei novatoriškų verslo modelių patekimo į rinką mastą. Vertinime visų pirma turi būti svarstoma: a) mokesčių mokėtojams kitimas; b) mokėjimo kortelių išleidėjų ir mokėjimo kortelių schemų konkurencijos mastas; c) poveikis mokėtojo ir gavėjo išlaidoms; d) kokiu lygiu prekybininkai atspindi tarpbankinių mokesčių dydžio sumažinimą; e) techniniai reikalavimai ir jų poveikis visoms susijusioms šalims; f) kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo poveikis vartotojų patogumui, ypač pagyvenusių žmonių ir kitų pažeidžiamų vartotojų; g) II skyriaus netaikymo verslo mokėjimo kortelėms poveikis rinkai, lyginant padėtį tose valstybėse narėse, kuriose pridėtinių mokesčių taikymas draudžiamas, su padėtimi tose valstybėse narėse, kuriose jis leidžiamas; h) specialių nuostatų, susijusių su tarpbankiniais mokesčiais nacionalinėms debeto kortelių operacijoms, poveikis rinkai; i) tarptautinio kortelių aptarnavimo raida ir jo poveikis bendrajai rinkai, lyginant kortelių, kurių mokesčiams taikomos viršutinės ribos, ir kortelių, kurių mokesčiams netaikomos viršutinės ribos, situaciją siekiant apsvarstyti galimybę patikslinti, kuris tarpbankinis mokestis taikomas tarptautinio kortelių aptarnavimo atveju;	Straipsnio įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.	

j) mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo atskyrimo taisyklių taikymas praktikoje ir poreikis iš naujo svarstyti atsiejimą teisinėmis priemonėmis; k) priklausomai nuo 3 straipsnio 1 dalies poveikio tarpbankinių mokesčių už vidutinės ir didelės vertės debeto kortelių operacijas faktinei vertei, galimas poreikis peržiūrėti tą dalį, numatant, kad viršutinė riba neturėtų viršyti mažesnės iš šių sumų: 0,07 EUR arba 0,2 % operacijos vertės. Prireikus prie Komisijos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, į kurį gali būti įtrauktas siūlomas pakeitimas dėl maksimalios viršutinės tarpbankinių mokesčių ribos.		
18 straipsnis. Įsigaliojimas 1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. 2. Jis taikomas nuo 2015 m. birželio 8 d., išskyrus 3, 4, 6 ir 12 straipsnius, kurie taikomi nuo 2015 m. gruodžio 9 d., ir 7, 8, 9 ir 10 straipsnius, kurie taikomi nuo 2016 m. birželio 9 d.	Straipsnio įgyvendinti nereikia	

Vilius Šapoka
2014-12-04

DIREKTYVOS 2015/2366 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB	Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Mokėjimų įstatymo projektas) Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas) Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas) Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 1 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymo projektas) Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 34, 35, 36, 40, 44, 48, 52, 53, 57, 59, 61, 64, 65, 67, 69, 70, 70^1, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 78, 81, 82, 86 straipsnių ir priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 65^1, 68^1 ir 70^2 straipsniais ir 6, 7, 8, 18, 26, 37, 38, 39, 43, 49, 50 straipsnių pripažinimo netekusiais galios įstatymas Nr. XII-1545 (TAR, 2015-03-31, Nr. 4828) (toliau – Bankų įstatymas Nr. XII-1545) Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 2, 10, 61, 62, 67, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 83, 84, 85, 87 straipsnių, priedo pakeitimo, įstatymo papildymo 36^1, 75^1, 75^2 straipsniais, 76^1 straipsnio ir tryliktojo skirsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymas Nr. XII-2055 (toliau – Bankų įstatymas Nr. XII-2055) Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 2, 14, 20, 46, 53, 55, 65, 69, 72, 90, 91, 92 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymas Nr. X-273 (toliau – Bankų įstatymas Nr. X-273) (Valstybės žinios, 2005-07-12, Nr. 84-3110) Lietuvos Respublikos bankų įstatymas Nr. IX-2085 (Valstybės žinios, 2004-04-15, Nr. 54-1832) toliau - Bankų įstatymas Nr. IX-2085) Lietuvos Respublikos bankų įstatymo Nr. IX-2085 24 straipsnio	Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis

	pakeitimo įstatymas Nr. XII-2077 (TAR, 2015-12-03, Nr. 19285) (toliau – Bankų įstatymas Nr. XII-2077) **Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 8, 25, 59, 65 ir 72 straipsnių pakeitimo įstatymas Nr. XI-1668 (Valstybės žinios, 2011-12-01, Nr. 145-6814) (Valstybės žinios, 2011-12-01, Nr. 145-6814) (toliau - Bankų įstatymas Nr. XI-1668)** **Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo Nr. I-678 47 straipsnio pakeitimo įstatymas Nr. XII-2562 (TAR, 2016-07-13, Nr. 20316)(toliau - Lietuvos banko įstatymas Nr. XII-2562)** **Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 2, 5, 8, 17, 23, 24, 25, 26, 34, 66 straipsnių bei priedo pakeitimo ir papildymo įstatymas Nr. XI-201 (Valstybės žinios, 2009-04-04, Nr. 38-1440) (toliau - Bankų įstatymas Nr. XI-201)** **Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymas Nr. IX-2135 (Valstybės žinios, 2004-04-30, Nr. 69-2382) (toliau – Elektroninių ryšių įstatymas)** **Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas Nr. VIII-1864 (toliau – Civilinis kodeksas) (Valstybės žinios, 2000-09-06, Nr. 74-2262)** **Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas Nr. XII-1477 (toliau – Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas) (Valstybės žinios, 2004-08-03, Nr. 120-4433)** **Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo 1, 2, 3 straipsnių pakeitimo ir priedo papildymo įstatymas Nr. XI-554 (Valstybės žinios, 2009-12-28, Nr. 153-6892)(toliau – Finansų įstaigų įstatymas Nr. XI-554)**	
DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS **1 straipsnis. Dalykas** 1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas: a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 (28) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant jų filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte, esančius Sąjungoje,	**Mokėjimų įstatymo projektas** **6 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjai** Mokėjimo paslaugų teikėjai yra: 1) kredito įstaigos; 2) elektroninių pinigų įstaigos; 3) mokėjimo įstaigos; 4) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, įstatymų nustatyta tvarka	Visiškas

neatsižvelgiant į tai, ar tų filialų pagrindinės buveinės yra Sąjungoje, ar, remiantis Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsniu ir nacionaline teise, už Sąjungos ribų; b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 punkte, įskaitant pagal tos direktyvos 8 straipsnį ir nacionalinę teisę tų įstaigų filialus, kai tokie filialai yra Sąjungoje, o jų pagrindinės buveinės yra už Sąjungos ribų, kiek tų filialų teikiamos mokėjimo paslaugos yra susijusios su elektroninių pinigų išleidimu; c) pašto žiro įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas; d) mokėjimo įstaigos; e) ECB ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos; f) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.	turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas; 5) Europos Centrinis Bankas ir valstybių narių centriniai bankai, kai jie teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip pinigų ar valstybės institucijų, funkcijomis; 6) valstybių narių valstybės, regionų ir savivaldybių institucijos, kai jos teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su jų, kaip valstybės, regionų ar savivaldybių institucijų, funkcijomis. **Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 18. **Kredito įstaiga** – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įstaiga, jos filialas arba užsienio valstybės kredito įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje. **Bankų įstatymas Nr. XII-2055** **2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos** 12. Kitos šio Įstatymo sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatyme ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013). **Bankų įstatymas Nr. X-273** 11. **Užsienio bankas** – užsienio valstybėje įsteigta kredito įstaiga, kuri turi užsienio valstybės priežiūros institucijos išduotą leidimą ar licenciją verstis ir verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš neprofesionaliųjų rinkos dalyvių ir jų skolinimu. **Reglamentas (ES) Nr. 575/2013** **4 straipsnis** **Apibrėžtys** 1) **kredito įstaiga** – įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita; 17) **filialas** – veiklos vieta, kuri yra juridiškai priklausoma įstaigos dalis ir kurioje tiesiogiai atliekami visi ar kai kurie įstaigų veiklai būdingi sandoriai; **Mokėjimų įstatymo projektas** **6. Elektroninių pinigų įstaiga** – Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme apibrėžta elektroninių pinigų įstaiga, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, jų filialai arba užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.	

	Elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas) **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** **2. Elektroninių pinigų įstaiga** – akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė, kuriai išduota elektroninių pinigų įstaigos licencija ar elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencija, kuria suteikiama teisė leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje ir (ar) kitose valstybėse narėse (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie elektroninių pinigų įstaigos licenciją ir elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją kartu, vartojama sąvoka „licencija“). 3. **Elektroninių pinigų įstaigos filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis elektroninių pinigų įstaigos padalinys, turintis buveinę ir atliekantis visas elektroninių pinigų įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė elektroninių pinigų įstaiga, turinti pagrindinę buveinę kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu. 14. **Užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas** – užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas, kuriam išduota užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencija.	
2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės dėl: a) mokėjimo paslaugų sąlygų ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimų skaidrumo; bei b) atitinkamų mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teisių ir pareigų, susijusių su mokėjimo paslaugų teikimu kaip reguliariu užsiėmimu arba verslo veikla.	**1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, autentiškumo patvirtinimą, operacinės ir saugumo rizikos valdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, fiziniams mokėjimo paslaugų vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisykles, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisykles, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisykles ir sąlygas, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus.	Visiškas
2 straipsnis. Taikymo sritis 1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Sąjungoje. 2. III ir IV antraštinės dalys taikomos mokėjimo operacijoms valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 1. Šis įstatymas taikomas mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Lietuvos Respublikoje. 2. Šio įstatymo 4 ir 11 straipsniai, III, IV, V ir VI skyriai taikomi mokėjimo operacijoms valstybių narių valiutomis, kai tiek mokėtojo mokėjimo	Visiškas

3. III antraštinė dalis, išskyrus 45 straipsnio 1 dalies b punktą, 52 straipsnio 2 dalies e punktą ir 56 straipsnio a punktą, ir IV antraštinė dalis, išskyrus 81–86 straipsnius, taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms ne valstybės narės valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu. 4. III antraštinė dalis, išskyrus 45 straipsnio 1 dalies b punktą, 52 straipsnio 2 dalies e punktą, 52 straipsnio 5 dalies g punktą ir 56 straipsnio a punktą, ir IV antraštinė dalis, išskyrus 62 straipsnio 2 ir 4 dalis, 76, 77, 81 straipsnius, 83 straipsnio 1 dalį, 89 ir 92 straipsnius, taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms bet kuria valiuta, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos Sąjungoje, atžvilgiu.	paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra valstybėje narėje. 3. Šio įstatymo 4 ir 11 straipsniai, III skyrius, išskyrus 13 straipsnio 3 dalies 5 punktą, 16 straipsnio reikalavimą dėl mokėjimo operacijos įvykdymo trukmės nurodymo ir 20 straipsnio 2 dalies 2 punktą, IV skyrius, V skyrius, išskyrus 45-48 straipsnius, ir VI skyrius taikomi mokėjimo operacijoms, vykdomoms užsienio valiuta, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra valstybėje narėje, bet tik dėl tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos valstybėse narėse. 4. Šio įstatymo 4 straipsnis, 11 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, III skyrius, išskyrus 13 straipsnio 3 dalies 5 punktą, 16 straipsnio reikalavimą dėl mokėjimo operacijos įvykdymo trukmės nurodymo ir 20 straipsnio 2 dalies 2 punktą, IV skyrius, išskyrus 41 straipsnį, V skyrius, išskyrus 45–48, 51 ir 53 straipsnius, ir VI skyrius taikomos mokėjimo operacijoms, vykdomoms bet kuria valiuta, kai tik mokėtojo arba tik gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų buveinės vieta yra valstybėje narėje, bet tik dėl tų mokėjimo operacijos dalių, kurios vykdomos valstybėse narėse.	
5. Valstybės narės gali netaikyti visų arba dalies šios direktyvos nuostatų Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 4–23 punktuose nurodytoms įstaigoms.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti. <u>Komentaras:</u> Kredito unijos teikia analogiškas mokėjimo paslaugas, kaip ir kiti MPT. Taip pat nustatyta, kad kredito unijos turės teikti pagrindinės mokėjimo sąskaitos paslaugą. Kredito unijos veikia integruotoje mokėjimo paslaugų rinkoje (leidžia mokėjimo korteles, vykdo SEPA kredito pervedimus), todėl nustačius mažesnius reikalavimus, kiltų praktinių klausimų dėl išimčių realizavimo. Atsižvelgiant į tai, siūloma direktyvą taikyti visa apimtimi kredito unijoms.	
3 straipsnis. Išimtys Ši direktyva netaikoma: a) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų įsikišimo; b) mokėjimo operacijoms, kurios vykdomos iš mokėtojo gavėjui per prekybos tarpininką, kuris susitarimu yra įgaliotas tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu derėtis arba įvykdyti prekių ar paslaugų pardavimą arba pirkimą;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 5. Šis įstatymas netaikomas: 1) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų; 2) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris pagal susitarimą su mokėtoju arba gavėju yra	Visiškas

c) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant jų surinkimą, tvarkymą ir pristatymą; d) mokėjimo operacijoms, kurias sudaro neprofesionalus grynųjų pinigų rinkimas ir pristatymas, vykdant veiklą, kuria nesiekiama pelno, arba labdarą; e) paslaugoms, kai gavėjas mokėtojui suteikia grynųjų pinigų, kaip mokėjimo operacijos dalį, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas; f) grynųjų pinigų valiutos keitimo operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje; g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurį iš šių mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui: i) popierinius čekius, reglamentuojamus 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencija dėl vieningo čekių įstatymo; ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, kurie yra reglamentuojami valstybių narių, kurios nėra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktais; iii) popierinius vekselius pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo; iv) popierinius vekselius, panašius į nurodytus iii papunktyje, kurie yra reglamentuojami valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktais; v) popierinius kuponus; vi) popierinius kelionių čekius; vii) popierines pašto perlaidas, kaip jas apibrėžusi Pasaulinė pašto sąjunga; h) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nedarant poveikio 35 straipsniui; i) mokėjimo operacijoms, susijusioms su vertybinių popierių tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ar kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurį atlieka h punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar turto valdymo bendrovės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones; j) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų	įgaliotas derėtis arba sudaryti prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo sutartį tik mokėtojo arba tik gavėjo vardu; 3) profesionaliam banknotų ir monetų fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą; 4) neprofesionaliam grynųjų pinigų rinkimui ir pristatymui, užsiimant labdara arba vykdant veiklą, kuria nesiekiama pelno; 5) paslaugoms, kai, mokant už perkamas prekes ar paslaugas, prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą ir gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą, kaip mokėjimo operacijos dalį gavėjas suteikia mokėtojui grynųjų pinigų; 6) valiutos keitimo operacijoms grynaisiais pinigais, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje; 7) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kurį iš šių mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių popierinių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui: čekius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos čekių įstatymas, valstybių narių, kurios yra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai arba valstybių narių, kurios nėra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo čekių įstatymo šalys, teisės aktai; vekselius, kuriuos reglamentuoja Lietuvos Respublikos įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymas, valstybių narių, kurios yra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai arba valstybių narių, kurios nėra 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl Vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalys, teisės aktai; pagrindimo dokumentus; kelionių čekius; pašto perlaidas, išskyrus šio įstatymo VII skyriaus nuostatas, kurios taikomos šiame punkte nurodytoms mokėjimo operacijoms; 8) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos namų ir (arba) centrinių bankų, kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnį, kuris taikomas šiame punkte nurodytiems asmenims; 9) mokėjimo operacijoms, susijusioms su vertybinių popierių operacijų tvarkymu, įskaitant dividendų, pajamų ir kitų lėšų paskirstymą, arba vertybinių popierių išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka šios dalies 8 punkte nurodyti asmenys arba finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar valdymo įmonės, teikiantys investicines paslaugas, ir kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;	

(IT) ir ryšių tinklo suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei priežiūrą, išskyrus mokėjimo inicijavimo paslaugas ir informavimo apie sąskaitas paslaugas; k) paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti tik ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų: i) priemonės, kuriomis suteikiama galimybė turėtojui įsigyti prekių arba paslaugų tik išleidėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėjo; ii) priemonės, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti; iii) priemonės, kurios galioja tik vienoje valstybėje narėje, yra suteikiamos įmonės arba viešojo sektoriaus subjekto prašymu, kurias reguliuoja nacionalinė arba regioninė valdžios institucija, ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju; l) mokėjimo operacijoms, kurias tinklo arba paslaugų abonentui teikdamas elektroninių ryšių paslaugas papildomai vykdo elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjas: i) skirtoms skaitmeniniam turiniui ir balsu grindžiamoms paslaugoms pirkti, nepriklausomai nuo to, kokiu prietaisu naudojantis perkamas arba vartojamas skaitmeninis turinys, ir kai išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą, arba ii) atliekamoms iš elektroninio prietaiso arba per jį ir kai išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą vykdant labdaringą veiklą arba perkant bilietus; jeigu i ir ii papunkčiuose nurodytos bet kurios vieno mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 EUR ir: — vieno abonento bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 EUR per mėnesį; arba, — kai abonentas iš anksto finansuoja savo sąskaitą, kurią tvarko elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjas, bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 EUR per mėnesį; m) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita; n) mokėjimo operacijoms ir susijusioms paslaugoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė; o) grynųjų pinigų išėmimo iš bankomatų paslaugoms, kurias teikia paslaugų	10) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada negaunantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų ir elektroninių ryšių tinklo suteikimą, taip pat mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų, prietaisų suteikimą ir techninę jų priežiūrą, išskyrus mokėjimo inicijavimo paslaugas ir sąskaitos informacijos paslaugas; 11) paslaugoms, teikiamoms mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų: a) priemonės, kurias galima naudoti prekėms ar paslaugoms įsigyti tik jų išleidėjo naudojamose patalpose arba pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju ribotame paslaugų teikėjų tinkle; b) priemonės, kurias galima naudoti tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti; c) priemonėms, kurios išleidžiamos socialiniais arba mokesčių tikslais ir naudojamos siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš prekių tiekėjų ar paslaugų teikėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju. Šios priemonės suteikiamos įmonės, įstaigos arba viešojo administravimo įstaigos prašymu, jas reguliuoja valstybės arba savivaldybių institucija ar įstaiga ir jomis galima naudotis tik Lietuvos Respublikos teritorijoje. 12) mokėjimo operacijoms, kurias elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjas, teikdamas elektroninių ryšių paslaugas, papildomai vykdo savo abonentams ir išlaidų sumos įtraukiamos į susijusią sąskaitą faktūrą, kai tenkinamos abi šios sąlygos: a) atsiskaitoma už skaitmeninį turinį ar balsu grindžiamas paslaugas, nepriklausomai nuo to, kokiu prietaisu naudojamasi perkant arba naudojant skaitmeninį turinį, arba mokėjimo operacijos atliekamos naudojantis elektroniniu prietaisu vykdant labdaros veiklą arba perkant bilietus; b) vienos mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 eurų ir vieno abonento bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 300 eurų per mėnesį, įskaitant atvejus, kai abonentas iš anksto finansuoja savo sąskaitą, kurią tvarko elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjas. 13) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų savo sąskaita; 14) mokėjimo operacijoms ir susijusioms paslaugoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai įmonių grupei priklausanti	

teikėjai, veikiantys vieno ar kelių kortelių išleidėjų vardu ir neesantys bendrosios sutarties su vartotoju, pasiimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, su sąlyga, kad tie paslaugų teikėjai neteikia kitų I priede nurodytų mokėjimo paslaugų. Nepaisant to, prieš grynųjų pinigų pasiėmimą ir kvite po pasiėmimo operacijos ant gavimo kvito vartotojui pateikiama 45, 48, 49 ir 59 straipsniuose nurodyta informacija apie visus grynųjų pinigų pasiėmimo mokesčius.	įmonė; 15) kiek šiame punkte nenustatyta kitaip, grynųjų pinigų išdavimo iš bankomatų paslaugoms, kurias teikia paslaugų teikėjai, veikiantys vieno ar daugiau kortelių išdavėjų vardu ir nesantys bendrosios sutarties su mokėjimo paslaugų vartotoju, paimančiu pinigus iš mokėjimo sąskaitos, šalimi, tuo atveju, kai šie paslaugų teikėjai neteikia kitų mokėjimo paslaugų. Šiame punkte nurodyti paslaugų teikėjai, atsižvelgdami į šio įstatymo 20, 23, 24 ir 26 straipsnių reikalavimus, prieš suteikdami paslaugą ir grynųjų pinigų išdavimo kvite suteikę paslaugą privalo mokėjimo paslaugų vartotojui pateikti informaciją apie komisinį atlyginimą už grynųjų pinigų išdavimą; 16) priverstiniam lėšų išieškojimui (nurašymui) teisės aktų nustatyta tvarka.	
4 straipsnis. Apibrėžtys Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys: 1. buveinės valstybė narė – viena iš toliau nurodytų: a) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė, arba b) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 31. **Mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybė narė** (toliau – buveinės valstybė narė) – valstybė narė, kurioje registruota mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigtas mokėjimo paslaugų teikėjas pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinė.	Visiškas
2. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;	Bendrinė sąvoka, kurios apibrėžti nereikia.	
3. mokėjimo paslauga – viena ar daugiau I priede nurodytų rūšių verslo veikla;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 29. **Mokėjimo paslauga** – bet kuri šio įstatymo 5 straipsnyje nurodyta paslauga.	Visiškas
4. mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal 11 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 26. **Mokėjimo įstaiga** – Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme apibrėžta mokėjimo įstaiga ir kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, arba jų filialai.	Visiškas
5. mokėjimo operacija – mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, susiję su operacija;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 28. **Mokėjimo operacija** – mokėtojo, mokėtojo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija.	Visiškas
6. nuotolinė mokėjimo operacija – mokėjimo operacija, inicijuota internetu arba prietaisu, kurį galima naudoti nuotoliniam ryšiui palaikyti;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 44. **Nuotolinė mokėjimo operacija** – mokėjimo operacija, inicijuojama	Visiškas

	internetu arba kitokiu nuotoliniu ryšiu..	
7. mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 41. **Mokėjimo sistema** – lėšų pervedimo sistema, kuri tvarkoma pagal bendras tos sistemos taisykles ir kuriai nustatyta standartizuota mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarka.	Visiškas
8. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 42. **Mokėtojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos, arba, kai nėra mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą.	Visiškas
9. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas lėšų, kurios buvo mokėjimo operacijos dalykas, gavėjas;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 11. **Gavėjas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie mokėjimo nurodyme yra numatyti kaip mokėjimo operacijos lėšų gavėjai.	Visiškas
10. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 33. **Mokėjimo paslaugų vartotojas** – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, kurie naudojasi mokėjimo paslaugomis kaip mokėtojai ir (arba) gavėjai.	Visiškas
11. mokėjimo paslaugų teikėjas – 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta įstaiga arba pagal 32 ar 33 straipsnį išimtimi besinaudojantis fizinis ar juridinis asmuo;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 30. **Mokėjimo paslaugų teikėjas** – bet kuris šio įstatymo 6 straipsnyje nurodytas subjektas, kuris teikia šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas.	Visiškas
12. mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 36. **Mokėjimo sąskaita** – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti.	Visiškas
13. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 27. **Mokėjimo nurodymas** – mokėtojo arba gavėjo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją.	Visiškas
14. mokėjimo priemonė – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba)	**Mokėjimų įstatymo projektas**	Visiškas

procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti;	**2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 34. **Mokėjimo priemonė** – personalizuota priemonė ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurias mokėjimo paslaugų vartotojas naudoja mokėjimo nurodymui inicijuoti.	
15. mokėjimo inicijavimo paslauga – mokėjimo nurodymo, susijusio su kito mokėjimo paslaugų tiekėjo įstaigoje turima mokėjimo sąskaita, inicijavimo mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu paslauga;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 24. **Mokėjimo inicijavimo paslauga** – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo nurodymas inicijuojamas iš mokėjimo sąskaitos, atidarytos kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje.	Visiškas
16. informavimo apie sąskaitas paslauga – internetinė konsoliduotos informacijos apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo ar kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose teikimo paslauga;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 56. **Sąskaitos informacijos paslauga** – mokėjimo paslauga, kai internetu pateikiama konsoliduota informacija apie vieną ar kelias mokėjimo paslaugų vartotojo turimas mokėjimo sąskaitas kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje arba kelių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose.	Visiškas
17. sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui teikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitas;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 55. **Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas** – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris atidarė ir tvarko mokėtojo mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
18. mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdantis verslo veiklą, kaip nurodyta I priedo 7 punkte;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 25. **Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas** – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia mokėjimo inicijavimo paslaugą.	Visiškas
19. informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdantis verslo veiklą, kaip nurodyta I priedo 8 punkte;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 57. **Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas** – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris teikia sąskaitos informacijos paslaugą.	Visiškas
20. vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas su prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 9. **Fizinis mokėjimo paslaugų vartotojas** (toliau – vartotojas) – siekiantis sudaryti arba sudaręs mokėjimo paslaugų sutartį fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su savo verslu, prekyba ar profesine veikla.	Visiškas
21. bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuria reglamentuojamas būsimas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 3. **Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis** (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir	Visiškas

	jos atidarymo sąlygos.	
22. pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 52. **Pinigų perlaida** – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo, neatidarant mokėjimo sąskaitos mokėtojo arba gavėjo vardu, tam, kad tam tikra suma būtų pervesta gavėjui ar gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (ar) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir tampa jam prieinamos.	Visiškas
23. tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu sutikimu;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 63. **Tiesioginis debetas** – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu.	Visiškas
24. kredito pervedimas – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, kurio įstaigoje yra mokėtojo mokėjimo sąskaita, vadovaudamasis mokėtojo nurodymu, mokėjimo operacijos ar kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos perveda į gavėjo mokėjimo sąskaitą;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 19. **Kredito pervedimas** – mokėjimo paslauga, kai vadovaudamasis mokėtojo pateiktu mokėjimo nurodymu mokėjimo paslaugų teikėjas, kuriame mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą, perveda mokėjimo operacijos arba kelių mokėjimo operacijų lėšas iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
25. lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje arba elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 5. **Elektroniniai pinigai** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme (toliau – Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymas). 20. **Lėšos** – grynieji pinigai (banknotai ir monetos), pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai. **Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 1. **Elektroniniai pinigai** – elektroninių pinigų leidėjams gavus lėšų iš fizinių arba juridinių asmenų į apyvartą išleidžiama piniginė vertė, išreikšta kaip reikalavimas jos leidėjui ir turinti šiuos požymius: 1) yra laikoma elektroninėse, įskaitant magnetines, laikmenose; 2) skirta mokėjimo operacijoms atlikti; 3) priimama asmenų, kurie nėra tų elektroninių pinigų leidėjai.	Visiškas
26. įskaitymo data – nurodytas laiko momentas, kuriuo remiasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos**	Visiškas

sąskaitos arba į ją įskaitomas;	21. **Lėšų įskaitymo data** – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, įskaitomas į mokėjimo sąskaitą. 23. **Lėšų nurašymo data** – data, kurią naudoja mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos.	
27. pagrindinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojama valiutos keitimo suma ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 48 **Pagrindinis valiutos keitimo kursas** – valiutos keitimo kursas, kurį nurodo mokėjimo paslaugų teikėjas arba skelbia viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurį keičiama valiuta.	Visiškas
28. pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikytinos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 47. **Pagrindinė palūkanų norma** – palūkanų norma, kurią nurodo abiem mokėjimo paslaugų sutarties šalims viešai prieinamas šaltinis ir pagal kurią apskaičiuojama palūkanų suma.	Visiškas
29. autentiškumo patvirtinimas – procedūra, kurią taikydamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba konkrečios mokėjimo priemonės naudojimo teisėtumą, įskaitant vartotojo personalizuotų saugumo požymių naudojimą;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 2. **Autentiškumo patvirtinimas** – procedūra, kuria mokėjimo paslaugų teikėjas tikrina mokėjimo paslaugų vartotojo tapatybę arba mokėjimo priemonės, įskaitant jos personalizuotus saugumo duomenis, naudojimo teisėtumą. .	Visiškas
30. griežtas kliento autentiškumo patvirtinimas – autentiškumo patvirtinimas, grindžiamas dviejų ar daugiau elementų, kurie skirstomi į žinojimo (tai, ką žino tik vartotojas), turėjimo (tai, ką turi tik vartotojas) ir būdingumo (tai, kas būdinga vartotojui) kategorijas, ir yra nepriklausomi, nes vieną iš jų pažeidus nesumažėja kitų patikimumas, ir jo struktūra yra tokia, kad būtų užtikrintas autentiškumo patvirtinimo duomenų konfidencialumas;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 59. **Saugesnis autentiškumo patvirtinimas** – autentiškumo patvirtinimas, kai saugiai naudojami bent du į žinojimo (tai, ką žino tik mokėjimo paslaugų vartotojas), turėjimo (tai, ką turi tik mokėjimo paslaugų vartotojas) ir būdingumo (tai, kas būdinga tik mokėjimo paslaugų vartotojui) kategorijas skirstomi elementai, o pažeidus vieną elementą neturi sumažėti kitų elementų patikimumas.	Visiškas
31. personalizuoti saugumo požymiai – personalizuotos ypatybės, kurias mokėjimo paslaugų vartotojui autentiškumo patvirtinimo tikslais suteikia mokėjimo paslaugų teikėjas;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 52. **Personalizuoti saugumo duomenys** – autentiškumo patvirtinimo tikslais naudojami duomenys, dėl kurių naudojimo susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	Visiškas
32. neskelbtini mokėjimo duomenys –duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo požymius, kuriuos panaudojus galima sukčiauti ir kurie apima	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos**	Visiškas

personalizuotus saugumo požymius. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų veiklos tikslais sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir sąskaitos numeris nėra neskelbtini mokėjimo duomenys;	43. **Neskelbtini mokėjimo duomenys** – duomenys, įskaitant personalizuotus saugumo duomenys, kurie, jeigu būtų atkleisti, gali būti panaudoti vykdant sukčiavimą ar kitais neteisėtais tikslais. **Mokėjimų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos taisyklės teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 2. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, teikdamas mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo: 6) nekaupti neskelbtinų mokėtojo mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis; **Mokėjimų įstatymo projektas** **32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos teikimo paslaugas** 2. Sąskaitos informacijos teikimo paslaugų teikėjas privalo: 6) neprašyti su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant sąskaitos informacijos paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis;	
33. unikalus identifikatorius – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama kito mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaita;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 64. **Unikalus identifikatorius** – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėjimo paslaugų vartotojui ir pagal kurį vienareikšmiškai atpažįstamas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama jo mokėjimo sąskaita.	Visiškas
34. nuotolinio ryšio priemonė – metodas, kurį galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui tuo pat metu fiziškai nedalyvaujant;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 45. **Nuotolinio ryšio priemonė** – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai per atstumą sudaryti, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas sudarydami sutartį kartu fiziškai nedalyvauja.	Visiškas
35. patvarioji laikmena – priemonė, kuri suteikia galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti jam asmeniškai skirtą informaciją taip, kad su informacija būtų galima susipažinti ateityje informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir kuri leidžia atgaminti saugomą informaciją jos nepakeičiant;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 49. **Patvarioji laikmena** – laikmena, kurioje asmeniškai mokėjimo paslaugų vartotojui skirta informacija saugoma taip, kad su ta informacija būtų galima	Visiškas

	susipažinti informacijos paskirtį atitinkančiu laikotarpiu, ir iš kurios laikoma informacija atgaminama jos nepakeičiant.	
36. labai maža įmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti.	
37. darbo diena – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 4. **Darbo diena** – mokėjimo paslaugų teikėjo nustatyta diena, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą.	Visiškas
38. tarpininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 8. **Mokėjimo įstaigos tarpininkas** (toliau – tarpininkas) – – fizinis arba juridinis asmuo, kita organizacija arba jos padalinys, teikiantys mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaigos vardu.	Visiškas
39. filialas – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklai būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 6. **Mokėjimo įstaigos filialas** (toliau – filialas) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.	Visiškas
40. grupė – grupė įmonių, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1, 2 arba 7 dalyje, arba įmonių, kaip apibrėžta Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014 (29) 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose, kurios viena su kita yra susijusios santykiais, nurodytais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio 1 dalyje ar 113 straipsnio 6 dalyje arba 7 dalyje;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 14. **Įmonių grupė** – Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme apibrėžta grupė, taip pat2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 241/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su įstaigų nuosavų lėšų reikalavimų techniniais reguliavimo standartais (OL 2014 L 74, p. 8), 4, 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytos įmonės, kurios viena su kita susijusios 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013)10 straipsnio 1 dalyje ar 113 straipsnio 6 arba 7 dalyje nurodytais santykiais. **Lietuvos Respublikos įmonių konsoliduotos finansinės atskaitomybės**	Visiškas

	įstatymas **3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 1. Įmonių grupė – patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės. 7. Netiesioginis lemiamas poveikis įmonei – lemiamas poveikis įmonei, daromas kitos įmonės per savo patronuojamąsias įmones arba patronuojamųjų įmonių patronuojamąsias įmones dėl bent vienos iš šio straipsnio 10 dalyje nustatytų sąlygų. 8. Patronuojamoji įmonė – įmonė, kuriai kita įmonė gali daryti tiesioginį ar netiesioginį lemiamą poveikį. 9. Patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kitai įmonei gali daryti tiesioginį ar netiesioginį lemiamą poveikį. 10. Tiesioginis lemiamas poveikis įmonei – lemiamas poveikis kitai įmonei, atsirandantis dėl bent vienos iš šių sąlygų: 1) įmonė turi kitos įmonės daugiau kaip pusę dalyvių balsavimo teisių; 2) įmonė, būdama kitos įmonės dalyvė, turi teisę rinkti arba atšaukti tos kitos įmonės vadovą, daugumą valdymo ar priežiūros organo narių; 3) įmonė turi teisę kitai įmonei daryti lemiamą poveikį pagal su šia įmone sudarytą sutartį arba pagal steigimo sutartį ar įstatus; 4) įmonė, būdama kitos įmonės dalyvė, pagal susitarimus su kitais tos kitos įmonės dalyviais gali spręsti, kaip panaudoti daugiau kaip pusę tos įmonės dalyvių balsų.	
41. elektroninių ryšių tinklas – tinklas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB (30) 2 straipsnio a punkte;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 8. **Elektroninių ryšių tinklas** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme. **Elektroninių ryšių įstatymas** **3 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos** 16. **Elektroninių ryšių tinklas** – perdavimo sistemos ir (arba) komutavimo bei maršruto parinkimo įranga, kitos priemonės, įskaitant pasyviuosius tinklo elementus, leidžiančios perduoti signalus laidinėmis, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuotuosius (kanalų ir paketų komutavimo, įskaitant internetą) ir judriuosius antžeminius tinklus, elektros perdavimo kabelines sistemas (kiek jos naudojamos signalams perduoti), tinklus, naudojamus radijo ir (arba) televizijos programoms transliuoti (retransliuoti), ir kabelinės televizijos bei mikrobangų daugiakanalės televizijos tinklus neatsižvelgiant į perduodamos informacijos pobūdį.	Visiškas

42. elektroninių ryšių paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio c punkte;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 7. **Elektroninių ryšių paslauga** – kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme. **Elektroninių ryšių įstatymas** **3 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos** 15. **Elektroninių ryšių paslauga** – paprastai už atlygį teikiama paslauga, kurią visiškai ar daugiausia sudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais, įskaitant telekomunikacijų paslaugas ir perdavimo (siuntimo) paslaugas transliavimui (retransliavimui) naudojamais tinklais. Elektroninių ryšių paslaugos neapima elektroninių ryšių tinklais ar naudojant elektroninių ryšių paslaugas perduodamos informacijos turinio teikimo ar redakcinės turinio kontrolės paslaugų, tarp jų informacinės visuomenės paslaugų, kurių visiškai ar daugiausia nesudaro signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais.	Visiškas
43. skaitmeninis turinys – prekės ar paslaugos, kuriamos ir pateikiamos skaitmenine forma, kuriomis naudotis arba kurias vartoti galima tik techniniame prietaise ir kurios jokiu būdu neapima naudojimosi fizinėmis prekėmis ar paslaugomis arba jų vartojimo;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 60. **Skaitmeninis turinys** – skaitmenine forma kuriamos ir pateikiamos prekės ar paslaugos, kurių negalima naudoti fiziškai, o tik naudojant techninį prietaisą.	Visiškas
44. mokėjimo operacijų aptarnavimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis gavėjui priimti ir apdoroti mokėjimo operacijas, ir kurią įvykdžius lėšos pervedamos gavėjui;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 10. **Gaunamų mokėjimų apdorojimas** – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas pagal susitarimą su gavėju sudaro sąlygas šiam gavėjui priimti mokėjimo operacijas, jas apdoroja ir užtikrina, kad lėšos būtų pervedamos gavėjui.	Visiškas
45. mokėjimo priemonių išleidimas – mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, įsipareigojantis suteikti mokėtojui mokėjimo priemonę mokėtojo mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 35. **Mokėjimo priemonių išleidimas** – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų teikėjas pagal susitarimą su mokėtoju suteikia jam mokėjimo priemonę mokėjimo operacijoms inicijuoti ir vykdyti.	Visiškas
46. nuosavos lėšos – lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte, kai ne mažiau kaip 75 % 1 lygio kapitalo yra bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip nurodyta to reglamento 50 straipsnyje, o 2 lygio kapitalas yra lygus vienam trečdaliui 1 lygio kapitalo arba mažesnis;	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 7. **Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas** – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas**	Visiškas

	1. Mokėjimo įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kaip jis apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 50 straipsnyje, turi sudaryti ne mažiau kaip 75 procentus procentų 1 lygio kapitalo. 2. Mokėjimo įstaigos 2 lygio kapitalas turi būti ne didesnis nei vienas trečdalis 1 lygio kapitalo.	
47. mokėjimo priemonės prekės ženklas – fizinis ar skaitmeninis pavadinimas, terminas, ženklas, simbolis ar jų derinys, pagal kurį galima nustatyti mokėjimo kortelių schemą, pagal kurią vykdomos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta: 7) mokėjimo kortele grindžiamų mokėjimo priemonių, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, atveju – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.	Visiškas
48. kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas – dviejų ar daugiau mokėjimo priemonių prekių ženklų arba to paties mokėjimo priemonės prekės ženklo mokėjimo programėlių naudojimas toje pačioje mokėjimo priemonėje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta: 7) kai teikiamos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo priemonės, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.	Visiškas
II ANTRAŠTINĖ DALIS. MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI **1 SKYRIUS. Mokėjimo įstaigos** **1 skirsnis. Bendrosios taisyklės** **5 straipsnis. Prašymai išduoti leidimą** 1. Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant: a) veiklos programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis; b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras; c) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi pradinį kapitalą, kaip numatyta 7 straipsnyje; d) 10 straipsnio 1 dalyje nurodytų mokėjimo įstaigų atveju – priemonių, kurių pagal 10 straipsnį imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; e) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą,	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenys: 1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje; 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus	Visiškas

įrodantį, kad ta valdymo tvarka, tie kontrolės mechanizmai ir tos procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios; f) nustatytos procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, kuriuo atsižvelgiama į 96 straipsnyje nustatytas mokėjimo įstaigos pareigas pranešti, aprašymą; g) nustatyto proceso, kurio metu registruojama, stebima, fiksuojama ir ribojama prieiga prie neskelbtinų mokėjimo duomenų, aprašymą; h) veiklos tęstinumo tvarkos aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus nenumatytų atvejų planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą; i) principų ir apibrėžčių, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimo statistinius duomenis, aprašymą; j) saugumo politikos dokumentą, įskaitant išsamų su savo mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą; k) mokėjimo įstaigų, kurios turi vykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 (31) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/847 (32), atveju – vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti tas pareigas, aprašymą; l) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą, įskaitant, jei taikoma, numatomo tarpininkų bei filialų naudojimo aprašymą ir jų patikrinimų ne vietoje ir vietoje, kuriuos pareiškėjas įsipareigoja atlikti bent kasmet, aprašymą, taip pat veiklos perdavimo išorės subjektams tvarkos aprašymą bei savo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą; m) tapatybės duomenis asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, jų turimo kapitalo dydžius ir jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir prudencinį valdymą; n) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, ir prireikus asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymus, kad jie yra geros reputacijos ir turi tinkamų žinių bei patirties mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;	imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai; 7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą; 8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą; 10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą; 11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą; 12) saugumo politikos dokumentą, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija. 13) organizacinės struktūros , įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;	

o) kai taikytina, teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB (33), tapatybės duomenis; p) pareiškėjo teisinį statusą ir įstatus; q) pareiškėjo pagrindinės buveinės adresą. Taikydamas pirmos pastraipos d, e, f ir l punktus, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą. Pirmos pastraipos j punkte nurodytų saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių aprašyme nurodoma, kaip jomis užtikrinamas aukštas techninio saugumo ir duomenų apsaugos lygis, įskaitant programinę įrangą ir IT sistemas, kurias naudoja pareiškėjas arba įmonės, kurioms jis perduoda vykdyti visas savo operacijas arba jų dalį. Tos priemonės taip pat apima 95 straipsnio 1 dalyje nustatytas saugumo priemones. Tomis priemonėmis atsižvelgiama į 95 straipsnio 3 dalyje nurodytas EBI gaires dėl saugumo priemonių, kai jos bus priimtos.	14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą; 15) vadovų, tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, - gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyje nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus; 16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka; 17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu, – audito įmonė“), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis; 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą; 19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą; 20) buveinės adresą. 3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir**	

	(arba) balsavimo teisių dalis Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui mutatis *mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos. **Bankų įstatymas Nr. IX-2085** **24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** 1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės. (Bankų įstatymas Nr. XII-1545) 2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį. 3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą pranešti apie akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo įsipareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos	

	siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo. (Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077) 4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka. (Bankų įstatymas Nr. XII-1545) **Bankų įstatymas Nr. XI-201** **25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas** 1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. 2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti. 3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui. 4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad	

	gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis). Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis. 5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti. 6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas. 7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra: 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. 8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus: 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys);	

	2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis); 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį; 4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą; 5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų. 9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami. 10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius. 11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų. 12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę paskelbti viešai. 13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui. 14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam	

	įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas. 15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra: 1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba 2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba 3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo. 16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva. 17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.	
2. Valstybės narės reikalauja, nurodydamos kaip leidimo gavimo sąlygą, kad prašymą išduoti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 7 punkte, pateikiančios įmonės būtų apsidraudusios profesinės civilinės atsakomybės draudimu, apimančiu tas teritorijas, kuriose jos siūlo paslaugas, arba turėtų kitą panašią atsakomybės garantiją, siekiant užtikrinti, kad jos	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:	Visiškas

galėtų padengti savo įsipareigojimus, kaip nurodyta 73, 89, 90 ir 92 straipsniuose.	<...>18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą; **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **20 straipsnis. Reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, garantijos arba laidavimo, kai mokėjimo įstaiga teikia sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą** 1. Mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti garantiją arba laidavimą dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl jos įsipareigojimų, nurodytų Mokėjimų įstatymo 38, 51, 52 ir 53 straipsniuose, nevykdymo ar netinkamo vykdymo, atlyginimo. 3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto draudimo sutartis, garantija arba laidavimo raštas privalo būti sudaryti (išduoti) Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, privalo galioti tose valstybėse narėse, kuriose mokėjimo įstaiga teikia paslaugą, visą jos veiklos laikotarpį. Draudimo, garantijos arba laidavimo suma privalo būti ne mažesnė negu suma, apskaičiuota pagal Europos bankininkystės institucijos gairių, kaip nurodyta Direktyvos 2015/2366 5 straipsnio 4 dalyje, reikalavimus. 4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, pasibaigus profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai, garantijos arba laidavimo rašto galiojimo terminui per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, kuriais pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos minimalus dydis.	
3. Valstybės narės reikalauja, nurodydamos kaip įregistravimo sąlygą, kad prašymą įregistruoti teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 8 punkte, pateikiančios įmonės būtų apsidraudusios profesinės civilinės atsakomybės draudimu, apimančiu tas teritorijas, kuriose jos siūlo paslaugas, arba turėtų kitą panašią garantiją, apsaugančią nuo atsakomybės sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugų vartotojui, atsirandančios dėl neautorizuotos arba nesąžiningos prieigos prie mokėjimo	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: <...> 19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos	Visiškas

sąskaitos informacijos arba neautorizuoto ar nesąžiningo šios informacijos panaudojimo.	arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą; **20 straipsnis. Reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, garantijos arba laidavimo, kai mokėjimo įstaiga teikia sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą** 2. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą, privalo būti apsidraudusi profesinės civilinės atsakomybės draudimu arba turėti garantiją arba laidavimą dėl žalos, kuri gali atsirasti dėl neautorizuotos arba nesąžiningos prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos arba neautorizuoto ar nesąžiningo šios informacijos panaudojimo, sąskaitą 3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto draudimo sutartis, garantija arba laidavimo raštas privalo būti sudaryti (išduoti) Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, privalo galioti tose valstybėse narėse, kuriose mokėjimo įstaiga teikia paslaugą, visą jos veiklos laikotarpį. Draudimo, garantijos arba laidavimo suma privalo būti ne mažesnė negu suma, apskaičiuota pagal Europos bankininkystės institucijos gairių, kaip nurodyta Direktyvos 2015/2366 5 straipsnio 4 dalyje, reikalavimus. 4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos teikimo paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo pasibaigus profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai, garantijos arba laidavimo rašto galiojimo terminui per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, kuriais pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos minimalus dydis, priežiūros institucijos nustatyta tvarka.	
4. Ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. EBI, pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, mokėjimo paslaugų rinkoje, atsižvelgdama į visus susijusius interesus, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires, skirtas kompetentingoms institucijoms dėl kriterijų, kaip nustatyti 2 ir 3 dalyse nurodyto profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba kitos panašios garantijos mažiausią piniginę sumą. Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytas gaires, EBI atsižvelgia į: a) įmonės rizikos pobūdį;	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI.	

b) ar įmonė teikia kitas mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priede, arba ar ji vykdo kitą veiklą; c) veiklos apimtį: i) įmonių, kurios pateikia prašymą išduoti leidimą teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 7 punkte, atveju – inicijuotų operacijų vertę; ii) įmonių, kurios pateikia prašymą įregistruoti teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 8 punkte, atveju – klientų, kurie naudojasi informavimo apie sąskaitas paslaugomis, skaičių; d) konkrečias panašių garantijų ypatybes ir jų įgyvendinimo kriterijus. EBI reguliariai peržiūri tas gaires.		
5. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. EBI, pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, mokėjimo paslaugų rinkoje, atsižvelgdama į visus susijusius interesus, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengia gaires dėl informacijos, kuri kompetentingoms institucijoms turi būti pateikta prašyme išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, įskaitant šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b, c, e, ir g–j punktuose nustatytus reikalavimus. EBI peržiūri tas gaires reguliariai, ir bet kuriuo atveju ne rečiau kaip kas trejus metus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI.	
6. Atitinkamais atvejais atsižvelgdama į taikant gaires, nurodytas 5 dalyje, įgytą patirtį, EBI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose konkrečiai nurodoma informacija, kuri kompetentingoms institucijoms turi būti pateikta prašyme išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigų veiklą, įskaitant 1 dalies a, b, c, e, ir g–j punktuose nustatytus reikalavimus. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai.	
7. 4 dalyje nurodyta informacija kompetentingoms institucijoms pranešama pagal 1 dalį.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: <...> 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą;	Visiškas

	19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;	
6 straipsnis. Akcijų paketo kontrolė 1. Fizinis arba juridinis asmuo, priėmęs sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyti arba dar padidinti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte, mokėjimo įstaigoje, kai dėl tokio sprendimo turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis sudarytų arba viršytų 20 %, 30 % ar 50 %, arba tiek, kad mokėjimo įstaiga taptų jo patronuojamąja įmone, iš anksto raštu informuoja tos mokėjimo įstaigos kompetentingas institucijas apie savo ketinimą. Tai taikoma ir fiziniam arba juridiniam asmeniui, priėmusiam sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai perleisti kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimo kapitalo ar balsavimo teisių dalis nebesudarytų 20 %, 30 % ar 50 % arba kad mokėjimo įstaiga nebebūtų jo patronuojamoji įmonė. 2. Potencialus kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įgyjantysis asmuo kompetentingai institucijai pateikia informaciją nurodydamas ketinamos įsigyti akcijų paketo dalies dydį bei atitinkamą informaciją, nurodytą Direktyvos 2013/36/ES 23 straipsnio 4 dalyje. 3. Tuo atveju, kai manoma, jog 2 dalyje nurodytas siūlomas įgyjantysis asmuo gali daryti neigiamą įtaką prudenciniam ir patikimam mokėjimo įstaigos valdymui, valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos pareikštų prieštaravimą arba imtųsi kitų reikiamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti. Tokios priemonės gali apimti draudimus, sankcijų taikymą direktoriams ar už valdymą atsakingiems asmenims arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamos mokėjimo įstaigos akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymą. Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nevykdo pareigos teikti išankstinę informaciją, kaip nurodytą šiame straipsnyje. 4. Jeigu akcijų paketo dalis įsigyjama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokias kitas taikytinas sankcijas, nurodo, kad naudojimasis atitinkamomis balsavimo teisėmis būtų sustabdytas, atiduoti balsai būtų laikomi negaliojančiais arba būtų galima tuos balsus anuliuoti.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos. **Bankų įstatymas Nr. IX-2085** **24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** 1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės. **(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)** 2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį. 3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą pranešti apie	Visiškas

	akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo įsipareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo. **(Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077)** 4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka. **(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)** **Bankų įstatymas Nr. XI-201** **25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas** 1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. 2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti. 3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą,	

	dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui. 4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis). Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis. 5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti. 6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas. 7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra: 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. 8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija,	

	siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus: 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys); 2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis); 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį; 4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą; 5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų. 9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami. 10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius. 11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų. 12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę paskelbti viešai.	

	13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui. 14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas. 15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra: 1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba 2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba 3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo. 16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva. 17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo	

	vertinimui atlikti. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija** 1. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, mokėjimo įstaigai suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis tose valstybėse narėse teikti sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14, 16, 17, 18 ir 19 straipsnių nuostatos. **Bankų įstatymas Nr. IX-2085** **24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** 1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės. **(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)** 2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį. 3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį,	

	atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą pranešti apie akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo įsipareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo. **(Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077)** 4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka. **(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)** **Bankų įstatymas Nr. XI-201** **25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas** 1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. 2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.	

	3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui. 4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis). Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis. 5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti. 6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas. 7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra: 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. 8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti,	

	taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus: 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys); 2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis); 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį; 4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą; 5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų. 9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami. 10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius. 11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų. 12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę	

	paskelbti viešai. 13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui. 14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas. 15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra: 1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba 2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba 3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo. 16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva. 17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri	

	priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.	
7 straipsnis. Pradinis kapitalas Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš vieno ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytų objektų: a) jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 20 000 EUR; b) jeigu mokėjimo įstaiga teikia I priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 50 000 EUR; c) jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas niekada negali būti mažesnis kaip 125 000 EUR.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pradinis kapitalas** 1. Mokėjimo įstaigos pradinį kapitalą sudaro vienos ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nustatytų nuosavo kapitalo dalių suma. 2. Mokėjimo įstaiga turi turėti pradinį kapitalą: 1) jeigu ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 20 tūkstančių eurų; 2) jeigu ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 50 tūkstančių eurų; 3) jeigu ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 125 tūkstančiai eurų.	Visiškas
8 straipsnis. Nuosavos lėšos 1. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos negali būti mažesnės už pradinio kapitalo sumą, nurodytą 7 straipsnyje arba nuosavų lėšų sumą, apskaičiuotą pagal šios direktyvos 9 straipsnį, priklausomai nuo to, kuri iš šių sumų didesnė. 2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Ši dalis taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo kitą veiklą nei mokėjimo paslaugų teikimas.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas** 3. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnį iš šių dydžių: 1) šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytą pradinį kapitalą; 2) vienu iš priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytų metodų apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį. 4. Mokėjimo įstaiga negali nuosavam kapitalui apskaičiuoti taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jei ji priklauso tai pačiai įmonių grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė ar draudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo ir kitą nei mokėjimo paslaugų teikimo veiklą.	Visiškas
3. Jei tenkinamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos 9 straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2013/36/ES.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti, t. y. mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą, siūloma taikyti nuosavų lėšų skaičiavimo reikalavimus individualiu lygiu. Komentaras: Lietuvos rinkoje ir PSD1, ir PSD2 įgyvendinimo metu nėra įstaigų grupių, kurių sudėtyje būtų ir kredito įstaigos, ir mokėjimo įstaigos. Todėl nacionalinė išimtis praktikoje nėra labai aktuali. Tačiau neatsižvelgiant į status quo situaciją, manytina, kad individualios priežiūros principų išlikimas yra ypač svarbus siekiant valstybės finansinio stabilumo palaikymo, tinkamos kapitalo alokacijos grupių viduje, apsaugos nuo vadinamojo užkrato efekto. Be to, priežiūros institucija, reikšmingai	

	prisidėdama prie finansinio stabilumo aspektų rinkoje, turi išsamiai žinoti situaciją įstaigų individualiame lygyje, siekdama kokybiškai ir laiku atlikti savo prudencinę funkciją.	
9 straipsnis. Nuosavų lėšų apskaičiavimas 1. Nepaisant 7 straipsnyje nustatytų reikalavimų pradiniam kapitalui, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos, išskyrus tas, kurios siūlo tik I priedo 7 arba 8 punkte arba abiejuose šiuose punktuose nurodytas paslaugas, visą laiką turėtų nuosavų lėšų, apskaičiuotų laikantis vieno iš toliau nurodytų trijų metodų, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka: A metodas Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės nei 10 % jos praėjusių metų fiksuotų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje įvyksta esminių pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną mokėjimo įstaiga dar nėra baigusi visų vienerių metų veiklos, reikalaujama, kad jos nuosavos lėšos sudarytų bent 10 % atitinkamų fiksuotų pridėtinių išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą. B metodas Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės nei toliau nurodytų dydžių, padaugintų iš 2 dalyje apibrėžto padidinimo daugiklio k, suma, kai mokėjimo apimtis (MA) sudaro vieną dvyliktąją bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko praėjusias metais, sumos: a) 4,0 % MA dalies iki 5 mln. EUR plius b) 2,5 % MA dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR, plius c) 1 % MA dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR, plius d) 0,5 % MA dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR, plius e) 0,25 % MA dalies virš 250 mln. EUR. C metodas Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės nei atitinkamas rodiklis, apibrėžtas a punkte, padaugintas iš b punkte nustatyto padauginimo	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **16 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas** 5. Mokėjimo įstaigos, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, nuosavo kapitalo dydžio apskaičiavimo ir taikymo tvarką nustato priežiūros institucija. 6. Priežiūros institucija, remdamasi rizikos valdymo proceso, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos įvertinimu, gali mokėjimo įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 procentų mažesnį arba didesnį už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį. *Pastaba:* Straipsnis bus visiškai perkeltas Lietuvos bankui pakeitus nutarimą „Dėl elektroninių pinigų ir mokėjimo įstaigų nuosavo kapitalo skaičiavimo taisyklių“	Dalinis

daugiklio ir vėl padaugintas iš 2 dalyje apibrėžto padidinimo daugiklio k. a) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma: i) palūkanų pajamų, ii) palūkanų išlaidų, iii) gautų komisinių ir kitų mokesčių, ir iv) kitų veiklos pajamų. Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu. Pajamos iš neįprastų ir nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis išorės subjektams perduotomis paslaugomis, gali sumažinti atitinkamą rodiklį, jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas praėjusių finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praeitus finansinius metus. Tačiau pagal C metodą apskaičiuotos nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei 80 % pastarųjų trijų finansinių metų atitinkamo rodiklio vidurkio. Jei nėra audituotų duomenų, gali būti naudojami sąmatiniai verslo duomenys. b) Padauginimo daugiklis yra: i) 10 % atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR; ii) 8 % atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR; iii) 6 % atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR; iv) 3 % atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR; v) 1,5 % virš 50 mln. EUR. 2. Padidinimo daugiklis k, naudotinas taikant B ir C metodus, yra: a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik mokėjimo paslaugą, kaip nurodyta I priedo 6 punkte; b) 1, jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią iš mokėjimo paslaugų, kaip nurodyta I priedo 1–5 punktuose. 3. Kompetentingos institucijos, remdamosi mokėjimo įstaigos rizikos valdymo procesų, su rizika susijusių nuostolių duomenų bazės ir vidaus kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą.		
10 straipsnis. Apsaugos reikalavimai 1. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **17 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos**	Visiškas

įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 1–6 punktuose, apsaugotų visas iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba per kitą mokėjimo paslaugų teikėją gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų: a) lėšos niekada negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, ne mokėjimo paslaugų vartotojų, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis ir, jei po lėšų gavimo dienos einančios darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra pristatytos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos deponuojamos atskiroje kredito įstaigos sąskaitoje arba investuojamos į saugų, likvidų mažos rizikos turtą, kaip apibrėžta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų; ir jos pagal nacionalinę teisę yra apsaugotos mokėjimo paslaugų vartotojų naudai nuo mokėjimo įstaigos kreditorių reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju; b) lėšos apdraudžiamos pagal draudimo liudijimą ar joms taikoma kita panaši garantija, išduota draudimo bendrovės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo liudijimą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta, ir kuri išmokama tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.	**reikalavimai** 1. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, privalo tiesiogiai apsaugoti iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų: 1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra mokėjimo paslaugų vartotojai, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos dienos darbo pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos nėra perduotos gavėjui ar pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, šios lėšos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės kredito įstaigoje, Lietuvos banke arba kitos valstybės narės centriniame banke ar investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. Mokėjimo įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama mokėjimo paslaugų vartotojų tiesiogiai arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti, privalo imtis priemonių, užtikrinančių mokėjimo paslaugų vartotojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu ji yra nemoki. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšos, perduotos mokėjimo įstaigai mokėjimo paslaugoms vykdyti, yra jų nuosavybė ir į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos skolas; 2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama joms garantiją ar laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, įsteigtą Lietuvos Respublikoje) arba kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip mokėjimo įstaiga įmonių grupei, tokiai mokėjimo įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų išmokamai sumai, kuri turėtų būti atskirta, jei būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.	
2. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir tų lėšų dalis turi būti naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalies reikalavimai taip pat taikomi tai būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti skirtai lėšų daliai. Kai ši lėšų dalis yra kintama arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės mokėjimo įstaigoms leidžia taikyti šią dalį remdamosi pavyzdine dalimi, kuri turi būti naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **17 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimai** 2. Kai mokėjimo įstaigos gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi ir būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, mokėjimo įstaiga gali ją apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, mokėjimo įstaigos nuomone,	Visiškas

	bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.	
11 straipsnis. Leidimo išdavimas 1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a, b, c, e ir f punktuose ir išskyrus pagal 32 ar 33 straipsnį išimtimi besinaudojančius fizinius ar juridinius asmenis, ketinančios teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdamos teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui. 2. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą, jei kartu su prašymu pateikta informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kompetentingos institucijos, nuodugniai patikrinusios prašymą, pateikia teigiamą bendrą įvertinimą. Prieš išduodamos leidimą kompetentingos institucijos atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis. 3. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę privalo turėti registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė, ir ji ten turi vykdyti bent dalį savo mokėjimo paslaugų veiklos. 4. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir prudencinį mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, veiksmingas rizikos, kurią ji patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją procedūras bei atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ta tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti išsamūs ir proporcingi mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui. 5. Kai mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 1–7 punktuose, ir tuo pačiu metu vykdo kitą verslo veiklą, kompetentingos institucijos gali reikalauti įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų veiklai vykdyti, jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla** 1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 5. **Mokėjimo įstaiga** – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija, arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“). **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje; 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas,	Visiškas

patikimumui ar kompetentingų institucijų galimybei stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visas šioje direktyvoje nustatytas pareigas. 6. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jei, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir prudencinį mokėjimo įstaigos valdymą, jos nėra įsitikinusios akcininkų arba narių, kuriems priklauso kvalifikuotosios akcijų paketo dalys, patikimumu. 7. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei tie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų. 8. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios valstybės įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keliems fiziniams ar juridiniams asmenims, su kuriais mokėjimo įstaiga yra susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys užtikrinant tų įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymą, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų. 9. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas, kurias apima leidimas, visoje Sąjungoje, naudojantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve.	aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai; 7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą; 8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą; 10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą; 11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą; 12) saugumo politikos dokumentą, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija. 13) organizacinės struktūros , įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį ir tapatybę, jų	

	įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą; 15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus; 16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka; 17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, – ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis; 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą; 19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą;20) buveinės adresą. 3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti. a 4. Mokėjimo įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas	

	administracines priemones ir apskaitos sistemą. 5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos. 6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdamas į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas. 8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–7 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą pateikusio juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai. 9. Mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos licenciją ir ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją, papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimties pasikeitusius duomenis ir dokumentus, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos. 10.Jeigu mokėjimo įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, ji privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo. 11. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamuosiuose priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.	

	12. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **25 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai** 5. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybių institucijos, kiti asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie mokėjimo įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų asmens duomenis, įskaitant duomenis apie teistumą, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai išdavimo. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai** 3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis** Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui, įsigyjančio asmens turimų balsavimo teisių praradimui, siūlomo įsigijimo vertinimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24 ir 25 straipsnių nuostatos. **6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija** 1. Mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, mokėjimo įstaigai suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis tose valstybėse narėse teikti sąskaitos informacijos paslaugą. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14, 16, 17, 18 ir 19 straipsnių nuostatos. **Bankų įstatymas Nr. IX-2085**	

	24 straipsnis. Banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis 1. Asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau – įsigyjantis asmuo), nusprendę įsigyti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją padidinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis pasiektų arba viršytų 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas taptų kontroliuojamas (toliau – siūlomas įsigijimas), privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį, taip pat pateikti dokumentus ir duomenis, nustatytus šio Įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše. Reikalavimo gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui nesilaikymas nedaro sandorio negaliojančio, tačiau dėl šio reikalavimo nesilaikymo atsiranda šio straipsnio 4 dalyje ir šio Įstatymo 72 ir 73 straipsniuose nustatytos pasekmės. **(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)** 2. Asmuo, nusprendęs perleisti banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį arba ją sumažinti tiek, kad turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis sudarytų mažiau kaip 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų, arba tiek, kad bankas nustotų būti jo kontroliuojamas, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamos perleisti ar sumažinti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydį. 3. Šiame straipsnyje ir šio Įstatymo 23 straipsnyje nurodytais tikslais nustatant kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atsižvelgiama į Vertybinių popierių įstatyme nustatytą pareigą pranešti apie akcijų paketo įsigijimą ar jo netekimą ir asmens turimų balsų skaičiavimo tvarką. Be to, nustatant banko kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo įsipareigojant jas išplatinti paslaugos, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienus metus po įsigijimo. **(Bankų įstatymo įstatymas Nr. XII-2077)** 4. Jei banko kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis įsigyta ar padidinta apie tai nepranešus priežiūros institucijai pagal šio straipsnio 1 dalį arba nepasibaigus šio Įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai nepasibaigus šio Įstatymo 25	

	straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui gautas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), arba esant priežiūros institucijos prieštaravimui siūlomam įsigijimui, taip pat priežiūros institucijai pritaikius šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytą poveikio priemonę, visa įsigyjančio asmens turima banko įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis banko visuotiniame akcininkų susirinkime praranda balsavimo teisę. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią yra gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jei priežiūros institucija nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, arba kai šio Įstatymo 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatyta poveikio priemonė nustoja galioti šio Įstatymo 72 straipsnio 11 dalyje nustatyta tvarka. **(Bankų įstatymas Nr. XII-1545)** **Bankų įstatymas Nr. XI-201** **25 straipsnis. Įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimas** 1. Įsigyjantis asmuo pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, pateikia šio Įstatymo ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka. 2. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyta dokumentų ir duomenų, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti. 3. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau pagal šio straipsnio 6 dalį gavusi papildomų dokumentų ir duomenų, nedelsdama, per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą įsigyjančiam asmeniui. 4. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gautas pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi dokumentai ir duomenys, būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti (toliau – vertinimo laikotarpis). Patvirtindama pranešimo apie siūlomą įsigijimą ir visų dokumentų bei duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, gavimą ar pagal šio straipsnio 6 dalį pateikiamų papildomų dokumentų ir duomenų gavimą, priežiūros institucija įsigyjančiam asmeniui praneša datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.	

	5. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti įsigyjantį asmenį pateikti papildomų dokumentų ir duomenų, reikalingų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui užbaigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokius papildomus dokumentus ir duomenis reikia pateikti. 6. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas tą dieną, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir duomenis, reikalingus vertinimui užbaigti, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į priežiūros institucijos prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Priežiūros institucija savo nuožiūra gali pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas. 7. Priežiūros institucija gali pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą ne ilgiau kaip iki 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra: 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama ne Europos Sąjungos valstybėse narėse, arba 2) asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą. 8. Nagrinėdama pateiktą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir duomenis, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį bankui, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus: 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją (šio Įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalys); 2) asmens, kuris vadovaus bankui po siūlomo įsigijimo, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį (šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalis); 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal banko, dėl kurio siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį; 4) ar bankas įgyvendinus siūlomą įsigijimą galės nuolat laikytis šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi bankas taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti	

	veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą; 5) ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų. 9. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, kai, remiantis šio straipsnio 8 dalyje nustatytais kriterijais, tam yra tinkamas pagrindas arba kai įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami. 10. Priežiūros institucija negali nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomos įsigyti banko kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius. 11. Priežiūros institucija, dėl to paties banko gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų. 12. Jei priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 15 ir 16 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ar išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus turi teisę paskelbti viešai. 13. Jei priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja. Jei priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji apie tai per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui. 14. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti maksimalų terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti. Prireikus šis terminas gali būti pratęstas. 15. Priežiūros institucija konsultuojasi su atitinkamomis kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra: 1) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotas užsienio bankas, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų	

	kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė arba 2) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė, arba 3) kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje licencijuotą užsienio banką, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, finansų maklerio įmonę ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonę kontroliuojantis asmuo. 16. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 15 dalį, kitų atitinkamų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva. 17. Kilus įtarimui, kad siūlomo įsigijimo metu gali būti vykdoma ar yra įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti to pavojų, priežiūros institucija kreipiasi į valstybės institucijas, atsakingas už pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją, prašydama jas pateikti turimus duomenis ir išvadas. Už pinigų plovimą ir (ar) teroristų finansavimo prevenciją atsakingos valstybės institucijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami jai pateikti turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.	
12 straipsnis. Pranešimas apie sprendimą Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas yra neišsamus, per tris mėnesius po to, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentingos institucijos praneša pareiškėjui, ar leidimas išduotas, ar atsisakyta jį išduoti. Kompetentinga institucija atsisakydama išduoti leidimą nurodo atsisakymo priežastis.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **25 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai** 4. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne	Visiškas

	vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša prašymą išduoti leidimą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.	
13 straipsnis. Leidimo panaikinimas 1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik jei įstaiga: a) per 12 mėnesių nepasinaudoja leidimu, aiškiai atsisako leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios; b) gavo leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis; c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų arba neinformuoja kompetentingos institucijos apie šiuo atžvilgiu svarbius pokyčius; d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui arba pasitikėjimui ja; arba e) atitinka vieną ar daugiau kitų aplinkybių, dėl kurių nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą. 2. Kompetentinga institucija panaikindama leidimą nurodo jo panaikinimo priežastis ir apie tai atitinkamai informuoja susijusius asmenis. 3. Kompetentinga institucija apie leidimo panaikinimą skelbia viešai, taip pat 14 bei 15 straipsniuose nurodytuose registruose.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas** 1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju. 2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu: 1) mokėjimo įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 5, 6 ar 7 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai; 2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui; 3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo, jeigu jos teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų teikimu, pereis juridiniam asmeniui, kuris neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų Lietuvos Respublikoje, arba priimamas sprendimas ją likviduoti; 4) mokėjimo įstaiga šio įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje ar 6 straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos panaikinimo. 3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies3, ar 4punkte ar šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka. 7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą , mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais. 9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis,	Visiškas

	priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją. **Finansų įstaigų įstatymas Nr. IX-1068** **10 straipsnis. Licencijos atšaukimas** 1. Priežiūros institucija privalo atšaukti finansų įstaigai išduotą licenciją teikti licencines finansines paslaugas, jeigu finansų įstaiga: 1) licenciją gavo apgaulės būdu ar kitaip pažeidusi įstatymus; 2) verčiasi įstatymų draudžiama veikla. 2. Priežiūros institucija turi teisę atšaukti finansų įstaigai išduotą licenciją teikti licencines finansines paslaugas, jeigu finansų įstaiga: 1) nepasinaudojo licencija per 12 mėnesių nuo licencijos teikti finansines paslaugas išdavimo dienos; <...> 3) neatitinka šio Įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų dėl saugios ir patikimos atitinkamų finansų įstaigų veiklos; 4) pažeidė Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytus finansinės apskaitos, valdymo ir kontrolės reikalavimus, šio Įstatymo bei kitų teisės aktų nuostatas ar priežiūros institucijos nurodymus dėl finansų įstaigos saugios ir patikimos veiklos; 5) tapo nemoki ir (arba) savo veikla kelia grėsmę savo klientų interesams arba juos pažeidžia, trikdo arba gali sutrikdyti atsiskaitymus arba operacijas pinigų ir kapitalo rinkose; 6) nebesiverčia licencine veikla daugiau kaip 6 mėnesius; 7) nesugeba įvykdyti prievolių pagal įsipareigojimus arba yra duomenų, kad negalės to padaryti ateityje; 8) jos dalyviai priima sprendimą grąžinti licenciją teikti licencines finansines paslaugas; **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas** 1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, nurodant, kokioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą taip pat įtraukiami Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti asmenys. ir jų veiklos aprašymas, kaip nurodyta Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 6 dalyje. 4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą ,	

	mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše. 5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai. 6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas yra tvarkomas priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.	
14 straipsnis. Registravimas buveinės valstybėje narėje 1. Valstybės narės įsteigia viešąjį registrą, į kurį įtraukia: a) leidimus turinčias mokėjimo įstaigas ir jų tarpininkus; b) fizinius ir juridinius asmenis, kuriems taikoma išimtis pagal 32 ar 33 straipsnį, ir jų tarpininkus ir c) 2 straipsnio 5 dalyje nurodytas įstaigas, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę. Mokėjimo įstaigų filialai įtraukiami į buveinės valstybės narės registrą, jei tie filialai teikia paslaugas valstybėje narėje, kuri nėra jų buveinės valstybė narė. 2. Viešame registre nurodomos mokėjimo paslaugos, kurioms teikti mokėjimo įstaigai išduotas leidimas arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Leidimus turinčios mokėjimo įstaigos registre nurodomos atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, kuriems taikoma išimtis pagal 32 ar 33 straipsnį. Registras prieinamas visuomenei susipažinti, pasiekiamas internetu ir neatidėliojant atnaujinamas. 3. Kompetentingos institucijos informaciją apie leidimo panaikinimą ir išimties pagal 32 arba 33 straipsnį panaikinimą įtraukia į viešąjį registrą. 4. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie priežastis, dėl kurių panaikintas leidimas arba išimtis pagal 32 arba 33 straipsnį.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas** 1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jame nurodant, kokioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą taip pat įtraukiami Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti asmenys. ir jų veiklos aprašymas, kaip nurodyta Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 6 dalyje. 3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, ir nuo mokėjimo įstaigų, teikiančių tik sąskaitos informacijos paslaugą. 4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą , mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše. 5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai. 6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas yra tvarkomas priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.	Visiškas
15 straipsnis. EBI registras	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas**	Visiškas

1. EBI sukuria, valdo ir prižiūri elektroninį centrinį registrą, kuriame laikoma kompetentingų institucijų pagal 2 dalį pateikta informacija. EBI yra atsakinga už tikslų tos informacijos pateikimą. EBI užtikrina, kad šis registras būtų nemokamai prieinamas visuomenei jos interneto svetainėje ir sudaro nesudėtingos prieigos prie išvardytos informacijos ir nesudėtingos jos paieškos galimybes. 2. Kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša EBI į jų viešuosius registrus įtrauktą informaciją, kaip nurodyta 14 straipsnyje, finansų srityje įprasta kalba. 3. Kompetentingos institucijos yra atsakingos už 2 dalyje nurodytos informacijos tikslumą ir jos atnaujinimą. 4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatomi elektroninio centrinio registro kūrimo, valdymo ir priežiūros, taip pat prieigos prie jame laikomos informacijos techniniai reikalavimai. Techniniais reikalavimais užtikrinama, kad informaciją keisti galėtų tik kompetentinga institucija ir EBI. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka. 5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriais išsamiai nustato pagal 1 dalį praneštiną informaciją ir jos struktūrą, įskaitant informacijos teikimo bendrą formatą ir pavyzdį. EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.	**13 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas** 2. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytojas – priežiūros institucija – į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą mokėjimo įstaigas įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, mokėjimo įstaigų filialus ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytus asmenis – per 2 darbo dienas nuo pranešimo apie teikiamas paslaugas gavimo dienos. 4. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą , mokėjimo įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko bei Mokėjimų įstatymo 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų asmenų įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše. 5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai. 6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas yra tvarkomas priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.	
16 straipsnis. Leidimo išsaugojimas Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia pagal 5 straipsnį pateiktos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama atitinkamai praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 11. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamuosiuose priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.	Visiškas
17 straipsnis. Apskaita ir teisės aktų nustatytas auditas	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas**	Visiškas

1. Mokėjimo įstaigoms *mutatis mutandis* taikomos direktyvos 86/635/EEB ir 2013/34/ES bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 (34). 2. Mokėjimo įstaigų metines finansines ataskaitas ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas audituoja teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimtys pagal Direktyvą 2013/34/ES ir, kai taikytina, Direktyvą 86/635/EEB. 3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą apskaitos informaciją apie mokėjimo paslaugas ir 18 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Tą išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonė. 4. Direktyvos 2013/36/ES 63 straipsnyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* mokėjimo paslaugų veiklos atžvilgiu taikomos teisės aktų nustatytą auditą atliekantiems mokėjimo įstaigų auditoriams arba audito įmonėms.	**22 straipsnis. Mokėjimo įstaigos apskaita, finansinės ataskaitos ir auditas** 1. Mokėjimo įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu. 2. Mokėjimo įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius. Mokėjimo įstaigos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais. 3. Mokėjimo įstaigos priežiūrai skirtų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai. 4. Mokėjimo įstaiga, kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl mokėjimo įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 17 straipsnyje mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą. Reikalavimai, taikomi mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigos ir atsakomybė nustatyta Finansų įstaigų įstatyme, Akcinių bendrovių įstatyme ir Finansinių ataskaitų audito įstatyme. 6. Mokėjimo įstaiga, kuri yra finansų įmonė, privalo užtikrinti, kad būtų vykdomos vidaus audito funkcijos. Mokėjimo įstaiga gali pavesti šias funkcijas atlikti kitam asmeniui. Vidaus audito funkcijų perdavimui netaikomos šio įstatymo 19 straipsnio nuostatos. Detalius vidaus audito funkcijos vykdymo reikalavimus nustato priežiūros institucija. **Finansų įstaigų įstatymas Nr. IX-1068** **46 straipsnis. Auditoriaus ir audito įmonės pareigos** 3. Audito įmonė nedelsdama raštiškai praneša finansų įstaigos valdymo organams ir, gavusi jų nuomonę (komentarus) šiais klausimais, – priežiūros institucijai (jei audituojamos finansų įstaigos veiklos priežiūrą nustato Lietuvos Respublikos įstatymai), jeigu nustato faktus: 1) dėl kurių auditorius bus priverstas atsisakyti pareikšti nuomonę apie finansų įstaigos metinių finansinių ataskaitų rinkinius arba pareikšti sąlyginę arba neigiamą nuomonę; 2) liudijančius nusikalstamą veiką, padarytus arba galinčius įvykti šiurkščius vidaus tvarkos pažeidimus; 3) kad yra pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai, nustatantys saugios ir patikimos veiklos reikalavimus;	

	4) kad finansų įstaigos reikalavimai pagal sudarytus sandorius yra nepakankamai užtikrinti arba jos turimas (valdomas) turtas nėra pakankamai apsaugotas nuo nuvertėjimo (praradimo); 5) kad yra didesnių vidaus kontrolės sistemos trūkumų arba kontrolės nepakankamumą; 6) dėl kurių aiškiai skiriasi auditoriaus ir finansų įstaigos vadovų nuomonė apie sugebėjimą įvykdyti visus savo įsipareigojimus (mokumą), apie pajamas arba pelną, apie informacijos rinkimą, apdorojimą ir informacinės sistemos patikimumą arba apie finansinę apskaitą; 7) kurie gali labai paveikti finansų įstaigos finansinę būklę, jos administracinę ar apskaitos sistemas. 4. Šio straipsnio 3 dalyje nustatytą pareigą audito įmonė turi ir tuo atveju, jei sužino apie nurodytus faktus atlikdama savo darbą kitoje, su šia finansų įstaiga artimais ryšiais susijusioje, įmonėje.	
18 straipsnis. Veikla 1. Be mokėjimo paslaugų teikimo mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą: a) teikti operacijų ir glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir saugoti ir tvarkyti duomenis; b) valdyti mokėjimo sistemas, nedarant poveikio 35 straipsniui; c) vykdyti verslo veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomus Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus. 2. Kai mokėjimo įstaigos teikia vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, jos gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, naudojamas išimtinai mokėjimo operacijoms. 3. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte. 4. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, kaip nurodyta I priedo 4 arba 5 punkte, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei tenkinamos visos šios sąlygos: a) kreditas yra papildoma priemonė ir suteiktas tik mokėjimo operacijai įvykdyti; b) nepaisant nacionalinių taisyklių dėl kredito suteikimo kredito kortelėmis, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 11 straipsnio 9 dalį ir 28 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per trumpą laikotarpį, kuris jokiu būdu negali būti ilgesnis nei 12 mėnesių;	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla** 2. Be mokėjimo paslaugų teikimo, mokėjimo įstaiga turi teisę: 1) teikti glaudžiai su mokėjimo paslaugomis susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas; 2) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamasi Mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų; 3) vykdyti kitą veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 8 dalyje ir 7 straipsnio 8 dalyje nustatytus atvejus; 4) keisti valiutą (grynaisiais pinigais). 3. Mokėjimo įstaiga, teikdama vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, gali turėti mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo paslaugoms teikti. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaiga gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis ir elektroniniais pinigais. 4. Mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4 arba 5 punktuose, susijusią paskolą tik jeigu laikomasi šių sąlygų: 1) lėšos skolinamos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti; 2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 11 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;	Visiškas

c) toks kreditas nėra suteikiamas iš mokėjimo operacijai vykdyti gautų ar laikomų lėšų; d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, priežiūros institucijų nuomone, bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą. 5. Mokėjimo įstaigos nevykdo indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje. 6. Ši direktyva nedaro poveikio Direktyvai 2008/48/EB, kitai susijusiai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos šia direktyva ir atitinka Sąjungos teisę.	3) mokėjimo įstaiga negali skolinti mokėjimo operacijai vykdyti gautų ir laikomų lėšų; 4) mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu atitinka šio įstatymo 16 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka yra pakankamas. 5. Mokėjimo įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių ir leisti elektroninių pinigų. 6. Lietuvos Respublikos teismas, kitos įstatymų nustatytos institucijos ar pareigūnai, prieš priimdami sprendimus, kuriais apribojama mokėjimo įstaigos galimybė disponuoti jos sąskaitose esančiomis lėšomis ar kuriais kitaip apribojama mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl šių sprendimų įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, kurią priežiūros institucija pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikti išvadą gavimo dienos. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma ir buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai** 5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.	
2 skirsnis. Kiti reikalavimai **19 straipsnis. Tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimas** 1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją: a) tarpininko pavadinimą ir adresą; b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkas naudos, kad įvykdytų pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Direktyvą (ES) 2015/849, aprašymą, kuris turi būti nedelsiant atnaujinamas, jei iš esmės pasikeičia pirminiame pranešime pateikti duomenys; c) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko valdymą, tapatybės duomenis, o tarpininkų, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, atveju – įrodymą, kad jie yra kompetentingi ir tinkami asmenys; d) mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugas, kurias teikti įgaliojamas tarpininkas; ir	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **18 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką, ir tarpininko įtraukimas į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą** 1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, įsipareigojimų vykdyti tarpininko patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą, ir šią informaciją apie tarpininką: 1) tarpininko, kai jis yra juridinis asmuo, pavadinimą, adresą ir kodą; kai tarpininkas yra fizinis asmuo, jo vardą pavardę ir veiklos vietos adresą; 2) vidaus kontrolės procedūrų, kurias tarpininkas naudos, kad užtikrintų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (jei tarpininkas registruotas Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės įstatymuose, įgyvendinančiuose 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos	

e) jei taikytina, tarpininko unikalų identifikavimo kodą arba numerį. 2. Per du mėnesius nuo 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša mokėjimo įstaigai, ar tarpininkas yra įtrauktas į 14 straipsnyje nurodytą registrą. Kai tarpininkas įtraukiamas į registrą, jis gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas. 3. Prieš įrašydamos tarpininką į registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad joms pateikta informacija yra neteisinga, imasi papildomų veiksmų informacijai patikrinti. 4. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad pagal 1 dalį joms pateikta informacija yra teisinga, jos atsisako tarpininką įrašyti į 14 straipsnyje numatytą registrą ir apie tai nepagrįstai nedelsdamos informuoja mokėjimo įstaigą. 5. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką arba įsteigusi filialą, ji privalo laikytis 28 straipsnyje nustatytų procedūrų. 6. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas išorės subjektui, ji apie tai atitinkamai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Svarbios veiklos funkcijos, įskaitant IT sistemas, neperduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų galimybes stebėti ir atsekti, kaip mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų pareigų. Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo leidimo, kurio ji prašė pagal šią antraštinę dalį, reikalavimų, kitų pareigų pagal šią direktyvą, būtų iš esmės pakenkta jos finansinei veiklai arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų patikimumui ar tęstinumui. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų: a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės; b) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir pareigos jų atžvilgiu pagal šią direktyvą; c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga turi laikytis, kad jai	Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL 2015, L141, p. 73), ir reglamente (ES) Nr. 2015/847 numatytų reikalavimų vykdymą, aprašymą; 3) tarpininko vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), o tais atvejais, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad tarpininko vadovai atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalies reikalavimus; 4) mokėjimo paslaugas, kurias teikti yra įgaliotas tarpininkas. 2. Jeigu mokėjimo paslaugas ketinama teikti per tarpininką, kuris yra fizinis asmuo, šio straipsnio 1 dalies 2 – 4 punktuose nustatyti reikalavimai taikomi *mutatis mutandis*. 3. Priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų gavimo dienos privalo priimti sprendimą ir informuoti mokėjimo įstaigą apie tai, ar jos tarpininkas yra įtrauktas į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas nuo įtraukimo į sąrašą dienos. 4. Jeigu priežiūros institucija mano, kad apie tarpininką pateikta informacija yra neteisinga arba nepakankama, ji turi teisę imtis veiksmų, numatytų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje, ir prašyti papildomos informacijos, kaip tai numatyta šio įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje. 5. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jeigu: 1) kartu su prašymu pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikusi mokėjimo įstaiga nepateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ar patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per priežiūros institucijos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi; 2) tarpininko vadovai neatitinka šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytų reikalavimų; 3) jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad pasitelkus tarpininką bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika. 6. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga nebeketina teikti mokėjimo paslaugų	

būtų suteiktas leidimas ir kad ji išsaugotų tą leidimą pagal šią antraštinę dalį; d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas. 7. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai ar filialai apie tokį faktą informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus. 8. Mokėjimo įstaigos savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas nepagrįstai nedelsdamos informuoja apie visus pokyčius, susijusius su subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimu ir, pagal 2, 3 ir 4 dalyse numatytą procedūrą, tarpininkus, įskaitant papildomus tarpininkus.	per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą išbraukti šį tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo. Priežiūros institucija privalo išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo per 5 darbo dienas nuo mokėjimo įstaigos prašymo gavimo dienos. 7. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu tarpininkas neatitinka šio straipsnio 5 dalies 2 ar 3 punkte nustatytų reikalavimų, arba sprendimas įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo. 8. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, pasikeitimus. Kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus. 9. Detalią šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **19 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui** 1. Mokėjimo įstaiga, ketinanti perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją. 2. Svarbios mokėjimo paslaugų veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas susijusias su informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jei jas perdavus iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo mokėjimo įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) mokėjimo įstaigos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos teikiamų mokėjimo	

	paslaugų tęstinumui. 3. Mokėjimo įstaiga, perduodama svarbias mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų: 1) mokėjimo įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės; 2) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos; 3) mokėjimo įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo II, III ir IV skyriuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta. 4. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis mokėjimo paslaugų veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas. 5. Mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų perdavimo tvarką nustato priežiūros institucija. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **21 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos** 3. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai ir tarpininkai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus apie tai, kad mokėjimo paslaugos yra teikiamos per mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse** 1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo. 2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o jeigu ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, turi pranešti priežiūros institucijai ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta	

	informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją. Detalią pranešimo apie ketinimą teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija. 3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai. 4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams toje valstybėje narėje steigti netaikoma. 5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas mokėjimo įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti iš šio sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas jau yra įtraukti į jį. 6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo , privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai. 7. Mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje po to, kai jie yra įtraukiami į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša mokėjimo įstaigai. 8. Mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kai priežiūros institucija informuoja mokėjimo įstaigą apie sprendimą leisti mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo	

	paslaugas kitoje valstybėje narėje. 9. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka datą, kurią ji pradeda teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. 10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka. 11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką , nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366, nuostatų, įvertina ją ir, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas. 12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto tarpininko padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar mokėjimo įstaiga turi buveinę ir vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva. 13. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 14 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka. 14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti**	

	mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje 1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo. 2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per 1 mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje. 3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje. 4. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje po to, kai jie yra įtraukiami į kitos valstybės narės viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. 5. Jeigu kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, kitiems jos filialams steigti netaikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka. 6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 7. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 8 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka. 8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip	

	nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.	
20 straipsnis. Atsakomybė 1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiąsias šalis veiklos funkcijoms vykdyti, tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **21straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos** 2. Mokėjimo įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.	Visiškas
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos liktų visiškai atsakingos už visus savo darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **21straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos** 1. Mokėjimo paslaugų teikimas įsteigus filialą ar per tarpininką ir visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia mokėjimo įstaigos nuo šio įstatymo laikymosi.	Visiškas
21 straipsnis. Įrašų saugojimas Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus šios antraštinės dalies tikslais bent penkerius metus, nedarant poveikio Direktyvai (ES) 2015/849 ar kitai atitinkamai Sąjungos teisei.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **23 straipsnis. Skundų nagrinėjimas ir informacijos saugojimas** 3. Mokėjimo įstaiga privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo nuostatų įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.	Visiškas
3 skirsnis. Kompetentingos institucijos ir priežiūra **22 straipsnis. Kompetentingų institucijų paskyrimas** 1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už prudencinę mokėjimo įstaigų priežiūrą, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, valstybės narės paskiria viešosios valdžios institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionalinės teisės aktuose tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus. Kompetentingos institucijos užtikrina nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir vengia interesų konflikto. Nedarant poveikio pirmai pastraipai, mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto žiro įstaigos neskiriamos kompetentingomis institucijomis. Valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją. 2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. 3. Valstybės narės, kurių teritorijoje šioje antraštinėje dalyje numatytiems klausimams spręsti yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti savo atitinkamas pareigas. Tai taikoma ir kai institucijos, kompetentingos spręsti šioje antraštinėje dalyje numatytus klausimus, nėra kompetentingos	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 9. **Priežiūros institucija** – Lietuvos bankas. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **24 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse priežiūrą. 2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai. 3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas. 4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.	Visiškas

institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą. 4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. 5. 1 dalis nereiškia, kad iš kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti mokėjimo įstaigų verslo veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimas, ir veiklą, nurodytą 18 straipsnio 1 dalies a punkte.		
23 straipsnis. Priežiūra 1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, ar nuolat laikomasi šios antraštinės dalies, būtų proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į mokėjimo įstaigų patiriamą riziką. Siekiant patikrinti, kaip laikomasi šios antraštinės dalies, kompetentingos institucijos visų pirma turi teisę imtis šių veiksmų: a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebėti, ar laikomasi nuostatų, jei taikoma nurodydamos prašymo tikslą ir informacijos pateikimo terminą; b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, ar bet kurio išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, būstinėje; c) teikti rekomendacijas, gaires ir, kai taikytina, nustatyti privalomas administracines nuostatas; d) sustabdyti leidimo galiojimą arba jį panaikinti pagal 13 straipsnį. 2. Nedarant poveikio leidimų panaikinimo procedūroms ir baudžiamosios teisės nuostatoms, valstybės narės nustato, kad jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios iš tikrųjų kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti nuobaudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis. 3. Nepaisant 7 straipsnyje, 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė imtis šio straipsnio 1 dalyje apibūdintų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas kapitalas mokėjimo paslaugoms teikti, visų pirma kai mokėjimo įstaigos vykdoma veikla, kuri nėra mokėjimo paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **27 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės** 1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę: 1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų mokėjimo įstaigų veiklos ir priežiūros; 2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima mokėjimo įstaiga per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją, įskaitant asmens duomenis, ir dokumentus, susijusius su mokėjimo įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, jos filialais, tarpininkais ir kitais asmenimis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti; 3) atlikti mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą; 4) duoti mokėjimo įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos mokėjimo įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai; 5) jeigu mokėjimo įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad tokie sprendimai būtų pripažinti negaliojančiais; 6) jeigu mokėjimo įstaigos vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip mokėjimo įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti; 7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl mokėjimo įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta mokėjimo įstaigos turto vertė, mokėjimo įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtos rizikos ar patikrinti kiti mokėjimo įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų	Visiškas

	padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina mokėjimo įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalyse; 8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų. 2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimų, mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų, taip pat jei kyla grėsmė mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams, turi teisę mokėjimo įstaigai duoti tokius privalomus nurodymus: 1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumus; 2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti jų mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius; 3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti savo tarpinių finansinių ataskaitų auditą; 4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtiną mokėjimo įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą; 5) sušaukti visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jei jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus; 6) mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie tokį nurodymą gali turi teisę paskelbti viešai; 7) atkurti prieš pažeidžiant teisės aktus buvusią padėtį; 8) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti; 9) viešai atskleisti papildomą informaciją; 10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti teisės aktų pažeidimai ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumai arba kad mokėjimo įstaigos veikla būtų stabili ir patikima. 3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba kad mokėjimo įstaigos veikla kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai	

	mokėjimo įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 34 straipsnio 2 dalies nuostatas. 4. Mokėjimo įstaigos, priežiūros institucijos nustatytais terminais privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai. 5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis. 6. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka jos tarnautojai turi teisę dalyvauti mokėjimo įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti mokėjimo įstaigos veiklą. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Poveikio priemonės** 1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo; 2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas; 3) laikinai uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas; 4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą; 5) laikinai nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai; 6) laikinai sustabdo (apriboja) mokėjimo įstaigos akcininko balsavimo teisę; 7) paskiria laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai); 8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu; 9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas**	

	8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas 1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju. 2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas, jeigu: 1) mokėjimo įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 5, 6 ar 7 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai; 2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui; 3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo, jeigu jos teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų teikimu, pereis juridiniam asmeniui, kuris neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų Lietuvos Respublikoje, arba priimamas sprendimas ją likviduoti; 4) mokėjimo įstaiga šio įstatymo 5 straipsnio 10 dalyje ar 6 straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos panaikinimo. 3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies3, ar 4punkte ar šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka. 4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka. 5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai, nurodo pažeidimą (pažeidimus) ir nustato ne ilgesnį kaip dviejų mėnesių terminą, per kurį mokėjimo įstaiga privalo nurodytą pažeidimą (pažeidimus) pašalinti. 6. Mokėjimo įstaiga, pašalinusi pažeidimą (pažeidimus), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo mokėjimo įstaigos pranešimo apie pašalintą pažeidimą (pažeidimus) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (pažeidimų) pašalinimą ir priima	

	sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša mokėjimo įstaigai. 7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais. 8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius mokėjimo įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti mokėjimo įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu. 9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją.	
24 straipsnis. Profesinė paslaptis 1. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kurie dirba arba yra dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai įsipareigotų saugoti profesinę paslaptį, nedarant poveikio atvejams, kai taikoma baudžiamoji teisė. 2. Siekiant užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 26 straipsnį griežtai laikomasi profesinės paslapties saugojimo reikalavimų. 3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos *mutatis mutandis* į Direktyvos 2013/36/ES 53–61 straipsnius.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **26 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga** Mokėjimo įstaigų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. **Bankų įstatymas Nr. IX-2085** **65 straipsnis. Priežiūros tikslui gautos informacijos apsauga** 1. Informacija, gauta priežiūros tikslui, negali būti skelbiama viešai, kam nors perduodama ar kitokiu būdu padaroma prieinama, išskyrus šiame Įstatyme nustatytus atvejus. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo privalo laikytis priežiūros institucija, jos esami ar buvę darbuotojai, priežiūros institucijos vardu veikiantys auditoriai ar kiti asmenys, taip pat bet kurie kiti asmenys, kuriems įstatymų nustatyta tvarka buvo perduota priežiūros tikslui gauta informacija. 3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma informacijai, kuri jau yra viešai paskelbta ar prieinama ar iš kurios tiesiogiai ar netiesiogiai negalima nustatyti duomenų apie konkrečius asmenis. 4. Priežiūros institucija turi teisę priežiūros tikslui gautą informaciją, įskaitant ir informaciją, gautą iš užsienio valstybių priežiūros institucijų, naudoti priežiūros funkcijoms atlikti, tarp jų ir poveikio priemonėms taikyti, taip pat jei įstatymų nustatyta tvarka yra apskųstas priežiūros institucijos	Visiškas

	sprendimas ar teisme nagrinėjamas priežiūros institucijos ieškinys dėl banko akcijų priverstinio pardavimo. 5. Priežiūros institucija turi teisę viešai paskelbti priežiūros institucijos teisės aktų arba Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 32 straipsnyje nustatyta tvarka atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus ir perduoti juos Europos bankininkystės institucijai. 6. Priežiūros tikslui gauta informacija gali būti perduota: 1) Baudžiamojo proceso kodekse nustatytais pagrindais, jeigu ji reikalinga ikiteisminiam tyrimui atlikti ar baudžiamajai bylai teisme nagrinėti, taip pat Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme nustatytais atvejais ir tvarka; 2) teismui, kai ji reikalinga nagrinėjant banko bankroto bylą ar bylą dėl banko priverstinio likvidavimo; 3) Lietuvos Respublikos Seimo laikinosioms tyrimo komisijoms, veikiančioms pagal Seimo laikinųjų tyrimo komisijų įstatymą, jei informacija būtina jų funkcijoms atlikti; 4) užsienio valstybių kredito įstaigų ir kitų finansinių paslaugų teikimo veiklos, draudimo veiklos ir finansų rinkų priežiūros institucijoms, jei ji reikalinga priežiūros funkcijai atlikti; 5) valstybės įmonei Indėlių ir investicijų draudimas ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių įstaigoms, administruojančioms indėlių garantijų sistemas ar investuotojų garantijų sistemas, jei ji reikalinga jų funkcijoms atlikti; 6) banko ar finansinės grupės, kuriai priklauso bankas, įmonių auditoriams, jei ji reikalinga jų funkcijoms atlikti; 7) Europos centrinių bankų sistemos centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms institucijoms, jeigu ji reikalinga teisės aktuose nustatytoms jų funkcijoms, įskaitant pinigų politikos vykdymą ir likvidumo užtikrinimą, mokėjimo, tarpuskaitos (kliringo) ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansinės sistemos stabilumo užtikrinimą, atlikti; 8) Europos Sąjungos valstybių narių institucijoms, kurioms pavesta vykdyti makroprudencinę politiką, jei ši informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti; 9) subjektams, vykdantiems bankų pertvarkymo, reorganizavimo, bankroto, likvidavimo procedūras, jei ji būtina jų funkcijoms atlikti; 10) sutartinėms arba institucinėms užtikrinimo sistemoms, nurodytoms Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje; 11) kitoms valstybės institucijoms, jei tokia informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti ir jei tai būtina kredito įstaigų priežiūros, pažeidimų prevencijos arba bankų pertvarkymo tikslams; 12) kritinėmis situacijomis, kaip nustatyta šio Įstatymo 59 straipsnio 8 dalyje	

	ir 70[1] straipsnio 5 dalyje, Lietuvos Respublikos finansų ministerijai ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių centrinės valdžios institucijoms, dalyvaujančioms rengiant teisės aktus, susijusius su kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicines ir draudimo paslaugas teikiančių bendrovių priežiūra, jeigu ji reikalinga jų funkcijoms atlikti; 13) Europos bankininkystės institucijai, kaip numatyta šiame Įstatyme ir Reglamente (ES) Nr. 1093/2010; 14) Europos sisteminės rizikos valdybai, kai ta informacija reikšminga jos funkcijoms, vykdomoms pagal Reglamentą (ES) Nr. 1092/2010, atlikti; 15) Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kaip numatyta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL 2010 L 331, p. 84); 16) Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai, kai ta informacija reikšminga jos funkcijoms, vykdomoms pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL 2010 L 331, p. 48). 7. Šio straipsnio 6 dalies 3–11 punktuose nurodytoms institucijoms priežiūros tikslui gauta informacija gali būti perduodama, jei joms taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu nustatyta šiame Įstatyme. 8. Pagal šio straipsnio 6 dalies 4 punktą informacija gali būti perduota užsienio valstybės, kuri nėra Europos Sąjungos valstybė narė, priežiūros institucijai, jei su ja sudaryta sutartis, numatanti apsikeitimą priežiūros tikslui gauta informacija, ir jei pagal tos valstybės įstatymus užsienio valstybės priežiūros institucijai taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu nustatyta šiame Įstatyme. 9. Priežiūros tikslui iš užsienio valstybės, kuri yra Europos Sąjungos narė, finansinių paslaugų teikimo veiklos, draudimo veiklos ir finansų rinkų priežiūros institucijos gauta informacija arba informacija, gauta kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje atlikto inspektavimo (tikrinimo) metu, gali būti perduota pagal šio straipsnio 6 dalies 11 ir 12 punktus ar šio straipsnio 8 dalį, jei yra gautas informaciją pateikusios institucijos ar Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje buvo atliktas inspektavimas (tikrinimas), priežiūros institucijos sutikimas, ir tik tam tikslui, dėl kurio	

	duotas sutikimas. 10. Jei priežiūros tikslui gautą informaciją sudaro asmens duomenys, priežiūros institucija ir kiti asmenys, kuriems tokia informacija perduota, juos tvarko asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka. 11. Šio straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir informacijai, gautai informavimo ar statistikos tikslais pagal šio Įstatymo 70 straipsnio 1 ir 2 dalis.	
25 straipsnis. Teisė kreiptis į teismus 1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai mokėjimo įstaigos atžvilgiu laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų, galėtų būti ginčijami teismuose. 2. 1 dalis taip pat taikoma neveikimo atvejais.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **28 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. 2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo priežiūros institucijos sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar priežiūros institucijos veiksmo vykdymo.	Visiškas
26 straipsnis. Keitimasis informacija 1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir, kai tinkama, su ECB bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, EBI ir kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomą Sąjungos ar nacionalinę teisę. 2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su: a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą; b) ECB ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą; c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą, Direktyvą (ES) 2015/849 ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomą kitą Sąjungos teisę, pavyzdžiui, teisę, taikytiną pinigų plovimui ir teroristų finansavimui; d) EBI, kaip institucija, prisidedančia prie nuoseklaus ir darnaus priežiūros mechanizmų veikimo, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 1 straipsnio 5 dalies a punkte.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centriniu Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis** 1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centriniu Banku, Europos bankininkystės institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūros institucijomis.	Visiškas
27 straipsnis. Skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas**	Visiškas

nesutarimų sprendimas 1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad tam tikru klausimu šios direktyvos 26, 28, 29, 30 ar 31 straipsniuose nurodytas tarpvalstybinis bendradarbiavimas su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis neatitinka tose nuostatose nustatytų atitinkamų sąlygų, ji gali tą klausimą perduoti svarstyti EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.	**32 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas** 1. Jeigu priežiūros institucijos nuomone kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 11, 12, 29, 30 ir 31 straipsniuose nurodytais atvejais, laikydamasi tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.	
2. Kai, pagal šio straipsnio 1 dalį EBI buvo paprašyta pagalbos, ji nepagrįstai nedelsdama priima sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. EBI taip pat gali padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti susitarimą savo iniciatyva pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Bet kuriuo atveju susijusios kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal to reglamento 19 straipsnį.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **32 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas** 2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.	Visiškas
28 straipsnis. Prašymas pasinaudoti įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas 1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą teikti mokėjimo paslaugas ne savo buveinės, o kitoje valstybėje narėje pasinaudodama įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją: a) mokėjimo įstaigos pavadinimą, adresą ir, jei taikoma, leidimo numerį; b) valstybę (-es) narę (-es), kurioje (-iose) ji ketina vykdyti veiklą; c) mokėjimo paslaugą (-as), kuri (-ios) bus teikiama (-os); d) kai mokėjimo įstaiga ketina pasitelkti tarpininką – 19 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją; e) kai mokėjimo įstaiga ketina pasitelkti filialą – 5 straipsnio 1 dalies b ir e punktuose nurodytą informaciją apie mokėjimo paslaugų veiklą priimančioje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą ir už filialo valdymą atsakingų asmenų tapatybės duomenis. Kai mokėjimo įstaiga ketina mokėjimo paslaugų veiklos funkcijas perduoti išorės subjektams priimančioje valstybėje narėje, ji apie tai atitinkamai informuoja kompetentingas institucijas savo buveinės valstybėje narėje. 2. Gavusios visą 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per vieną mėnesį išsiunčia ją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Gavusios informaciją iš buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, per vieną mėnesį įvertina tą informaciją ir buveinės valstybės narės kompetentingoms	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse** 1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo. 2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o jeigu ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, turi pranešti priežiūros institucijai ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją. Detalią pranešimo apie ketinimą teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija. 3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje	Visiškas

institucijoms pateikia atitinkamą informaciją, susijusią su atitinkamos mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas pasinaudojant įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas visų pirma apie visas pagrįstas priežastis susirūpinti dėl ketinimo pasitelkti tarpininką arba įsteigti filialą pinigų plovimo arba teroristų finansavimo, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2015/849, atžvilgiu. Kai buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesutinka su priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimu, jos pastarosioms pateikia jų sprendimo priežastis. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimas, visų pirma atsižvelgus į priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų pateiktą informaciją, yra nepalankus, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako įregistruoti tarpininką arba filialą arba panaikina jau esamą registraciją. 3. Gavusios 1 dalyje nurodytą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per tris mėnesius praneša apie savo sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir mokėjimo įstaigai. Kai tarpininkas arba filialas įregistruojamas 14 straipsnyje nurodytame registre, jis gali pradėti vykdyti veiklą atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje. Mokėjimo įstaiga praneša buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms datą, kurią ji pradeda vykdyti veiklą per tarpininką ar filialą atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie tai atitinkamai informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas. 4. Mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visus svarbius pagal 1 dalį pateiktos informacijos pasikeitimus, be kita ko, apie papildomus tarpininkus, filialus ar išorės subjektus, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, priimančiosiose valstybėse narėse, kuriose ji vykdo veiklą. Taikoma 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka. 5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų	nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai. 4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams toje valstybėje narėje steigti netaikoma. 5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas mokėjimo įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti mokėjimo įstaigos filialą ar tarpininką į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti iš šio sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos filialas ar tarpininkas jau yra įtraukti į jį. 6. Priežiūros institucija sprendimą dėl mokėjimo įstaigos filialo ar tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ar sprendimo dėl leidimo mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo , privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir mokėjimo įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl mokėjimo įstaigos ketinimo teikti mokėjimo paslaugas įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje, kartu su sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai. 7. Mokėjimo įstaigos filialas, tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje po to, kai jie yra įtraukiami į šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša mokėjimo įstaigai. 8. Mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kai priežiūros institucija informuoja mokėjimo įstaigą apie sprendimą leisti mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje. 9. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka datą, kurią ji pradeda teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą ar per tarpininką, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. 10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis,	

institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šį straipsnį sistemą. Tų techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo pranešant apie tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodas, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir tvarkymas, įskaitant bendrą terminiją ir standartinius pranešimo šablonus siekiant užtikrinti pranešimų teikimo proceso nuoseklumą ir efektyvumą. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.	kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka. 13. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 14 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka. **12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje** 1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, per tarpininką ar neįsteigusi filialo. 2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimą teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką arba neįsteigus filialo kartu su mokėjimo įstaigos pateikta šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per 1 mėnesį nuo šios informacijos gavimo dienos įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos ketinimu teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje. 3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje. 4. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialas tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje po to, kai jie yra įtraukiami į kitos valstybės narės viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. 5. Jeigu kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, kitiems jos filialams steigti netaikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka. 6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 7. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 8 dalį, reikalavimus	

	bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.	
29 straipsnis. Įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas besinaudojančių mokėjimo įstaigų priežiūra 1. Siekdamos kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos tarpininkui arba filialui taikyti kontrolės priemones ir imtis reikiamų veiksmų, numatytų šioje antraštinėje dalyje ir nacionalinės teisės aktų nuostatose, kuriomis perkeliamos III ir IV antraštinių dalių nuostatos, laikantis 100 straipsnio 4 dalies, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis. Bendradarbiaudamos, kaip numatyta pirmoje pastraipoje, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kada jos ketina atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje. Tačiau buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos įstaigos patikrinimus vietoje. 2. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, turinčios tarpininkų arba filialų jų teritorijose, joms periodiškai teiktų ataskaitas dėl jų teritorijose vykdomos veiklos. Tokias ataskaitas teikti reikalaujama informavimo arba statistikos tikslais ir, kiek tai susiję su tarpininkų ir filialų vykdoma mokėjimo paslaugų veikla remiantis įsisteigimo teise, siekiant stebėti, kaip laikomasi nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliamos III ir IV antraštinių dalių nuostatos. Tokiems tarpininkams ir filialams taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 24 straipsnyje. 3. Kompetentingos institucijos pateikia viena kitai visą esminę ir (arba) svarbią informaciją, visų pirma tarpininko arba filialo įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju, taip pat įvykdytų naudojantis laisve teikti paslaugas. Tuo atžvilgiu kompetentingos institucijos, gavusios prašymą, perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva visą esminę informaciją, be kita ko, informaciją apie mokėjimo įstaigos atitiktį 11 straipsnio 3 dalyje nustatytoms sąlygoms. 4. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo įstaigos, kurios jų teritorijoje	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse** 11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366, nuostatų, įvertina pateiktą informaciją ir, siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas. 12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto tarpininko padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar mokėjimo įstaiga turi buveinę ir vykdo mokėjimo paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva. 14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigai, teikiančiai mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka. **12 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje** 8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės mokėjimo įstaigą, teikiančią mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, per tarpininką ar neįsteigus filialo ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka.	Visiškas

remdamosi įsisteigimo teise vykdo veiklą per tarpininkus, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, paskirtų pagrindinį kontaktinį punktą jų teritorijoje siekiant užtikrinti tinkamą ryšių palaikymą ir informacijos teikimą apie tai, kaip laikomasi III ir IV antraštinių dalių, nedarant poveikio nuostatoms dėl pinigų plovimo ir kovos su teroristų finansavimu, ir sudaryti palankesnes sąlygas buveinės valstybės narės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms vykdyti priežiūrą, be kita ko, gavus prašymą pateikti kompetentingoms institucijoms dokumentus ir informaciją. 5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriose nustatomi kriterijai, kurie taikomi siekiant nustatyti, laikantis proporcingumo principo, aplinkybes, kuriomis tikslinga paskirti pagrindinį kontaktinį punktą, ir tų kontaktinių punktų funkcijas pagal 4 dalį. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose visų pirma atsižvelgiama į: a) bendrą mokėjimo įstaigų priimančiosiose valstybėse narėse atliktų operacijų apimtį ir vertę; b) suteiktų mokėjimo paslaugų rūšį; ir c) bendrą priimančiojoje valstybėje narėje įsisteigusių tarpininkų skaičių. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. 6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šią antraštinę dalį sistemą, taip pat siekiant stebėti, kaip laikomasi nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliamos III ir IV antraštinės dalys. Techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo prižiūrint tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodas, priemonės bei detalės ir visų pirma informacijos, kuria turi būti keičiamasi, aprėptis ir tvarkymas, siekiant užtikrinti mokėjimo įstaigų, tarpvalstybiniu mastu teikiančių mokėjimo paslaugas, priežiūros nuoseklumą ir efektyvumą. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose taip pat patikslinamos buveinės valstybių narių iš mokėjimo įstaigų pagal 2 dalį prašomų ataskaitų dėl jų teritorijose vykdomos mokėjimo paslaugų verslo veiklos teikimo priemonės ir detalės, be kita ko, tokių ataskaitų teikimo dažnumas. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai** 7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje. 8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847, nuostatų taikymu ir, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. 9. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra** 1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas. 2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų	

7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 5 ir 6 dalyse nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.	įstatymo ir priežiūros institucijos priimtų teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką. 9. Esant Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytoms sąlygoms, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikia mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas, informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, teikimas ir sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Poveikio priemonės** 3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.	
30 straipsnis. Reikalavimų nesilaikymo atveju taikomos priemonės, įskaitant prevencines priemones	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse**	Visiškas

1. Nedarant poveikio buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų atsakomybei, kai priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nustato, kad jos teritorijoje tarpininkų arba filialų turinti mokėjimo įstaiga nesilaiko šios antraštinės dalies ar priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliamos III arba IV antraštinės dalys, ji nedelsdama apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją. Įvertinusi pagal pirmą pastraipą gautą informaciją, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių siekdama užtikrinti, kad atitinkama mokėjimo įstaiga nebepažeistų reikalavimų. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša apie tas priemones priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. 2. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, tuo pat metu vykstant tarpvalstybiniam kompetentingų institucijų bendradarbiavimui ir kol buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imsis priemonių, kaip išdėstyta 29 straipsnyje gali imtis prevencinių priemonių. 3. Visos prevencinės priemonės pagal 2 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui – apsaugoti nuo rimtos grėsmės, kylančios kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams priimančiojoje valstybėje narėje. Jos neturi suteikti pranašumo mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams priimančiojoje valstybėje narėje, palyginti su mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojais kitose valstybėse narėse. Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant, arba padedant EBI ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta 27 straipsnio 1 dalyje. 4. Kai suderinama su kritine situacija, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos praneša buveinės valstybės narės ir visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, Komisijai ir EBI iš anksto ir bet kuriuo atveju nepagrįstai nedelsiant, apie prevencines priemones, kurių imtasi pagal 2 dalį, ir apie tų priemonių pagrindimą.	11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad mokėjimo įstaiga, teikianti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, per įsteigtą filialą ar pasitelktą tarpininką , nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366, nuostatų, įvertina pateiktą informaciją ir siekdama užtikrinti, kad mokėjimo įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių,. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra** 1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas. 2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir priežiūros institucijos priimtų teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 3. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, gali imtis prevencinių priemonių, kol kitos valstybės narės priežiūros institucija imsis atitinkamų poveikio priemonių. 4. Prevencinės priemonės pagal šio straipsnio 3 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje neturi būti teikiamas pranašumas prieš kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojus kitose valstybėse narėse.	

	Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje. 5. Kai įmanoma, atsižvelgdama į susidariusios kritinės situacijos pobūdį, priežiūros institucija iš anksto informuoja apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai numatomas taikyti prevencines priemones arba nedelsdama informuoja apie jau pritaikytas prevencines priemones, kurių imamasi pagal šio straipsnio 3 dalį, ir apie šių priemonių taikymo pagrįstumą, kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas, Europos Komisiją ir Europos bankininkystės instituciją.	
31 straipsnis. Priežastys ir pranešimas 1. Visos priemonės, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal 23, 28, 29 arba 30 straipsnius, apimančios nuobaudas arba naudojimosi laisve teikti paslaugas ar įsisteigimo laisve apribojimus, tinkamai pagrindžiamos ir apie jas pranešama atitinkamai mokėjimo įstaigai. 2. 28, 29 ir 30 straipsniais nedaroma poveikio kompetentingų institucijų pareigoms pagal Direktyvą (ES) 2015/849 ir Reglamentą (ES) 2015/847, visų pirma pagal Direktyvos (ES) 2015/849 48 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) 2015/847 22 straipsnio 1 dalį, prižiūrėti ar stebėti, kaip laikomasi tuose aktuose nustatytų reikalavimų.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai** 8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847, nuostatų taikymu ir, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **34 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka** 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **39 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai.	Visiškas
4 skirsnis. Išimtis **32 straipsnis. Sąlygos**	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos**	Visiškas

1. Valstybės narės gali netaikyti arba leisti savo kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1, 2 ir 3 skirsniuose, išskyrus 14, 15, 22, 24, 25 ir 26 straipsnius, nustatytos procedūros ir sąlygų fiziniams arba juridiniams asmenims, teikiantiems mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta I priedo 1–6 punktuose, kai: a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų visos vertės mėnesinis vidurkis neviršija valstybės narės nustatytos ribos, tačiau bet kuriuo atveju yra ne didesnis kaip 3 mln. EUR. Tas reikalavimas įvertinamas atsižvelgiant į jo verslo plane numatytą mokėjimo operacijų bendrą sumą, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą, ir b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs teisės pažeidimų, susijusių su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus. 2. Reikalaujama, kad visų pagal 1 dalį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą. 3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau 11 straipsnio 9 dalis ir 28, 29 ir 30 straipsniai jiems netaikomi. 4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad pagal šio straipsnio 1 dalį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikrą 18 straipsnyje nurodytą veiklą. 5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su toje dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos šio straipsnio 1, 2 ar 4 dalyje nustatytos sąlygos, atitinkami asmenys per 30 kalendorinių dienų pagal 11 straipsnį prašytų suteikti leidimą. 6. Šio straipsnio 1–5 dalys netaikomos Direktyvai (ES) 2015/849 ar nacionalinei kovos su pinigų plovimu teisei.	5. **Mokėjimo įstaiga** – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija, arba mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie visas mokėjimo įstaigos licencijų rūšis kartu, vartojama sąvoka „licencija“). **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **7 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija** 1. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų. Mokėjimo įstaiga, kuriai išduota ribotos veiklos licencija, turi teisę teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos išduotoje licencijoje. Mokėjimo įstaigos, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla nevykdoma, – planuojamų verslo plane) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neturi viršyti 3 000 000 eurų per mėnesį, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nustatytą atvejį. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 10, 14 ir 16 straipsnių nuostatos. 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 1) įstatus (įstatų projektą) 2) verslo planą, kuriame nurodoma numatoma teikti mokėjimo paslaugų rūšis (rūšys) ir pateikiamas pirmųjų finansinių metų biudžeto projektas, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 3) dokumentus, kuriais įrodoma, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla dar nevykdoma, verslo plane planuojamų) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija (neviršys) 3 000 000 eurų per mėnesį; 4) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; 5) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo	

	prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir reglamentą (ES) Nr. 2015/847, aprašymą; 6) organizacinės struktūros , įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymas, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymas ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 7) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytus reikalavimus; 8) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą); 9) buveinės adresą. 3. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama prašymą išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją pateikusiam juridiniam asmeniui (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) tik jeigu jis, atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius, su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir vidaus kontrolės sistemą, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus. 4. Paaiškėjus, kad mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 kalendorinių dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu per 30 dienų mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nesikreipia dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo arba priežiūros institucija per šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus terminus neišduoda mokėjimo įstaigos licencijos, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos galiojimas jai panaikinamas. 5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos. 6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, priimti	

	sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies nuostatas. 7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu: 1) kartu su prašymu pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per priežiūros institucijos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi; 2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų; 3) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 1 ar 3 dalyje nustatytų reikalavimų. 8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą pateikusio juridinio asmens vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai. 9. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimties pasikeitusius dokumentus ir duomenis, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos. 10. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos	

	licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamuosiuose priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.	
33 straipsnis. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai 1. Fiziniai ar juridiniai asmenys, teikiantys tik mokėjimo paslaugą, kaip nurodyta I priedo 8 punkte, atleidžiami nuo 1 ir 2 skirsniuose išdėstytos procedūros ir sąlygų, išskyrus 5 straipsnio 1 dalies a, b, e–h, j, l, n, p ir q punktus, 5 straipsnio 3 dalį ir 14 bei 15 straipsnius, taikymo. 3 skirsnis taikomas, išskyrus 23 straipsnio 3 dalį. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau jiems netaikomos III ir IV antraštinės dalys, išskyrus 41, 45 ir 52 straipsnius, kai taikytina, ir 67, 69 ir 95–98 straipsnius.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 9. Šio įstatymo III skyrius, išskyrus 13, 20 ir 27 straipsnius (kai taikytina), IV skyrius, išskyrus 32 ir 34 straipsnius, ir V skyrius netaikomi sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija** 1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytomis sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys ir jų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje; 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai; 7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos,	Visiškas

	teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą; 8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą; 10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą; 11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą; 12) saugumo politikos dokumentą, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija. 13) organizacinės struktūros , įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 14) , kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti mokėjimo įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą; 15) vadovų, tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyje nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus 16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę,	

	asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka; 17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, – ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis; 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą; 19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti sąskaitos informacijos paslaugą; 20) buveinės adresą. 3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti. 4. Mokėjimo įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu jis atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią mokėjimo įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą. 5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio nuostatos. 6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalies	

	nuostatas. 7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu: 1) kartu su prašymu pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per priežiūros institucijos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi; 2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina teikti paslaugų Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų; 3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikusio juridinio asmens kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų;4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą; 5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą; 6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų.. 8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–7 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei prašymą pateikusio juridinio asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.	

	9. Mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos licenciją ir ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis ir pateikti dėl keičiamos veiklos apimties pasikeitusius duomenis ir dokumentus, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje. Sprendimui dėl licencijos pakeitimo priimti *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 6 dalies nuostatos. 10.Jeigu mokėjimo įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, ji privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo. 11. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo įgyvendinamuosiuose priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus. 12. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija.	
34 straipsnis. Pranešimas ir informavimas Jei valstybė narė taiko išimtį pagal 32 straipsnį, ji apie savo sprendimą atitinkamai praneša Komisijai ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. ir nedelsdama praneša Komisijai apie visus vėlesnius pokyčius. Be to, valstybė narė praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir juridinių asmenų skaičių ir kasmet – įvykdytų mokėjimo operacijų visą vertę kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenimis, kaip nurodyta 32 straipsnio 1 dalies a punkte.	*Pastaba* Nuostatos pirmojo sakinio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes tai vienkartinė pareiga, kurią atliks Finansų ministerija. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centriniu Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis** 2. Priežiūros institucija praneša Europos Komisijai mokėjimo įstaigų, kurioms išduotos mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių ir jų per metus įvykdytų mokėjimo operacijų sumą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.	Visiškas
2 SKYRIUS. Bendros nuostatos **35 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis** 1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios,	**Mokėjimų įstatymo projektas** **9 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis** 1. Mokėjimo sistemų veiklos taisyklėse, reglamentuojančiose veiklos licenciją turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis, nustatyti reikalavimai turi būti objektyvūs, nediskriminuojantys	Visiškas

nediskriminuojančios ir proporcingos ir kad jos nevaržytų šios teisės daugiau nei būtina siekiant apsisaugoti nuo konkrečios rizikos, pvz., atsiskaitymo, veiklos bei verslo rizikos, ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą. Mokėjimo sistemos mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms nenustato nei vieno iš šių reikalavimų: a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių; b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su dalyvių teisėmis, pareigomis ir teisėmis į turtą; c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.	ir proporcingi. Juose negali būti nuostatų, varžančių mokėjimo paslaugų teikėjų teisę naudotis mokėjimo sistemomis daugiau, negu būtina apsisaugoti nuo konkrečių rizikų (pavyzdžiui, atsiskaitymo, operacinės, veiklos rizikos) ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą. 2. Mokėjimo sistemos veiklos taisyklėse mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negali būti nustatyta: 1) apribojimų veiksmingai dalyvauti kitose mokėjimo sistemose; 2) mokėjimo sistemų dalyvių teisių, pareigų ir teisių į turtą taisyklių, diskriminuojančių veiklos licenciją turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus; 3) apribojimų remiantis mokėjimo paslaugų teikėjo teisine forma.	
2. 1 dalis netaikoma: a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms; b) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei. Pirmos pastraipos a punkto tikslais valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai nustatytos sistemos dalyvis leidžia leidimą turinčiam arba registruotam mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nedalyvauja sistemoje, perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, tas dalyvis, gavęs prašymą, objektyviai, proporcingai ir nediskriminuodamas pagal 1 dalį suteikia tą pačią galimybę kitiems leidimą turintiems ar registruotiems mokėjimo paslaugų teikėjams. Visais atsisakymo atvejais dalyvis prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui pateikia išsamias priežastis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **9 straipsnis. Teisė naudotis mokėjimo sistemomis** 4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos: 1) Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatyme nustatytoms mokėjimo sistemoms; 2) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys įmonių grupei. 5. Tuo atveju, kai šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sistemos dalyvis leidžia veiklos licenciją turinčiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nedalyvauja sistemoje, perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, tas dalyvis, kitų veiklos licenciją turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų prašymu , laikydamasis objektyvumo, proporcingumo ir nediskriminavimo reikalavimų, nurodytų šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, turi jiems suteikti tokią pačią galimybę. Kai sistemos dalyvis atsisako prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui suteikti galimybę perduoti pervedimo nurodymus per sistemą, jis prašančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui turi visiškai atskleisti atsisakymo priežastis.	Visiškas
36 straipsnis. Teisė naudotis kredito įstaigoje tvarkomomis sąskaitomis Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos turėtų teisę naudotis kredito įstaigų mokėjimo sąskaitų tvarkymo paslaugomis laikantis objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų. Tokia teisė turėtų būti pakankamai plataus masto, kad mokėjimo įstaigos galėtų netrukdomai ir veiksmingai teikti mokėjimo paslaugas. Visais atsisakymo atvejais kredito įstaiga kompetentingai institucijai pateikia tinkamai motyvuotas priežastis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **10 straipsnis. Teisė naudotis kredito įstaigose atidarytomis mokėjimo sąskaitomis** 1. Mokėjimo įstaigos ir elektroninių pinigų įstaigos turi teisę kreiptis į kredito įstaigą dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudotis ja tokiu mastu, kad galėtų netrukdomai ir veiksmingai teikti mokėjimo paslaugas. 2. Kredito įstaiga, priimdama sprendimą dėl mokėjimo sąskaitos atidarymo ir teikdama mokėjimo sąskaitos tvarkymo paslaugą mokėjimo įstaigoms ir elektroninių pinigų įstaigoms, privalo laikytis objektyvumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principų.	Visiškas

	3. Kredito įstaiga, atsisakiusi atidaryti mokėjimo ar elektroninių pinigų įstaigai mokėjimo sąskaitą, privalo nedelsdama, apie tai pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti tokio atsisakymo priežastis. 4. Priežiūros institucija detalizuoja šio straipsnio 3 dalyje nurodyto pranešimo turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.	
37 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas ir pareiga pranešti 1. Valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ir kurių atžvilgiu aiškiai nenumatyta, kad jiems ši direktyva netaikoma, teikti mokėjimo paslaugas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **7 straipsnis. Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas** 1. Fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, draudžiama teikti šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas mokėjimo paslaugas. 2. Šio įstatymo 6 straipsnio 4, 5 ir 6 punktuose nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę teikti mokėjimo paslaugas be veiklos licencijos, kuria suteikiama teisė teikti mokėjimo paslaugas.	Visiškas
2. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys bet kurią iš 3 straipsnio k punkto i ir ii papunktyje arba abiejuose papunkčiuose nurodytą veiklą, kai ją vykdant per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija 1 mln. EUR sumą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms, kuriame pateiktų siūlomų paslaugų aprašymą ir nurodytų 3 straipsnio k punkto i ir ii papunkčiuose nurodytą išimtį, pagal kurią laikoma, kad ta veikla yra vykdoma. Remdamasi tuo pranešimu, kompetentinga institucija priima tinkamai motyvuotą sprendimą pagal 3 straipsnio k punkte nurodytus kriterijus kai veikla negali būti laikoma ribotame tinkle vykdoma veikla, ir atitinkamai informuoja paslaugų teikėją.	**8 straipsnis. Paslaugų teikėjų pareiga pranešti apie vykdomą šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 ir 12 punktuose nurodytą veiklą ir jos nutraukimą** 1. Jeigu paslaugų teikėjo, vykdančio šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkto a ir (arba) b papunkčiuose nurodytą veiklą, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija 1 milijoną eurų, jis privalo ne vėliau kaip per 1 mėnesį, kai viršijama 1 milijono eurų riba, priežiūros institucijai pateikti pranešimą, kuriame turi aprašyti teikiamas paslaugas, nurodydamas, kuria šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatyta išimtimi naudojasi. 2. Priežiūros institucija, remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu pranešimu, privalo įvertinti gautą informaciją ir priimti motyvuotą sprendimą, ar paslaugų teikėjo veikla atitinka šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatytus kriterijus. Priežiūros institucija priima sprendimą ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą priežiūros institucija privalo raštu pranešti pranešimą pateikusiam paslaugų teikėjui ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.	Visiškas
3. Valstybės narės reikalauja, kad paslaugų teikėjai, vykdantys 3 straipsnio l punkte nurodytą veiklą, nusiųstų pranešimą kompetentingoms institucijoms ir kompetentingoms institucijoms pateiktų metinę audito nuomonę, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis 3 straipsnio l punkte nustatytų ribų.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **8 straipsnis. Paslaugų teikėjų pareiga pranešti apie vykdomą šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 ir 12 punktuose nurodytą veiklą ir jos nutraukimą** 4. Paslaugų teikėjas, kuris vykdo šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytą veiklą, privalo priežiūros institucijai pateikti pranešimą ir finansinių ataskaitų audito ataskaitą, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma	Visiškas

	laikantis šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nustatytų apribojimų.	
4. Nepaisant 1 dalies, kompetentingos institucijos informuoja EBI apie paslaugas, apie kurias pranešta pagal 2 ir 3 dalis, nurodydamos, pagal kurią išimtį vykdoma ta veikla.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **8 straipsnis. Paslaugų teikėjų pareiga pranešti apie vykdomą šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 ir 12 punktuose nurodytą veiklą ir jos nutraukimą** 7. Priežiūros institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją apie paslaugų teikėjo veiklą, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis, nurodydama, kuria išimtimi naudojamasi vykdant nurodytą veiklą.	Visiškas
5. Veiklos, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, aprašymas yra padaromas viešai prieinamu 14 ir 15 straipsniuose numatytuose registruose.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **8 straipsnis. Paslaugų teikėjų pareiga pranešti apie vykdomą šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 ir 12 punktuose nurodytą veiklą ir jos nutraukimą** 6. Paslaugų teikėjo veiklos, apie kurią pranešta pagal šio straipsnio 1 ir 4 dalis, aprašymas įtraukiamas į Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nurodytą viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.	Visiškas
III ANTRAŠTINĖ DALIS. MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGŲ SKAIDRUMAS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI **1 SKYRIUS. Bendrosios taisyklės** **38 straipsnis. Taikymo sritis** 1. Ši antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurias jos apima. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas. 2. Valstybės narės šios antraštinės dalies nuostatas gali taikyti labai mažoms įmonėms taip pat, kaip vartotojams. 3. Ši direktyva neturi poveikio Direktyvai 2008/48/EB, kitai atitinkamai Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir atitinka Sąjungos teisę.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 7. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 11 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse, 29 straipsnio 3 dalyje, 37, 39, 41, 44 ir 51 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatytas šio įstatymo 36 straipsnyje.	Visiškas
39 straipsnis. Kitos Sąjungos teisės nuostatos Šios antraštinės dalies nuostatos neturi poveikio Sąjungos teisei, nustatančiai papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo. Tačiau tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų informavimo reikalavimų, išskyrus tos dalies 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomi šios direktyvos 44, 45, 51 ir 52 straipsniai.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 14. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugos teikiamos pagal sutartis, sudarytas naudojant nuotolinio ryšio priemones, ir taikomas Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymas), vietoj Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse, išskyrus 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, nustatytų informacijos reikalavimų taikomos	Visiškas

	šio įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.	
40 straipsnis. Mokesčiai už informavimą 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų vartotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje. 3. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 2 dalį, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines sąnaudas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.	Visiškas
41 straipsnis. Su informavimo reikalavimais susijusi įrodinėjimo pareiga Valstybės narės nustato, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui ir kad jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **27 straipsnis. Su informavimu susijusi įrodinėjimo pareiga** Kilus ginčui, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad jis įvykdė šiame skyriuje nustatytus informavimo reikalavimus.	Visiškas
42 straipsnis. Nuo informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata, taikoma mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams 1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal atitinkamą bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma bet kuriuo metu, atvejais: a) nukrypstant nuo 51, 52 ir 56 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojui tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą pagrįstam sprendimui priimti, taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita 52 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis; b) gali būti susitarta, kad nukrypstant nuo 54 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pasiūlyti bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje; c) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 57 ir 58 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją: i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų kelių tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas tokia nuoroda naudotis; ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pateikti i papunktyje nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo	**Mokėjimų įstatymo projektas** **4 straipsnis. Išimtys dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų** Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų per mėnesį limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma, bet kuriuo metu: 1) mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę mokėtojui pateikti tik informaciją apie pagrindines mokėjimo paslaugos savybes, įskaitant mokėjimo priemonės naudojimo instrukciją, atsakomybę, taikomą komisinį atlyginimą ir kitą svarbią informaciją, taip pat nurodyti, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su kitomis šio įstatymo 13 straipsnio 2–8 dalyse nustatytomis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis; 2) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama bendrosios sutarties sąlygų pakeitimų siūlyti raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną; 3) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad, atlikęs mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą arba sudaro sąlygas susipažinti su tokia nuoroda, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą ir taikytą komisinį atlyginimą, o kai tam pačiam gavėjui atliktos kelios tokios pačios rūšies mokėjimo operacijos, – tik informaciją apie visą sumą ir komisinį atlyginimą už šias mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų	Visiškas

priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojui galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą.	teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti šios informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali tokios informacijos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėtojui galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą;	
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Valstybės narės gali padidinti sumas išankstinio mokėjimo priemonėms iki 500 EUR.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes siūloma nesinaudoti opcija ir palikti Direktyvoje numatytas vienos operacijos ir išlaidų limito sumas apibrėžiant mažos vertės mokėjimo priemones. Komentaras Tokiems atvejams, kai aktualu išduoti anonimines ar riboto naudojimo mokėjimo priemones, manome numatytos vienos operacijos ir išlaidų limito sumos yra pakankamos.	
2 SKYRIUS. Vieno mokėjimo operacijos **43 straipsnis. Taikymo sritis** 1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 67. **Vienkartinio mokėjimo sutartis** – sutartis, kuria reglamentuojamas vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymas. Vienkartinėms mokėjimo operacijoms vykdyti nesudaroma bendroji sutartis.	Visiškas
2. Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vieno mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **19 straipsnis. Bendrosios informavimo reikalavimų sąlygos** Kai mokėjimo nurodymas įvykdyti vienkartinę mokėjimo operaciją perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygų susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.	Visiškas
44 straipsnis. Išankstinė bendro pobūdžio informacija 1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo vieno mokėjimo paslaugos sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas lengvai prieinamu būdu sudarytų mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę susipažinti su 45 straipsnyje nurodyta informacija ir sąlygomis, susijusiomis su jo teikiamomis paslaugomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, valstybine kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos** 1. Iki vienkartinio mokėjimo sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygomis ir, kai taikytina, su šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija (toliau šiame straipsnyje – vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos). Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygas pateikia raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma. Šios sąlygos gali būti pateikiamos kita kalba, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	Visiškas

2. Jei vieno mokėjimo paslaugos sutartis sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, įvykdžius mokėjimo operaciją.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos** 4. Jeigu vienkartinio mokėjimo sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto, kai įvykdoma vienkartinės mokėjimo operacija.	Visiškas
3. Pareigos pagal šio straipsnio 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus vieno mokėjimo paslaugos sutarties projekto kopiją arba mokėjimo nurodymo projektą, kuriuose pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 45 straipsnyje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos** 5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus vienkartinio mokėjimo sutarties projektą ar mokėjimo nurodymo ruošinį, kuriame nurodomos vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos.	Visiškas
45 straipsnis. Informacija ir sąlygos 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui pateiktų šią informaciją ir sąlygas arba sudarytų sąlygas su jomis susipažinti: a) konkrečią informaciją arba unikalų identifikatorių, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas; b) maksimalią mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmę; c) visus mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokamus mokesčius ir, kai taikytina, tų mokesčių išskaidymą; d) kai taikytina, faktinį arba pagrindinį valiutos keitimo kursą, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai. 2. Be to, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai prieš inicijavimą pateiktų mokėtojui tokią aiškią ir išsamią informaciją arba sudarytų mokėtojui sąlygas su ja susipažinti: a) mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo pavadinimą, jo pagrindinės buveinės geografinį adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinį adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją, įskaitant elektroninio pašto adresą, svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju palaikyti; ir b) kompetentingos institucijos kontaktinius duomenis. 3. Kai taikytina, mokėjimo paslaugų vartotojui sudaromos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 52 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ir sąlygomis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **20 straipsnis. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygos** 2. Vienkartinių mokėjimo operacijų vykdymo sąlygose turi būti nurodyta: 1) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas; 2) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė; 3) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma; 4) taikytinas arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, jeigu vykdant mokėjimo operaciją būtų keičiama valiuta; 5) kitos mokėjimo paslaugų teikėjo siūlomos šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos. 3. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas iki mokėjimo nurodymo inicijavimo mokėtojui taip pat turi pateikti šią aiškią ir išsamią informaciją (arba turi sudaryti sąlygas mokėtojui lengvai prieinamu būdu su ja susipažinti): 1) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo pavadinimą, jo identifikacinį kodą, jo buveinės adresą, ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją (įskaitant elektroninio pašto adresą), svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju palaikyti; 2) priežiūros institucijos kontaktinius duomenis.	Visiškas
46 straipsnis. Mokėtojui ir gavėjui teikiama informacija po mokėjimo	**Mokėjimų įstatymo projektas**	Visiškas

nurodymo inicijavimo Tais atvejais, kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, be 45 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas iš karto po inicijavimo pateikia mokėtojui ir, kai taikytina, gavėjui visus šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti: a) patvirtinimą, kad mokėjimo nurodymas sėkmingai inicijuotas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje; b) nuorodą, pagal kurią mokėtojas ir gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, gavėjas – nustatyti mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją; c) mokėjimo operacijos sumą; d) kai taikytina, visų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui mokėtinų mokesčių už operaciją sumą, ir, kai taikytina tų mokesčių sumų išskaidymą.	**21 straipsnis. Mokėtojui ir gavėjui teikiama informacija po mokėjimo nurodymo inicijavimo** 1. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas po mokėjimo nurodymo inicijavimo sudaro galimybę mokėtojui ir, kai taikytina, gavėjui lengvai prieinamu būdu susipažinti su: 1) informacija, kuria patvirtinama, kad mokėjimo nurodymas tinkamai inicijuotas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje; 2) informacija, leidžiančia mokėtojui ir gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstais duomenimis; 3) mokėjimo operacijos suma; 4) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui už mokėjimo operaciją mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta. 2. Gavėjo ir mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti jiems pateikta mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo naudojamoje patvarioje laikmenoje.	
47 straipsnis. Mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, jis pateikia mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui mokėjimo operacijos nuorodą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **22 straipsnis. Mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui teikiama informacija teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą** Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, jis privalo pateikti mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, leidžiančią atpažinti mokėjimo operaciją.	Visiškas
48 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, mokėtojui nedelsdamas pateikia visus šiuos su jo teikiamomis paslaugomis susijusius duomenis arba sudaro sąlygas mokėtojui su jais susipažinti: a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, su gavėju susijusią informaciją; b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo nurodyme naudota valiuta; c) visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą; d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodyto pagal 45 straipsnio 1 dalies d punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **23 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą** 1. Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui nedelsdamas sudaro galimybę lengvai prieinamu būdu susipažinti su šiais duomenimis, susijusiais su jo suteiktomis paslaugomis:1) informacija, leidžiančia mokėtojui atpažinti mokėjimo operaciją, ir su gavėju susijusia informacija; 2) mokėjimo operacijos suma mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta; 3) už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta; 4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytu valiutos keitimo kursu arba nuoroda į jį ir mokėjimo operacijos suma po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta;	Visiškas

e) mokėjimo nurodymo gavimo datą.	5) mokėjimo nurodymo gavimo data. 2. Mokėtojo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.	
49 straipsnis. Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas pateikia visus šiuos su jo teikiamomis paslaugomis susijusius duomenis arba sudaro sąlygas gavėjui su jais susipažinti: a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją, o, kai taikytina, ir mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją; b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui; c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą; d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo; e) įskaitymo į sąskaitą datą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **24 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija įvykdžius mokėjimo operaciją** 1. Įvykdęs mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas sudaro galimybę gavėjui lengvai prieinamu būdu susipažinti su šiais duomenimis, susijusiais su jo suteiktomis paslaugomis:1) informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstais duomenimis; 2) mokėjimo operacijos suma ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui; 3) už mokėjimo operaciją gavėjo mokamo komisinio atlyginimo suma ir kaip ji išskaidyta; 4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytu valiutos keitimo kursu ir mokėjimo operacijos suma iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta; 5) lėšų įskaitymo data. 2. Gavėjo prašymu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija jam turi būti pateikta raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.	Visiškas
3 SKYRIUS. Bendrosios sutartys **50 straipsnis. Taikymo sritis** Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurias apima bendroji sutartis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** **3. Bendroji mokėjimo paslaugų sutartis** (toliau – bendroji sutartis) – sutartis, kuria reglamentuojamas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą ir jos atidarymo sąlygos.	Visiškas
51 straipsnis. Išankstinė bendro pobūdžio informacija 1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo bendrąja sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas popierine forma arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateiktų mokėjimo paslaugų vartotojui 52 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, valstybine kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 1. Iki bendrosios sutarties sudarymo arba prieš pateikdamas pasiūlymą sudaryti tokią sutartį mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojui raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną nurodo mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti pateikiamos prieš protingą laikotarpį, pakankamą susipažinti su pateikta informacija ir jai įvertinti, iki mokėjimo paslaugų vartotojas taps įpareigotas laikytis mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos išdėstomos lietuvių kalba, lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma arba pateikiamos kita kalba, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	Visiškas

2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, sudarius bendrąją sutartį.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 9. Jeigu bendroji sutartis mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu sudaroma naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjui nesudaroma galimybė laikytis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo šias pareigas iš karto po bendrosios sutarties sudarymo.	Visiškas
3. Pareigos pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 52 straipsnyje, kopiją.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 10. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projektą, kuriame pateikiama šio straipsnio 2–8 dalyse nurodyta informacija.	Visiškas
52 straipsnis. Informacija ir sąlygos Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir sąlygos: 1. dėl mokėjimo paslaugų teikėjo: a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinės buveinės geografinis adresas ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, geografinis adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju palaikyti; b) atitinkamų priežiūros institucijų ir 14 straipsnyje numatyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 2. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose apie mokėjimo paslaugų teikėją turi būti nurodyta: 1) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo identifikacinis kodas, jo buveinės adresas ir (arba) jo filialo, įsteigto valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, ar tarpininko adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriais galima susisiekti su mokėjimo paslaugų teikėju; 2) priežiūros institucijų ir mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ar kito atitinkamo valstybės ir (arba) žinybinio registro, kuriame įregistruota mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos licencija, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės atpažinties tame registre priemonės.	Visiškas
2. dėl naudojimosi mokėjimo paslaugomis: a) mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, pagrindinių savybių aprašymas; b) konkreti informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas; c) sutikimo inicijuoti mokėjimo nurodymą arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 64 ir 80 straipsnius forma bei procedūra; d) nuoroda į mokėjimo nurodymo gavimo laiką pagal 78 straipsnį, ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo nurodymas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas); e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 3. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų naudojimo turi būti nurodyta: 1) pagrindinės mokėjimo paslaugos savybės; 2) tiksli informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas; 3) mokėtojo sutikimo inicijuoti mokėjimo nurodymą arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo forma ir procedūra; 4) laikas, kada laikoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, taip pat laikas, po kurio mokėjimo paslaugų teikėjo gautas	Visiškas

f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų išlaidų ribų pagal 68 straipsnio 1 dalį; g) kortele grindžiamų mokėjimo priemonių, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, atveju – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.	mokėjimo nurodymas būtų laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugų teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas); 5) ilgiausia teikiamos mokėjimo paslaugos įvykdymo trukmė; 6) ar galima susitarti dėl mokėjimo operacijų, vykdomų pagal mokėjimo priemonę, išlaidų limito; 7) kai teikiamos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo priemonės, kuriose naudojami kelių mokėjimo priemonių prekės ženklai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2015/751, – mokėjimo paslaugų vartotojo teisės pagal Reglamento (ES) 2015/751 8 straipsnį.	
3. dėl mokesčių, palūkanų ir valiutos keitimo kursų: a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai, įskaitant mokesčius, susijusius su informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymas; b) kai taikytina, taikytinos palūkanų normos ir valiutos keitimo kursai arba, jei turi būti taikomos pagrindinės palūkanų normos ir pagrindiniai valiutos keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių pagrindinių palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas; c) jei susitarta, nedelsiant taikomos pasikeitusios pagrindinės palūkanų normos ar valiutos keitimo kursai bei su šiais pasikeitimas susiję informavimo reikalavimai pagal 54 straipsnio 2 dalį;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 4. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl komisinio atlyginimo, palūkanų normos ir valiutos keitimo kurso turi būti nurodyta: 1) mokėjimo paslaugų vartotojo mokėtinas komisinis atlyginimas, įskaitant komisinį atlyginimą, susijusį su informacijos pagal šį įstatymą pateikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdu ir dažnumu, ir kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma; 2) taikoma palūkanų norma ir valiutos keitimo kursas. Tuo atveju, jeigu taikoma pagrindinė palūkanų norma ir pagrindinis valiutos keitimo kursas, turi būti nurodytas faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir pagrindinės palūkanų normos ar pagrindinio valiutos keitimo kurso nustatymo data ir indeksas ar pagrindas; 3) kad bus nedelsiant taikoma pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas ir informuojama apie šiuos pasikeitimus, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitarė, kad pasikeitusi pagrindinė palūkanų norma ar pagrindinis valiutos keitimo kursas taikomi nedelsiant.	Visiškas
4. dėl ryšių palaikymo: a) kai taikytina, ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo įrangai ir programinei įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti pagal šią direktyvą; b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdas ir dažnumas; c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniams santykiams; d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją ir sąlygas pagal 53 straipsnį;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 5. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo bendravimo turi būti nurodyta: 1) ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus atitinkančią mokėjimo paslaugų vartotojo įrangą ir programinę įrangą, kurias mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti; 2) informacijos teikimo arba sąlygų susipažinti su ja sudarymo būdas ir dažnumas; 3) kalba ar kelios kalbos, kuria (kuriomis) bus sudaroma bendroji sutartis ir siunčiami pranešimai;	Visiškas

	4) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė raštu popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną gauti informaciją apie bendrosios sutarties ir mokėjimo paslaugų teikimo sąlygas.	
5. dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių: a) kai taikytina, veiksmų, kurių turi imtis mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 69 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas; b) saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie įtariamą arba faktinį sukčiavimą arba grėsmes saugumui; c) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 68 straipsnį; d) mokėtojo atsakomybė pagal 74 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą; e) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją pagal 71 straipsnį, taip pat mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas pagal 73 straipsnį; f) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų inicijavimą arba vykdymą pagal 89 straipsnį; g) grąžinimo pagal 76 ir 77 straipsnius sąlygos;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 6. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių turi būti nurodyta: 1) veiksmai, kurių privalo imtis mokėjimo paslaugų vartotojas, kad būtų apsaugota mokėjimo priemonė, ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą būdas; 2) aplinkybės, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, kaip tai nustatyta šio įstatymo 33 straipsnyje. Blokuoti mokėjimo priemonę galima tik tuo atveju, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje; 3) mokėtojo atsakomybė už neautorizuotą mokėjimo priemonės naudojimą, įskaitant informavimą apie mokėtojui tenkančią nuostolių sumą; 4) kaip ir per kokį terminą mokėjimo paslaugų vartotojas turi pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją ir kokia yra mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas; 5) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už tinkamą mokėjimo operacijų inicijavimą arba įvykdymą; 6) gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo mokėtojui sąlygos; 7) saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie įtariamą arba įvykdytą sukčiavimą arba grėsmes saugumui.	Visiškas
6. dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo: a) jei susitarta, informacija, kad bus laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 54 straipsnį, nebent mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną mokėjimo paslaugų teikėjui praneša, kad su jais nesutinka; b) bendrosios sutarties galiojimo trukmė; c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir visi susitarimai, susiję su nutraukimu pagal 54 straipsnio 1 dalį ir 55 straipsnį;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 7. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo turi būti nurodyta: 1) kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki siūlomos pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad nesutinka su pakeitimais, laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties sąlygų pakeitimais. Tokia nuostata kartu su mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis nurodoma tik tada, jeigu ją taikyti susitarė mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas; 2) bendrosios sutarties galiojimo terminas;	Visiškas

	3) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir bendrosios sutarties nutraukimo sąlygos.	
7. dėl teisių gynimo: a) sutartinės sąlygos dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir (arba) kompetentingų teismų; b) AGS procedūros, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 99–102 straipsnius.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **13 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygos** 8. Mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose dėl teisių gynimo turi būti nurodyta: 1) sutartinė nuostata dėl bendrajai sutarčiai taikytinos teisės ir (arba) jurisdikcijos; 2) vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra.	Visiškas
53 straipsnis. Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sąlygos Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir 52 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas popierine forma ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **14 straipsnis. Informacijos ir bendrosios sutarties sąlygų prieinamumas** Esant sutartiniams santykiams, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą mokėjimo paslaugų teikėjui, gauti informaciją apie bendrojoje sutartyje nustatytas sąlygas ir šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytą informaciją raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.	Visiškas
54 straipsnis. Bendrosios sutarties sąlygų pakeitimai 1. Visus bendrosios sutarties ar 52 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo dienos. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali sutikti su pakeitimais arba juos atmesti anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną. Kai taikytina, pagal 52 straipsnio 6 dalies a punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su tais pakeitimais, jeigu jis anksčiau nei siūlomą jų įsigaliojimo dieną mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją, kad tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas atmestų tuos pakeitimus, mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nutraukti bendrąją sutartį nemokėdamas jokių mokesčių bet kuriuo metu iki tos dienos, kurią būtų pradėti taikyti pakeitimai.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas bendrosios sutarties ir (arba) šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytų sąlygų pakeitimus siūlo raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip prieš šešiasdešimt dienų iki pakeitimų įsigaliojimo dienos. Mokėjimo paslaugų vartotojas anksčiau nei siūlomą pakeitimų įsigaliojimo dieną gali sutikti su šiais pakeitimais arba juos atmesti. Kai taikomas šio įstatymo 13 straipsnio 7 dalies 1 punktas, mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje nustatytu būdu praneša mokėjimo paslaugų vartotojui apie tai, kad jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas iki pakeitimų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka, laikoma, jog jis su šiais pakeitimais sutinka ir pakeitimai įsigalioja nurodytą įsigaliojimo dieną. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nemokėdamas jokio komisinio atlyginimo nutraukti bendrąją sutartį iki dienos, kurią įsigalioja pakeitimai. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas nepasinaudoja teise nutraukti bendrąją sutartį iki pakeitimų įsigaliojimo dienos, laikoma, kad mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su bendrosios sutarties pakeitimais.	Visiškas
2. Palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant ir be pranešimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai grindžiami pagrindinėmis palūkanų normomis ar pagrindiniais valiutos keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 52 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie bet kokį palūkanų normos pakeitimą	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 2. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai taikomi nedelsiant ir be atskiro įspėjimo, jeigu taip numatyta bendrojoje sutartyje ir jeigu pakeitimai yra susiję su sutarta pagrindine palūkanų norma ar pagrindiniu valiutos keitimo kursu. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas raštu	Visiškas

kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo konkretaus dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutų keitimo kursų pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojams, gali būti taikomi be pranešimo.	popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną apie bet kokį palūkanų normos pakeitimą kaip įmanoma greičiau, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl konkretaus informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdo ar dažnumo. Palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be įspėjimo.	
3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 3. Mokėjimo operacijoms taikomos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai atliekami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.	Visiškas
55 straipsnis. Nutraukimas 1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl pranešimo pateikimo laikotarpio. Tas laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 4. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas susitaria dėl įspėjimo apie sutarties nutraukimą pateikimo termino. Šis terminas negali būti ilgesnis negu trisdešimt dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos.	Visiškas
2. Nutraukdamas bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių, išskyrus atvejus, kai sutartis galiojo trumpiau nei šešis mėnesius. Bendrosios sutarties nutraukimo mokesčiai, jei tokie taikomi, turi būti pagrįsti ir atitikti sąnaudas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 5. Mokėjimo paslaugų vartotojas, nutraukdamas bendrąją sutartį, nemoka jokio komisinio atlyginimo, išskyrus atvejus, kai nuo sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau nei šešis mėnesiai. Kai taikomas komisinis atlyginimas už sutarties nutraukimą, jis turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.	Visiškas
3. Jei tai sutarta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 51 straipsnio 1 dalyje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 7. Jeigu bendrojoje sutartyje yra numatyta, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti neapibrėžtam terminui sudarytą bendrąją sutartį, pateikdamas mokėjimo paslaugų vartotojui pranešimą apie nutraukimą raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną ne vėliau kaip prieš šešiasdešimt dienų iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos.	Visiškas
4. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamus mokesčius mokėjimo paslaugų vartotojas moka tik proporcingai iki sutarties nutraukimo dienos. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 8. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imamą komisinį atlyginimą mokėjimo paslaugų vartotojas moka proporcingai iki bendrosios sutarties nutraukimo dienos. Jeigu komisinis atlyginimas buvo sumokėtas iš anksto, jis proporcingai grąžinamas.	Visiškas

5. Šio straipsnio nuostatos neturi poveikio valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, kuriais reglamentuojamos šalių teisės pareikšti, kad bendroji sutartis yra negaliojanti ar niekinė.	**Civilinio kodekso Pirmosios knygos II dalies IV skyrius „Negaliojantys sandoriai“**	Visiškas
6. Valstybės narės mokėjimo paslaugų vartotojams gali nustatyti palankesnes nuostatas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **15 straipsnis. Bendrosios sutarties pakeitimai ir nutraukimas** 6. Mokėjimo paslaugų vartotojui nutraukiant bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo jam raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną nemokamai pateikti informaciją apie mokėjimo operacijas, įvykdytas mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitoje per paskutinius 36 mėnesius, o jeigu nuo bendrosios sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau nei 36 mėnesiai – per visą bendrosios sutarties galiojimo laikotarpį. Šioje dalyje nustatyta pareiga mokėjimo paslaugų teikėjui netaikoma, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas savanoriškai atsisako tokią informaciją gauti, apie tai iki bendrosios sutarties nutraukimo informuodamas mokėjimo paslaugų teikėją raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną.	Visiškas
56 straipsnis. Prieš vykdant atskiras mokėjimo operacijas teikiama informacija Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo prašymu dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos suteikia aiškią informaciją apie visus šiuos elementus: a) maksimalų vykdymo laiką; b) mokesčius, kuriuos turi sumokėti mokėtojas; c) atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų išskaidymą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **16 straipsnis. Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją** Mokėjimo paslaugų teikėjas iki mokėtojo pagal bendrąją sutartį inicijuotos atskiros mokėjimo operacijos vykdymo pradžios mokėtojo prašymu privalo suteikti informaciją apie ilgiausią tos mokėjimo operacijos vykdymo laiką, mokėtiną komisinį atlyginimą ir nurodyti kaip išskaidyta komisinio atlyginimo suma.	Visiškas
57 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas 1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo sąskaitos, arba kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 51 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia informaciją apie visus šiuos: a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją; b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme naudota valiuta; c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą arba mokėtojo mokamas palūkanas; d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po to valiutos perskaičiavimo;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **17 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas** 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nurašęs atskiros mokėjimo operacijos sumą iš mokėtojo sąskaitos arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia mokėtojui su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti): 1) informaciją, leidžiančią mokėtojui atpažinti kiekvieną mokėjimo operaciją ir su gavėju susijusią informaciją; 2) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme nurodyta valiuta; 3) komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba mokėtojo mokamas palūkanas;	Visiškas

e) nurašymo iš sąskaitos datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.	4) mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta; 5) lėšų nurašymo datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.	
2. Bendrojoje sutartyje nustatoma sąlyga, kad mokėtojas gali reikalauti pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti, reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **17 straipsnis. Mokėtojui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas** 2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad mokėtojas gali reikalauti pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ar sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.	Visiškas
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes siūloma nesinaudoti opcija dėl privalomo periodinio aktyvaus sąskaitų išrašų pateikimo. Komentarai: Šiuo metu išsamiausia informacija apie atliktus mokėjimus pateikiama internetinėje bankininkystėje (kiti kanalai – per programėlę, bankomatą). Klientams sudaromos sąlygos išsirinkti norimo laikotarpio duomenis, prieinami kelių metų duomenys. Klientams taip pat sudaroma galimybė eksportuoti duomenis į failą, kuris gali būti išsaugomas internetinėje bankininkystėje arba kliento kompiuteryje (gali būti skirtingos MPT praktikos). Klientams, neturintiems internetinės bankininkystės, sudaromos sąlygos skyriuje pasiimti mėnesio išrašą popieriuje. Taip užtikrinama klientų teisė saugoti ir naudoti nepakitusią sąskaitos išrašo informaciją.	
58 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas 1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 51 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia informaciją apie visus šiuos elementus: a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją; b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą; c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą ir, kai taikytina, tokių mokesčių sumų išskaidymą, arba gavėjo mokamas palūkanas; d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;	**Mokėjimų įstatymo projektas** **18 straipsnis. Gavėjui teikiama informacija įvykdžius mokėjimo operaciją** 1. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, įvykdęs mokėjimo operaciją, nedelsdamas raštu popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną pateikia gavėjui su jo suteiktomis paslaugomis susijusius duomenis (arba sudaro galimybę bendrojoje sutartyje numatytu, lengvai prieinamu būdu su šiais duomenimis susipažinti): 1) informaciją, leidžiančią gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstus duomenis; 2) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą; 3) komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją sumą ir kaip ji išskaidyta arba gavėjo mokamas palūkanas;	Visiškas

e) įskaitymo į sąskaitą datą. 2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.	4) gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta; 5) lėšų įskaitymo datą.2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad gavėjui pareikalavus mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.	
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ne rečiau kaip kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popierine forma arba naudodami kitą patvariąją laikmeną.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes siūloma nesinaudoti opcija dėl privalomo periodinio aktyvaus sąskaitų išrašų pateikimo. Komentarai : Šiuo metu išsamiausia informacija apie atliktus mokėjimus pateikiama internetinėje bankininkystėje (kiti kanalai – per programėlę, bankomatą). Klientams sudaromos sąlygos išsirinkti norimo laikotarpio duomenis, prieinami kelių metų duomenys. Klientams taip pat sudaroma galimybė eksportuoti duomenis į failą, kuris gali būti išsaugomas internetinėje bankininkystėje arba kliento kompiuteryje (gali būti skirtingos MPT praktikos). Klientams, neturintiems internetinės bankininkystės, sudaromos sąlygos skyriuje pasiimti mėnesio išrašą popieriuje. Taip užtikrinama klientų teisė saugoti ir naudoti nepakitusią sąskaitos išrašo informaciją.	
4 SKYRIUS. Bendros nuostatos **59 straipsnis. Valiuta ir valiutos perskaičiavimas** 1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **26 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas** 1. Mokėjimai atliekami šalių sutarta valiuta.	Visiškas
2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos inicijavimo ir jeigu ta valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma bankomate, pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojui siūlanti šalis mokėtojui nurodo visus mokesčius ir valiutos keitimo kursą, kuris bus taikomas perskaičiuojant mokėjimo operacijos valiutą. Mokėtojas turi duoti sutikimą, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama tuo pagrindu.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **26 straipsnis. Valiuta ir valiutos keitimas** 2. Jeigu valiutos keitimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos pradžios ir jeigu ši paslauga siūloma bankomate, pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos keitimo paslaugą siūlanti šalis mokėtojui turi nurodyti komisinį atlyginimą ir valiutos keitimo kursą, kuris taikomas keičiant mokėjimo operacijos valiutą. Valiutos keitimo paslauga šiuo pagrindu teikiama mokėtojui sutikus.	Visiškas

60 straipsnis. Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas 1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas** 1. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai turi informuoti iki mokėjimo operacijos pradžios.	Visiškas
2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su operacija susijusi šalis pareikalauja mokesčio, mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas** 2. Jeigu už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su mokėjimo operacija susijusi šalis pareikalauja komisinio atlyginimo, tas mokėjimo paslaugų teikėjas arba su mokėjimo operacija susijusi šalis apie tai turi informuoti mokėjimo paslaugų vartotoją iki mokėjimo operacijos pradžios.	Visiškas
3. 1 ir 2 dalyse nurodytus mokesčius mokėtojas privalo sumokėti tik tuomet, jeigu prieš mokėjimo operacijos inicijavimą jam pranešama visa jų suma.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **25 straipsnis. Informacija apie papildomą komisinį atlyginimą ir nuolaidas** 3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytą komisinį atlyginimą mokėtojas privalo sumokėti tik tada, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas arba kita su operacija susijusi šalis iki mokėjimo operacijos pradžios jį informuoja apie visą mokėtino komisinio atlyginimo sumą.	Visiškas
IV ANTRAŠTINĖ DALIS. TEISĖS IR PAREIGOS, SUSIJUSIOS SU MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMU IR NAUDOJIMU **1 SKYRIUS. Bendros nuostatos** **61 straipsnis. Taikymo sritis** 1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 62 straipsnio 1 dalies, 64 straipsnio 3 dalies, 72, 74, 76, 77, 80 ir 89 straipsnių. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat gali susitarti dėl kitokių terminų, nei tie, kurie nustatyti 71 straipsnyje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 7. Mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai, išskyrus vartotojus, gali susitarti netaikyti visų ar dalies šio įstatymo III skyriaus nuostatų, šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose, 11 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse, 29 straipsnio 3 dalyje, 37, 39, 41, 44 ir 41 straipsniuose nustatytų reikalavimų, taip pat gali susitarti dėl kito termino, negu nustatytas šio įstatymo 36 straipsnyje.	Visiškas
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad 102 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.	Direktyvos suteikta opcija nuspręsta pasinaudota, t. y. neteisminio ginčų sprendimo procedūra galioja tik vartotojams. Kartu žr. direktyvos 102 straipsnį.	
3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos labai mažoms įmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti.	
4. Šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvai 2008/48/EB, kitai atitinkamai	**Mokėjimų įstatymo projektas**	Visiškas

Sąjungos teisei ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kredito suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir atitinka Sąjungos teisę.	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 15. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.	
62 straipsnis. Taikomi mokesčiai 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas neturi iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 79 straipsnio 1 dalyje, 80 straipsnio 5 dalyje ir 88 straipsnio 2 dalyje nurodyta kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl tų mokesčių, kurie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines sąnaudas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šio įstatymo IV, V, VI, VII, VIII, X ir XII skyrius. Šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje ir 50 straipsnio 4 dalyje numatytais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.	Visiškas
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo operacijų, vykdomų Sąjungoje, atveju, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje, gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai** 3. Vykdant mokėjimo operaciją, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją vykdančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės vieta yra Lietuvos Respublikoje arba kitoje valstybėje narėje, gavėjas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą, o mokėtojas moka jo mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą komisinį atlyginimą. Kai kredito pervedimais ir tiesioginio debeto operacijos eurais vykdomi pagal Europos Sąjungoje veikiančios mokėjimo schemos taisykles, mokėjimo paslaugų teikėjai negali diferencijuoti gavėjui taikomo komisinio atlyginimo pagal tai, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje mokėtojas turi mokėjimo sąskaitą.	Visiškas
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui iš mokėtojo reikalauti mokesčio, jam siūlyti nuolaidą ar kitaip jį skatinti naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Taikomi mokesčiai neturi viršyti gavėjo patiriamų tiesioginių sąnaudų, susijusių su konkrečios mokėjimo priemonės naudojimu. 4. Bet kuriuo atveju valstybės narės užtikrina, kad gavėjas nereikalautų mokesčių už mokėjimo priemonių, kurių tarpbankiniai mokesčiai reglamentuojami pagal Reglamento (ES) 2015/751 II skyrių, naudojimą ir už tas mokėjimo paslaugas, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012. 5. Valstybės narės gali uždrausti arba apriboti gavėjo teisę reikalauti mokesčių, atsižvelgdamos į būtinybę skatinti konkurenciją ir naudojimąsi veiksmingomis mokėjimo priemonėmis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai** 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui ar kitaip skatinti mokėtoją naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už bet kurios mokėjimo priemonės ar mokėjimo paslaugos naudojimą. **11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai** 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti siūlyti nuolaidą mokėtojui ar kitaip skatinti mokėtoją naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už bet kurios mokėjimo priemonės ar mokėjimo paslaugos naudojimą. *Pastaba:* gavėjams draudžiama imti papildomą mokestį už bet kokios	Visiškas

	priemonės naudojimą ar mokėjimo paslaugos naudojimą.	
63 straipsnis. Mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata 1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose bet kuriuo metu laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma, atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su savo mokėjimo paslaugų vartotojais, kad: a) 69 straipsnio 1 dalies b punktas, 70 straipsnio 1 dalies c bei d punktai ir 74 straipsnio 3 dalis netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią ją toliau naudoti; b) 72 ir 73 straipsniai ir 74 straipsnio 1 bei 3 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota; c) nukrypstant nuo 79 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jei iš aplinkybių akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas; d) nukrypstant nuo 80 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją; e) nukrypstant nuo 83 ir 84 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **4 straipsnis. Išimtys dėl mažos vertės mokėjimo priemonių ir elektroninių pinigų** Kai mokėjimo priemonės pagal bendrąją sutartį yra susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, kurios neviršija 30 eurų arba kurioms įvykdyti nustatytas 150 eurų išlaidų per mėnesį limitas, arba kurių elektroninėse laikmenose saugoma ne didesnė kaip 150 eurų suma, bet kuriuo metu: <...> 4) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 35 straipsnio 1 dalies 3 ir 5 punktai ir 39 straipsnio 5 ir 6 dalys jiems netaikomi, jeigu negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelio tolesniam jos naudojimui; 5) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad šio įstatymo 37, 38 straipsniai ir 39 straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalys jiems netaikomi, jeigu mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota dėl specifinių mokėjimo priemonės savybių; 6) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas nepraneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jeigu akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas; 7) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba gavėjui duotas sutikimas atlikti mokėjimo operaciją; 8) mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti, kad bus taikomi kiti mokėjimo operacijos įvykdymo terminai, negu nustatyta šio įstatymo 46 ir 47 straipsniuose.	Visiškas
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atveju valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Iš anksto apmokėtoms mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes siūloma nesinaudoti opcija ir palikti Direktyvoje numatytas vienos operacijos ir išlaidų limito sumas apibrėžiant mažos vertės mokėjimo priemones. *Komentaras* Tokiems atvejams, kai aktualu išduoti anonimines ar riboto naudojimo	

	mokėjimo priemones, manome numatytos vienos operacijos ir išlaidų limito sumos yra pakankamos. aidų limito sumas apibrėžiant mažos vertės mokėjimo priemones.	
3. Šios direktyvos 73 ir 74 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, ar blokuoti mokėjimo priemonės. Valstybės narės gali pasirinkti šią nukrypti leidžiančią nuostatą taikyti tik mokėjimo sąskaitoms, kuriose saugomi elektroniniai pinigai, ar tam tikros vertės mokėjimo priemonėms.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 8. Šio įstatymo 38 ir 39 straipsniai netaikomi elektroniniams pinigams, jeigu mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali įšaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemonės.	Visiškas
2 SKYRIUS. Mokėjimo operacijų autorizavimas **64 straipsnis. Sutikimas ir sutikimo panaikinimas** 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo operacija būtų laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba, jei taip susitaria mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ją įvykdžius.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas** 1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.	Visiškas
2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų duodamas mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. Jei nėra sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas** 1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.2. Jeigu mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją nėra, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.	
3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 80 straipsnį. Sutikimas įvykdyti keletą	**29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas**	Visiškas

mokėjimo operacijų taip pat gali būti panaikintas, ir tai reiškia, kad visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.	3. Mokėtojas bet kuriuo metu iki šio įstatymo 44 straipsnyje nustatyto neatšaukiamumo momento gali panaikinti sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojo sutikimas įvykdyti kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti panaikintas, tokiu atveju visos būsimos mokėjimo operacijos laikomos neautorizuotomis.	
4. Mokėtojas ir atitinkamas (-i) mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) susitaria dėl sutikimo davimo procedūros.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **29 straipsnis. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ir sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją panaikinimas** 1. Mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali duoti sutikimą įvykdyti vieną arba kelias mokėjimo operacijas. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją arba kelias mokėjimo operacijas taip pat gali būti duodamas per gavėją arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Mokėjimo operacija gali būti autorizuota iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas.	Visiškas
65 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas 1. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda kortele grindžiamas mokėjimo priemones, prašymu nedelsdamas patvirtintų, ar mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra suma, reikalinga kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti, jei tenkinamos visos šios sąlygos: a) prašymo pateikimo metu prie mokėtojo mokėjimo sąskaita yra pasiekiama internetu; b) mokėtojas davė aiškų sutikimą, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atsakytų į atitinkamų mokėjimo paslaugų teikėjų prašymus patvirtinti, kad mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra, atitinkama tam tikros kortele grindžiamos mokėjimo operacijos suma; c) b punkte nurodytas sutikimas turi būti duotas prieš pirmo prašymo dėl patvirtinimo pateikimą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas** 1. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, užklausą, turi nedelsdamas patvirtinti, ar mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra suma, reikalinga mokėjimo kortele grindžiamai mokėjimo operacijai įvykdyti, jei tenkinamos visos šios sąlygos: 1) užklausos pateikimo metu mokėtojo mokėjimo sąskaita yra pasiekiama internetu; 2) mokėtojas davė sutikimą sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jis atsakytų į konkretaus mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, užklausas dėl patvirtinimo, kad mokėtojo mokėjimo sąskaitoje yra nurodytos mokėjimo kortele grindžiamos mokėjimo operacijos suma; 3) šios dalies 2 punkte nurodytas sutikimas turi būti duotas iki pirmos užklausos dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo pateikimo.	Visiškas
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali prašyti 1 dalyje nurodyto patvirtinimo, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: a) mokėtojas yra davęs aiškų sutikimą, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali prašyti 1 dalyje nurodyto patvirtinimo; b) mokėtojas inicijavo kortele grindžiamą atitinkamos sumos mokėjimo operaciją naudodamas mokėjimo paslaugų teikėjo išduotą kortele grindžiamą	**Mokėjimų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, gali teikti užklausas dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos: 1) mokėtojas yra davęs jam sutikimą teikti užklausas dėl lėšų pakankamumo	Visiškas

mokėjimo priemonę; c) mokėjimo paslaugų teikėjas prieš kiekvieną prašymą dėl patvirtinimo patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir saugiai susisiekia su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą.	patvirtinimo; 2) mokėtojas inicijavo tam tikros sumos mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją naudodamas mokėjimo paslaugų teikėjo išduotą mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo priemonę; 3) mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, patvirtina savo tapatybę sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui prieš kiekvieną užklausą dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo ir palaiko ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja.	
3. Pagal Direktyvą 95/46/EB 1 dalyje nurodytas patvirtinimas yra paprastas „taip“ arba „ne“ atsakymas, o ne sąskaitos likučio nurodymas. To atsakymo negalima saugoti arba naudoti kitais tikslais, išskyrus siekiant įvykdyti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas** 3. Lėšų pakankamumo patvirtinimas privalo būti paprastas atsakymas „taip“ arba „ne“, o ne mokėjimo sąskaitos likučio nurodymas. Šio atsakymo negalima saugoti arba naudoti kitu tikslu negu siekiant įvykdyti mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją.	Visiškas
4. 1 dalyje nurodytu patvirtinimu nesuteikiama teisė sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui užblokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas** 4. Lėšų pakankamumo patvirtinimo pateikimas nesuteikia teisės sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui užblokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.	Visiškas
5. Mokėtojas gali prašyti, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas jam nurodytų mokėjimo paslaugų teikėjo tapatybę ir pateiktą atsakymą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas** 5. Mokėtojas gali prašyti, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nurodytų jam mokėjimo paslaugų teikėjo, kuris teikė užklausą dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo, tapatybę ir pateiktą atsakymą.	Visiškas
6. Šis straipsnis netaikomas mokėjimo operacijoms, inicijuotoms kortele grindžiamomis mokėjimo priemonėmis, kuriose laikomi elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **30 straipsnis. Lėšų pakankamumo patvirtinimas** 6. Šis straipsnis netaikomas mokėjimo operacijoms, inicijuotoms mokėjimo kortele grindžiamomis mokėjimo priemonėmis, kuriose laikomi elektroniniai pinigai.	Visiškas
66 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos taisyklės teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas 1. Valstybės narės užtikrina, mokėtojas turėtų teisę pasitelkti mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją I priedo 7 punkte nurodytoms mokėjimo paslaugoms gauti. Teisė pasitelkti mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją netaikoma tais atvejais, kai prie mokėjimo sąskaitos negalima prisijungti internetu. 2. Kai mokėtojas duoda aiškų sutikimą įvykdyti mokėjimą pagal 64 straipsnį, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka šio straipsnio 4 dalyje	**Mokėjimų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 1. Kai mokėtojas, pasitelkdamas mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją, kaip nurodyta šio įstatymo 29 straipsnyje, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, užtikrindamas mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga, privalo: 1) palaikyti ryšį su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja;	Visiškas

nurodytus veiksmus, kad būtų užtikrinta mokėtojo teisė pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga.	2) iš mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto jam pateikti visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą arba leisti su ja susipažinti; 3) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, lyginant su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais, vykdyti nediskriminuodamas, ypač laiko, prioriteto ar taikomų komisinių atlyginimų atžvilgiu, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.3. Teisė pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga mokėtojui nesuteikiama, kai mokėjimo sąskaita nėra pasiekiama internetu.	
3. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas: a) jokiu momentu nelaiko mokėtojo lėšų teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą; b) užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, išskyrus vartotoją ir personalizuotų saugumo požymių išdavėją, ir kad juos mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas perduotų saugiais ir veiksmingais kanalais; c) užtikrina, kad bet kokia kita informacija apie mokėjimo paslaugų vartotoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, būtų suteikta tik gavėjui ir tik gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą; d) kaskart inicijavus mokėjimą patvirtina savo tapatybę mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui ir saugiai susisiekia su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą; e) nelaiko neskelbtinų mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo duomenų; f) mokėjimo paslaugų vartotojo neprašo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti; g) nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėtojas, neturi prieigos prie jų ir jų nesaugo kitais nei minėti tikslais; h) nekeičia sumos, gavėjo ar kitų operacijos savybių.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas, teikdamas mokėjimo inicijavimo paslaugą, privalo: 1) jokiu momentu nelaikyti mokėtojo lėšų, išskyrus atvejus, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi teisę teikti ir kitą mokėjimo paslaugą, nurodytą šio įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose; 2) užtikrinti, kad personalizuoti saugumo duomenys nebūtų prieinami kitiems asmenims, išskyrus mokėtoją ir personalizuotų saugumo duomenų išdavėją, ir kad juos mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas perduotų užtikrindamas perduodamų duomenų saugumą; 3) užtikrinti, kad bet kokia kita informacija apie mokėtoją, gauta teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas, būtų pateikta tik gavėjui ir tik gavus mokėtojo sutikimą; 4) kiekvieną kartą inicijuodamas mokėjimą patvirtinti savo tapatybę mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui; 5) palaikyti ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju, mokėtoju ir gavėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja; 6) nekaupti neskelbtinų mokėtojo mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis; 7) neprašyti mokėtojo kitų duomenų, išskyrus tuos, kurių reikia mokėjimo inicijavimo paslaugai suteikti; 8) laikydamasis duomenų apsaugos reikalavimų nerinkti, nenaudoti ir nekaupti jokių duomenų kitais tikslais, nei siekiant suteikti mokėjimo inicijavimo paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėtojas;	Visiškas

	9) nekeisti sumos, gavėjo ar kitų mokėjimo operacijos savybių.	
4. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas: a) saugiai susisiekia su mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjais pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą; b) iš mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui pateikia visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą arba leidžia su ja susipažinti ir pateikia visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą ar leidžia su ja susipažinti; c) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo paslaugas, jei nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip, vykdo nediskriminuodamas, visų pirma įvykdymo laiko, prioriteto ar mokesčių atžvilgiu, palyginti su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 1. Kai mokėtojas, pasitelkdamas mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją, kaip nurodyta šio įstatymo 29 straipsnyje, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, užtikrindamas mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga, privalo: 1) palaikyti ryšį su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja; 2) iš mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto jam pateikti visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, kuri yra prieinama sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą arba leisti su ja susipažinti; 3) mokėjimo nurodymus, perduotus naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, lyginant su mokėtojo tiesiogiai perduotais mokėjimo nurodymais, vykdyti nediskriminuodamas, ypač laiko, prioriteto ar taikomų komisinių atlyginimų atžvilgiu, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.	Visiškas
5. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikimas neturi priklausyti nuo to, ar mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjai ir sąskaitą tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai yra tuo tikslu užmezgę sutartinius santykius.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **31 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos reikalavimai teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 4. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais reikalavimais ir tuo atveju, jei jie nėra susieti sutartiniais santykiais.	Visiškas
67 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir tos informacijos naudojimo taisyklės teikiant informavimo apie sąskaitas paslaugas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų teisę pasinaudoti I priedo 8 punkte nurodytomis paslaugomis, suteikiančiomis prieigą prie sąskaitų informacijos. Ta teisė netaikoma tais atvejais, kai prie mokėjimo sąskaitos negalima prisijungti internetu.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos paslaugas** 1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas pageidauja gauti informaciją apie savo mokėjimo sąskaitas, pasitelkdamas sąskaitos informacijos paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo: 1) palaikyti ryšį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėjais naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja; 2) prašymus gauti duomenis, perduotus naudojantis sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo paslaugomis, vykdyti nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.3. Teisė pasinaudoti sąskaitos informacijos paslauga mokėjimo paslaugų vartotojui nesuteikiama, kai mokėjimo sąskaita nėra pasiekiama internetu.	Visiškas

2. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjas: a) teikia paslaugas tik gavus mokėjimo paslaugų vartotojo aiškų sutikimą; b) užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojo personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, išskyrus vartotoją ir personalizuotų saugumo požymių išdavėją, ir kad informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui juos perduodant tai būtų daroma saugiais ir veiksmingais kanalais; c) kaskart pradėjus ryšių seansą nurodo savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam (-iems) mokėjimo paslaugų teikėjui (-ams) ir saugiai susisiekia su sąskaitą tvarkančiu (-iais) mokėjimo paslaugų teikėju (-ais) ir mokėjimo paslaugų vartotoju pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą; d) turi prieigą tik prie informacijos apie nurodytas mokėjimo sąskaitas ir susijusias mokėjimo operacijas; e) neprašo su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų; f) laikantis duomenų apsaugos taisyklių nenaudoja duomenų kitais tikslais nei siekiant suteikti informavimo apie sąskaitas paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėjimo paslaugų vartotojas, neturi prieigos prie jų ar nesaugo jų kitais tikslais.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos teikimo paslaugas** 2. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas privalo: 1) teikti paslaugas tik gavęs mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą; 2) užtikrinti, kad personalizuoti saugumo duomenys nebūtų prieinami kitiems asmenims, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotoją ir personalizuotų saugumo duomenų išdavėją, ir kad juos sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas perduotų užtikrindamas perduodamų duomenų saugumą; 3) kiekvieno ryšių seanso metu nurodyti savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui; 4) palaikyti ryšį su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju ir mokėjimo paslaugų vartotoju naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja; 5) turėti prieigą tik prie nurodytų mokėjimo sąskaitų ir susijusių mokėjimo operacijų informacijos ir gauti su mokėjimo sąskaitomis ir susijusiomis mokėjimo operacijomis susijusių asmens duomenų tik tiek, kiek jų būtina minėtoms paslaugoms teikti; 6) neprašyti su mokėjimo sąskaitomis susijusių neskelbtinų mokėjimo duomenų. Mokėjimo sąskaitos savininko vardas, pavardė (pavadinimas) ir mokėjimo sąskaitos numeris, teikiant sąskaitos informacijos paslaugą, nėra laikomi neskelbtinais mokėjimo duomenimis; 7) laikydamasis duomenų apsaugos reikalavimų nerinkti, nenaudoti ir nekaupti duomenų kitais tikslais, nei siekiant suteikti sąskaitos informacijos paslaugą, kurios aiškiai prašo mokėjimo paslaugų vartotojas.	Visiškas
3. Mokėjimo sąskaitų atžvilgiu sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas: a) saugiai susisiekia su informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjais pagal 98 straipsnio 1 dalies d punktą; ir b) naudojantis informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo paslaugomis perduotus prašymus gauti duomenis vykdo nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos teikimo paslaugas** 1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas pageidauja gauti informaciją apie savo mokėjimo sąskaitas, pasitelkdamas sąskaitos informacijos paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo: 1) palaikyti ryšį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėjais naudodamasis atvirojo ryšio sąsaja; 2) prašymus gauti duomenis, perduotus naudojantis sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo paslaugomis, vykdyti nediskriminuodamas, jeigu nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip.	Visiškas
4. Informavimo apie sąskaitas paslaugų teikimas neturi priklausyti nuo to, ar informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjai ir sąskaitą tvarkantys mokėjimo	**Mokėjimų įstatymo projektas** **32 straipsnis. Prieigos prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir jos**	Visiškas

paslaugų teikėjai yra tuo tikslu užmezgę sutartinius santykius.	**naudojimo reikalavimai teikiant sąskaitos informacijos teikimo paslaugas** 4. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas ir sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo vadovautis šio straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodytais reikalavimais ir tuo atveju, jei jie nėra susieti sutartiniais santykiais.	
68 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribos 1. Jeigu sutikimui duoti naudojama speciali mokėjimo priemonė, mokėtojas ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl mokėjimo operacijų, kurios vykdomos naudojant tą mokėjimo priemonę, išlaidų ribų.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas** 1. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų limito mokėjimo operacijoms, jeigu sutikimas įvykdyti tas mokėjimo operacijas duodamas naudojant mokėjimo priemonę, kuriai galima nustatyti išlaidų limitą.	Visiškas
2. Jei susitarta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonę dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamu neautorizuotu ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu arba, mokėjimo priemonės su kredito linija atveju, su labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę, jeigu taip yra susitarta bendrojoje sutartyje. Tokiu atveju mokėjimo priemonė gali būti blokuojama dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamu neautorizuotu ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu, arba jeigu naudojama mokėjimo priemonė su kredito linija ir labai padidėja rizika, kad mokėtojas gali neįvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.	Visiškas
3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip iškart po jos užblokavimo, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas būtų nepriimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas** 3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi informuoti mokėtoją apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jeigu įmanoma, iki blokuodamas mokėjimo priemonę ir ne vėliau kaip tuoj pat ją užblokavęs, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų saugumo priemones ar būtų draudžiama pagal kitus teisės aktus.	Visiškas
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas** 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi panaikinti mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeisti nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.	Visiškas
5. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui	**Mokėjimų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų**	Visiškas

nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyviai pagrįstų ir tinkamai patvirtintų priežasčių, susijusių su to informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjo arba to mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta ir tokio veiksmo priežastis. Ta informacija, kai įmanoma, pateikiama mokėtojui prieš atsisakant suteikti prieigą ir ne vėliau kaip iškart atsisakius ją suteikti, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas būtų nepriimtinas dėl objektyviai pagrįstų saugumo priežasčių ar būtų draudžiamas pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia prieigą prie mokėjimo sąskaitos, kai nebelieka priežasčių nesuteikti prieigos.	**teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas** 5. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gali sąskaitos informacijos paslaugos teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyvių ir tinkamai pagrįstų priežasčių, susijusių su to sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo arba to mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi informuoti mokėtoją, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta, ir nurodyti tokio veiksmo priežastis. Tokia informacija, jeigu įmanoma, pateikiama mokėtojui prieš atsisakant suteikti prieigą ir ne vėliau kaip tuoj pat atsisakius ją suteikti, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas susilpnintų saugumo priemones ar būtų draudžiamas pagal kitus teisės aktus. 6. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi panaikinti sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo prieigos prie mokėjimo sąskaitos ribojimą, kai nebelieka priežasčių nesuteikti prieigos.	
6. 5 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas iš karto kompetentingai institucijai praneša apie incidentą, susijusį su informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėju. Informaciją sudaro su tuo atveju susiję atitinkami duomenys ir priežastys, dėl kurių imtasi to veiksmo. Kompetentinga institucija įvertina tą atvejį ir jei būtina imasi tinkamų priemonių.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Mokėjimo priemonės naudojimo ir mokėjimo paslaugų teikėjų prieigos prie mokėjimo sąskaitų ribojimas** 7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi iš karto pranešti priežiūros institucijai apie incidentą, susijusį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju. Pranešime turi būti pateikiami su tuo atveju susiję duomenys ir nurodomos priežastys, dėl kurių nebuvo suteikta prieiga prie mokėjimo sąskaitos. Priežiūros institucija, įvertinusi tą atvejį, turi teisę, jeigu būtina, imtis reikiamų priemonių. priežastys, dėl kurių nebuvo suteikta prieiga prie mokėjimo sąskaitos. Priežiūros institucija, įvertinusi tą atvejį turi teisę, jeigu būtina, imtis atitinkamų priemonių. 8. Priežiūros institucija detalizuoja šio straipsnio 7 dalyje nurodyto pranešimo turinio reikalavimus ir teikimo tvarką.	Visiškas
69 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo požymiais 1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę: a) naudojasi mokėjimo priemone, laikydamasis mokėjimo priemonės išleidimą ir naudojimą reglamentuojančių sąlygų, kurios turi būti objektyvios, nediskriminacinės ir proporcingos; b) sužinojęs apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę, neteisėtą	**Mokėjimų įstatymo projektas** **34 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis ir personalizuotais saugumo duomenimis** 1. Mokėjimo paslaugų vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, pareigos: 1) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas. Šios sąlygos turi būti objektyvios,	Visiškas

pasisavinimą ar neautorizuotą naudojimą, nepagrįstai nedelsdamas praneša apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui. 2. 1 dalies a punkte nurodytais tikslais mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, visų pirma imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius.	nediskriminacinės ir proporcingos; 2) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą pasisavinimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsiant apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba jo nurodytam subjektui. 2. Mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti personalizuoti saugumo duomenys.	
70 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę: a) užtikrina, kad personalizuoti saugumo požymiai nebūtų prieinami kitoms šalims, o tik mokėjimo paslaugų vartotojui, turinčiam teisę naudoti mokėjimo priemonę, nedarant poveikio 69 straipsnyje numatytoms mokėjimo paslaugų vartotojo pareigoms; b) nesiunčia neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista; c) užtikrina, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 68 straipsnio 4 dalį; mokėjimo paslaugų vartotojui paprašius, mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia jam priemones, kuriomis 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo mokėjimo paslaugų vartotojas gali įrodyti, kad mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė tokį pranešimą; d) mokėjimo paslaugos vartotojui suteikia galimybę nemokamai pateikti pranešimą pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą ir, jei prašo sumokėti, gali prašyti padengti tik pakeitimo išlaidas, tiesiogiai priskiriamas mokėjimo priemonei; e) visiškai užkerta kelią mokėjimo priemonės naudojimui, kai yra pateiktas pranešimas pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjui tenka mokėjimo priemonės ar su ja susijusių personalizuotų saugumo požymių siuntimo mokėjimo paslaugų vartotojui rizika.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **35 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjo, išduodančio mokėjimo priemonę, pareigos: 1) užtikrinti, kad be mokėjimo priemonės vartotojo, turinčio teisę naudotis mokėjimo priemone, personalizuotais saugumo duomenimis negalėtų naudotis kiti asmenys; 2) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui anksčiau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista; 3) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas, kai nebelieka blokavimo priežasčių. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui priemones, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo dienos jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą; 4) suteikti mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę pateikti šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą nemokamai. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę prašyti atlyginti tik tiesiogiai su mokėjimo priemonės pakeitimu susijusias išlaidas; 5) užkirsti kelią naudotis mokėjimo priemone, kai mokėjimo paslaugų vartotojas pateikė pranešimą šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo priemonės ir personalizuotų saugumo duomenų siuntimą mokėjimo paslaugų vartotojui.	Visiškas
71 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir jų ištaisymas 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas neautorizuotų ar netinkamai įvykdytų mokėjimo operacijų ištaisymą mokėjimo paslaugų vartotojui atlieka tik tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas, sužinojęs apie visas tokias mokėjimo operacijas, dėl kurių gali būti pateikiami reikalavimai, įskaitant 89 straipsnyje nurodytus reikalavimus, praneša mokėjimo paslaugų teikėjui nepagrįstai	**Mokėjimų įstatymo projektas** **36 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir nurašytų lėšų grąžinimas** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina nurašytas lėšas mokėtojui tik tuo atveju, jeigu mokėtojas, sužinojęs apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių šio įstatymo nustatyta tvarka gali būti pateikiami reikalavimai, apie tai praneša savo mokėjimo paslaugų	Visiškas

nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo nurašymo iš sąskaitos datos, Pirmoje pastraipoje nustatytas laikotarpis pranešimui pateikti netaikomas kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.	teikėjui nedelsdamas, ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo lėšų nurašymo datos. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas netaikomas, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos mokėjimo paslaugų vartotojui apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti šio įstatymo nustatyta tvarka.	
2. Kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ištaisymą mokėjimo paslaugų vartotojui atlieka pagal šio straipsnio 1 dalį, nedarant poveikio 73 straipsnio 2 daliai ir 89 straipsnio 1 daliai.	**36 straipsnis. Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas ir nurašytų lėšų grąžinimas** 3. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota naudojantis mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo paslaugomis, nurašytas lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, mokėtojui grąžina sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas šio įstatymo 38 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 51 straipsnio 1–5 dalyse nustatyta tvarka.	Visiškas
72 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas 1. Valstybės narės reikalauja, kad jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas mokėjimo paslaugos teikėjo teikiamos paslaugos trūkumas. Jei mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas** 1. Jeigu mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamos paslaugos trūkumai. 2. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti jo teikiamos mokėjimo paslaugos trūkumai.	Visiškas
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjo, įskaitant atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas pats savaime nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių savo pareigų pagal 69 straipsnį. Mokėjimo paslaugų teikėjas, o atitinkamais atvejais ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas pateikia įrodymų, patvirtinančių mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimą arba didelį neatsargumą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas** 3. Kai mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba, atitinkamais atvejais, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar veikė nesąžiningai arba tyčia arba dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir, atitinkamais atvejais, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas, turi pateikti įrodymų, kuriais patvirtinamas mokėtojo sukčiavimas arba didelis neatsargumas.	Visiškas

73 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas 1. Valstybės narės užtikrina, kad, nedarant poveikio 71 straipsniui, neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos po to, kai sužino arba būna informuotas apie operaciją, mokėtojui sugrąžintų neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ir tas priežastis raštu pateikia atitinkamai nacionalinei institucijai. Kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Tokiu būdu taip pat užtikrinama, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas** 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos po to, kai sužino arba būna informuotas apie neautorizuotą mokėjimo operaciją, mokėtojui turi sugrąžinti neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ir apie šias priežastis raštu praneša priežiūros institucijai. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat turi užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų.	Visiškas
2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos grąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas yra atsakingas už neautorizuotą mokėjimo operaciją, jis nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu jam kompensuoja nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo grąžindamas pinigus mokėtojui, įskaitant neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą. Pagal 72 straipsnio 1 dalį mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas** 2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos turi grąžinti mokėtojui neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. 3. Jeigu mokėjimo operacija buvo neautorizuota dėl nuo mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo priklausančių aplinkybių, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu turi jam kompensuoti patirtus nuostolius arba sumas, sumokėtas grąžinant lėšas mokėtojui, įskaitant neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą. **Mokėjimų įstatymo projektas** **37 straipsnis. Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas** 2. Jeigu mokėjimo operacija buvo inicijuota per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas turi įrodyti, kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti jo teikiamos mokėjimo paslaugos trūkumai.	Visiškas
3. Gali būti nustatyta papildoma finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir	**Mokėjimų įstatymo projektas**	Visiškas

mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai arba, jei taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.	**38 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas** 4. Kituose įstatymuose, taikomuose mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai bendrajai sutarčiai, arba, jei taikytina, mokėtojo ir mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo sudarytai sutarčiai, gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenurodytų šiame straipsnyje, atlyginimas.	
74 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas 1. Nukrypstant nuo 73 straipsnio, mokėtojui gali tekti 50 EUR maksimalios sumos neviršijantys su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuostoliai, patirti dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba dėl neteisėto jos pasisavinimo. Pirma pastraipa netaikoma, jei: a) mokėtojas negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės praradimo, vagystės arba neteisėto pasisavinimo iki mokėjimo įvykdymo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai; arba b) nuostolis patirtas dėl mokėjimo paslaugų teikėjo ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, darbuotojo, tarpininko, filialo veiksmų ar neveikimo. Mokėtojui tenka visi su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuotoliai, jei mokėtojas juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdo vienos ar kelių pareigų, nustatytų 69 straipsnyje. Tokiais atvejais pirmoje pastraipoje nustatyta maksimali suma netaikoma. Kai mokėtojas nei veikė nesąžiningai, nei tyčia, bet neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 69 straipsnį, valstybės narės gali sumažinti šioje dalyje nurodytą atsakomybę, atsižvelgdamos visų pirma į personalizuotų saugumo požymių pobūdį ir konkrečias aplinkybes, kuriomis mokėjimo priemonė buvo prarasta, pavogta ar neteisėtai pasisavinta.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas** 1. Mokėtojui gali tekti dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai iki 50 eurų, kai šie nuostoliai patirti dėl: 1) prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo; 2) neteisėto mokėjimo priemonės pasisavinimo. 2. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių, jei: 1) mokėtojas iki mokėjimo operacijos įvykdymo negalėjo pastebėti mokėjimo priemonės praradimo, vagystės arba neteisėto pasisavinimo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai; 2) nuostolis patirtas dėl mokėjimo paslaugų teikėjo, jo darbuotojo, tarpininko, filialo ar asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, veiksmų ar neveikimo. 3. Mokėtojui tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčios neįvykdęs vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų. Tokiais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatytas didžiausios nuostolių sumos ribojimas netaikomas. *Pastaba:* Direktyvos 74 straipsnio 1 dalies paskutinio sakinio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti. Komentarai : Kai tam tikra nuostolių suma tenka mokėtojui, jis yra labiau suinteresuotas saugoti savo mokėjimo priemonę. Direktyva mokėjimo paslaugų vartotojo maksimalią atsakomybės sumą sumažina (lyginant su pirmąją Mokėjimo paslaugų direktyva) nuo 150 iki 50 Eur, taip pat nustato griežtesnius reikalavimus dėl mokėjimų saugumo. Direktyva pakankamai pagerinama vartotojų apsauga, o vartotojams taip pat turėtų būti pakankamos paskatos apsaugoti savo mokėjimo priemones, todėl siūloma nemažinti vartotojui tenkančios neautorizuotos operacijos sumos.	Visiškas
2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, atsakomybė už finansinius nuostolius mokėtojui	**Mokėjimų įstatymo projektas** **39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo**	Visiškas

tenka tik tuomet, jei mokėtojas veikia nesąžiningai. Kai gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriima griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, jis kompensuoja finansinę žalą, padarytą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.	**operacijas** 4. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja saugesnio autentiškumo patvirtinimo, mokėtojui dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai tenka tik tuomet, jeigu jis veikė nesąžiningai. Kai gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko saugesnio autentiškumo patvirtinimo reikalavimų, jis kompensuoja mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui padarytą žalą.	
3. Mokėtojui netenka atsakomybė už jokias finansines pasekmes, atsiradusias dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikia pranešimą pagal 69 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama pagal 70 straipsnio 1 dalies c punktą, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **39 straipsnis. Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas** 5. Mokėtojas neturi patirti jokių nuostolių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės po to, kai pateikia šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pranešimą, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai. 6. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesudaro sąlygų bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai pasisavintą mokėjimo priemonę, nuostoliai, atsiradę dėl mokėjimo priemonės neautorizuoto naudojimo, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai.	Visiškas
75 straipsnis. Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma 1. Kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas arba ji yra inicijuojama per gavėją vykdant kortele grindžiamą mokėjimo operaciją ir tiksli suma nėra žinoma tuo metu, kai mokėtojas duoda sutikimą vykdyti mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali blokuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jei mokėtojas yra davęs sutikimą dėl tikslios lėšų sumos užblokavimo. 2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs informaciją apie tikslią mokėjimo operacijos sumą ir ne vėliau kaip iškart po mokėjimo nurodymo gavimo, nepagrįstai nedelsdamas panaikina mokėtojo mokėjimo sąskaitoje pagal 1 dalį užblokuotų lėšų blokavimą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **40 straipsnis. Mokėjimo operacijos, kurių suma iš anksto nežinoma** 1. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo arba per gavėją vykdant mokėjimo kortele grindžiamą mokėjimo operaciją ir tuo metu, kai mokėtojas duoda sutikimą vykdyti mokėjimo operaciją, tiksli operacijos suma nėra žinoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali rezervuoti lėšas mokėtojo mokėjimo sąskaitoje tik tuo atveju, jei mokėtojas davė sutikimą dėl konkrečios lėšų sumos rezervavimo. 2. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas, gavęs informaciją apie tikslią mokėjimo operacijos sumą, ir ne vėliau kaip iškart, gavęs mokėjimo nurodymą, privalo panaikinti pagal šio straipsnio 1 dalį atliktą lėšų rezervavimą mokėtojo mokėjimo sąskaitoje.	Visiškas
76 straipsnis. Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojui būtų suteikta teisė atgauti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, kurią mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina, jeigu tenkinamos šios abi sąlygos: a) autorizuojant nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; b) mokėjimo operacijos suma buvo didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios	**Mokėjimų įstatymo projektas** **41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas** 1. Mokėtojas iš savo mokėjimo paslaugų teikėjo turi teisę atgauti visą gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos: 1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma;	Visiškas

sutarties sąlygas ir atitinkamas to atvejo aplinkybes. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas turi įrodyti, kad tokios sąlygos tenkinamos. Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma buvo nurašyta nuo sąskaitos. Nedarant poveikio 3 daliai, valstybės narės užtikrina, kad, be šioje dalyje nurodytos teisės, tiesioginio debeto atveju, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnyje, mokėtojas turėtų besąlygišką teisę į grąžinimą per šios direktyvos 77 straipsnyje nustatytą laikotarpį. 2. Tačiau 1 dalies pirmos pastraipos b punkto tikslais mokėtojas nesiremia valiutų keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas pagrindinis valiutos keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 45 straipsnio 1 dalies d punktą ir 52 straipsnio 3 dalies b punktą.	2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas, atsižvelgdamas į savo ankstesnes išlaidas, bendrosios sutarties sąlygas ir kitas aplinkybes, išskyrus aplinkybes, susijusias su valiutos keitimu, kai vykdant mokėjimo operaciją buvo taikomas valiutos keitimo kursas, dėl kurio mokėtojas susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju šio įstatymo nustatyta tvarka. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas pateikia duomenis apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų egzistavimą. 3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo grąžinti mokėtojui visą įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. 4. Kai vykdomos tiesioginio debeto operacijos, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 1 straipsnyje, mokėtojas turi besąlygišką teisę atgauti autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą. Tokiu atveju *mutatis mutandis* taikomi šio straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatyti terminai.	
3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti numatyta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jei: a) mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai mokėjimo paslaugų teikėjui; ir b) kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki nustatytos dienos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas** 5. Mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas bendrojoje sutartyje gali susitarti, kad mokėtojas neturi teisės į gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimą, jeigu mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai savo mokėjimo paslaugų teikėjui ir, kai taikytina, mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti likus ne mažiau kaip keturioms savaitėms iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį.	Visiškas
4. Tiesioginio debeto kitomis valiutomis nei euro atveju valstybės narės gali reikalauti, kad jų mokėjimo paslaugų teikėjai siūlytų palankesnes teises į grąžinimą, remiantis jų tiesioginio debeto schemomis, jeigu jos naudingesnės mokėtojui.	*Pastaba:* Direktyvos nuostatos perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes ji skirta ne euro zonos valstybėms narėms.	
77 straipsnis. Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 76 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos. 2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, mokėjimo paslaugų teikėjas per 10 darbo	**Mokėjimų įstatymo projektas** **41 straipsnis. Gavėjo ar per gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas** 6. Mokėtojas per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos, turi teisę prašyti mokėjimo paslaugų teikėjo grąžinti gavėjo ar per gavėją inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą. 7. Mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs prašymą grąžinti mokėjimo operacijos	Visiškas

dienų grąžina visą mokėjimo operacijos sumą arba pateikia mokėtojui pagrindimą, dėl kurio jis atsisako ją grąžinti ir nurodo įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 99–102 straipsnius, jeigu mokėtojas nesutinka su pateiktomis priežastimis. Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti grąžinimą teisė netaikoma 76 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytu atveju.	sumą, per dešimt darbo dienų grąžina visą sumą arba nurodo priežastis, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, o jeigu mokėtojas yra vartotojas, – nurodo ir tokio atsisakymo apskundimo tvarką. Mokėjimo paslaugų teikėjas neturi teisės atsisakyti grąžinti mokėjimo operacijos sumą šio straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju.	
3 SKYRIUS. Mokėjimo operacijų vykdymas **1 skirsnis. Mokėjimo nurodymai ir pervestos sumos** **78 straipsnis. Mokėjimo nurodymų gavimas** 1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentas būtų tas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Lėšos iš mokėtojo sąskaitos nenurašomos anksčiau nei gaunamas mokėjimo nurodymas. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką darbo dienos pabaigoje, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu po jos einančią darbo dieną. 2. Jei mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas mokėjimo paslaugų teikėjui, laikoma, kad gavimo momentas 83 straipsnio tikslais yra tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **42 straipsnis. Mokėjimo nurodymo gavimo momentas** 1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Lėšos iš mokėtojo sąskaitos negali būti nurašomos anksčiau nei gaunamas mokėjimo nurodymas. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną. 2. Mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas savo mokėjimo paslaugų teikėjui. Tokiu atveju laikoma, kad mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą sutartą dieną. Jeigu sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną.	Visiškas
79 straipsnis. Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymus 1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę. Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu kaip įmanoma anksčiau ir bet kuriuo atveju per 83 straipsnyje nurodytus laikotarpius pateikia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti pagrįstą mokestį už tokį atsisakymą, jei atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **43 straipsnis. Atsisakymas vykdyti arba inicijuoti mokėjimo nurodymą** 1. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, apie tai turi būti pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui nurodant atsisakymo priežastis ir tai, kaip turi būti ištaisytos klaidos, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo nurodymą, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas techniškai neįmanomas arba tai draudžia kiti teisės aktai. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba sudaro sąlygas su juo susipažinti nedelsdamas, ne vėliau kaip per šio įstatymo 46 straipsnyje nustatytus terminus. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ima komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymą, kurį vykdyti atsisakė, jeigu atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.	Visiškas

2. Kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti autorizuoto mokėjimo nurodymo nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, gavėjo arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitą atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę. 3. 83 ir 89 straipsnių tikslais mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **43 straipsnis. Atsisakymas vykdyti arba inicijuoti mokėjimo nurodymą** 3. Kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.	Visiškas
80 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negalėtų atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodyta kitaip.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas** 1. Mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis.	Visiškas
2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjo arba gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui duoda sutikimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. 3. Tačiau tiesioginio debeto atveju ir nedarant poveikio teisei į grąžinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas** 2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo arba gavėjo ar per gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui davė sutikimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją. Tačiau jeigu atliekamas tiesioginis debetas, mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.	Visiškas
4. 78 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas** 3. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.	Visiškas
5. Suėjus 1–4 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuomet, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai. 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokestį už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **44 straipsnis. Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas** 4. Pasibaigus šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymo atšaukimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.	Visiškas
81 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos 1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai), gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) ir mokėjimo paslaugų teikėjų	**Mokėjimų įstatymo projektas** **45 straipsnis. Pervestos ir gautos sumos** 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas	Visiškas

tarpininkai pervestų visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos. 2. Tačiau gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai. 3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.	ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai turi pervesti visą mokėjimo operacijos sumą ir negali atskaityti komisinio atlyginimo iš pervestos sumos, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą išimtį. 2. Gavėjas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito tiesiogiai su mokėjimo operacija susijusį komisinį atlyginimą iš pervedamos sumos prieš įskaitydamas ją į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju teikiant informaciją gavėjui apie įvykdytą mokėjimo operaciją visa mokėjimo operacijos suma ir komisinis atlyginimas turi būti nurodomi atskirai. 3. Jeigu iš pervestos sumos atskaitomas kitas, negu nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, komisinis atlyginimas, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.	
2 skirsnis. Įvykdymo laikas ir įskaitymo data **82 straipsnis. Taikymo sritis** 1. Šis skirsnis taikomas: a) mokėjimo operacijoms eurais; b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta; c) mokėjimo operacijoms, kurių metu atliekamas tik vienas euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos perskaičiavimas, laikantis sąlygos, kad reikiamas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje narėje ir, tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tarptautinis pervedimas atliekamas eurais.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai** 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurais, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija, vykdoma į kitas valstybes nares, yra inicijuojama popieriniu dokumentu. *Pastaba:* Direktyvos 82 str. 1 d. c punktas nurodo situaciją, kai vykdomas valiutos perskaičiavimas ne euro zonos valstybėje. Atitinkamai Lietuvoje ši nuostata neaktuali ir jos perkelti nereikia.	Visiškas
2. Šis skirsnis taikomas 1 dalyje nenurodytoms mokėjimo operacijoms, jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, išskyrus 87 straipsnį, nuo kurio šalys negali nukrypti. Tačiau jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio laikotarpio, nei nustatytas 83 straipsnyje, Sąjungos viduje atliekamų mokėjimo operacijų atveju tas ilgesnis laikotarpis neviršija 4 darbo dienų nuo gavimo momento, nurodyto 78 straipsnyje.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai** 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas mokėjimo operacijos įvykdymo terminas taip pat taikomas Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares vykdomoms mokėjimo operacijoms ne euro zonos valstybių narių valiutomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas nesusitaria dėl kito, ne ilgesnio negu keturios darbo dienos, termino.	Visiškas
83 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos 1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas	**Mokėjimų įstatymo projektas** **46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo**	Visiškas

užtikrintų, jog po gavimo momento, kaip nurodyta 78 straipsnyje, mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Tas laikotarpis gali būti pratęstas dar viena darbo diena popierine forma inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.	**terminai** 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurais, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija, vykdoma į kitas valstybes nares, yra inicijuojama popieriniu dokumentu.	
2. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nustatytų įskaitymo datą ir pervestų mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą po to, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gavo lėšas pagal 87 straipsnį.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai** 4. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėjimo operacijos sumą, nustato lėšų įskaitymo datą ir sudaro galimybę gavėjui naudotis mokėjimo operacijos suma gavėjo sąskaitoje šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka.	Visiškas
3. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduotų gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymą per gavėjo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio debeto atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai** 5. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda gavėjo ar per gavėją inicijuotą mokėjimo nurodymą per gavėjo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą terminą. Mokėjimo nurodymas atlikti tiesioginį debetą turi būti perduotas per sutartą terminą, kad būtų sudaryta galimybė atsiskaitymą atlikti sutartą dieną.	Visiškas
84 straipsnis. Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje Kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, užtikrina, kad gavėjas galėtų disponuoti lėšomis per 83 straipsnyje nustatytą laikotarpį.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **47 straipsnis. Mokėjimas, kai mokėtojas ir (arba) gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje** Kai mokėtojas ir (arba) gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad mokėjimo operacija būtų įvykdyta šio įstatymo 46 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais terminais, o gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti gavėjo galimybę disponuoti gautomis lėšomis šio įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka.	Visiškas
85 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti grynieji pinigai Kai vartotojas įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų galima disponuoti ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, suma galima disponuoti ir jos įskaitymo data turi būti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **48 straipsnis. Į mokėjimo sąskaitą įmokėti grynieji pinigai** 1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas, kuris nėra vartotojas, įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų ne vėlesnė kaip kita darbo diena gavus lėšas.	Visiškas

	2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad lėšomis būtų galima disponuoti ir jų įskaitymo data būtų iš karto gavus lėšas.	
86 straipsnis. Nacionalinės mokėjimo operacijos Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnį, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **46 straipsnis. Mokėjimo į mokėjimo sąskaitas operacijų įvykdymo terminai** 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos eurais, vykdomos Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares, suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį. Šis laikotarpis gali būti pratęstas viena darbo diena, kai mokėjimo operacija, vykdoma į kitas valstybes nares, yra inicijuojama popieriniu dokumentu. 3. Kai kredito pervedimai Lietuvos Respublikoje atliekami eurais, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad po mokėjimo nurodymo gavimo momento mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą tą pačią darbo dieną, jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra tą darbo dieną iki 12 valandos. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas yra po 12 valandos, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip kitą darbo dieną. Šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą mokėjimo nurodymo vykdymo dieną, o kai mokėjimo nurodymo vykdymo diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, – kitą darbo dieną.	Visiškas
87 straipsnis. Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis 1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis** 1. Lėšų įskaitymo data yra ne vėlesnė negu darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.	Visiškas
2. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma nedelsiant po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo atveju: a) valiuta neperskaičiuojama; arba b) perskaičiuojama euro ir valstybės narės valiuta arba dviejų valstybių narių valiutos. Šioje dalyje nustatyta pareiga taip pat taikoma mokėjimams, atliekamiems	**Mokėjimų įstatymo projektas** **49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis** 2. Tuo atveju, kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neperskaičiuoja gautos mokėjimo operacijos valiutos, perskaičiuoja kitos valstybės narės valiutą į eurus arba vienos valstybės narės valiutą į kitos valstybės narės valiutą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto, kai ta suma įskaitoma į gavėjo	Visiškas

vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.	mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Ši dalis taikoma ir mokėjimams, atliekamiems vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.	
3. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma nuo tos mokėjimo sąskaitos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **49 straipsnis. Lėšų įskaitymo data, lėšų nurašymo data ir disponavimas lėšomis** 3. Lėšų nurašymo data yra ne ankstesnė negu momentas, kai mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos.	Visiškas
3 skirsnis. Atsakomybė **88 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai** 1. Mokėjimo nurodymą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis laikomas tinkamai įvykdytu gavėjo, nurodyto unikaliu identifikatoriumi, atžvilgiu.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai** 1. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas nurodo unikalų identifikatorių, toks mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu.	Visiškas
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 89 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai** 2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 51 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Tokiais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti, taip pat mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą informaciją, reikalingą lėšoms atgauti.	Visiškas
3. Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi dėti deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas bendradarbiauja šiuo tikslu, be kita ko, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduodamas visą atitinkamą informaciją, reikalingą lėšoms atgauti. Tokiu atveju, jei atgauti lėšas pagal pirmą pastraipą neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikus prašymą raštu, jam pateikia visą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo turimą informaciją, kuri yra svarbi mokėtojui, kad jis galėtų pateikti ieškinį lėšoms atgauti.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **51 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai** 2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 51 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Tokiais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti, taip pat mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą informaciją, reikalingą mokėjimo operacijoms atsekti ir lėšoms atgauti. 3. Kai atgauti lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikus prašymą raštu popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną, turi pateikti jam visą turimą informaciją, kuri yra aktuali mokėtojui, kad jis galėtų imtis teisinių priemonių, įskaitant kreipimąsi į teismą, lėšoms atgauti.	Visiškas
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti	**Mokėjimų įstatymo projektas**	Visiškas

mokestį už lėšų grąžinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.	**50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai** 4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinį atlyginimą už lėšų grąžinimą, jeigu tai numatyta bendrojoje sutartyje.	
5. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, nurodytą 45 straipsnio 1 dalies a punkte ar 52 straipsnio 2 dalies b punkte, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **50 straipsnis. Klaidingi unikalūs identifikatoriai** 5. Jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalies 2 punkte arba 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytą informaciją, bet ir papildomą informaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.	Visiškas
89 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą 1. Mokėtojui tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui, 88 straipsnio 2 ir 3 dalims ir 93 straipsniui, atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, nebent jis gali įrodyti mokėtojui ir atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 83 straipsnio 1 dalį. Tuo atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atstato mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma nurašyta nuo sąskaitos. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, įskaito atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai pagal 87 straipsnį. Kai mokėjimo operacija įvykdoma pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų	**Mokėjimų įstatymo projektas** **51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą** 1. Kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali įrodyti mokėtojui ir tam tikrais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą. 2. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas turi grąžinti mokėtojui neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. 3. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui atsakomybė tenka pagal šio straipsnio 1 dalį, jis nedelsdamas turi įskaityti mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą ir (arba) sudaryti gavėjui galimybę ja disponuoti ir užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs gavėjui skirtos mokėjimo operacijos sumą, negali jos įskaityti į gavėjo sąskaitą, jis nedelsdamas, ne vėliau kaip per dvi darbo dienas, grąžina mokėjimo operacijos sumą mokėtojui. 4. Kai mokėtojo tiesiogiai inicijuota mokėjimo operacija įvykdoma pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo vardu veikiančio mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, turi užtikrinti, kad	Visiškas

teikėjas, gavęs mokėtojo vardu veikiančio mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo prašymą, užtikrina, kad sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kai ta suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai. Jei mokėtojo inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, gavęs prašymą, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša mokėtojui apie rezultatus. Mokestis už tai iš mokėtojo neimamas.	gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų (lyginant su situacija, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai). 5. Jeigu mokėtojui tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais mokėtojo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir pranešti mokėtojui paieškos rezultatus. Už tai iš mokėtojo negali būti imamas komisinis atlyginimas.	
2. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo nurodymą, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui, 88 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 93 straipsniui, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 83 straipsnio 3 dalį. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo nurodymą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Pavėluoto mokėjimo nurodymo perdavimo atveju sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai. Be to, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui, 88 straipsnio 2 ir 3 dalims bei 93 straipsniui, atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą laikydamasis 87 straipsnyje nustatytų pareigų. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai. Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir antrą pastraipas, atveju mokėtojui atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui tenka ši atsakomybė, jis tinkamai ir nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtojui neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma	**Mokėjimų įstatymo projektas** **51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą** 6. Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja gavėjas arba mokėjimo nurodymas inicijuojamas per gavėją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią dalį ir mokėjimo nurodymas nebuvo perduotas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi nedelsdamas perduoti tą konkretų mokėjimo nurodymą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. 7. Kai gavėjo arba per gavėją inicijuotas mokėjimo nurodymas perduodamas pavėluotai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. 8. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas gavėjui už gavėjo arba per gavėją inicijuotą mokėjimo operacijos tvarkymą pagal šio įstatymo 49 straipsnio nuostatas. Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, ir užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. 9. Kai gavėjo arba per gavėją inicijuota mokėjimo operacija, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio straipsnio 6 ir 8 dalis, neįvykdoma arba netinkamai įvykdoma, už tai mokėtojui atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Atsakingas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas turi grąžinti mokėtojui neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta, ir užtikrinti, kad mokėtojas nepatirtų	Visiškas

nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi įvykdyta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kai ta suma buvo nurašyta nuo sąskaitos. Ketvirtoje pastraipoje nurodyta pareiga netaikoma mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įrodo, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, net jei operacija tik buvo įvykdyta pavėluotai. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą įskaito datą, kuri yra ne vėlesnė nei data, kai suma turėtų būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai. Jei gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį, gavęs prašymą, nedelsdamas imasi priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir praneša gavėjui apie rezultatus. Mokestis už tai iš gavėjo neimamas.	nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų. 10. Šio straipsnio 9 dalyje nurodyta pareiga netaikoma mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas įrodo, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo operacijos sumą, net jei operacija ir buvo įvykdyta pavėluotai. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad gavėjas nepatirtų nuostolių dėl mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtinų arba iš jo gautinų palūkanų (lyginant su situacija, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai). 11. Jeigu gavėjui ar per gavėją inicijavus mokėjimo nurodymą mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas visais atvejais gavėjo reikalavimu nedelsdamas turi imtis priemonių mokėjimo operacijai atsekti ir pranešti gavėjui paieškos rezultatus. Už tai iš gavėjo negali būti imamas komisinis atlyginimas.	
3. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjai atsako savo atitinkamiems mokėjimo paslaugų vartotojams už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo arba netinkamo, įskaitant pavėluotą, įvykdymo	**Mokėjimų įstatymo projektas** **51 straipsnis. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą** 12. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi atlyginti savo mokėjimo paslaugų vartotojams visą komisinį atlyginimą ir palūkanas, kurie tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijų neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi atlyginti savo mokėjimo paslaugų vartotojams palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojams dėl mokėjimo operacijų pavėluoto įvykdymo.	Visiškas
90 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas 1. Kai mokėtojas inicijuoja mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant poveikio 71 straipsniui ir 88 straipsnio 2 ir 3 dalims, grąžina mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jei nebūtų buvę netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos. Mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui tenka atsakomybė įrodyti, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą pagal 78 straipsnį ir kad pagal jo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas, susijęs su operacijos	**Mokėjimų įstatymo projektas** **52 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 1. Kai mokėtojas inicijuoja mokėjimo nurodymą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi grąžinti mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta. 3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui netaikoma, jeigu jis sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui įrodo, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas gavo mokėjimo nurodymą, kaip nurodyta šio įstatymo 42 straipsnyje, ir kad	Visiškas

neįvykdymu, netinkamu arba pavėluotu įvykdymu.	pagal mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo kompetenciją mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti trūkumai, susiję su operacijos neįvykdymu, netinkamu arba pavėluotu įvykdymu.	
2. Jeigu mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas atsako už mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą, jis sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nedelsdamas jam kompensuoja visus nuostolius, kuriuos jis patyrė, arba sumas, kurias jis sumokėjo, grąžindamas pinigus mokėtojui.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **52 straipsnis. Atsakomybė už mokėjimo operacijų neįvykdymą, netinkamą ar pavėluotą įvykdymą teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugas** 2. Mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu nedelsdamas turi kompensuoti jam visus patirtus nuostolius arba sumas, sumokėtas grąžinant lėšas mokėtojui, kai mokėjimo operacija buvo neįvykdyta arba netinkamai įvykdyta.	Visiškas
91 straipsnis. Papildoma finansinė kompensacija Papildoma finansinė kompensacija (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti nustatyta pagal teisę, taikomą mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **92 straipsnis. Kitų nuostolių atlyginimas** 1. Kituose įstatymuose, taikomuose mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytai bendrajai sutarčiai gali būti numatytas papildomas nuostolių, nenurodytų šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose, atlyginimas.	Visiškas
92 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė 1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 73 ir 89 straipsnius yra priskirtina kitam mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas pirmajam mokėjimo paslaugų teikėjui kompensuoja patirtus nuostolius arba pagal 73 ir 89 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto kliento autentiškumo patvirtinimo. 2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimais ir jų sudarytam susitarimui taikoma teise.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **53 straipsnis. Atgręžtinio reikalavimo teisė** 1. Jeigu už mokėjimo operacijos neįvykdymą, netinkamą arba pavėluotą įvykdymą atsako ne mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, kaip nurodyta šio įstatymo 38 ir 51 straipsniuose, o kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas, atsakingas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas turi kompensuoti visus mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal šio įstatymo 38 ir 51 straipsnius sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko saugesnio autentiškumo patvirtinimo. 2. Papildoma kompensacija gali būti nustatyta pagal mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimus ir šiems susitarimams taikomą teisę.	Visiškas
93 straipsnis. Neįprastos ir nenumatytos aplinkybės Atsakomybė pagal 2 ar 3 skyrius nekyla esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į tas aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų buvusios neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos Sąjungos ar nacionalinėje teisėje.	**Civilinis kodeksas** **6.212 straipsnis. Nenugalima jėga (force majeure)** 1. Šalis atleidžiama nuo atsakomybės už sutarties neįvykdymą, jeigu ji įrodo, kad sutartis neįvykdyta dėl aplinkybių, kurių ji negalėjo kontroliuoti bei protingai numatyti sutarties sudarymo metu, ir kad negalėjo užkirsti kelio šių aplinkybių ar jų pasekmių atsiradimui. Nenugalima jėga (force majeure) nelaikoma tai, kad rinkoje nėra reikalingų prievolei vykdyti prekių, sutarties šalis neturi reikiamų finansinių išteklių arba skolininko kontrahentai pažeidžia savo prievoles.	Visiškas

	2. Jeigu aplinkybė, dėl kurios neįmanoma sutarties įvykdyti, laikina, tai šalis atleidžiama nuo atsakomybės tik tokiam laikotarpiui, kuris yra protingas atsižvelgiant į tos aplinkybės įtaką sutarties įvykdymui. 3. Sutarties neįvykdžiusi šalis privalo pranešti kitai šaliai apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės atsiradimą bei jos įtaką sutarties įvykdymui. Jeigu šio pranešimo kita šalis negauna per protingą laiką po to, kai sutarties neįvykdžiusi šalis sužinojo ar turėjo sužinoti apie tą aplinkybę, tai pastaroji šalis privalo atlyginti dėl pranešimo negavimo atsiradusius nuostolius. 4. Šio straipsnio nuostatos neatima iš kitos šalies teisės nutraukti sutartį arba sustabdyti jos įvykdymą, arba reikalauti sumokėti palūkanas.	
4 SKYRIUS. Duomenų apsauga **94 straipsnis. Duomenų apsauga** 1. Valstybės narės leidžia asmens duomenis tvarkyti mokėjimo sistemose ir mokėjimo paslaugų teikėjams, kai tai yra būtina siekiant užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Informacijos teikimas asmenims apie asmens duomenų tvarkymą ir tokių asmens duomenų tvarkymas bei kitoks asmens duomenų tvarkymas šios direktyvos tikslais, vykdomas laikantis Direktyvos 95/46/EB, nacionalinių taisyklių, kuriomis Direktyva 95/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001. 2. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi prieigą, tvarko ir saugo asmens duomenis, kurie jiems reikalingi mokėjimo paslaugoms teikti, tik gavę aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo sutikimą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **54 straipsnis. Duomenų apsauga** Mokėjimo sistemų operatoriai ir mokėjimo paslaugų teikėjai turi teisę tvarkyti asmens duomenis, kai tai būtina, ir tik tuos asmens duomenis, kurių reikia mokėjimo paslaugoms teikti, ir siekdami užtikrinti sukčiavimo atliekant mokėjimus prevenciją, tyrimą ir nustatymą. Asmens duomenys tvarkomi ir informacija apie asmens duomenų tvarkymą asmenims teikiama asmens duomenų apsaugą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.	Visiškas
5 SKYRIUS. Operacinė ir saugumo rizika bei autentiškumo patvirtinimas **95 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas** 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų atitinkamų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdo operacinę ir saugumo riziką, susijusią su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis. Mokėjimo paslaugų teikėjai kaip tos sistemos dalį nustato ir taiko veiksmingas incidentų valdymo procedūras, be kita ko, taikomas dideliems operaciniams ir saugumo incidentams nustatyti ir klasifikuoti.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **56 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi nustatyti rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų sistemą, pagal kurią valdoma su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusi operacinė ir saugumo rizika. Šioje sistemoje turi būti nustatytos veiksmingos incidentų valdymo procedūros, įskaitant didelių operacinių ir saugumo incidentų nustatymą ir klasifikavimą.	Visiškas
2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingai institucijai kasmet arba dažniau, kaip nustato kompetentinga institucija, teiktų operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, ir reaguojant į tą riziką įgyvendintų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų tinkamumo atnaujintą ir visapusišką vertinimą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **56 straipsnis. Operacinės ir saugumo rizikos valdymas** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi priežiūros institucijai periodiškai pateikti atnaujintą ir visapusišką su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios operacinės ir saugumo rizikos ir įgyvendintų šios rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų tinkamumo vertinimo informaciją. Priežiūros institucija nustato šios informacijos teikimo tvarką ir dažnumą.	Visiškas

	3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos parengtas gaires, kaip nurodyta Direktyvos Nr. 2015/2366 95 straipsnio 3 dalyje, nustato mokėjimo paslaugų teikėjams reikalavimus, susijusius su saugumo priemonių parengimu, įgyvendinimu ir stebėsena, įskaitant reikalavimus dėl sertifikavimo procesų.	
3. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB ir pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mokėjimo paslaugų rinkoje, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams, parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, susijusias su saugumo priemonių nustatymu, įgyvendinimu ir stebėsena, ir įskaitant sertifikavimo procesus, kai taikytina. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, pirmoje pastraipoje nurodytas gaires peržiūri reguliariai, bet ne rečiau kaip kas dvejus metus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai	
4. Atsižvelgiant į taikant 3 dalyje nurodytas gaires įgytą patirtį, EBI, kai Komisija atitinkamai paprašo, parengia techninių reguliavimo standartų dėl saugumo priemonių nustatymo bei stebėsenos kriterijų ir sąlygų projektą. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI ir Europos Komisijai	
5. EBI skatina kompetentingų institucijų, ir kompetentingų institucijų ir ECB bei, atitinkamais atvejais, Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros bendradarbiavimą, įskaitant keitimąsi informacija, operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su mokėjimo paslaugomis, srityje.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
96 straipsnis. Pranešimas apie incidentus 1. Didelio operacinio ar saugumo incidento atveju mokėjimo paslaugų teikėjai nepagrįstai nedelsdami informuoja mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją. Kai incidentas daro arba gali daryti poveikį mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų vartotojų finansiniams interesams, mokėjimo paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelsdamas praneša savo mokėjimo paslaugų vartotojams apie incidentą ir visas turimas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamas incidento pasekmes.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus** 1. Įvykus dideliam operaciniam ar saugumo incidentui, mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nedelsdami apie jį pranešti priežiūros institucijai. 2. Kai incidentas turėjo arba gali turėti įtakos mokėjimo paslaugų vartotojų finansiniams interesams, mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas privalo informuoti savo mokėjimo paslaugų vartotojus apie incidentą ir visas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamas incidento pasekmes.	Visiškas
2. Gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nepagrįstai nedelsdama pateikia atitinkamą išsamią	**Mokėjimų įstatymo projektas** **57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus**	Visiškas

informaciją apie incidentą EBI ir ECB. Ta kompetentinga institucija, įvertinusi incidento svarbą atitinkamoms tos valstybės narės institucijoms, atitinkamai joms apie tai praneša. EBI ir ECB, bendradarbiaudami su buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, įvertina incidento svarbą kitoms atitinkamoms Sąjungos ir nacionalinėms institucijoms ir atitinkamai joms apie tai praneša. ECB informuoja Europos centrinių bankų sistemos narius apie su mokėjimo sistema susijusias problemas. Remdamosi tuo pranešimu, kompetentingos institucijos atitinkamais atvejais imasi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant užtikrintas finansų sistemos saugumas.	3. Gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, priežiūros institucija nedelsdama pateikia atitinkamą išsamią informaciją apie incidentą Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui. Priežiūros institucija, įvertinusi incidento svarbą kitoms Lietuvos Respublikos institucijoms, nedelsdama informuoja jas apie incidentą. 4. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą iš Europos bankininkystės institucijos arba Europos Centrinio Banko apie kitoje valstybėje narėje įvykusį didelį operacinį ar saugumo incidentą arba gavusi pranešimą iš Europos Centrinio Banko apie su mokėjimo sistemomis susijusias problemas, imasi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant užtikrintas finansų sistemos saugumas.	
3. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB ir pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mokėjimo paslaugų rinkos subjektus, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams, parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, skirtas kiekvienam iš šių subjektų: a) mokėjimo paslaugų teikėjams – dėl 1 dalyje nurodytų didelių incidentų klasifikavimo ir dėl pranešimo apie tokius incidentus turinio, formato, įskaitant standartinius pranešimo šablonus, ir procedūrų; b) kompetentingoms institucijoms – dėl incidento svarbos įvertinimo kriterijų ir informacijos, pateikiamos pranešimuose apie incidentus, kurie bus teikiami kitoms vietos institucijoms.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
4. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, 3 dalyje nurodytas gaires peržiūri reguliariai ir bet kuriuo atveju ne rečiau kaip kas dvejus metus.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
5. Skelbdama ir peržiūrinėdama 3 dalyje nurodytas gaires, EBI atsižvelgia į Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros parengtus ir paskelbtus standartus ir (arba) specifikacijas, skirtus sektoriams, kuriuose vykdoma kitokia veikla nei mokėjimo paslaugų teikimas.	Perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pareiga nustatyta EBI	
6. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bent kasmet savo kompetentingoms institucijoms pateiktų statistinius duomenis apie sukčiavimą, susijusį su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Tos kompetentingos institucijos EBI ir ECB tokius duomenis pateikia apibendrintai.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **57 straipsnis. Pranešimai apie incidentus** 6. Mokėjimo paslaugų teikėjai priežiūros institucijai turi periodiškai pateikti statistinius duomenis apie sukčiavimus, susijusius su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Priežiūros institucija nustato teikiamos statistinės informacijos	Visiškas

	turinį, teikimo tvarką ir dažnumą. Priežiūros institucija pateikia apibendrintus duomenis Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui.	
97 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjas taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kai mokėtojas: a) internetu prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos; b) inicijuoja elektroninę mokėjimo operaciją; c) nuotolinio ryšio priemone vykdo bet kokį veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo taikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kai mokėtojas: 1) internetu arba kitomis nuotolinio ryšio priemonėmis prisijungia prie savo mokėjimo sąskaitos; 2) inicijuoja elektroninę mokėjimo operaciją; 3) nuotolinio ryšio priemone vykdo bet kokį veiksmą, kuris gali būti susijęs su sukčiavimo atliekant mokėjimą ar kitokio piktnaudžiavimo rizika.	Visiškas
2. Kai elektroninė mokėjimo operacija, kaip nurodyta 1 dalies b punkte, atžvilgiu, inicijuojama nuotolinio ryšio priemone, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, kuris, be kita ko, apimtų dinamišką operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas** 2. Kai inicijuojama nuotolinė mokėjimo operacija, mokėjimo paslaugų teikėjai turi taikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kuri užtikrintų dinamišką kiekvienos mokėjimo operacijos susiejimą su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju.	Visiškas
3. Įgyvendinant 1 dalį, valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų tinkamas saugumo priemones, kuriomis būtų apsaugotas mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumas ir vientisumas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas** 3. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali netaikyti saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūros Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies b punkte, nustatytais atvejais. 4. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi turėti tinkamas saugumo priemones, kuriomis būtų apsaugotas personalizuotų saugumo duomenų konfidencialumas ir vientisumas.	Visiškas
4. 2 ir 3 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėją. 1 ir 3 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai informacijos prašoma per informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėją.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas** 5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai mokėjimai inicijuojami per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją. Šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalys taip pat taikomos tais atvejais, kai informacijos prašoma per sąskaitos informacijos paslaugos teikėją.	Visiškas
5. Valstybės narės užtikrina, kad sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas leistų mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjui ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjui pasikliauti autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nustato mokėjimo paslaugų vartotojui pagal 1 ir 3 dalis, o tais atvejais, kai dalyvauja mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjas – pagal 1, 2 ir 3 dalis.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **58 straipsnis. Autentiškumo patvirtinimas** 6. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas privalo leisti remtis autentiškumo patvirtinimo procedūromis, kurias jis nustato mokėjimo paslaugų vartotojui, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjams, kaip nustatyta šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, ir sąskaitos informacijos paslaugos	Visiškas

	teikėjams, kaip nustatyta šio straipsnio 1 ir 4 dalyse.	
98 straipsnis. Techniniai reguliavimo standartai, susiję su autentiškumo patvirtinimu ir ryšių palaikymu 1. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB ir pasikonsultavusi su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant mokėjimo paslaugų rinkos subjektus, atstovaujančiais visiems susijusiems interesams, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus mokėjimo paslaugų teikėjams, kaip nustatyta šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10 straipsnį, kuriuose konkrečiai nurodoma: a) griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, nurodyto 97 straipsnio 1 ir 2 dalyse, reikalavimai; b) 97 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių taikymo išimtys, grindžiamos kriterijais, nustatytais šio straipsnio 3 dalyje; c) reikalavimai, kuriuos turi tenkinti saugumo priemonės pagal 97 straipsnio 3 dalį, siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų personalizuotų saugumo požymių konfidencialumą ir vientisumą; ir d) sąskaitą tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų, informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų, mokėtojų, gavėjų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų bendrų ir saugių atvirųjų ryšių standartų reikalavimai, skirti identifikavimui, autentiškumo patvirtinimui, pranešimui ir informavimui, taip pat saugumo priemonių įgyvendinimui. 2. EBI parengia 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus siekdama: a) priėmus veiksmingus ir rizika grindžiamus reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojams ir mokėjimo paslaugų teikėjams užtikrinti tinkamą saugumo lygį; b) užtikrinti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų ir asmens duomenų saugumą; c) užtikrinti ir išlaikyti sąžiningą visų mokėjimo paslaugų teikėjų konkurenciją; d) užtikrinti technologinį ir verslo modelio neutralumą; e) sudaryti sąlygas plėtoti patogias naudoti, prieinamas ir novatoriškas mokėjimo priemones. 3. 1 dalies b punkte nurodytos išimtys grindžiamos šiais kriterijais: a) suteiktos paslaugos rizikos lygiu; b) operacijos suma arba pasikartojimo dažnumu arba abiem; c) operacijos vykdymui naudotu mokėjimo kanalu.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** 1. **Atvirojo ryšio sąsaja** – viešai prieinama techninė sąsaja ryšiams tarp sąskaitas tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjų, sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų, mokėtojų ir gavėjų palaikyti, parengta atsižvelgiant į Europos Komisijos priimtame deleguotajame teisės akte, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies d punkte, nustatytus reikalavimus. **59 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus** Priežiūros institucija turi teisę nustatyti privalomus atvirojo ryšio sąsajos techninius ir veiklos reikalavimus, kiek tai neprieštarauja Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 98 straipsnio 1 dalies d punkte, nuostatoms, jei tie reikalavimai yra susiję su: 1) saugiu ir patikimu atvirojo ryšio sąsajų veikimu; 2) atvirojo ryšio sąsajų prieinamumu mokėjimo inicijavimo paslaugos ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjams; 3) konkurencijos mokėjimų rinkoje skatinimu.	Visiškas

4. EBI 1 dalyje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti tuos techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius. 5. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10 straipsnį EBI peržiūri ir prireikus reguliariai atnaujina techninius reguliavimo standartus, inter alia, kad būtų atsižvelgta į inovacijų ir technologinę plėtrą.		
6 SKYRIUS. AGS procedūros ginčams spręsti **1 skirsnis. Skundų nagrinėjimo procedūros** **99 straipsnis. Skundai** 1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotosios šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus, jei įtaria, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šią direktyvą.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo. 3. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.	Visiškas
2. Atitinkamais atvejais ir nedarant poveikio teisei paduoti skundą teismui pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos savo atsakyme skundą pateikusį asmenį informuoja apie AGS procedūras, nustatytas pagal 102 straipsnį.	Bus keičiamos Asmenų prašymų, skundų, pranešimų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo Lietuvos banke taisyklės, patvirtintos Lietuvos banko valdybos 2014 m. gegužės 8 d. nutarimu Nr. 03-76 (TAR, 2014-05-12, Nr. 2014-05285)	Dalinis
100 straipsnis. Kompetentingos institucijos 1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų ir stebėtų veiksmingą šios direktyvos laikymąsi. Tos kompetentingos institucijos imasi visų atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad direktyvos būtų laikomasi. Jos turi būti arba: a) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 4 straipsnio 2 punkte; arba b) įstaigos, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę arba nacionalinės teisės aktais šiam tikslui aiškiai įgaliotų valdžios institucijų. Jos nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, išskyrus nacionalinius centrinius bankus. 2. 1 dalyje nurodytos institucijos turi visus savo pareigoms atlikti būtinus	**Mokėjimų įstatymo projektas** **76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo, jo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo. **Mokėjimų įstatymo projektas** **78 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai**	Visiškas

įgaliojimus ir tinkamus išteklius. Jeigu užtikrinti ir stebėti, kad šios direktyvos būtų laikomasi veiksmingai, yra įgaliota daugiau negu viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas. 3. Kompetentingos institucijos naudojasi savo įgaliojimais laikydamosi nacionalinės teisės: a) tiesiogiai pačios arba prižiūrimos teisminių institucijų, arba b) kreipdamosi į teismus, kompetentingus priimti būtiną sprendimą, be kita ko, atitinkamais atvejais pateikdamos apeliacinį skundą, jei prašymas priimti būtiną sprendimą nėra patenkinamas. 4. Nacionalinės teisės aktų nuostatų, kuriomis perkeliamos III ir IV antraštinės dalys, pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių pagal įsisteigimo teisę, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos. 5. Valstybės narės kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas paskirtas kompetentingas institucijas. Jos informuoja Komisiją apie pareigų paskirstymą toms institucijoms. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tų institucijų paskyrimu ir atitinkama kompetencija susijusius pasikeitimus.	1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimų. Atlikdama patikrinimus priežiūros institucija turi teisę pasitelkti kitų asmenų tam tikriems veiksmams atlikti. 2. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija. 3. Atlikdami patikrinimą priežiūros institucijos tarnautojai ir kiti jos pasitelkti asmenys turi mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teises. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **24 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse priežiūrą. 2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai. 3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio nuostatas. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **29 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai** 1. Priežiūros institucija organizuoja ir atlieka patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta jos kompetencijai. 2. Mokėjimo įstaigų, jų filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama mokėjimo įstaigą, jos filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų. 3. Mokėjimo įstaiga, jos filialas, tarpininkas ir kitas asmuo, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje	

	narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti patikrinimą: 1) pateikti patikrinimą atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus; 2) suteikti galimybę patikrinimą atliekantiems asmenims naudotis mokėjimo įstaigos informacinių sistemų duomenimis. 4. Patikrinimą atliekantys asmenys turi teisę: 1) tikrinamos mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į mokėjimo įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduotas veiklos vykdymas, patalpas;2) reikalauti ir gauti patikrinimui atlikti reikalingą informaciją, taip pat ir asmens duomenis ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), mokėjimo įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu; 3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas (arba patys juos kopijuoti mokėjimo įstaigos lėšomis); 4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių. 5. Atlikus patikrinimą, jo rezultatai raštu pateikiami mokėjimo įstaigai. Mokėjimo įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai (jei valdyba sudaryta) privalo pasirašytinai susipažinti su patikrinimo rezultatais. 6. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija. 7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą Lietuvos Respublikoje. 8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847, nuostatų taikymu ir, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva tikrinti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje. 9. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros	

	instituciją apie ketinimą atlikti mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduotas veiklos funkcijų vykdymas, kitoje valstybėje narėje. **Mokėjimo įstaigų įstatymas** **30 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų veikiančių Lietuvos Respublikoje priežiūra** 1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas. 2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir priežiūros institucijos priimtų teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 3. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, gali imtis prevencinių priemonių, kol kitos valstybės narės priežiūros institucija imsis atitinkamų poveikio priemonių. 4. Prevencinės priemonės pagal šio straipsnio 3 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje neturi būti teikiamas pranašumas prieš kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų vartotojus kitose valstybėse narėse. Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant, arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje. 5. Kai įmanoma, atsižvelgdama į susidariusios kritinės situacijos pobūdį,	

	priežiūros institucija iš anksto informuoja apie kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai numatomas taikyti prevencines priemones arba nedelsdama informuoja apie jau pritaikytas prevencines priemones, kurių imamasi pagal šio straipsnio 3 dalį, ir apie šių priemonių taikymo pagrįstumą, kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas, Europos Komisiją ir Europos bankininkystės instituciją. 6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitektas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos priimtų teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones. 7. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 6 dalių nuostatas. 8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką. 9. Esant Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytoms sąlygoms, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas,	
6. EBI, pasikonsultavusi su ECB, remdamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu paskelbia kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl skundų nagrinėjimo procedūrų, į kurias turi būti atsižvelgta siekiant užtikrinti atitiktį atitinkamoms šio straipsnio 1 daliai. Tos gairės paskelbiamos ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. ir prireikus reguliariai atnaujinamos.		

	informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų teikimas ir sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją. *Pastaba: Lietuvos banko Priežiūros tarnybos direktoriaus sprendimu bus nustatoma, kad Lietuvos banko Priežiūros tarnyba, vykdydama jai pavestas finansų rinkos priežiūros funkcijas, vadovausis gairėmis dėl skundų nagrinėjimo procedūrų ir apie tai viešai paskelbs LB interneto svetainėje.*	
2 skirsnis. AGS procedūros ir sankcijos **101 straipsnis. Ginčų sprendimas** 1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų ir taikytų tinkamas ir veiksmingas skundų nagrinėjimo procedūras, skirtas mokėjimo paslaugų vartotojų skundams dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštines dalis kylančių teisių ir pareigų nagrinėti, ir stebi jų šioje srityje vykdomo darbo rezultatus. Tos procedūros taikomos kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo mokėjimo paslaugas, ir vykdomos atitinkamos valstybės narės valstybine kalba arba kita kalba, jei taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **91 straipsnis. Pareiga nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus (prašymus), susijusius su teikiamomis mokėjimo paslaugomis ir (arba) su mokėjimo paslaugų vartotojais sudarytomis sutartimis. (toliau – skundas). Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo išnagrinėti rašytinį mokėjimo paslaugų vartotojo skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojų skundus nagrinėja neatlygintinai.2. Skundai dėl mokėjimo paslaugų, teikiamų Lietuvos Respublikoje, nagrinėjami lietuvių kalba arba kita kalba, jeigu taip susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas.	Visiškas

2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo paslaugų teikėjai darytų viską, kad į mokėjimo paslaugų vartotojų skundus būtų atsakyta popierine forma arba, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas taip susitaria, naudojant kitą patvariąją laikmeną. Tokiame atsakyme, kuris pateikiamas per tinkamą laiką ir ne ilgiau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo, išnagrinėjami visi iškelti klausimai. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Valstybės narės gali nustatyti arba palikti galioti ginčų nagrinėjimo procedūrų taisykles, kurios mokėjimo paslaugų vartotojui yra palankesnės už pirmoje pastraipoje nurodytas taisykles. Tokiu atveju taikomos tos taisyklės. 3. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją informuoja bent apie vieną AGS subjektą, kuris yra kompetentingas nagrinėti ginčus dėl pagal III ir IV antraštines dalis kylančių teisių ir pareigų. 4. 3 dalyje nurodyta informacija aiškiai, suprantamai ir lengvai prieinamu būdu nurodoma mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jei tokia yra, filiale ir mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sutarties bendrosiose sąlygose. Joje nurodoma, kaip galima rasti daugiau informacijos apie atitinkamą neteisminio AGS subjektą ir kreipimosi į jį sąlygas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **91 straipsnis. Pareiga nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjai privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti mokėjimo paslaugų vartotojų skundus (prašymus), susijusius su teikiamomis mokėjimo paslaugomis ir (arba) su mokėjimo paslaugų vartotojais sudarytomis sutartimis. (toliau – skundas). Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo išnagrinėti rašytinį mokėjimo paslaugų vartotojo skundą ir pateikti išsamų motyvuotą dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvarią laikmeną, jeigu dėl to susitarė mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio mokėjimo paslaugų vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo gavimo terminas neturi viršyti 35 darbo dienų. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotojų skundus nagrinėja neatlygintinai.	Visiškas
102 straipsnis. AGS procedūros 1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos tinkamos, nepriklausomos, nešališkos, skaidrios ir veiksmingos AGS procedūros, skirtos mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šios direktyvos III ir IV antraštines dalis kylančių teisių ir pareigų spręsti, pagal atitinkamą nacionalinę ir Sąjungos teisę, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES (35), atitinkamais atvejais pasitelkiant esamas kompetentingas įstaigas.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas** Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka. **Lietuvos banko įstatymas Nr. XII-2088** **47 straipsnis. Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimas ne teismo tvarka** 4. Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, ir ketinantis dėl kilusio ginčo nagrinėjimo kreiptis į Lietuvos banką, prieš kreipdamasis į Lietuvos banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį,	Visiškas

	nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą. Finansų rinkos dalyviai vartotojų kreipimusis nagrinėja neatlygintinai. 6. Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo tvarką reglamentuoja Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas ir Lietuvos banko patvirtintos vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklės. **Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas Nr. XII-2083** **21 straipsnis. Vartotojo kreipimasis į pardavėją ar paslaugų teikėją** 1. Vartotojas, manantis, kad pardavėjas ar paslaugų teikėjas pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, susijusius su vartojimo sutartimi, pirmiausia privalo raštu kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją ir nurodyti savo reikalavimus, išskyrus atvejus, kai vartotojas tiesiogiai kreipiasi į teismą. Vartotojas privalo kreiptis į pardavėją ar paslaugų teikėją ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią vartotojas sužinojo ar turėjo sužinoti apie savo teisių ar teisėtų interesų pažeidimą. 2. Pardavėjas ar paslaugų teikėjas privalo neatlygintinai išnagrinėti vartotojo kreipimąsi ir, kai nesutinka su vartotojo reikalavimais, privalo ne vėliau kaip per 14 dienų nuo vartotojo kreipimosi gavimo dienos, jeigu kiti įstatymai ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip, pateikti vartotojui išsamų motyvuotą rašytinį atsakymą, pagrįstą dokumentais. Šių dokumentų kopijos privalo būti pridėtos prie pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakymo vartotojui. Vartotojų kreipimusis pardavėjai ir paslaugų teikėjai nagrinėja neatlygintinai. 3. Kai pardavėjas ar paslaugų teikėjas netenkina vartotojo reikalavimų arba juos tenkina iš dalies, pardavėjo ar paslaugų teikėjo atsakyme turi būti pateikta informacija apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą, kompetentingą spręsti vartojimo ginčą. *Pastaba:* Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo tvarką reglamentuoja Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Šeštasis skirsnis „Vartotojų teisių gynimas ne teisme“ bei Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklės, patvirtintos Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 „Dėl vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ (TAR, 2016-01-29, 2016-01773)	
Valstybės narės užtikrina, kad AGS procedūros būtų taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams ir kad jos taip pat būtų taikomos paskirtiems atstovams vykdant veiklą.	Mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio ginčų sprendimui gali būti taikomas Lietuvos Respublikos komercinio arbitražo ir Lietuvos Respublikos civilinių	

	ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas.	
2. Valstybės narės reikalauja, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos veiksmingai bendradarbiautų spręsdamos tarpvalstybinius ginčus dėl pagal III ir IV antraštines dalis kylančių teisių ir pareigų.	**Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas Nr. XII-2083** **22 straipsnis. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos** 1. Vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėja šios institucijos (toliau – vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos): 2) Lietuvos bankas – vartojimo ginčus dėl finansinių paslaugų, nurodytus Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme; **29[3] straipsnis. Tarptautinių vartojimo ginčų sprendimo ypatumai** 7. Nagrinėdami tarptautinius vartojimo ginčus, vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai privalo bendradarbiauti su Europos Komisija ir kitų valstybių narių vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektais.	Visiškas
103 straipsnis. Sankcijos 1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinės teisės, kuria perkeliama ši direktyva, pažeidimus, ir imasi visų reikiamų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **78 straipsnis. Priežiūros institucijos atliekami patikrinimai** 1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimų. Atlikdama patikrinimus priežiūros institucija turi teisę pasitelkti kitų asmenų tam tikriems veiksmams atlikti. 2. Patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo tvarką nustato priežiūros institucija. 3. Atlikdami patikrinimą priežiūros institucijos tarnautojai turi mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytame teisės akte nustatytas teises. **79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės** Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl teisės akto pažeidimo; 2) skiria šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. **80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka** 1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus; 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio	Visiškas

	įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių	

	paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių) taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą. 6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą ir rūšį; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą; 5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo,	

	įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir, kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 79 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones. 11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo	

	tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. **81 straipsnis. Baudos** 1. Priežiūros institucija skiria: 1) juridiniams asmenims iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą; 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą. 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių juridinio asmens sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. 3. Jeigu dėl šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio. 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.5. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 80 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmajame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape bazinis baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybė, bazinis baudos	

	dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra tiek atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, tiek ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiajame etape pirmajame ir antrajame etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir į kitas reikšmingas, tačiau pirmajame ir antrajame etapuose nevertintas, aplinkybes. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **33 straipsnis. Poveikio priemonės** 1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo; 2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas; 3) laikinai uždraudžia teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas; 4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą; 5) laikinai nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai; 6) laikinai sustabdo (apriboja) mokėjimo įstaigos akcininko balsavimo teisę; 7) paskiria laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai); 8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu; 9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą. 2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką ar per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, priežiūros institucija taiko šias poveikio	

	priemones: 1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo; 2) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui ar tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu; 3) laikinai ar visam laikui uždraudžia teikti vienas ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje;. 4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas. 3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, per tarpininką per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija. 4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones. **34 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka** 1. Priežiūros institucija taiko šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) teikiamos mokėjimo paslaugos, jeigu neturima tam šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktos teisės arba jei ši teisė apribota pagal šį įstatymą arba atliekami kiti veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) mokėjimo įstaiga licenciją ar, kitą šiame įstatyme nustatytą leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją arba pasinaudodama kitomis neteisėtomis priemonėmis; 3) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ar kituose teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 4) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 27 straipsnio 2 ir 3 dalis duoti privalomi nurodymai; 5) nebetenkinami mokėjimo įstaigos licencijai išduoti nustatyti reikalavimai; 6) mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovais paskiriami arba mokėjimo įstaigos ar jos tarpininko vadovų pareigas eina vienas ar keli asmenys, neatitinkantys šiame įstatyme nustatytų reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimų; 7) trukdoma priežiūros institucijos arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus;	

	8) padaromi kiti šio įstatymo arba kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimai arba yra grėsmė, kad dėl mokėjimo įstaigos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų sistemos funkcionavimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama jam informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo 9įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo	

	apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą.6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą, rūšį; 4)asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą; 5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės	

	akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir, kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 33 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu ji turi pagrindą manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones. 11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. Poveikio	

	priemonė, kuri taikoma laikinai, taikoma iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13.. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigimo) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemonę negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. 14. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos. **35 straipsnis. Baudos** 1. Priežiūros institucija skiria: 1) juridiniams asmenims iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą; 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims iki 50 000 eurų dydžio baudą. 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jei juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. 3. Jeigu dėl šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalyje išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų arba kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų	

	nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija skiria baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio. 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba kai juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą. 5. Šio įstatymo 34 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo arba netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki 1 procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų, iki 1 500 eurų. 6. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 34 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmajame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape bazinis baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra tiek atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, tiek ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiajame etape pirmajame ir antrajame etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir į kitas reikšmingas, tačiau pirmajame ir antrajame etapuose nevertintas, aplinkybes. 7. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 34 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam	

	asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos. **36 straipsnis. Mokėjimo įstaigos vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų** 1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo mokėjimo įstaigai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo mokėjimo įstaigai dienos jo (jų) priimti sprendimai yra negaliojantys. 2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai, mokėjimo įstaigos organas, kuriam suteiktos tokios teisės, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį (asmenis) iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo (jais) sudarytą sutartį arba panaikinti jo (jų) įgaliojimus. 3. Apie priimtą sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje. 4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos tarpininko vadovo nušalinimui nuo pareigų atveju. **37 straipsnis. Atstovas veiklos priežiūrai** 1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie grėsmę saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai, siekdama apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas, perduotas mokėjimo įstaigai, priežiūros institucija turi teisę paskirti atstovą veiklos priežiūrai. 2. Atstovu veiklos priežiūrai gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Atstovu veiklos priežiūrai skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimai. Jeigu atstovu veiklos priežiūrai skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirtas ir jo padėjėjas. Atlyginimus atstovui veiklos priežiūrai ir jo padėjėjui, atsižvelgdama į jų veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustato priežiūros institucija. Atlyginimai išmokami iš mokėjimo įstaigos lėšų. Atstovu veiklos priežiūrai ir jo padėjėju negali būti paskirtas priežiūros	

	institucijos tarnautojas. 3. Mokėjimo įstaigos valdyba ir vadovai turi gauti atstovo veiklos priežiūrai sutikimą dėl kiekvieno su mokėjimo įstaigos veikla susijusio sprendimo. Visi be atstovo veiklos priežiūrai sutikimo mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti atstovą veiklos priežiūrai įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys. 4. Atstovas veiklos priežiūrai nesutinka su mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimais, jei jie, jo nuomone, prieštarauja saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą reglamentuojantiems teisės aktams ar dėl kitų priežasčių kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui. Atstovui veiklos priežiūrai, atliekančiam savo funkcijas, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 29 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Atstovas veiklos priežiūrai privalo teikti priežiūros institucijai jos nustatytą informaciją. 5. Apie priimtą sprendimą paskirti atstovą veiklos priežiūrai ar jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registrui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje. 6. Atstovas veiklos priežiūrai atšaukiamas, kai: 1) nustatoma, kad mokėjimo įstaiga gali stabiliai ir patikimai veikti, ar, priežiūros institucijos nuomone, tokios priemonės taikymas nebetikslingas dėl kitų priežasčių; 2) panaikinamas mokėjimo įstaigai išduotos licencijos galiojimas **38 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas** 1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 8 punkte ir 33 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytas poveikio priemones, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu. 2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas turto arešto aktų registre. Tokiame sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti Turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės	

	aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas Turto arešto aktų registre laikinai.	
2. Valstybės narės leidžia jų kompetentingoms institucijoms atskleisti visuomenei administracines sankcijas, kurios yra paskirtos už priemonių, priimtų perkeliant šią direktyvą į nacionalinę teisę, pažeidimą, nebent toks paskelbimas galėtų sukelti rimtą grėsmę finansų rinkoms arba pernelyg pakenkti susijusioms šalims.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **84 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai. 2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos. **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **39 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis, išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės skyrimo (priemonių) klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai. 2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų	Visiškas

	poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
V ANTRAŠTINĖ DALIS. DELEGUOTIEJI AKTAI IR TECHNINIAI REGULIAVIMO STANDARTAI **104 straipsnis. Deleguotieji aktai** Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais: a) pritaikoma šios direktyvos 4 straipsnio 36 punkte pateikiama nuoroda į Rekomendaciją 2003/361/EB, kai ta rekomendacija iš dalies pakeičiama; b) atnaujinamos 32 straipsnio 1 dalyje ir 74 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos siekiant atsižvelgti į infliaciją.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.	
105 straipsnis. Įgaliojimų delegavimas 1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis. 2. 104 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 12 d. 3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 104 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui. 4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai. 5. Pagal 104 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.	
106 straipsnis. Prievolė informuoti vartotojus apie jų teises 1. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. Komisija parengia patogų naudoti elektroninį informacinį buklетą, kuriame aiškiai ir lengvai suprantamai	Direktyvos nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai	

pateikiama informacija apie vartotojų teises pagal šią direktyvą ir susijusią Sąjungos teisę. 2. Komisija informuoja valstybes nares, Europos mokėjimo paslaugų teikėjų asociacijas ir Europos vartotojų asociacijas apie 1 dalyje nurodyto informacinio bukleto paskelbimą.		
Komisija, EBI ir kompetentingos institucijos užtikrina, kad informacinis bukletas būtų padaromas prieinamu jų interneto svetainėse lengvai prieinamu būdu.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises** 1. Priežiūros institucija privalo užtikrinti, kad Europos Komisijos parengtas informacinis dokumentas apie vartotojų teises, kaip numatyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 106 straipsnio 1 dalyje (toliau šiame straipsnyje – informacinis dokumentas), būtų lengvai prieinamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.	Visiškas
3. Mokėjimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad informacinis bukletas būtų lengvai prieinamas jų interneto svetainėse, jei tokios yra, ir popierine forma jų filialų, tarpininkų ir išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, įstaigose. 4.Mokėjimo paslaugų teikėjai iš savo klientų nereikalauja mokesčio už informacijos padarymą prieinama pagal šį straipsnį.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises** 2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad informacinis dokumentas būtų lengvai prieinamas mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ją turi, ir popierine forma klientų aptarnavimo vietose, įskaitant jų filialus, tarpininkus ir asmenis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas. **11 straipsnis. Komisinio atlyginimo taikymo ypatumai** 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti komisinio atlyginimo už informacijos pateikimą pagal šio įstatymo III skyrių. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis, negu nurodytos bendrojoje sutartyje, gali susitarti dėl komisinio atlyginimo, kuris turi būti pagrįstas ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo išlaidas.	Visiškas
5. Neįgaliųjų atžvilgiu šio straipsnio nuostatos taikomos naudojant tinkamas alternatyvias priemones, kuriomis galima padaryti informaciją prieinama prieinama forma.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **28 straipsnis. Pareiga informuoti vartotojus apie jų teises** 3. Šiame straipsnyje nurodyta informacija neįgaliesiems turi būti prieinama naudojantis jiems tinkamomis alternatyviomis priemonėmis.	Visiškas
VI ANTRAŠTINĖ DALIS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS **107 straipsnis. Visiškas suderinimas** 1. Nedarant poveikio 2 straipsniui, 8 straipsnio 3 daliai, 32 straipsniui, 38 straipsnio 2 daliai, 42 straipsnio 2 daliai, 55 straipsnio 6 daliai, 57 straipsnio 3 daliai, 58 straipsnio 3 daliai, 61 straipsnio 2 ir 3 dalims, 62 straipsnio 5 daliai, 63 straipsnio 2 ir 3 dalims, 74 straipsnio 1 dalies antrai pastraipai ir 86 straipsniui, kai šioje direktyvoje numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje	**Mokėjimų įstatymo projektas** **1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 1. Šis įstatymas reglamentuoja mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, autentiškumo patvirtinimą, operacinės ir saugumo rizikos valdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra	Visiškas

direktyvoje. 2. Kai valstybė narė naudojasi 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus informuoja Komisiją. Komisija viešai paskelbia informaciją interneto svetainėje arba kitomis lengvai prieinamomis priemonėmis. 3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų nuo šios direktyvos nuostatas perkeliančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai išskyrus atvejus, kai tai aiškiai joje nustatyta. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.	verslas, fiziniams mokėjimo paslaugų vartotojams taikomo komisinio atlyginimo už mokėjimo sąskaitas skaidrumo ir palyginamumo taisykles, taip pat mokėjimo sąskaitų perkėlimo taisykles, pagrindinės mokėjimo sąskaitos atidarymo ir naudojimo taisykles ir sąlygas, priežiūros institucijos teises ir įgaliojimus vykdant šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą ir ne teismo tvarka nagrinėjant vartojimo ginčus. **3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 17. Mokėjimo paslaugų teikėjas turi teisę nustatyti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugų vartotojams negu nustatyta šiame įstatyme.	
108 straipsnis. Nuostata dėl peržiūros Ne vėliau kaip 2021 m. sausio 13 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ir poveikio ataskaitą, visų pirma dėl: a) 62 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nustatytų mokesčių taisyklių tinkamumo ir poveikio; b) 2 straipsnio 3 ir 4 dalių taikymo, įskaitant įvertinimą, ar III ir IV antraštinės dalys gali būti kaip visuma taikomos tose dalyse nurodytoms mokėjimo operacijoms, kai tai techniškai įmanoma; c) prieigos prie mokėjimo sistemų, visų pirma atsižvelgiant į konkurencijos lygį; d) 3 straipsnio 1 punkte nurodytų mokėjimo operacijų limitų tinkamumo ir poveikio; e) 32 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos išimties limito tinkamumo ir poveikio; f) to, ar atsižvelgiant į pokyčius būtų pageidautina papildant 75 straipsnio nuostatas dėl mokėjimo operacijų, kai suma iš anksto nežinoma ir lėšos yra blokuojamos, nustatyti didžiausias sumų, kurias leidžiama blokuoti mokėtojo mokėjimo sąskaitoje esant tokioms situacijoms, ribas. Jei tinkama, Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto kartu su savo ataskaita.	Direktyvos nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.	
109 straipsnis. Pereinamojo laikotarpio nuostata 1. Valstybės narės leidžia mokėjimo įstaigoms, kurios pradėjo veiklą, laikydamosi nacionalinės teisės aktų, kuriais ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. perkeliama Direktyva 2007/64/EB, tęsti tą veiklą pagal Direktyvoje 2007/64/EB nustatytus reikalavimus iki 2018 m. liepos 13 d. nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 5 straipsnį ar nereikalaujant, kad jos atitiktų kitas šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytas ar minimas	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas** 3. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas	Visiškas

nuostatas. Valstybės narės reikalauja, kad tokios mokėjimo įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. įvertinti, ar tos mokėjimo įstaigos laikosi II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių reikia imtis siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar tikslinga panaikinti leidimą. Mokėjimo įstaigoms, kurios laikosi II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų (kompetentingoms institucijoms tai patikrinus), suteikiamas leidimas ir jos įtraukiamos į registrus, nurodytus 14 ir 15 straipsniuose. Jei tos mokėjimo įstaigos ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. nepradeda laikytis II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, pagal 37 straipsnį joms draudžiama teikti mokėjimo paslaugas.	atitinkamas mokėjimo paslaugas. 4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas pakeičia įrašus ne vėliau kaip per 1 darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. 5. Mokėjimo įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. kovo 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinama, kad jos laikosi šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų mokėjimo įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę.	
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms mokėjimo įstaigoms leidimas suteikiamas automatiškai ir jos įtraukiamos į registrus, nurodytus 14 ir 15 straipsniuose, jei kompetentingoms institucijoms jau turi įrodymų, kad laikomasi 5 ir 11 straipsniuose nustatytų reikalavimų. Prieš suteikdamos leidimus, kompetentingos institucijos apie tai informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti. Komentaras; Manome, kad nėra poreikio nustatyti galimybės automatiškai atnaujinti mokėjimo įstaigų licencijas ir įtraukti į registrą.	
3. Ši dalis taikoma fiziniams arba juridiniams asmenims, kuriems pritaikytas Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnis, anksčiau nei 2018 m. sausio 13 d. ir kurie vykdė mokėjimo paslaugų veiklą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2007/46/EB. Valstybės narės leidžia tiems asmenims tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2007/64/EB iki 2019 m. sausio 13 d. nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 5 straipsnį ar taikyti išimtį pagal šios direktyvos 32 straipsnį arba nereikalaujant, kad jie laikytųsi kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar minimų nuostatų. Visiems pirmoje pastraipoje nurodytiems asmenims, kuriems 2019 m. sausio 13 d. pagal šią direktyvą leidimas nebuvo suteiktas arba nepritaikyta išimtis, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal šios direktyvos 37 straipsnį.	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes reikalavimai mokėjimo įstaigoms, turinčioms ribotos veiklos mokėjimo įstaigos licenciją, nepasikeitė.	
4.Valstybės narės gali nustatyti, kad laikoma, jog šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems fiziniams ir juridiniams asmenims, kuriems taikoma išimtis, ji	Direktyvos straipsnio nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes opcija neketinama pasinaudoti.	

taikoma ir jie automatiškai įtraukiami į registrus, nurodytus 14 ir 15 straipsniuose, jei kompetentingoms institucijos turi įrodymų, kad laikomasi 32 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas mokėjimo įstaigas.	Komentaras: Manome, kad nėra poreikio nustatyti galimybės automatiškai atnaujinti mokėjimo įstaigų licencijas ir įtraukti į registrą.	
5. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, mokėjimo įstaigos, kurioms suteiktas leidimas teikti mokėjimo paslaugas, kaip nurodyta Direktyvos 2007/64/EB priedo 7 punkte, išlaiko tą leidimą teikti tas mokėjimo paslaugas, kurios laikomos mokėjimo paslaugomis, kaip nurodyta šios direktyvos I priedo 3 punkte, jei kompetentingos institucijos ne vėliau kaip 2020 m. sausio 13 d. gavo įrodymų, kad laikomasi šios direktyvos 7 straipsnio c punkte ir 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų.	**Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas** 4. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per 1 darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.	Visiškas
110 straipsnis. Direktyvos 2002/65/EB daliniai pakeitimai Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip: „5. Kai taikytina ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 (36), šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos Direktyvos (ES) 2015/2366 44, 45, 51 ir 52 straipsniais.	**Vartotojų teisių apsaugos įstatymo projektas** **1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas** Pakeisti 1 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip: **1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas** „4. Tais atvejais, kai taikomas Mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 36 straipsnio 5–9 dalyse nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 36 straipsnio 7 dalies 3–8 punktus, 8 dalies 1, 4 ir 5 punktus ir 9 dalies 2 punktą, taikomos Mokėjimų įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.“	Visiškas

111 straipsnis. Direktyvos 2009/110/EB daliniai pakeitimai Direktyva 2009/110/EB iš dalies keičiama taip: 1. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip: „1. Nedarant poveikio šiai direktyvai, elektroninių pinigų įstaigoms mutatis mutandis taikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 5 straipsnis, 11–17 straipsniai, 19 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 20–31 straipsniai, įskaitant deleguotuosius aktus, priimtus pagal jos 15 straipsnio 4 dalį, 28 straipsnio 5 dalį ir 29 straipsnio 7 dalį. b) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip: „4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms platinti ir išpirkti elektroninius pinigus tarpininkaujant fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie veikia jų vardu. Kai elektroninių pinigų įstaiga platina elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje naudodamasi tokio fizinio ar juridinio asmens paslaugomis, tokioms elektroninių pinigų įstaigoms mutatis mutandis taikomi Direktyvos (ES) 2015/2366 27–31 straipsniai, išskyrus 29 straipsnio 4 ir 5 dalis, įskaitant deleguotuosius aktus, priimtus pagal jos 28 straipsnio 5 dalį ir 29 straipsnio 7 dalį. 5. Nepaisant šio straipsnio 4 dalies, elektroninių pinigų įstaigos neleidžia elektroninių pinigų tarpininkaujant agentams. Elektroninių pinigų įstaigoms leidžiama teikti mokėjimo paslaugas, nurodytas šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a punkte, tarpininkaujant agentams jei įvykdytos Direktyvos (ES) 2015/2366 19 straipsnyje nustatytos sąlygos.“;	**Elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas** **12 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos veikla** 6. Elektroninių pinigų įstaiga gali platinti ir išpirkti, bet negali leisti elektroninių pinigų per elektroninių pinigų įstaigos vardu veikiantį tarpininką arba kitą fizinį ar juridinį asmenį. **9 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos pavadinimas, buveinė. Elektroninių pinigų įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai** 5. Elektroninių pinigų įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas, *mutatis mutandis* taikomi Mokėjimo įstaigų įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4 punkto ir 11, 17, 18, 19, 20, 21, 23 ir 40 straipsnių reikalavimai, o priežiūros institucija *mutatis mutandis* turi Mokėjimo įstaigų 11, 18, 19, 20, 23 ir 40straipsniuose priežiūros institucijai nustatytas teises ir pareigas **13 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos licencija** 1. Elektroninių pinigų įstaigos licencija suteikia teisę leisti elektroninius pinigus ir teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nustatytos priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje. Elektroninių pinigų įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse. 2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: 1) įstatus 9įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos numatomos teikti paslaugos ir jų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad elektroninių pinigų įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) dokumentus, kuriais patvirtinama, kad pradinio kapitalo dydis yra ne mažesnis, negu nustatytas šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje; 5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 25 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti elektroninių pinigų turėtojų lėšas, aprašymą, o jeigu ketinamos teikti mokėjimo paslaugos, nesusijusios su elektroninių pinigų leidimu, – ir priemonių, kurių pagal Mokėjimo įstaigų įstatymo 17 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą; 6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas,	Visiškas

	aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai; 7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos), siekiant atlikti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinimas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą; 8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą; 10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą 11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą; 12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su vykdoma veikla susijusios rizikos vertinimo, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti elektroninių pinigų turėtojus ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. 13) organizacinės struktūros , įskaitant numatomus filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platins ir išpirks elektroninius pinigus, ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 14) duomenis, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, įsigyjančių (turinčių) prašymą išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją pateikusio juridinio asmens (toliau šiame straipsnyje – prašymą pateikęs juridinis asmuo) kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę ir jų įsigyjamas (turimas) įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą pagal Bankų įstatymo 25	

	straipsnio 8 dalies nuostatas, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą; 15) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 16 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus; 16) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma šio įstatymo nustatyta tvarka leisti elektroninius pinigus ir (arba) teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą: 17) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės ar atestuoto auditoriaus (toliau – auditorius), kuris audito veikla verčiasi savarankiškai (toliau, kai šiame įstatyme kalbama apie audito įmonę ir auditorių, kuris audito veikla verčiasi savarankiškai, kartu – audito įmonė), atitinkančių Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos finansinių ataskaitų audito įstatyme (toliau – Finansinių ataskaitų audito įstatymas) nustatytus reikalavimus, duomenis; 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis Mokėjimo įstaigų įstatymo 20 straipsnio reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo ir (arba) sąskaitos informacijos paslaugą; 19) buveinės adresą. 3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai elektroninių pinigų turėtojų interesams apsaugoti ir elektroninių pinigų leidimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti. 4. Elektroninių pinigų įstaigos licencija išduodama prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui, tik jeigu, jis atsižvelgdamas į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą elektroninių pinigų įstaigos valdymą, turi nustatęs visapusę, adekvačią elektroninių pinigų įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui ir patikimą elektroninių pinigų leidimo veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą, leidžiančią užtikrinti funkcijų atskyrimą ir vertikalius bei horizontalius atsakomybės ryšius su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, ir rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemas, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą.	

	5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti prašymą pateikusio juridinio asmens pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimą vietoje. Pasirengimo leisti elektroninius pinigus patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 35 straipsnio nuostatos. 6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, priimti sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam juridiniam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgdamas į šio įstatymo 31 straipsnio 1 dalies nuostatas. 7. Priežiūros institucija motyvuotai atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, jeigu: 1) kartu su prašymu pateikti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų, prašymą pateikęs juridinis asmuo nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos, priežiūros institucijai paprašius pateikti trūkstamus ir (ar) patikslintus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, reikalingus sprendimui priimti, per jos nustatytą terminą, arba pateikia ne visus papildomai pareikalautus dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją arba jie yra neteisingi; 2) prašymą pateikęs juridinis asmuo neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, neketina vykdyti elektroninių pinigų leidimo veiklos Lietuvos Respublikoje, jo teisinė forma, vadovai, pradinis kapitalas, profesinės civilinės atsakomybės draudimas, garantija arba laidavimas neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų ir jų taikymo tvarką reglamentuojančių priežiūros institucijos teisės aktų; 3) yra pagrindas manyti, kad asmenys, įsigyjantys (turintys) prašymą pateikusio juridinio asmens kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, neatitinka Bankų įstatymo 25 straipsnio 8 dalyje nustatytų reikalavimų; 4) prašymą pateikęs juridinis asmuo ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti elektroninių pinigų įstaigos priežiūrą; 5) prašymą pateikęs juridinis asmuo yra susijęs glaudžiu ryšiu su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, arba tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti elektroninių pinigų įstaigos priežiūrą; 6) prašymą pateikęs juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 4 dalyje	

	nustatytų reikalavimų. 8. Kai prašymą pateikęs juridinis asmuo ketina leisti elektroninius pinigus ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti, jeigu prašymą pateikusio juridinis asmens ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jo finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai. 9. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip nurodyta elektroninių pinigų įstaigos turimoje licencijoje, ji privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo paskutinės licencijos gavimo dienos kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo. 10. Elektroninių pinigų įstaigos licenciją turinti elektroninių pinigų įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus. 11. Detalią prašymo išduoti šiame straipsnyje nustatytą licenciją pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šio straipsnio 2 dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija. **15 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas ar galiojimo sustabdymas ir sustabdymo panaikinimas** 1. Licencijos galiojimas panaikinamas Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8 punktuose nustatytais atvejais. Licencijos galiojimas panaikinamas priežiūros institucijos sprendimu šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju. 2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencijos galiojimas priežiūros institucijos sprendimu taip pat gali būti panaikinamas , jeigu: 1) elektroninių pinigų įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 13 ar 14 straipsnyje nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų arba nepraneša apie tai priežiūros institucijai; 2) elektroninių pinigų įstaiga, toliau leisdama elektroninius pinigus, keltų grėsmę mokėjimų sistemų stabilumui;	

	3) elektroninių pinigų įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo, arba priimamas sprendimas ją likviduoti; 4) elektroninių pinigų įstaiga šio įstatymo 13 straipsnio 9 dalyje nurodytu atveju per nustatytą terminą nesikreipia dėl licencijos galiojimo panaikinimo. 3. Panaikinant licencijos galiojimą šio straipsnio 2 dalies 3 ar 4 punkte ar šio įstatymo14 straipsnio 6 dalyje arba Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos pranešama elektroninių pinigų įstaigai. Kitais atvejais licencijos galiojimas panaikinamas šio įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatyta tvarka. 4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka. 5. Priežiūros institucija, priėmusi sprendimą sustabdyti licencijos galiojimą, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša elektroninių pinigų įstaigai, nurodo pažeidimą (pažeidimus) ir nustato ne ilgesnį kaip dviejų mėnesių terminą, per kurį elektroninių pinigų įstaiga privalo nurodytą pažeidimą (pažeidimus) pašalinti. 6. Elektroninių pinigų įstaiga, pašalinusi pažeidimą (pažeidimus), dėl kurio (kurių) buvo priimtas sprendimas sustabdyti licencijos galiojimą, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai, o ši per 10 darbo dienų nuo elektroninių pinigų įstaigos pranešimo apie pašalintą pažeidimą (pažeidimus) gavimo dienos patikrina informaciją apie pažeidimo (pažeidimų) pašalinimą, ir, jeigu visi pažeidimai buvo pašalinti, priima sprendimą panaikinti licencijos galiojimo sustabdymą, ir ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos apie tai praneša elektroninių pinigų įstaigai. 7. Panaikinus ar sustabdžius licencijos galiojimą, elektroninių pinigų įstaiga neturi teisės leisti elektroninių pinigų ir teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus atvejus, kiek tai būtina atsiskaityti su elektroninių pinigų turėtojais ir mokėjimo paslaugų vartotojais. 8. Panaikinus licencijos galiojimą, ne vėliau kaip per 2 mėnesius elektroninių pinigų įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti elektroninių pinigų įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu. 9. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą,	

	įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją. **18 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos veikla kitose valstybėse narėse** 1. Elektroninių pinigų įstaiga turi teisę kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį. 2. Elektroninių pinigų įstaiga, siekdama kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus neįsteigusi filialo turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja leisti elektroninius pinigus, o jeigu ketina leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą – priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga kitoje valstybėje narėje planuoja platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį, priežiūros institucijai taip pat turi būti nurodomas šio asmens pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (veiklos adresas), organizacinė struktūra, kontaktiniai duomenys. Kai elektroninių pinigų įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją. Detalią pranešimo apie ketinimą kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus, platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį pateikimo, nagrinėjimo tvarką ir detalius šioje dalyje nurodytų pateikiamų dokumentų turinio ir formos reikalavimus nustato priežiūros institucija. 3. Priežiūros institucija elektroninių pinigų įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per 1 mėnesį nuo visos informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Elektroninių pinigų įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai.4. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams toje valstybėje narėje netaikoma steigti. 5. Jeigu priežiūros institucijos atliktas elektroninių pinigų įstaigos vertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti elektroninių pinigų įstaigos filialą į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą arba išbraukti iš šio sąrašo, jeigu elektroninių pinigų įstaigos filialas jau yra į jį įtrauktas..	

	6. Priežiūros institucija sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimo į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą ar sprendimą dėl leidimo elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per fizinį ar juridinį asmenį privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir elektroninių pinigų įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl elektroninių pinigų įstaigos ketinimo leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje, kartu su jos sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai. 7. Elektroninių pinigų įstaigos filialas turi teisę pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje po to, kai jis įtraukiamas į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą. Apie įtraukimą į šį sąrašą priežiūros institucija per 3 darbo dienas nuo įtraukimo į sąrašą dienos praneša elektroninių pinigų įstaigai. 8. Elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje nuo tos dienos, kai priežiūros institucija informuoja elektroninių pinigų įstaigą apie sprendimą leisti elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje. 9. Elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka privalo pranešti datą, kurią ji pradeda leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.10. Elektroninių pinigų įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus filialus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga ketina platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka. 11. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie tai, kad elektroninių pinigų įstaiga, leidžianti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, elektroninių	

	pinigų įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigtas filialas, jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, nesilaiko kitos valstybės narės teisės aktų, įgyvendinančių Direktyvą (ES) Nr. 2015/2366 ir Direktyvą Nr. 2009/110/EB, nuostatų, įvertina ją ir siekdama užtikrinti, kad elektroninių pinigų įstaiga nebepažeistų šių teisės aktų reikalavimų, nedelsdama imasi visų reikiamų priemonių. Priežiūros institucija apie šių priemonių taikymą informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją ir kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas. 12. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia jos prašomą informaciją, ypač apie elektroninių pinigų įstaigos, leidžiančios elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo, elektroninių pinigų įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos pasitelkto fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją, įskaitant informaciją apie tai, ar elektroninių pinigų įstaiga turi buveinę ir vykdo elektroninių pinigų leidimo veiklą Lietuvos Respublikoje, teikia savo iniciatyva. 13. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 14 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka. 14. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo ar platina ir išperka elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka. **19 straipsnis. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos veikla Lietuvos Respublikoje** 1. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali leisti elektroninius pinigus įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį. 2. Priežiūros institucija, gavusi iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos informaciją apie kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ketinimą leisti elektroninius pinigus neįsteigus filialo, įsteigus filialą arba platinti ir	

	išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje kartu su elektroninių pinigų įstaigos pateikta šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, per 1 mėnesį nuo šios informacijos gavimo įvertina ją ir kitos valstybės narės priežiūros institucijai pateikia savo nuomonę bei turimą informaciją, susijusią su kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos ketinimu leisti elektroninius pinigus arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje. 3. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie sprendimą leisti elektroninių pinigų įstaigai leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje. 4. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialas turi teisę pradėti leisti elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje po to, kai kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialas yra įtraukiamas į kitos valstybės narės viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą. 5. Jeigu kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams steigti netaikoma. 6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą ar pasitelkus fizinį ar juridinį asmenį, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 7. Priežiūros institucija pagal šio straipsnio, išskyrus 8 dalį, reikalavimus bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 28 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka. 8. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir keičiasi informacija su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigą, kuri leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje įsteigusi filialą, neįsteigusi filialo ar platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį, Lietuvos	

	Respublikoje, ir taikančia jai poveikio priemones, Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustatyta tvarka. **21 straipsnis. Viešasis elektroninių pinigų įstaigų sąrašas** 1. Elektroninių pinigų įstaigos, gavusios priežiūros institucijos išduotą licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, jų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, tarpininkai bei užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, jų tarpininkai yra įtraukiami į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą. 2. Viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo tvarkytoja – priežiūros institucija – į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą elektroninių pinigų įstaigas ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialus, įsteigtus Lietuvos Respublikoje, įtraukia per 2 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, jų tarpininkus – per 2 mėnesius nuo visų reikalaujamų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, elektroninių pinigų įstaigų filialus, veikiančius kitose valstybėse narėse – per 3 mėnesius nuo visų šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų ir duomenų gavimo dienos, ir tarpininkus, veikiančius kitose valstybėse narėse, – per 3 mėnesius nuo visų reikalaujamų dokumentų ir duomenų gavimo dienos. 3. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios elektroninių pinigų įstaigos licenciją, į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą įtraukiamos atskirai nuo elektroninių pinigų įstaigų, turinčių elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją. 4. Priežiūros institucija apie elektroninių pinigų įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo panaikinimą ar sustabdymą ir sustabdymo panaikinimą , elektroninių pinigų įstaigos filialo, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimą į sąrašą ir jo licencijos galiojimo panaikinimą , jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje esančiame viešajame elektroninių pinigų įstaigų sąraše. 5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos bankininkystės institucijai. 6. Viešasis elektroninių pinigų įstaigų sąrašas tvarkomas priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose ir Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 15 straipsnio 5 dalyje, nustatyta tvarka.	

	26 straipsnis. Reikalavimai elektroninių pinigų įstaigai, kai jos elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui 1. Elektroninių pinigų įstaiga, ketinanti perduoti elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų, be kurių neįmanoma leisti elektroninių pinigų ir kurios padeda leisti elektroninius pinigus, vykdymą kitam asmeniui, apie tai ne vėliau kaip prieš 1 mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją. 2. Svarbios elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijos, įskaitant funkcijas, susijusias su informacinių technologijų sistemomis, negali būti perduotos kitam asmeniui, jei jas perdavus iš esmės pablogėtų elektroninių pinigų įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar elektroninių pinigų įstaiga laikosi visų šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir (ar) kitų jos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – tai funkcijos, dėl kurių nevykdymo ar netinkamo vykdymo elektroninių pinigų įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigos veiklai taikomų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų arba būtų pakenkta elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos vykdomos elektroninių pinigų leidimo veiklos tęstinumui. 3. Elektroninių pinigų įstaiga, perduodama svarbias elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų: 1) elektroninių pinigų įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės; 2) negali keistis elektroninių pinigų įstaigos santykiai su jos elektroninių pinigų turėtojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos; 3) elektroninių pinigų įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo III, IV ir V skyriuje nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta. 4. Elektroninių pinigų įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas. 5. Elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų perdavimo tvarką nustato priežiūros institucija. **27 straipsnis. Papildomos elektroninių pinigų įstaigos pareigos** 1. Elektroninių pinigų leidimo veikla įsteigus filialą ir visų ar dalies svarbių elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia elektroninių pinigų įstaigos nuo šio įstatymo	

	laikymosi. 2. Elektroninių pinigų įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių elektroninių pinigų leidimo veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas. 3. Elektroninių pinigų įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai informuotų elektroninių pinigų turėtojus apie tai, kad elektroniniai pinigai leidžiami per elektroninių pinigų įstaigos filialą. 4. Elektroninių pinigų įstaigos paslapties apsaugai *mutatis mutandis* taikomas Bankų įstatymo 55 straipsnis. **28 straipsnis. Elektroninių pinigų įstaigos apskaita, finansinės ir kitos ataskaitos ir auditas** 1. Elektroninių pinigų įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu. 2. Elektroninių pinigų įstaiga turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius. Elektroninių pinigų įstaigos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais. 3. Elektroninių pinigų įstaigos priežiūrai skirtų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucijos teisės aktai. 4. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie elektroninių pinigų leidimo, mokėjimo paslaugų teikimo ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl elektroninių pinigų įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų elektroninių pinigų turėtojų ir mokėjimo paslaugų vartotojų, jeigu elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų leidimu, lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą. 5. Reikalavimai, taikomi elektroninių pinigų įstaigos finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimui, auditoriui ir audito įmonei, jų pareigos ir atsakomybė nustatyta Finansų įstaigų įstatyme, Akcinių bendrovių įstatyme ir Finansinių ataskaitų audito įstatyme. 6. Elektroninių pinigų įstaiga, kuri yra finansų įmonė, privalo užtikrinti, kad būtų vykdomos vidaus audito funkcijos. Elektroninių pinigų įstaiga gali pavesti šias funkcijas atlikti kitam asmeniui. Vidaus audito funkcijų perdavimui netaikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.	

	29 straipsnis. Skundų (prašymų) nagrinėjimas ir informacijos saugojimas 3. Elektroninių pinigų įstaigos privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo III, IV, V, VI ir VII skyrių nuostatų įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus. **2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos** **30 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių elektroninių pinigų įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, ir šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų priežiūrą. Ši priežiūra neapima šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose numatytos veiklos priežiūros. 2. Priežiūra atliekama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir kitais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai. 3. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, kurios leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų, tarpininkų, taip pat fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigos platina ir išperka elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje, priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 34 straipsnio nuostatas. **32 straipsnis. Priežiūros tikslu gautos informacijos apsauga** Elektroninių pinigų įstaigų ir užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialų priežiūros tikslu gautos informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. **33 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės** 1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę: 1) priimti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų elektroninių pinigų įstaigų veiklos ir priežiūros; 2) priežiūros tikslais pareikalauti, kad prižiūrima elektroninių pinigų įstaiga	

	per priežiūros institucijos nustatytus terminus pateiktų visą informaciją ir dokumentus, susijusius su elektroninių pinigų įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, elektroninių pinigų įstaigos filialais, tarpininkais, fiziniais ir juridiniais asmenimis, kurie platina ir išperka elektroninius pinigus, ir kitais asmenimis, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, skolininkais, ir juos gauti; 3) atlikti elektroninių pinigų įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą ir tarpininką kitoje valstybėje narėje, patikrinimą; 4) duoti elektroninių pinigų įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos elektroninių pinigų įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai; 5) jeigu elektroninių pinigų įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad jie būtų pripažinti negaliojančiais; 6) jeigu elektroninių pinigų įstaigos vykdoma kita negu elektroninių pinigų leidimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką elektroninių pinigų įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip elektroninių pinigų įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo elektroninių pinigų leidimo veiklai vykdyti; 7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl elektroninių pinigų įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta elektroninių pinigų įstaigos turto vertė, elektroninių pinigų įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtos rizikos ar patikrinti kiti elektroninių pinigų įstaigos veiklos klausimai. Jeigu atlikus patikrinimą nustatoma, kad elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina elektroninių pinigų įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 33 straipsnio 3 ir 4 dalyse; 8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti elektroninių pinigų įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų. 2. Priežiūros institucija, nustačiusi arba turėdama pagrindą įtarti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus, elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumus, taip pat jei kyla grėsmė	

	elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui arba visuomenės ir (arba) elektroninių pinigų turėtojų interesams, turi teisę duoti elektroninių pinigų įstaigai tokius privalomus nurodymus: 1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijai, pažeidimus ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumus; 2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti tokių sandorių mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius; 3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti elektroninių pinigų įstaigos tarpinių finansinių ataskaitų auditą; 4) parengti ir įgyvendinti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir jai priimtiną elektroninių pinigų įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą; 5) sušaukti elektroninių pinigų įstaigos visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos ar valdybos, jei jos sudarytos, posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus; 6) elektroninių pinigų įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie tokį nurodymą gali paskelbti viešai;7) atkurti prieš pažeidžiant teisės aktus buvusią padėtį; 8) priežiūros institucijai pateikti papildomą informaciją arba teikti dažniau informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms vykdyti; 9) viešai atskleisti papildomą informaciją; 10) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, kad būtų pašalinti pažeidimai ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumai arba kad elektroninių pinigų įstaigos veikla būtų stabili ir patikima. 3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar elektroninių pinigų įstaigos veiklos trūkumų arba kad elektroninių pinigų įstaigos veikla kelia grėsmę elektroninių pinigų įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai elektroninių pinigų įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 38 straipsnio 2 dalies nuostatas.4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis. Elektroninių pinigų įstaigos priežiūros institucijos nustatytais terminais privalo įvykdyti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus privalomus nurodymus ir nedelsdamos apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai.5. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos tarnautojai turi teisę dalyvauti elektroninių pinigų įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti	

	elektroninių pinigų įstaigos veiklą. 6. Šiame straipsnyje nustatytas teises priežiūros institucija turi ir dėl šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčio užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo. **34 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. 2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar veiksmo vykdymo. **35 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai** 2. Elektroninių pinigų įstaigų, jų filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialus ir tarpininkus kitoje valstybėje narėje, patikrinimą atlieka priežiūros institucijos tarnautojai. Priežiūros institucija, tikrindama elektroninių pinigų įstaigą, jos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, įskaitant filialą ir tarpininką kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų. 7. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę patikrinti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialą ir tarpininką Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialo ir tarpininko patikrinimą Lietuvos Respublikoje. 8. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir reglamento (ES) Nr. 2015/847 nuostatų taikymu, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva patikrinti kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos filialą ir tarpininką, Lietuvos Respublikoje. 9. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti elektroninių pinigų įstaigos filialo ir tarpininko patikrinimą kitoje valstybėje narėje. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai patikrinti elektroninių	

	pinigų įstaigos filialą ir tarpininką kitoje valstybėje narėje. **36 straipsnis. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, priežiūra** 1. Kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, kurios leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje ir kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir pasitelktų tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas. 2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri leidžia elektroninius pinigus Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ar kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas, pasitelktas tarpininkas nesilaiko šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją. 3. Susidarius kritinei situacijai, kai siekiant pašalinti rimtą grėsmę kolektyviniams mokėjimo paslaugų vartotojų ir (ar) elektroninių pinigų turėtojų interesams Lietuvos Respublikoje būtina imtis veiksmų nedelsiant, priežiūros institucija, vykstant priežiūros institucijų tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, gali imtis prevencinių priemonių, kol kitos valstybės narės priežiūros institucija imsis reikiamų poveikio priemonių. 4. Prevencinės priemonės pagal šio straipsnio 3 dalį turi būti tinkamos ir proporcingos jų tikslui apsaugoti nuo rimtos grėsmės kolektyviniams kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojų ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojų interesams Lietuvos Respublikoje, tačiau jos neturi suteikti pranašumo kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojams ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojams Lietuvos Respublikoje daugiau negu kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos elektroninių pinigų turėtojams ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojams kitose valstybėse narėse. Prevencinės priemonės yra laikinos ir nutraukiamos, kai pašalinamos nustatytos rimtos grėsmės, be kita ko, padedant kitos valstybės narės priežiūros institucijoms ar su jomis bendradarbiaujant arba padedant Europos bankininkystės institucijai ar su ja	

	bendradarbiaujant, kaip nustatyta šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje. 5. Kai įmanoma, atsižvelgdama į susidariusios kritinės situacijos pobūdį, priežiūros institucija iš anksto informuoja apie kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai numatomas taikyti prevencines priemones arba nedelsdama informuoja apie jau pritaikytas prevencines priemones, kurių imamasi pagal šio straipsnio 3 dalį, ir apie šių priemonių taikymo pagrįstumą kitos valstybės narės ir visų kitų susijusių valstybių narių priežiūros institucijas, Europos Komisiją ir Europos bankininkystės instituciją. 6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį asmenį Lietuvos Respublikoje, ar kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, , priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones. 7. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 6 dalių nuostatas. 8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat informavimo ir (ar) statistikos tikslais, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaiga, įsteigusi filialą ar teikianti mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką. 9. Esant Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 5 dalyje, nustatytoms sąlygoms, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės	

	elektroninių pinigų įstaiga, kuri, naudodamasi įsisteigimo teise, Lietuvos Respublikoje teikia mokėjimo paslaugas per tarpininką, paskirtų kontaktinį punktą Lietuvos Respublikoje, kad būtų užtikrintas tinkamas ryšių palaikymas, informacijos apie tai, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, teikimas bei sudarytos palankesnės sąlygos priežiūros institucijai ir kitos valstybės narės priežiūros institucijoms vykdyti kitų valstybių narių elektroninių pinigų įstaigų, teikiančių mokėjimo paslaugas per tarpininkus, priežiūrą, taip pat pateikti priežiūros institucijų prašomus dokumentus ir kitą informaciją. **37 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos Centriniu Banku, Europos Komisija, Europos bankininkystės institucija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis** 1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos Centriniu Banku, Europos bankininkystės institucija ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų elektroninių pinigų leidėjų priežiūros institucijomis. 2. Priežiūros institucija kiekvienais metais iki liepos 1 dienos praneša Europos Komisijai užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialams išduotų licencijų skaičių ir elektroninių pinigų įstaigų, kurioms išduotos elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių, jų neapmokėtų elektroninių pinigų vidurkį praėjusių kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis. **38 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas** 1. Jeigu priežiūros institucijos nuomone kitos valstybės narės priežiūros institucijos nebendradarbiauja šio įstatymo 16, 17, 33, 34 ir 35 straipsniuose nurodytais atvejais, laikantis tuose straipsniuose nustatytų sąlygų, ji gali perduoti tą klausimą svarstyti Europos bankininkystės institucijai ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. 2. Priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą, kol nesutarimas bus išspręstas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. **39 straipsnis. Poveikio priemonės** 1. Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo; 2) skiria šio įstatymo nustatytas baudas; 3) laikinai uždraudžia leisti elektroninius pinigus ir (ar) teikti vieną ar kelias	

	mokėjimo paslaugas; 4) laikinai ar visam laikui uždraudžia vieno ar kelių elektroninių pinigų įstaigos filialų, tarpininkų arba fizinių ar juridinių asmenų, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą laikinai uždrausti filialo, tarpininko arba fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą, filialas neturi teisės leisti elektroninių pinigų ir (ar) teikti mokėjimo paslaugų, tarpininkas – teikti mokėjimo paslaugų, fizinis ar juridinis asmuo, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, – platinti ir išpirkti elektroninių pinigų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo, tarpininko arba fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo, o elektroninių pinigų įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo, tarpininko, fizinio ar juridinio asmens, per kurį elektroninių pinigų įstaiga platina ir išperka elektroninius pinigus, veiklą; 5) laikinai nušalina elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalina elektroninių pinigų įstaigos, jos tarpininko ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauja, kad jis (jie) būtų atšauktas iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai; 6) laikinai sustabdo (apriboja) elektroninių pinigų įstaigos akcininko balsavimo teisę; 7) paskiria laikinąjį atstovą elektroninių pinigų įstaigos ar užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai); 8) laikinai apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu; 9) panaikina licencijos galiojimą ar laikinai sustabdo jos galiojimą. 2. Kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas neįsteigusi filialo, arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, priežiūros institucija taiko šias poveikio priemones:	

	1) įspėja dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimo; 2) kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos įsteigtam filialui ar pasitelktam tarpininkui apriboja teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito, mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu; 3) laikinai ar visam laikui uždraudžia leisti elektroninius pinigus ir (ar) teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje; 4) skiria šio įstatymo nustatytas baudas. 3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo arba platina ir išperka elektroninius pinigus per pasitelktą fizinį ar juridinį Lietuvos Respublikoje, kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigai, kuri leidžia elektroninius pinigus ir (ar) teikia mokėjimo paslaugas per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą ar teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, jeigu to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija. 4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.	
2. 18 straipsnis papildomas šia dalimi: „4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios anksčiau nei 2018 m. sausio 13 d. pradėjo veiklą pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2007/64/EB valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, tęsti tą veiklą toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje iki 2018 m. liepos 13 d. nereikalaujant prašyti suteikti leidimą pagal šios direktyvos 3 straipsnį ar nereikalaujant laikytis kitų šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų ar minimų reikalavimų. Valstybės narės reikalauja, kad pirmoje pastraipoje nurodytos elektroninių pinigų įstaigos pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. įvertinti, ar tos elektroninių pinigų įstaigos laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra tikslinga panaikinti leidimą. Pirmoje pastraipoje nurodytoms elektroninių pinigų įstaigoms, kurios laikosi II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų (kompetentingoms institucijoms tai	**Elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas** 5. Lietuvos banko iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduota licencija, suteikianti teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, įsigaliojus šiam įstatymui, suteikia teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. Lietuvos bankas ne vėliau kaip per 1 darbo dieną nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pakeičia įrašus savo iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos išduotose licencijose, suteikiančiose teisę teikti Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo, 5 straipsnio 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą. 6. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą mokėjimo įstaigos licenciją, privalo ne vėliau kaip iki 2018 m. kovo 1 d. kreiptis į priežiūros instituciją ir pateikti dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinama, kad jos laikosi šio	Visiškas

patikrinus), suteikiamas leidimas ir jie įtraukiami į registrą. Jei tos elektroninių pinigų įstaigos ne vėliau kaip 2018 m. liepos 13 d. nepradeda laikytis II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, jiems draudžiama leisti elektroninius pinigus.“	įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų elektroninių pinigų įstaigos licencijai gauti, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę. 7. Jeigu iki 2018 m. kovo 1 d. elektroninių pinigų įstaiga nepateikia šio straipsnio 6 dalyje nurodytų dokumentų, duomenų ir (arba) informacijos ir (arba) iki 2018 m. liepos 13 d. neužtikrina šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų laikymosi, Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones.13. Elektroninių pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovai, paskirti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, atitinkantys Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo, galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, 14 straipsnio 3 dalyje nurodytus tinkamumo reikalavimus, įsigaliojus įstatymui, laikomi atitinkančiais šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje nurodytus reikalavimus, jeigu įsigaliojus šiam įstatymui neatsiranda aplinkybių, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje.	
112 straipsnis. Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 daliniai pakeitimai Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas taip: 1. 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip: „2. Institucija veikia šiuo reglamentu suteiktų įgaliojimų srityje ir Direktyvos 2002/87/EB, Direktyvos 2009/110/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013[38], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES[39], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES[40], Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/847[41], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366[42] taikymo srityje ir, kai tie teisės aktai taikomi kredito ir finansų įstaigoms bei jas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, Direktyvos 2002/65/EB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849[43] atitinkamų dalių, įskaitant visas tais teisės aktais grindžiamas direktyvas, reglamentus ir sprendimus, taip pat bet kokio tolesnio teisiškai privalomo Sąjungos akto, kuriuo Institucijai	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia, nes tai tiesiogiai taikomi ES teisės aktai.	

pavedamos užduotys, taikymo srityje. Institucija taip pat veikia vadovaudamasi Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013[44]. 2. 4 straipsnio 1 punktas pakeičiamas taip: „1. finansų įstaigos – kredito įstaigos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, investicinės įmonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, finansiniai konglomeratai, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 14 punkte, mokėjimo paslaugų teikėjai, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 11 punkte ir elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 punkte, tačiau taikant Direktyvą (ES) 2015/849 finansų įstaigos – kredito įstaigos ir finansų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 3 straipsnio 1 ir 2 punktuose;“.		
113 straipsnis. Direktyvos 2013/36/ES dalinis pakeitimas Direktyvos 2013/36/ES I priedo 4 punktas pakeičiamas taip: „4. Mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 3 punkte.	**Finansų įstaigų įstatymas Nr. XI-554** **3 straipsnis. Finansinės paslaugos** 1. Finansinės paslaugos yra: 4) mokėjimo paslaugos;	Visiškas
114 straipsnis. Panaikinimas Direktyva 2007/64/EB panaikinama nuo 2018 m. sausio 13 d. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal šios direktyvos II priede pateiktą atitikties lentelę.	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia.	
115 straipsnis. Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. priima ir paskelbia nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai 2. Tas nuostatas jos taiko nuo 2018 m. sausio 13 d. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. 3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas** 1. Šis įstatymas, išskyrus 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktą, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalies 5 punktą, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 2 dalies 4 punktą, 58 straipsnio 1–3 ir 7 dalis, 60, 61, 62, 63 ir 64 straipsnius, šio straipsnio 8, 9 ir 10 dalis, įsigalioja 2018 m. sausio 13 d. **1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo priedas **ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI** 5. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES)	Visiškas

	Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35). **Mokėjimo įstaigų įstatymo projektas** **1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 3. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo priedas **ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI** 5. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35). **Elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas** **1 straipsnis. Įstatymo paskirtis** 2. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede. Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo priedas **ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI** 1. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL 2009 L 267, p. 7) su paskutiniais pakeitimais padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 (OL 2015 L 337, p. 35). **2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas** Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip: Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo priedas	

	ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI 9. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL 2015 L 337, p. 35).	
4. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos 65, 66, 67 ir 97 straipsniuose nurodytos saugumo priemonės praėjus 18 mėnesių po 98 straipsnyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas** 2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktas, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 5 punktas, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 4 punktas, ir 58 straipsnių 1–3 ir 7 dalys įsigalioja praėjus 18 mėnesių nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB, 98 straipsnyje, įsigaliojimo. Jei sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nėra įgyvendinęs šioje dalyje nurodyto Europos Komisijos deleguotojo teisės akto, jis negali to naudoti kaip priežasties blokuoti ar kitaip trukdyti mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų prieigai prie mokėjimo sąskaitų.	Visiškas
5. Valstybės narės juridiniams asmenims, kurie anksčiau nei 2016 m. sausio 12 d. jų teritorijose vykdė mokėjimo inicijavimo paslaugų teikėjų ir informavimo apie sąskaitas paslaugų teikėjų veiklą, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, nedraudžia toliau vykdyti tos pačios veiklos savo teritorijose pereinamuoju laikotarpiu, nurodytu 2 ir 4 dalyse, vadovaujantis tuo metu taikoma reglamentavimo sistema.	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia, nes šioje dalyje minimų juridinių asmenų, teikiančių sąskaitos informacijos teikimo ir mokėjimo inicijavimo paslaugą, veikla nėra reglamentuota Lietuvoje.	
6. Valstybės narės užtikrina, kad kol ne visi sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai pradėjo laikytis 4 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų, sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai nepiktnaudžiautų tuo, kad nesilaiko minėtų standartų, ir nestabdytų naudojimosi mokėjimo inicijavimo savo aptarnaujamose sąskaitose arba informavimo apie tas sąskaitas paslaugomis ir tam netrukdytų.	**Mokėjimų įstatymo projektas** **2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas** 2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalies 4 punktas, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 5 punktas, 32 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 2 dalies 4 punktas, ir 58 straipsnių 1–3 ir 7 dalys įsigalioja praėjus 18 mėnesių nuo Europos Komisijos priimto deleguotojo teisės akto, nurodyto 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB, 98 straipsnyje, įsigaliojimo. Jei sąskaitą	Visiškas

	tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas nėra įgyvendinęs šioje dalyje nurodyto Europos Komisijos deleguotojo teisės akto, jis negali to naudoti kaip priežasties blokuoti ar kitaip trukdyti mokėjimo inicijavimo ir sąskaitos informacijos paslaugos teikėjų prieigai prie mokėjimo sąskaitų.	
116 straipsnis. Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia.	
117 straipsnis. Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms. Priimta Strasbūre 2015 m. lapkričio 25 d. *Europos Parlamento vardu* *Pirmininkas* M. SCHULZ *Tarybos vardu* *Pirmininkas* N. SCHMIT	Nuostatų įgyvendinti ir perkelti nereikia.	
I PRIEDAS **MOKĖJIMO PASLAUGOS** **(kaip nurodyta 4 straipsnio 3 punkte)** 1. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos. 2. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos. 3. Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų mokėjimo sąskaitoje atidarytoje vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: a) tiesioginio debeto operacijų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto operacijas, b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašiu įrenginiu, c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus. 4. Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: a) tiesioginio debeto operacijų vykdymas, įskaitant vienkartines tiesioginio debeto operacijas,	**Mokėjimų įstatymo projektas** **5 straipsnis. Mokėjimo paslaugos** Mokėjimo paslaugas sudaro: 1) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitą, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos; 2) paslaugos, kurias teikiant sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos; 3) mokėjimo operacijos, įskaitant lėšų, esančių mokėjimo sąskaitoje, atidarytoje mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, pervedimą: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartines tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus; 4) mokėjimo operacijos, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją: tiesioginio debeto operacijos, įskaitant vienkartines tiesioginio debeto operacijas, mokėjimo operacijos naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone ir (arba) kredito pervedimai, įskaitant periodinius pervedimus; 5) mokėjimo priemonių išleidimas ir (arba) gaunamų mokėjimų	Visiškas

b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašiu įrenginiu, c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinio mokėjimo nurodymus. 5. Mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) mokėjimo operacijų aptarnavimas. 6. Pinigų perlaidos. 7. Mokėjimo inicijavimo paslaugos. 8. Informavimo apie sąskaitas paslaugos.	apdorojimas; 6) pinigų perlaidos; 7) mokėjimo inicijavimo paslaugos; 8) sąskaitos informacijos paslaugos.	

Vilius Šapoka
2014-12-06

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (EB) NR. 924/2009 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001	**Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Mokėjimų įstatymo projektas)**	**Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis**
1 straipsnis. Dalykas ir taikymo sritis 1. Šiuo reglamentu nustatomos tarptautinių mokėjimų Bendrijoje taisyklės, užtikrinant, kad už tarptautinius mokėjimus Bendrijoje būtų imamas toks pats atlyginimas kaip ir už mokėjimus ta pačia valiuta valstybėje narėje. 2. Šis reglamentas taikomas tarptautiniams mokėjimams pagal Direktyvos 2007/64/EB nuostatas, kurie atliekami eurais arba pagal 14 straipsnį apie savo sprendimą taikyti šį reglamentą savo nacionalinei valiutai pranešusių valstybių narių nacionaline valiuta. 3. Šis reglamentas netaikomas mokėjimams, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai atlieka savo sąskaita arba kitų mokėjimo paslaugų teikėjų vardu. 4. 6, 7 ir 8 straipsniuose nustatytos taisyklės dėl tiesioginio debeto operacijų eurais tarp gavėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjų.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
2 straipsnis. Sąvokų apibrėžtys Šiame reglamente taikomos tokios sąvokų apibrėžtys: 1. tarptautinis mokėjimas – elektroniniu būdu atliekama mokėjimo operacija, inicijuota mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra skirtingose valstybėse narėse; 2. nacionalinis mokėjimas – elektroninė mokėjimo operacija, inicijuota mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra toje pačioje valstybėje narėje; 3. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą; 4. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas gavėjas lėšų, kurios buvo mokėjimo operacijos dalykas; 5. mokėjimo paslaugų teikėjas – bet kurios Direktyvos 2007/64/EB 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos kategorijos juridinis asmuo ir tos direktyvos 26 straipsnyje nurodyti fiziniai ar juridiniai asmenys, išskyrus 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) [6] 2 straipsnyje išvardytas	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

institucijas, kurios naudojasi tuo, kad valstybė narė pagal Direktyvos 2007/64/EB 2 straipsnio 3 dalį taiko išimtį; 6. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas; 7. mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją inicijuotas veiksmas, kai lėšos įmokamos, pervedamos arba išimamos neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija; 8. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją; 9. atlyginimas – mokėjimo paslaugų teikėjo iš mokėjimo paslaugų vartotojo imamas ir tiesiogiai arba netiesiogiai su mokėjimo operacija susijęs atlyginimas; 10. lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/46/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros [7] 1 straipsnio 3 dalies b punkte; 11. vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesine veikla; 12. mikroįmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu turi 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo [8] priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžtos įmonės statusą; 13. tarpbankinis mokestis – tarp mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų mokamas mokestis už kiekvieną tiesioginio debeto operaciją; 14. tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu; 15. tiesioginio debeto schema – tiesioginio debeto operacijoms vykdyti naudojamų taisyklių, procedūrų ir standartų, dėl kurių buvo sutarta mokėjimo paslaugų teikėjų, rinkinys.		
3 straipsnis. Atlyginimas už tarptautinius mokėjimus ir atitinkamus nacionalinius mokėjimus 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus iki 50000 EUR iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokį patį atlyginimą, kokį tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų iš mokėjimo paslaugų vartotojų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus ta pačia valiuta. 2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais apskaičiuodamas atlyginimo už tarptautinį mokėjimą dydį, mokėjimo paslaugų teikėjas nustato atitinkamą nacionalinį mokėjimą.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

Tais atvejais, kai, kompetentingų institucijų nuomone, to reikia, jos paskelbia atitinkamų nacionalinių mokėjimų nustatymo gaires. Kompetentingos institucijos aktyviai bendradarbiauja su pagal Direktyvos 2007/64/EB 85 straipsnio 1 dalį įsteigtu Mokėjimų komitetu, siekdamos užtikrinti atitinkamų nacionalinių mokėjimų nustatymo gairių nuoseklumą. 3. Jei valstybė narė praneša apie savo sprendimą išplėsti šio reglamento taikymo sritį savo nacionalinei valiutai pagal 14 straipsnį, gali būti laikoma, kad nacionalinis mokėjimas tos valstybės narės valiuta atitinka tarptautinį mokėjimą eurais. 4. Šis reglamentas netaikomas atlyginimui už valiutos keitimą.		
4 straipsnis. Mokėjimų automatizavimo supaprastinimo priemonės 1. Mokėjimo paslaugų teikėjas prireikus praneša mokėjimo paslaugų vartotojui mokėjimo paslaugų vartotojo IBAN ir mokėjimo paslaugų teikėjo BIC. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjas prireikus sąskaitos išrašuose arba jų priede nurodo mokėjimo paslaugų vartotojo IBAN ir mokėjimo paslaugų teikėjo BIC. Mokėjimo paslaugų teikėjas nemokamai teikia mokėjimo paslaugų vartotojui pagal šią dalį reikalaujamą informaciją. 2. Prireikus atsižvelgiant į konkrečios mokėjimo operacijos pobūdį: a) kai atliekama mokėtojo inicijuota operacija, mokėtojas paprašius praneša mokėjimo paslaugų teikėjui gavėjo IBAN ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC; b) kai atliekama gavėjo inicijuota operacija, gavėjas paprašius praneša mokėjimo paslaugų teikėjui mokėtojo IBAN ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC. 3. Be 3 straipsnio 1 dalyje minimo atlyginimo mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti papildomą atlyginimą iš mokėjimo paslaugų vartotojo, jei tas vartotojas nepateikia IBAN ir BIC pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas nurodydamas mokėjimo paslaugų teikėjui atlikti mokėjimo operaciją. Tas atlyginimas turi būti pagrįstas ir atitikti sąnaudas. Dėl to atlyginimo susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas. Mokėjimo paslaugų teikėjas iš anksto, iki mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimo pagal šį susitarimą, informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie papildomo atlyginimo dydį. 4. Prireikus atsižvelgiant į konkrečios mokėjimo operacijos pobūdį, visose sąskaitose faktūrose už prekes ir paslaugas Bendrijoje, prekių tiekėjas ir paslaugų teikėjas, kuris gauna į šio reglamento taikymo sritį patenkančius mokėjimus, savo klientams nurodo savo IBAN ir savo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
5 straipsnis. Pareiga teikti mokėjimų balanso duomenis 1. Nuo 2010 m. sausio 1 d. valstybės narės panaikina nacionalinės teisės	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

aktuose įtvirtintas mokėjimo paslaugų teikėjų pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus mokėjimų balanso statistinius duomenis, susijusius su jų klientų mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 50000 EUR sumos. 2. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, valstybės narės gali toliau rinkti apibendrintus duomenis arba kitą susijusią laisvai prieinamą informaciją, jei toks rinkimas neturi įtakos nenutrūkstamam mokėjimų vykdymui, o mokėjimo paslaugų teikėjai jį gali visiškai automatizuoti.		
6 straipsnis. Tarpbankinis mokestis už tarptautines tiesioginio debeto operacijas Jei mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nesudarė dvišalio susitarimo, kiekvienai tarptautinei tiesioginio debeto operacijai, atliktai anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d., taikomas 0,088 EUR daugiašalis tarpbankinis mokestis, kurį gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas moka mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, išskyrus atvejį, kai atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai susitarė dėl mažesnio tarpbankinio mokesčio.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
7 straipsnis. Tarpbankinis mokestis už nacionalines tiesioginio debeto operacijas 1. Nepažeidžiant 2 ir 3 dalių nuostatų, jei anksčiau nei 2009 m. lapkričio 1 d. atliktoms nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms tarp gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikomas daugiašalis tarpbankinis mokestis arba kitas sutartas tarpbankinis atlygis, toks daugiašalis tarpbankinis mokestis arba kitas sutartas tarpbankinis atlygis taikomas visoms anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d. atliktoms nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms. 2. Jei toks daugiašalis tarpbankinis mokestis arba kitas sutartas tarpbankinis atlygis sumažinamas arba panaikinamas anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d., toks sumažinimas arba panaikinimas taikomas visoms nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms, atliekamoms iki tos dienos. 3. Jei egzistuoja gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo dvišalis susitarimas dėl nacionalinių tiesioginio debeto operacijų, 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, kai ta nacionalinė tiesioginio debeto operacija buvo atlikta anksčiau nei 2012 m. lapkričio 1 d.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
8 straipsnis. Prieinamumas atliekant tiesioginio debeto operacijas 1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris yra pasiekiamas nacionalinėms tiesioginio debeto operacijoms eurais atlikti to mokėtojo mokėjimo sąskaitoje, pagal tiesioginio debeto schemą turi būti pasiekiamas tiesioginio debeto operacijoms eurais, gavėjo inicijuotoms per bet kurioje valstybėje narėje esantį mokėjimo paslaugų teikėją, atlikti. 2. 1 dalies nuostatos taikomos tik tiesioginio debeto operacijoms, kurios prieinamos vartotojams pagal tiesioginio debeto schemą.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

3. Mokėjimo paslaugų teikėjai ne vėliau kaip 2010 m. lapkričio 1 d. turi įvykdyti 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus. 4. Nepažeidžiant 3 dalies nuostatų, mokėjimo paslaugų teikėjai, esantys valstybėje narėje, kurios valiuta nėra euro, 1 ir 2 dalių reikalavimus, keliamus tiesioginio debeto operacijoms eurais, turi įvykdyti ne vėliau kaip 2014 m. lapkričio 1 d. Tačiau, jei tokioje valstybėje narėje įvedamas euro kaip valiuta anksčiau nei 2013 m. lapkričio 1 d., mokėjimo paslaugų teikėjai, esantys toje valstybėje narėje, turi įvykdyti 1 ir 2 dalių reikalavimus per vienerius metus nuo tos dienos, kai atitinkama valstybė narė prisijungė prie euro zonos.		
9 straipsnis. Kompetentingos institucijos Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už šio reglamento laikymosi užtikrinimą. Valstybės narės nurodo Komisijai tas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip 2010 m. balandžio 29 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai visus vėlesnius su tomis institucijomis susijusius pasikeitimus. Valstybės narės gali kompetentingomis institucijomis paskirti esamas įstaigas. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos veiksmingai stebėtų, kaip laikomasi šio reglamento, ir imtųsi visų priemonių, kurių reikia norint užtikrinti tokį laikymąsi.	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 13. Šio įstatymo X skyriaus ir 91 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 924/2009), 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 10, 11 ir 12 straipsnių ir 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/751) 13 ir 14 straipsnių nuostatas. **76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas). 3. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu (toliau – Lietuvos banko įstatymas), šiuo įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių laikymosi priežiūra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai.	Visiškas
10 straipsnis. Skundų nagrinėjimo procedūros dėl tariamų šio reglamento pažeidimų 1. Valstybės narės nustato procedūras, kurios leidžia mokėjimo paslaugų vartotojams arba kitoms suinteresuotosioms šalims kompetentingoms institucijoms pateikti skundus dėl mokėjimo paslaugų teikėjų tariamai padarytų šio reglamento nuostatų pažeidimo.	**79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės** Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl teisės akto pažeidimo; 2) skiria šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. **80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka**	Visiškas

Tuo tikslu valstybės narės gali taikyti ar išplėsti esamas procedūras. 2. Atitinkamais atvejais, nepažeisdamos teisės kreiptis į teismą pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos skundą pateikusią šalį informuoja apie pagal 11 straipsnį nustatytas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras.	1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus; 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą	

	korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą. 6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą ir rūšį; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą;	

	5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 79 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones. 11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę	

	(priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. **81 straipsnis. Baudos** 1. Priežiūros institucija skiria: 1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą; 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą. 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių juridinio asmens sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. 3. Jeigu dėl šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio. 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1 milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą.	

	5. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 80 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiame etape ankstesniuose etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmame ir antrame etapuose nevertintas, aplinkybes. **82 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas** 1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 80 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos. 2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos. **83 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys,	

	manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. 2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo. **84 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai. 2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
11 straipsnis. Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros 1. Valstybės narės nustato tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šį reglamentą kylančių teisių ir pareigų spręsti. Tais tikslais valstybės narės, kai tinkama, paskiria esamas įstaigas, arba įsteigia naujas įstaigas. 2. Valstybės narės nurodo Komisijai tas įstaigas ne vėliau kaip 2010 m. balandžio 29 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus. 3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, kai	**91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas** Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.	Visiškas

mokėjimo paslaugų vartotojai yra vartotojai arba mikrojmonės. Tokiu atveju valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.		
12 straipsnis. Tarptautinis bendradarbiavimas 9 ir 11 straipsniuose nurodytos įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos ir už neteisminį skundų nagrinėjimą bei teisių gynimą atsakingos įstaigos aktyviai ir operatyviai bendradarbiauja spręsdamos tarptautinius ginčus. Valstybės narės užtikrina, kad toks bendradarbiavimas būtų vykdomas.	**85 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis** 1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VII–X skyriuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios priežiūros institucijos iniciatyva. 2. Priežiūros institucija nedelsdama suteikia kitų valstybių narių priežiūros institucijoms informaciją, būtiną siekiant užtikrinti, kad kitų valstybių narių priežiūros institucijos atliktų savo funkcijas. **86 straipsnis. Keitimasis informacija** 1. Priežiūros institucija, atlikdama šio įstatymo VII–X skyriuose jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. 2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitų valstybių narių priežiūros institucijoms, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Šis apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija. 3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitoms kompetentingoms institucijoms, fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes, – tokiu atveju priežiūros institucija nedelsdama informuoja pranešimą pateikusią priežiūros instituciją. **87 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti** 1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti arba teikti pagalbą atliekant patikrinimą ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, arba keistis informacija, kaip tai numatyta šio įstatymo 86 straipsnyje, tik kai yra šios aplinkybės: 1) patikrinimas, kitų priežiūros funkcijų atlikimas arba informacijos perdavimas gali neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką;	Visiškas

	2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo arba ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje; 3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis teismo sprendimas Lietuvos Respublikoje. 2. Priežiūros institucija, pasinaudojusi šio straipsnio 1 dalyje nustatyta teise, nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai valstybės narės priežiūros institucijai ir nurodo atsisakymo bendradarbiauti priežastis. **88 straipsnis. Atskirų valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimų sprendimas** 1. Priežiūros institucija gali pranešti Europos bankininkystės institucijai apie šiuos kitos valstybės narės priežiūros institucijos atmestus arba per pagrįstą terminą neįvykdytus prašymus: 1) keistis informacija; 2) atlikti patikrinimą; 3) leisti priežiūros institucijos pareigūnams dalyvauti kitos valstybės narės priežiūros institucijos pareigūnams atliekant patikrinimą. 2. Šio straipsnio nuostatos įgyvendinamos laikantis 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), 19 straipsnyje nustatytų reikalavimų.	
13 straipsnis. Sankcijos Nepažeisdamos 17 straipsnio nuostatų, valstybės narės ne vėliau kaip 2010 m. birželio 1 d. nustato sankcijų už šio reglamento pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų būtinų jų įgyvendinimą užtikrinančių priemonių. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip 2010 m. spalio 29 d. praneša Komisijai apie tas nuostatas bei nedelsdamos praneša jai apie bet kokius vėlesnius su jomis susijusius pakeitimus.	**76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas). **79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės** Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl teisės akto pažeidimo; 2) skiria šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas.	Visiškas

	80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka 1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų: 1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus; 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre	

	nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą. 6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio	

	asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą ir rūšį; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą; 5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 79 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir	

	kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones. 11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. **81 straipsnis. Baudos** 1. Priežiūros institucija skiria: 1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų baudą; 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 50 000 eurų dydžio baudą. 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių juridinio asmens sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, kaip ji apibrėžta Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 2 straipsnio 22 dalyje, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose. 3. Jeigu dėl šio įstatymo 80 straipsnio 1 dalyje nurodytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių arba padaryta žalos ir šių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydis, jei jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodytus baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių arba padarytos žalos dydžio. 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų arba bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu 1	

	milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos juridiniam asmeniui skiria iki 100 000 eurų baudą. 5. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas trimis etapais, atsižvelgiant į bazinį baudos dydį ir šio įstatymo 80 straipsnio 6–8 dalyse nustatytas aplinkybes. Pirmame etape, atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą ir trukmę, nustatomas bazinis baudos dydis, kuris negali viršyti 50 procentų maksimalaus už tokį pažeidimą galimos skirti baudos dydžio. Antrame etape, jeigu yra pagrindas, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į lengvinančias ir sunkinančias bei kitas asmens padėtį gerinančias arba bloginančias aplinkybes. Jeigu nustatomos vien lengvinančios ar kitos asmens padėtį gerinančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra mažinamas, o jeigu nustatomos vien tik sunkinančios ar kitos asmens padėtį bloginančios aplinkybės, bazinis baudos dydis yra didinamas. Kai yra ir atsakomybę lengvinančių ar kitų asmens padėtį gerinančių, ir atsakomybę sunkinančių ar kitų asmens padėtį bloginančių aplinkybių, bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į aplinkybių skaičių ir reikšmingumą. Trečiame etape ankstesniuose etapuose nustatytas baudos dydis, jeigu yra pagrindas, mažinamas arba didinamas atsižvelgiant į būtinumą užtikrinti poveikio priemonės proporcingumą, atgrasomąjį poveikį ir kitas reikšmingas, tačiau pirmame ir antrame etapuose nevertintas, aplinkybes.	
14 straipsnis. Taikymas kitoms nei euro valiutoms 1. Valstybė narė, kurios valiuta nėra euro ir kuri nusprendžia išplėsti šio reglamento, išskyrus 6, 7 ir 8 straipsnių, taikymą savo nacionalinei valiutai, atitinkamai praneša apie tai Komisijai. Tas pranešimas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Šio reglamento taikymo išplėtimas įsigalioja po 14 dienų nuo tokio paskelbimo. 2. Valstybė narė, kurios valiuta nėra euro ir kuri ketina išplėsti 6, 7 arba 8 straipsnių nuostatų arba jų bet kokio derinio taikymą savo nacionalinei valiutai, atitinkamai praneša apie tai Komisijai. Tas pranešimas skelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. 6, 7 arba 8 straipsnių taikymo išplėtimas įsigalioja po 14 dienų nuo tokio paskelbimo. 3. Valstybės narės, kurios 2009 m. spalio 29 d. jau įvykdė pranešimo procedūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 2560/2001 9 straipsnį, neprivalo teikti pranešimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes nuspręsta nepasinaudoti straipsnyje nurodyta galimybe.	
15 straipsnis. Peržiūra 1. Komisija ne vėliau kaip 2011 m. spalio 31 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniam bankui ataskaitą dėl to, ar reikėtų panaikinti nacionalinės teisės	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai.	

aktuose įtvirtintas pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus duomenis. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas. 2. Komisija ne vėliau kaip 2012 m. spalio 31 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos centriniam bankui šio reglamento taikymo ataskaitą, prireikus – kartu su pasiūlymu. Ta ataskaita visų pirma apima: a) IBAN ir BIC naudojimą automatizuojant mokėjimus; b) 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos viršutinės ribos tinkamumą; ir c) rinkos plėtojimą, susijusį su 6, 7 ir 8 straipsnių taikymu.		
16 straipsnis. Panaikinimas Reglamentas (EB) Nr. 2560/2001 panaikinamas nuo 2009 m. lapkričio 1 d. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	
17 straipsnis. Įsigaliojimas Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Jis taikomas nuo 2009 m. lapkričio 1 d. Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse. Priimta Strasbūre 2009 m. rugsėjo 16 d.	Šio straipsnio perkelti nereikia, nes jis taikomas tiesiogiai.	

Finansų ministerija
Antrys Šapoka
2017-12-06

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (EB) NR. 260/2012 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ ATITIKTIES LENTELĖ

2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012 kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009	**Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Mokėjimų įstatymo projektas)**	**Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis**
10 straipsnis **Kompetentingos valdžios institucijos** 1. Valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis, atsakingomis už šio reglamento laikymosi užtikrinimą, paskiria valdžios institucijas, įstaigas, kurios yra pripažintos pagal nacionalinę teisę, arba kurias pripažįsta valdžios institucijos, kurioms pagal nacionalinę teisę tuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus. Valstybės narės gali kompetentingomis valdžios institucijomis paskirti esamas įstaigas. 2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. praneša Komisijai apie pagal 1 dalį paskirtas kompetentingas valdžios institucijas. Jos nedelsdamos praneša Komisijai ir Europos priežiūros institucijai (Europos bankininkystės institucijai) (toliau – EBI) apie visus vėlesnius su tomis valdžios institucijomis susijusius pasikeitimus. 3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kompetentingos valdžios institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. Jeigu klausimams, kuriems taikomas šis reglamentas, spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga valdžios institucija, valstybės narės užtikrina glaudų tų valdžios institucijų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti atitinkamas savo pareigas. 4. Kompetentingos valdžios institucijos veiksmingai stebi, kaip MPT laikosi šio reglamento, ir imasi visų priemonių, būtinų tokiam laikymuisi užtikrinti. Jos tarpusavyje bendradarbiauja laikydamosi Direktyvos 2007/64/EB 24 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio.	**3 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis** 13. Šio įstatymo X skyriaus ir 91 straipsnio nuostatos taikomos įgyvendinant 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 924/2009), 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnių, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 10, 11 ir 12 straipsnių ir 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/751) 13 ir 14 straipsnių nuostatas. **76 straipsnis. Priežiūros institucija** 1. Priežiūros institucija yra Lietuvos bankas. 2. Priežiūros institucija prižiūri, kaip laikomasi šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų: šio įstatymo pagrindu priimtų įgyvendinamųjų teisės aktų, Reglamento (EB) Nr. 924/2009, Reglamento (ES) Nr. 260/2012 ir Reglamento (ES) 2015/751 (toliau šiame skyriuje – šis įstatymas ir (arba) kiti teisės aktai) – reikalavimų, ir savo nustatyta tvarka nagrinėja asmenų pateiktus skundus dėl galimo šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų pažeidimo (toliau – teisės akto pažeidimas).	Visiškas
11 straipsnis **Sankcijos** 1. Ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Tokios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas taisykles ir priemones Komisijai ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d. ir nedelsdamos praneša jai apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.	**79 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės** Priežiūros institucija asmenims taiko šias poveikio priemones: 1) įspėja dėl teisės akto pažeidimo; 2) skiria šiame įstatyme nustatytas pinigines baudas. **80 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka** 1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:	Visiškas

2. 1 dalyje nurodytos sankcijos netaikomos vartotojams.	1) atliekami veiksmai ar veikla, kuriuos draudžia šis įstatymas; 2) nustatytais terminais nepateikiama šiame įstatyme ir (arba) kituose teisės aktuose nustatyta ar priežiūros institucijos pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga, neišsami ar netiksli informacija; 3) trukdoma priežiūros institucijos tarnautojams arba kitiems jos pasitelktiems asmenims atlikti patikrinimus; 4) padaromas kitas teisės akto pažeidimas. 2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę (priemones), raštu praneša asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pateikdama informaciją apie galimai pažeistas šio įstatymo ir (arba) kito teisės akto nuostatas, nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės (priemonių) taikymo pagrindus, ir paaiškinimams pateikti nustato ne trumpesnį kaip 14 dienų terminą nuo pranešimo įteikimo dienos. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti priimti paaiškinimus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam paaiškinimų pateikimo terminui, kurie galėjo būti pateikti anksčiau ir dėl kurių vėlesnio pateikimo bus vilkinamas klausimo nagrinėjimas. Jeigu bet kuriuo proceso metu pateikiama naujų įrodymų, asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, suteikiama teisė nedelsiant su jais susipažinti ir ne mažiau kaip per 5 darbo dienas nuo susipažinimo pateikti savo paaiškinimus dėl pateiktų įrodymų. Paaiškinimų nepateikimas per nurodytą laiką ar pavėluotas pateikimas netrukdo spręsti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo. 3. Apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, pranešama ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo dienos. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, jo įgaliotas atstovas (įgalioti atstovai) turi teisę dalyvauti priežiūros institucijai nagrinėjant šį klausimą, tačiau asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, ar jo įgalioto atstovo (įgaliotų atstovų) neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo, jeigu asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, apie svarstymą buvo tinkamai pranešta ir jis nepateikė įrodymų, kad negali atvykti dėl svarbių priežasčių. Tinkamu pranešimu apie poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymo vietą, datą ir laiką laikomas pranešimas, išsiųstas registruotu laišku Juridinių asmenų registre nurodytu buveinės adresu arba į fizinio asmens oficialiai deklaruotą gyvenamąją vietą ar jo darbovietę, išskyrus atvejus, kai asmuo nurodo kitą korespondencijos įteikimo adresą, taip pat pranešimas, išsiųstas Juridinių	

	asmenų registre arba Gyventojų registre nurodytu asmens elektroninių siuntų pristatymo adresu. 4. Neatidėliotinais atvejais, kai reikia operatyviai reaguoti dėl būtinumo apsaugoti finansų sistemos stabilumą ar kitus viešuosius interesus, priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonių taikymo, neatsižvelgdama į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas. Asmuo, kuriam, neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas, pritaikyta poveikio priemonė, turi teisę per 14 dienų nuo sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo gavimo dienos raštu pateikti paaiškinimus dėl pagrindo taikyti poveikio priemonę nebuvimo. Priežiūros institucija per 30 dienų nuo šių paaiškinimų gavimo dienos juos įvertina ir priima sprendimą dėl paskirtos poveikio priemonės atšaukimo arba neatšaukimo. 5. Asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę susipažinti su priežiūros institucijos turima medžiaga, kuria grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas (išskyrus informaciją, kuri sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį), duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato ar kito įgalioto atstovo paslaugomis. Poveikio priemonių taikymo proceso metu fiziniams asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, garantuojama teisė nemokamai naudotis vertėjo paslaugomis. Jeigu svarstant poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimą apklausiami liudytojai, asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, turi teisę juos apklausti, taip pat siūlyti savo liudytojus. Jeigu informacija ir (ar) duomenys, kurie sudaro valstybės, tarnybos, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį, yra vienintelis įrodymas, kuriuo grindžiamas poveikio priemonės (priemonių) taikymas, ir jis yra asmeniui, įtariamam teisės akto pažeidimo padarymu, nežinomas, o įslaptinta informacija ir (ar) duomenys, negali būti išslaptinti, poveikio priemonės (priemonių) taikymo klausimo svarstymas turi būti nutrauktas, gavus asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, prašymą nutraukti klausimo dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo svarstymą. 6. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones) ir jos (jų) dydį, atsižvelgia į: 1) nustatytų teisės aktų pažeidimų sunkumą ir trukmę; 2) dėl teisės aktų pažeidimų asmens gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydį, jeigu jį įmanoma nustatyti; 3) juridinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltę; fizinio asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, kaltės formą ir rūšį; 4) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, finansinį pajėgumą;	

	5) asmens, įtariamo teisės akto pažeidimo padarymu, padarytus ankstesnius teisės aktų, reguliuojančių finansų rinką, pažeidimus ir jam taikytas poveikio priemones, taip pat bendradarbiavimą su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą; 6) atsakomybę lengvinančias aplinkybes, kaip jos apibrėžtos šio straipsnio 7 dalyje, ir šio straipsnio 8 dalyje nurodytas atsakomybę sunkinančias aplinkybes; 7) nustatytų teisės aktų pažeidimų ir numatomos taikyti poveikio priemonės pasekmes finansų rinkos stabilumui ir patikimumui. 7. Atsakomybę lengvinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, bendradarbiauja su priežiūros institucija atliekant teisės akto pažeidimo tyrimą, savo noru užkerta kelią neigiamoms teisės akto pažeidimo pasekmėms arba atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas šioje dalyje nenurodytas aplinkybes. 8. Atsakomybę sunkinančiomis laikomos tokios aplinkybės: asmuo, įtariamas teisės akto pažeidimo padarymu, teisės akto pažeidimą padarė tyčia, trukdo atlikti teisės akto pažeidimo tyrimą, slepia padarytą teisės akto pažeidimą arba pakartotinai padaro teisės akto pažeidimą. Laikoma, kad teisės akto pažeidimas padarytas pakartotinai, jeigu teisės akto pažeidimą padaręs asmuo per paskutinius 12 mėnesių nuo sprendimo, kuriuo buvo paskirta poveikio priemonė, įsigaliojimo dienos padarė tokį patį teisės akto pažeidimą. Padarius pakartotinį teisės akto pažeidimą, šioje dalyje nustatytas terminas skaičiuojamas iš naujo. 9. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodytas sprendimo priėmimo teisinis pagrindas, teisės akto pažeidimo faktinės aplinkybės, asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), paaiškinimai (jeigu jie pateikti) ir jų vertinimas. 10. Priežiūros institucija, svarstydama, ar taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, atsižvelgdama į šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes ir kai nėra šio straipsnio 8 dalyje nurodytų atsakomybę sunkinančių aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali netaikyti nė vienos šio įstatymo 79 straipsnyje nurodytos poveikio priemonės, jeigu teisės akto pažeidimas yra mažareikšmis, nedarantis esminės žalos šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų saugomiems interesams arba jeigu yra pagrindas manyti, kad priežiūros tikslas gali būti pasiektas ir kitomis priemonėmis, ne tik taikant poveikio priemones.	

	11. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti asmeniui poveikio priemonę (priemones) įsigalioja nuo jo priėmimo, jeigu sprendime nenustatyta kitaip, ir taikomas ne anksčiau, negu nuo sprendimo asmeniui įteikimo. 12. Poveikio priemonės pritaikymas neatleidžia asmens nuo pareigos, už kurios nevykdymą pritaikyta poveikio priemonė, atlikimo. 13. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 5 metai nuo teisės akto pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. Priežiūros institucijai pradėjus patikrinimą dėl galimo teisės akto pažeidimo ir apie tai raštu pranešus asmeniui, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, nuo tokio pranešimo įteikimo dienos šioje dalyje nurodytas senaties terminas nutraukiamas, tačiau ir tokiu atveju priežiūros institucijos sprendimas taikyti poveikio priemones negali būti priimamas, jeigu praėjo daugiau kaip 10 metų nuo pažeidimo padarymo (esant trunkamam pažeidimui, – nuo pažeidimo pabaigos) dienos. **82 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimo vykdymas** 1. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui jis buvo įteiktas. Šio įstatymo 80 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo turi būti įvykdytas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kurią šio įstatymo ir (arba) kitų teisės aktų reikalavimus pažeidusiam asmeniui buvo įteiktas priežiūros institucijos sprendimas neatšaukti sprendimo dėl baudos skyrimo. Apskundus priežiūros institucijos sprendimą dėl baudos skyrimo teismui, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos. 2. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Priežiūros institucijos sprendimas gali būti pateikiamas vykdyti ne vėliau kaip per 3 metus nuo jo įsigaliojimo dienos. **83 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas** 1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, manantys, kad buvo pažeistos jų teisės arba įstatymų saugomi interesai, turi teisę skųsti teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.	

	2. Skundo padavimas teismui iki jo išnagrinėjimo dienos nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti įstatymuose nustatytas baudas, arba veiksmo vykdymo. **84 straipsnis. Informavimas apie pritaikytas poveikio priemones** 1. Sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo, atšaukimo ar neatšaukimo per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo svarstomas poveikio priemonės (priemonių) skyrimo klausimas, arba jam įteikiamas pasirašytinai. 2. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje nedelsiant po to, kai apie sprendimą taikyti poveikio priemonę (priemones) informuojamas asmuo, kuriam ji (jos) pritaikyta (pritaikytos). Jeigu sprendimas taikyti poveikio priemonę (priemones) yra apskundžiamas, priežiūros institucijos interneto svetainėje taip pat pateikiama informacija apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus. Jeigu informacijos apie pritaikytas poveikio priemones paskelbimas turėtų neigiamą įtaką finansų rinkos stabilumui, atliekamam ikiteisminiam tyrimui ar padarytų neproporcingos žalos fiziniams ar juridiniams asmenims, tokios informacijos skelbimas atidedamas iki tol, kol šios aplinkybės išnyksta, arba ji skelbiama neatskleidžiant informacijos apie pažeidimą padariusį asmenį. Priežiūros institucija užtikrina, kad paskelbta informacija būtų prieinama 5 metus nuo jos paskelbimo dienos.	
12 straipsnis. Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros 1. Valstybės narės nustato tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras MPV ir jų MPT ginčams dėl pagal šį reglamentą atsirandančių teisių ir pareigų spręsti. Tais tikslais valstybės narės paskiria esamas įstaigas arba, prireikus, įsteigia naujas įstaigas. 2. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas įstaigas ne vėliau kaip 2013 m. vasario 1 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus. 3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šis straipsnis taikomas tik MPV, kurie yra vartotojai, ar tik tiems MPV, kurie yra vartotojai ir mikrojmonės. Apie visas	**91 straipsnis. Kreipimasis į ginčus nagrinėjančias institucijas** Mokėjimo paslaugų vartotojas, manydamas, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ar kitas asmuo, kuris verčiasi ūkine komercine ar profesine veikla, pažeidė šio įstatymo saugomas jo teises ar interesus, turi teisę kreiptis į teismą arba, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką – Lietuvos banko įstatymo ir Vartotojų teisių apsaugos įstatymo nustatyta tvarka.	Visiškas

tokias nuostatas valstybės narės informuoja Komisiją ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d.		

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2012-12-06

TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ ANTIKORUPCINIO VERTINIMO PAŽYMA

Teisės akto projekto pavadinimas: Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas).

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimo rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė.

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*: nėra.

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos, nustatytos atliekant antikorupcinį vertinimą po tarpinstitucinio derinimo *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*:

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		pildo teisės akto projekto vertintojas	*pildo teisės akto projekto tiesioginis rengėjas*	*pildo teisės akto projekto vertintojas*
1.	Teisės akto projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams, su kuriais susijęs teisės akto įgyvendinimas	Įstatymo projektu siūlomas reglamentavimas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams – Lietuvos Respublikoje įsteigtoms mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir mokėjimo įstaigos tarpininkams (toliau – tarpininkas), kitų valstybių narių mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kurie verčiasi mokėjimo paslaugų teikimu Lietuvos Respublikoje, su kuriais susijęs įstatymo įgyvendinimas.		□ tenkina □ netenkina

2.	Teisės akto projekte nėra spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą	Spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti įstatymą, nenustatyta.		□ tenkina □ netenkina
3.	Teisės akto projekte nustatyta, kad sprendimą dėl teisių suteikimo, apribojimų nustatymo, sankcijų taikymo ir panašiai priimantis subjektas atskirtas nuo šių sprendimų teisėtumą ir įgyvendinimą kontroliuojančio (prižiūrinčio) subjekto	Sprendimą dėl poveikio priemonių taikymo priimantis subjektas yra atskirtas nuo šių sprendimų įgyvendinimą prižiūrinčio subjekto. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licencijos išdavimo, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo bei licencijų sustabdymo ir panaikinimo, mokėjimo įstaigos ir tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir poveikio priemonių taikymo priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ir jos tarpininkų vadovų tinkamumo priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigai, kuri kitoje valstybėje narėje ketina nori teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, neįsiteigusi filialo ar per tarpininką, poveikio priemonių taikymo priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl 1 poveikio priemonių taikymo kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, neįsteigusi filialo ar per tarpininką, priima Lietuvos bankas 30 straipsnyje nustatytais atvejais. Priežiūros institucijos priimti sprendimai gali būti skundžiami teismui.		□ tenkina □ netenkina
4.	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka	Įstatymo projekto 27 straipsnyje nustatytos priežiūros institucijos funkcijos atitinka šio		□ tenkina □ netenkina

	subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)	Įstatymo projekto 25-27, 29-33 straipsniuose nustatytas priežiūros institucijos teises ir pareigas.		
5.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas	Įstatymo projekto 5 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją. Įstatymo projekto 6 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją. Įstatymo projekto 7 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją. Įstatymo projekto 8 straipsnis numato baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija gali panaikinti licencijos galiojimą arba jos galiojimą sustabdyti. Įstatymo projekto 9 straipsnis nustato baigtinį sąrašą kriterijų pagal kuriuos yra vertinami mokėjimo įstaigos ir jos tarpininkų vadovai. Įstatymo projekto 18 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų		□ tenkina □ netenkina

		sprendimui dėl tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, ir baigtinį sąrašą pagrindų, kuriems esant priežiūros institucija atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Įstatymo projekto 33 straipsnyje nustatytas baigtinis poveikio priemonių sąrašas.		
6.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai priimant sprendimus taikomos išimtys	Įstatymo projekte nėra numatyti atvejai, kai priimant sprendimus taikomos išimtys.		□ tenkina □ netenkina
7.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų priėmimo, įforminimo tvarka ir priimtų sprendimų viešinimas	Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima vadovaudamasi 5 straipsnio 2 dalyje numatytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje numatytais pagrindais. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima vadovaudamasi 6 straipsnio 2 dalyje numatytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje numatytais pagrindais. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima vadovaudamasi 7 straipsnio 2 dalyje numatytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje numatytais pagrindais. Sprendimą dėl licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežiūros institucija priima vadovaudamasi atitinkamai 8 straipsnio 1 ir 2 dalimis arba 4 dalimi.		□ tenkina □ netenkina

		Priežiūros institucija viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą skelbia savo interneto svetainėje, kuriame reguliariai atnaujina informaciją apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo sustabdymą arba licencijos galiojimo sustabdymą, mokėjimo įstaigos filialo ir tarpininko, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą (13 straipsnio 3 ir 4 dalys). Sprendimą dėl tarpininko įrašymo arba atsisakymo įrašyti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą priežiūros institucija priima vadovaudamasi 18 straipsnio 1 dalyje nurodytais dokumentais arba šio straipsnio 5 dalyje nustatytais pagrindais. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos vadovo tinkamumo priežiūros institucija priima vadovaudamasi Įstatymo projekto 9 straipsnio 2 ir 3 dalimis, atitinkamai mokėjimo įstaigos, turinčios ribotos veikslo licenciją – to paties straipsnio 4 ir 5 dalimis, o tarpininko vadovo – 7 dalimi. Sprendimai dėl poveikio priemonių taikymo priimami motyvuotai remiantis pagrindais, nustatytais Įstatymo projekto 34 straipsnyje. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje (39 straipsnis).		

8.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka	Įstatymo projekte numatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka (34 straipsnio 10 dalis).		□ tenkina □ netenkina
9.	Jeigu pagal numatomą reguliavimą sprendimus priima kolegialus subjektas, teisės akto projekte nustatyta kolegialaus sprendimus priimančio subjekto: 9.1. konkretus narių skaičius, užtikrinantis kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą; 9.2. jeigu narius skiria keli subjektai, proporcinga kiekvieno subjekto skiriamų narių dalis, užtikrinanti tinkamą atstovavimą valstybės interesams ir kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą ir skaidrumą; 9.3. narių skyrimo mechanizmas; 9.4. narių rotacija ir kadencijų skaičius ir trukmė; 9.5. veiklos pobūdis laiko atžvilgiu; 9.6. individuali narių atsakomybė	Įstatymo projekte nėra nuostatų, reglamentuojančių kolegialaus subjekto sprendimų priėmimo tvarką.		□ tenkina □ netenkina
10.	Teisės akto projekto nuostatoms įgyvendinti numatytos administracinės procedūros yra būtinos, nustatyta išsami jų taikymo tvarka	Įstatymo projekte nėra nuostatų, numatančių administracinę procedūrą, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme.		□ tenkina □ netenkina

11.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai administracinė procedūra netaikoma	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
12.	Teisės akto projektas nustato jo nuostatoms įgyvendinti numatytų administracinių procedūrų ir sprendimo priėmimo konkrečius terminus	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
13.	Teisės akto projektas nustato motyvuotas terminų sustabdymo ir pratęsimo galimybes	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
14.	Teisės akto projektas nustato administracinių procedūrų viešinimo tvarką	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
15.	Teisės akto projektas nustato kontrolės (priežiūros) procedūrą ir aiškius jos atlikimo kriterijus (atvejus, dažnį, fiksavimą, kontrolės rezultatų viešinimą ir panašiai)	Priežiūros institucija, prieš išduodama mokėjimo įstaigos licenciją, išnagrinėja Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ir per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą išduoti arba neišduoti mokėjimo įstaigos licencijos. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo projekto 5 straipsnio 7 dalyje, ir turi teisę atsisakyti išduoti licenciją šio straipsnio 8		□ tenkina □ netenkina

		dalyje numatytų atveju. Jeigu mokėjimo įstaiga turi arba įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip mokėjimo įstaigos turima licencija, mokėjimo įstaiga privalo per 30 dienų kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo. Priežiūros institucija, prieš išduodama mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, išnagrinėja Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, dokumentus ir per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą išduoti arba neišduoti mokėjimo įstaigos licencijos. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo projekto 6 straipsnio 7 dalyje. Kai mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licenciją, ketina teikti kitas mokėjimo paslaugas, ji turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu panaikinti jai išduotos licencijos galiojimą ir išduoti mokėjimo įstaigos licenciją.		

		Priežiūros institucija, prieš išduodama mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, išnagrinėja Įstatymo projekto 7 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, dokumentus ir per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą išduoti arba neišduoti mokėjimo įstaigos licencijos. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo projekto 7 straipsnio 7 dalyje, ir turi teisę atsisakyti išduoti licenciją šio straipsnio 9 dalyje numatytų atveju. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis. Priežiūros institucija panaikina licencijos galiojimą, esant šio Įstatymo projekto 8 straipsnyje numatytais pagrindais. Licencijos galiojimas sustabdomas šio Įstatymo projekto 33 ir 34 straipsnių nustatyta tvarka. Apie licencijos galiojimo panaikinimą ar		

		jos sustabdymą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją Prieš įrašydama tarpininką, per kurį mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, priežiūros institucija išnagrinėja Įstatymo projekto 18 straipsnio 1 dalyje nurodytus asmens pateiktus dokumentus ir per 2 mėnesius nuo dokumentų gavimo dienos priima sprendimą. Priežiūros institucija atsisako įrašyti asmenį į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, šio įstatymo projekto 5 straipsnio pagrindais. Priežiūros institucija, prieš išduodama licenciją, įvertina mokėjimo įstaigos vadovų tinkamumą pagal Įstatymo projekto 9 straipsnį, o prieš įrašydama mokėjimo įstaigos tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą – tarpininko vadovų tinkamumą pagal Įstatymo projekto 18 straipsnyje numatytus reikalavimus. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir kartu pateikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai atitinka šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus. Jeigu priežiūros institucija per 30 darbo dienų nuo pranešimo apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų		

		pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie tarpininko pasikeitimus, o kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu tarpininkas neatitinka šiame Įstatymo projekte nustatytų reikalavimų, jei sprendimas įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.		
16.	Teisės akto projekte nustatytos kontrolės (priežiūros) skaidrumo ir objektyvumo užtikrinimo priemonės	Įstatymo projekte nustatyti reikalavimai, kurių turi laikytis prižiūrimi subjektai ir kurių laikymąsi prižiūri Lietuvos bankas, taip pat poveikio priemonės, kurios yra taikomos, kai šie reikalavimai pažeidžiami. Objektyvumą užtikrina Įstatymo projekte nustatyti pagrindai, kuriais turi vadovautis priežiūros institucija, suteikdama asmenims mokėjimo įstaigos licenciją, mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją,		□ tenkina □ netenkina

		mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją bei panaikindama licencijos galiojimą ar jos galiojimą sustabdydama, o taip pat įtraukdama ir išbraukdama tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo bei priimdama sprendimus dėl poveikio priemonių taikymo. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo sustabdymą ar licencijos galiojimo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo ir tarpininko, veikiančių kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje skelbiamame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše.		
17.	Teisės akto projekte nustatyta subjektų, su kuriais susijęs teisės akto projekto nuostatų įgyvendinimas, atsakomybės rūšis (tarnybinė, administracinė, baudžiamoji ir panašiai)	Įstatymo projekte nustatyta administracinė atsakomybė už įstatymo reikalavimų pažeidimus.		□ tenkina □ netenkina
18.	Teisės aktų projekte numatytas baigtinis sąrašas kriterijų, pagal kuriuos skiriama nuobauda (sankcija) už teisės akto projekte nustatytų nurodymų nevykdymą, ir nustatyta aiški jos skyrimo procedūra	Įstatymo projekte nustatytas baigtinis sąrašas kriterijų pagal kuriuos skiriamos poveikio priemonės už Įstatyme nustatytų reikalavimų nevykdymą bei išsami ir aiški jų skyrimo procedūra.		□ tenkina □ netenkina

19.	Kiti svarbūs kriterijai	Nėra.		□ tenkina □ netenkina

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas:

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė

(pareigos) (vardas ir pavardė)

2017-12-05

(parašas) (data)

Teisės akto projekto vertintojas:

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Joana Daukševič

(pareigos) (vardas ir pavardė)

2017-12-05

(parašas)
(data)

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ

Suinteresuotos institucijos ir asmenys, rašto data ir Nr.	**Pastabos ir pasiūlymai**	**Argumentai į pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta**
Teisingumo ministerijos 2017-08-10 raštas	**Dėl Mokėjimo įstaigų įstatymo projekto**:	
	1. Keičiamo įstatymo 3 str. 4 d. daroma išlyga „kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip“ yra pernelyg abstrakti ir netinkama įstatymų kolizijai spręsti. Pastebėtina, kad kituose įstatymuose (Pvz. Civilinio kodekso 1.3 str.), gali būti analogiškos nuostatos, dėl ko ši taisyklė negalės būti efektyviai taikoma, o dėl įstatymų rato neapibrėžtumo, netgi negalima patikrinti ar tokia kolizija nekiltų jau priėmus Mokėjimo įstaigų įstatymo projektą. Analogiška pastaba ir Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektui (keičiamo įstatymo 9 str. 4 d.).	**Neatsižvelgti** Neįmanoma išvardyti visų įstatymų, kurių atžvilgiu galiotų projektuose numatyta teisės normų kolizijos (konkurencijos) sprendimų taisyklė. Analogiškos teisės normų kolizijų (konkurencijos) sprendimų taisyklės įtvirtintos ir kituose finansų įstaigų veiklą ir finansinių paslaugų teikimą reglamentuojančiuose įstatymuose, pvz., Bankų įstatyme Minėta teisės norma taikytina ne tik kolizijai spręsti, bet ir siekiant aiškiai įvardyti, kad tie klausimai, kurie nėra aptarti Mokėjimo įstaigų įstatyme, reglamentuojami kituose teisės aktuose (reglamentuojančiuose reklamą, mokesčių mokėjimą, darbo teisinius santykius ir visa kita).
	2.Vertinant keičiamo įstatymo 5 str. nuostatas, pastebėtina, kad įstatymo lygmeniu turėtų būti apibrėžiami licencijos išdavimo ir neišdavimo pagrindai, reikalavimai licencijuojamai veiklai ir licencijuojamiems subjektams, tuo tarpu licencijos išdavimui teiktini dokumentai turėtų būti įgyvendinamųjų teisės aktų reguliavimo dalyku. Atsižvelgiant į tai, siūlytina peržiūrėti keičiamo įstatymo nuostatas, išgryninant licencijos išdavimo metu subjektams taikomus reikalavimus.	**Atsižvelgti iš dalies** *Dėl pastabos pirmos pastraipos* Nurodytomis nuostatomis perkeliama direktyva, kuri numato baigtinį licencijai gauti teiktinų dokumentų sąrašą, atsisakymo išduoti licenciją pagrindus bei licencijos panaikinimo pagrindus. Manome, kad siekiant teisinio aiškumo ir teisinio apibrėžtumo, baigtinį dokumentų licencijai gauti sąrašą tikslinga palikti įstatyme, o ne jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose, nes jokių papildomų dokumentų priežiūros institucija neturės teisės nustatyti.

	Kartu pastebėtina, kad tais atvejais, kai reguliavimas remiasi ūkio subjekto veiklos kokybę užtikrinančiais vidaus dokumentais, įstatyme turėtų būti aiškiai nustatyta pareiga turėti atitinkamas vidaus kokybę užtikrinančias sistemas ir pareiga priimti atitinkamus dokumentus. Šiuo metu pareiga būti priėmusiems atitinkamus vidaus dokumentus nustatoma netiesiogiai per teiktinus priežiūros institucijai dokumentus.	Projekte licencijos išdavimo metu subjektams taikomi reikalavimai išdėstomi licencijos išdavimo ir atsisakymo išduoti licenciją pagrinduose. Toks pat reguliavimas, koks yra siūlomas projekte, yra nustatytas ir galiojančiame Mokėjimo įstaigų įstatyme, taip pat kituose mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose (Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme, Bankų įstatyme ir kt.). Praktikoje dėl šių nuostatų taikymo neaiškumų taip pat nekyla. *Dėl pastabos antros pastraipos* Manome, kad pareigos priimti atitinkamus ūkio subjekto veiklos kokybę užtikrinančius vidaus dokumentus nustatymas, kai licencijos siekiančiam subjektui numatomas reikalavimas juos pateikti priežiūros institucijai, būtų perteklinis, nes savaime suprantama, kad subjektas prieš pateikdamas dokumentus pirmiausiai turi juos patvirtinti. Projektas papildytas nauju licencijos išdavimo reikalavimu – pareiga turėti atitinkamas vidaus kokybę užtikrinančias sistemas.
	16.Keičiamo įstatymo 18 str. 4 d. nustatytos pareigos realizavimo terminai nėra apibrėžtas.	**Neatsižvelgti** Įvedus konkretų terminą būtų neužtikrinama direktyvos reikalavimas suteikti priežiūros institucijai reikalingus įgaliojimus, kad ji galėtų vykdyti efektyvią įstatymo, kuriuo perkeliama direktyva, laikymosi priežiūrą. Vienas jų yra teisė bet kuriuo metu reikalauti pateikti priežiūros institucijai priežiūrai atlikti reikalingą informaciją. Be to, Projekto 29 straipsnyje nustatyta, kad patikrinimų atlikimo tvarką (tarp jų ir terminus) nustato priežiūros institucijos teisės aktai.
Dėl Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projekto		
Teisingumo ministerijos 2017-08-10 raštas	3.Siūlytina suvienodinti keičiamo įstatymo 2 str. 2 d. ir Mokėjimų įstatymo (dėstomo Mokėjimų įstatymo projekte) 2 str. 7 d. apibrėžiamas *elektroninių pinigų įstaigos* sąvokas.	**Neatsižvelgti** Nurodytuose įstatymų projektuose elektroninių pinigų įstaigos apibrėžtos nevienodai, atsižvelgiant į skirtingus siekiamus tikslus. Mokėjimų įstatyme elektroninių pinigų įstaigos sąvoka siekiama apimti ne tik Elektroninių pinigų įstaigų įstatyme apibrėžtą elektroninių pinigų įstaigą, bet ir kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigą, jų filialus ir užsienio elektroninių pinigų įstaigų

		filialą. Atsižvelgiant į tai, nėra reikalinga vienodinti šių sąvokų. Be to, tokia pati sąvoka jau įtvirtinta galiojančiame Mokėjimo įstaigų įstatyme.
	Dėl Mokėjimų įstatymo projekto	
Mokėjimo ir elektroninių pinigų įstaigų asociacijos 2017-08-03 raštas	**2. Dėl Projekto 47 str. 1 d.** Projekto rengėjai sutrumpina mokėjimo operacijos, vykdomos šalies viduje, įvykdymo terminą, kuomet ji inicijuojama popieriniu dokumentu, iki vienos darbo dienos. Pažymėtina, kad Direktyvos 88 straipsnio 1 dalis nustato bendrą galimybę pratęsti viena diena operacijos atlikimo terminą, jei ji buvo inicijuota popieriniu dokumentu, neskirstant operacijų teritoriniu principu. Tačiau Projekto rengėjai siūlo pasinaudoti Direktyvos 86 straipsnyje nustatyta galimybę valstybėms narėms nustatyti trumpesnį operacijos vykdymo terminą. Projekto rengėjų aiškinamajame rašte pateikiamas tokio siūlymo motyvas - „įmokų popierine forma apdorojimas yra palengvintas - paprastai sąskaita turi brūkšninį kodą, kurį nuskenavus mokėjimo duomenys iš karto įkeliami į sistemą, skyriuje pateikti mokėjimo nurodymai taip pat yra iš karto įvedami į banko sistemą. Taigi papildoma diena įvykdyti popierine forma pateiktus mokėjimo nurodymus nėra tikslinga.“. Asociacijos nuomone, Projekto rengėjai turi klaidingą nuomonę apie mokėjimo operacijas, inicijuojamas popierine dokumento forma. Ne kiekvienas popierinis dokumentas turi „brūkšninį kodą“, pagreitinantį ir supaprastinantį dokumento informacijos apdorojimą. Kita aplinkybė, kuri yra esminė - operacijos inicijavimas popieriniu dokumentu (čia priskirtina ir žodinė forma) absoliučia dauguma atvejų reiškia mokėtojo atliekamą mokėjimą grynaisiais pinigais. Priešingu atveju, jei mokėtojas naudojasi internetine mokėjimų sistema, kur mokėjimus atlieka kredito pavedimu, jo operacija inicijuojama ne popieriniu dokumentu, o jis pats suveda visus mokėjimo duomenis. Asociacija nori atkreipti	**Neatsižvelgti** Pagal Direktyvą, papildoma diena skirta informacijos, gautos popierine forma, apdorojimui, o ne grynųjų pinigų logistikai užtikrinti. Informacijos apdorojimas Lietuvoje dažnai vyksta realiu laiku (pvz., sąskaitos skenuojamos, ar darbuotojo iš karto įvedamos į sistemą). Be to, tarptautinės perlaidų įmonės užtikrina procesus, kad perlaidos pasiektų gavėją net ir greičiau nei per vieną dieną.

	dėmesį, kad kredito įstaigų vartotojų aptarnavimo skyrių, kuriuose būtų aptarnaujami mokėtojai, apmokantys „popierines“ sąskaitas iš esmės nebeliko. Šias mokėjimų paslaugas teikia mokėjimo arba elektroninių pinigų įstaigos, teikdamos pinigų perlaidos paslaugas. Šios įstaigos didžiąją dalimi veikia per tarpininkus arba jei paslaugų teikimo vietos yra jų nuosavos, vis tiek susiduria su problema, kad grynieji pinigai pagal inicijuotą operaciją, sumokėti paslaugų teikimo vietoje, mokėjimo įstaigos sąskaitą pasiekia vidutiniškai per pusantros paros (dėl inkasacijos, SEPA pavedimų užskaitymo terminų ir kt.). Dienomis, kai mokėjimų skaičius ženkliai išauga (kai didieji komunalinių paslaugų teikėjai išsiunčia klientams sąskaitas arba mokėtojų pajamų gavimo dienomis (atlyginimų, pensijų, pašalpų mokėjimo dienomis), mokėjimo įstaigos susidurs su rimtomis problemomis, kuomet dar negavusios mokėtojų sumokėtų lėšų jau turės įmokų sumas pervesti jų gavėjams. Prašome rimtai įvertinti šiuos Asociacijos nurodytus argumentus ir atsisakyti perteklinio mokėjimų operacijos termino sutrumpinimo, kuomet jos atliekamos grynaisiais pinigais mokėtojui neturint sąskaitos pas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėją. Atkreipiame dėmesį, kad šiuo metu nusistovėję atsiskaitymo terminai, kuomet tokiu būdu priimtų įmokų sumos į gavėjų sąskaitas yra įskaitomos per dvi darbo dienas, pilnai tenkina visas mokėjimo operacijos šalis, ypač įvertinus aplinkybę, kad duomenys apie priimtas įmokas gali būti pateikiami gavėjams jau sekančią darbo dieną. Tačiau dėl įmokų, atliktų grynais pinigais, lėšų inkasavimo trukmės, įmokų sumos gali būti įskaitomos į gavėjų sąskaitas vėliau, negu sakančią po įmokos priėmimo darbo dieną.	
Lietuvos Respublikos Vyriausybės	***Mokėjimų įstatymo projektui***	

kanceliarijos Teisės grupės 2017 m. spalio 31 d. išvada		
	12. Siūlome papildyti keičiamo įstatymo 3 str. 7 d. nurodant: esant kokioms aplinkybėms ir sąlygoms, kokia forma, tvarka ir nuo kokio atskaitos taško/iki kada mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugų vartotojai gali susitarti nevykdyti tam tikrų keičiamame įstatyme numatytų reikalavimų. Atitinkamai keičiamo įstatymo 3 str. 8 d. ir 4 str. 4 p., siūlome nurodyti, dėl kokių priežasčių (pvz. techninių priežasčių?) mokėjimo paslaugų teikėjui *negalint įšaldyti* mokėjimo sąskaitos, blokuoti mokėjimo priemonės ar užkirsti kelio tolimesniam jos naudojimui gali būti netaikomi tam tikri keičiamo įstatymo straipsniai.	**Neatsižvelgti** Direktyva yra maksimalaus harmonizavimo, o įstatymo 3 str. 7 ir 8 d. suderintos su atitinkamomis Direktyvos nuostatomis. Dėl tam tikrų nuostatų netaikymo būtų susitariama sudarant bendrąją sutartį arba mokėjimo paslaugų teikėjas tai nurodytų bendrosiose sąlygose, taigi papildomai įstatyme detalizuoti nėra tikslinga. Įšaldymas gali būti negalimas dėl to, kad tiesiog nėra numatytos galimybės įšaldyti lėšų toje mokėjimo priemonėje.
	14. Be to, keičiamo įstatymo 8 str. nenurodyti tolimesni priežiūros institucijos veiksmai, kai keičiamo įstatymo 8 str. 4 d. nurodytas paslaugų teikėjas pateikia jai savo pranešimą ir finansinių ataskaitų audito ataskaitą. Atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 8 str. 1 ir 2 dalių tarpusavio santykį ir teisinį reguliavimą, siūlome ir dėl keičiamo įstatymo 8 str. 4 d. nurodytų santykių numatyti priežiūros institucijos veiksmus, kurie būtų analogiški nurodytiems keičiamo įstatymo 8 str. 2 d.	**Neatsižvelgti** Projekto 8 str. 4 d. suderinta su atitinkamomis Direktyvos nuostatomis – numatyta tik pareiga paslaugų teikėjams pateikti informaciją, kad jie pagrįstai naudojasi išimtimi. Priežiūros institucija neturi priimti sprendimo kasmet po gautų ataskaitų gavimo. Jei paaiškėtų, kad paslaugų teikėjas nebeatitinka išimtyje nustatytų sąlygų, jis turėtų kreiptis dėl licencijos arba nutraukti veiklą – tai kyla iš bendrų įstatymo nuostatų, todėl papildomai detalizuoti to nėra reikalinga.
	17.Atitinkamai keičiamo įstatymo 9 str. siūlome pasisakyti ne tik apie bendrosioms tos mokėjimo sistemos taisyklėms keliamus reikalavimus, bet ir apie mokėjimų sistemai nustatytą standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymų tvarką. Atkreiptinas dėmesys, kad keičiamo įstatymo 9 str. 3 d. turėtų būti nurodyta, kodėl, kokia tvarka kreipiantis ir kokia forma iki mokėjimo sistemos veiklos taisyklių įsigaliojimo ar jų pakeitimo turi būti gauta priežiūros institucijos nuomonė ir kokios iškiltų teisinės pasekmės jeigu ši	**Neatsižvelgti** Direktyvoje nėra nustatytų reikalavimų dėl mokėjimų apdorojimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymų tvarkos – atitinkamai tai nėra detalizuojama ir įstatyme. Mokėjimo sistemą valdantis subjektas turi užtikrinti, kad taisyklės atitiktų įstatyme nustatytas sąlygas. Atitinkamai, priežiūros institucijos pateikta nuomonė padeda tai įgyvendinti. Esant neatitikimams priežiūros institucija turi teisę imtis atitinkamų poveikio priemonių (kaip ir dėl bet kurios įstatymo nuostatos

	nuomonė būtų neigiama. Be to, vertinant keičiamo įstatymo 9 str. 3 d. nuostatas, pastabėtina, kad lieka neapibrėžta: kokiais atvejais priežiūros institucija gali prašyti papildomų dokumentų ir (ar) informacijos, tokio jos prašymo pateikimo terminai; per kokį terminą mokėjimo sistemą valdantis subjektas turi pateikti priežiūros institucijos prašomus papildomus dokumentus ir informaciją; kokiais atvejais ir kada mokėjimo sistemą valdantis subjektas pats gali pateikti priežiūros institucijai papildomus dokumentus ir informaciją; kodėl po papildomų dokumentų ir informacijos pateikimo priežiūros institucijos nuomonės pateikimo terminas skaičiuojamas nuo jų gavimo dienos (t.y. prašymas pradedamas skaičiuoti iš naujo), o ne sustabdomas ir pateikus dokumentus ar informaciją, atnaujinamas jo skaičiavimas.	nesilaikymo). Projekto 9 str. 3 d. nurodyta, kad priežiūros institucija gali prašyti papildomų dokumentų ar informacijos, kurie būtini nuomonei pateikti. Pats subjektas galėtų pateikti papildomą informaciją, jei manytų, kad pateikta informacija buvo nepilna. Mokėjimo sistemos veiklos taisyklių vertinimas gali būti atliktas tik priežiūros institucijai turint visą reikalingą informaciją. Atsižvelgiant į tai nurodoma, kad nuomonės pateikimo laikotarpis skaičiuojamas nuo visos gautos informacijos. Ši nuostata analogiška Mokėjimo įstaigų įstatymo nuostatai, reglamentuojančiai leidimo išdavimo procesą. Taip pat pažymėtina, kad paties sistemą valdančio subjekto papildomos informacijos pateikimas tolygus pilnos informacijos pateikimui, todėl tokiu atveju termino sustabdymas ir atnaujinimas neturėtų prasmės.
	27. Keičiamo įstatymo 21 str. 2 d. siūlome papildyti nurodant, kada ir kokia tvarka gavėjas ar mokėtojas gali pateikti prašymą dėl informacijos pateikimo ir per kokį terminą nuo šio prašymo gavimo mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas ją turi pateikti.	**Neatsižvelgti** Su mokėtoju paprastai sies vienkartinio pobūdžio ryšys, taigi galimybė gauti informaciją patvariojoje laikmenoje turėtų būti sudaroma inicijuojant mokėjimą. Su gavėju bus pastovaus pobūdžio sutartiniai santykiai, atitinkamai informacijos pateikimo tvarka ir terminai bus aptariami sutartyje. Direktyva šio aspekto detaliau nereglamentuoja. Prašymo pateikimo tvarką/būdus nustatys mokėjimo paslaugų teikėjas priklausomai nuo teikiamos paslaugos. Manome, nėra tikslinga papildomai tai reglamentuoti įstatyme ir pernelyg susiaurinti mokėjimo paslaugų teikėjų galimybes.
	32. Keičiamo įstatymo 30 str. siūlome nurodyti, kad mokėtojas kartu su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju arba mokėjimo paslaugų teikėju, kuris išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, turi susitarti dėl mokėtojo duodamų sutikimų (nurodytų keičiamo įstatymo 30 str. 1 d. 2 p. ir 2 d. 1 p.) formos ir tvarkos.	**Neatsižvelgti** Įstatymo nuostatos suderintos su atitinkamomis Direktyvos nuostatomis. Kalbant apie mokėjimo paslaugų teikėjus, kurie išduoda mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemones, sutikimo tvarkos nustatymas neaktualus, nes sutikimas jam duodamas sudarant sutartį, o atskirai sutikimų pateikti nebėra prasmės.

	34. Keičiamo įstatymo 30 str. 5 d. siūlome nurodyti kada, kokia tvarka ir terminais mokėtojas gali prašyti sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo (kuris teikė užklausą) nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjo tapatybę ir pateikti atsakymą. Be to, neaiškus keičiamo įstatymo 30 str. 2 d. 1 p. ir 5 d. nuostatų tarpusavio santykis. Mokėtojas visais atvejais turi būti iš anksto *davęs mokėjimo paslaugų teikėjui sutikimą* teikti užklausas dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo. Todėl neaišku, kodėl mokėtojas turėtų kreiptis į sąskaitą tvarkantį mokėjimo paslaugų teikėją, kad pastarasis *nurodytų mokėjimo paslaugų teikėjo*, kuris teikė užklausą dėl lėšų pakankamumo patvirtinimo, *tapatybę*.	**Neatsižvelgti** Įstatymo nuostatos suderintos su atitinkamomis Direktyvos nuostatomis. Mokėtojas duoda bendrą sutikimą, kad bankas atsakytų į gautas užklausas. Pagal nurodyto straipsnio 5 d. mokėtojas gautų informaciją apie konkrečias pateiktas užklausas ir kas jas teikė (gali būti aktualu, kai mokėtojas turi kelių skirtingų leidėjų korteles „pririštas“ prie tos pačios sąskaitos, arba kai mokėtojui kyla įtarimas dėl neteisėtų/dažnesnių užklausų).
	38. Siūlome papildyti keičiamo įstatymo 34 str. 1 d. 2 p. po žodžių „sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą“ įrašant žodžius „visišką ir nepataisomą sugadinimą“. Atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 35 str. 1 d. 3 p. numatomus teisnius santykius, siūlome papildyti keičiamo įstatymo 34 str. nuostatas, nurodant ne tik mokėjimo paslaugų vartotojo pareigas, bet ir jo teises (t. y. teisę pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas; teisę gauti priemones, kuriomis per 18 mėn. nuo pranešimo pateikimo jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį prašymą).	**Neatsižvelgti** Nuostatos suderintos su atitinkamomis Direktyvos nuostatomis. Projekto 34 str. kalba apie atvejus, kai atsiranda galimybė kitiems asmenims neteisėtai pasinaudoti mokėjimo priemone, bet sugadinimo neapima. Dėl mokėjimo paslaugų vartotojų teisės reikalauti panaikinti blokavimą – manome, nėra tikslinga pakartoti projekto 35 str. nuostatų perteikiant jas iš mokėjimo paslaugų vartotojų teisių perspektyvos.
	41. Siūlome tikslinti keičiamo įstatymo 36 str. 1 d. nuostatas papildomai nurodant: 1) kokia tvarka ir per kokį terminą mokėjimo paslaugų teikėjas turi grąžinti mokėtojui nurašytas lėšas; 2) kokiais papildomais būdais (be nurodyto keičiamo įstatymo 36 str. 2 d.) mokėtojas gali sužinoti apie neautorizuotą ar netinkamai įvykdytą mokėjimo operaciją; 3) vadovaujantis kokiais konkrečiais keičiamo įstatymo straipsniais nustatyta tvarka gali būti pateikiami mokėtojo reikalavimai; 4) kokie reikalavimai gali būti keliami dėl neautorizuotos ar	**Neatsižvelgti** Direktyva yra maksimalaus harmonizavimo ir nurodytos nuostatos suderintos su atitinkamomis Direktyvos nuostatomis. 1) terminas nurodytas projekto 38 str. 1 d. 2) projekto 36 str. 2 d. skirta pasakyti, kokiais atvejais klientui netaikomas 13 mėn. terminas pranešti apie neautorizuotą operaciją. Apie neautorizuotas operacijas praktiškai tik iš išrašo (pateikta arba prieinama informacija apie įvykdytas operacijas) ir sužinoma. 3,4) nemanome, kad reiktų konkretizuoti, nes projekto 38 ir 51 str. nurodoma, ką turi padaryti mokėjimo paslaugų teikėjas. Sistemiškai aiškinant ir taikant įstatymą, ir taip aišku, kokia tvarka

	netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos. Tikslintina keičiamo įstatymo 36 str. 1 d. vartojama sąvoka „apie tai praneša“ (t. y. neaišku, ar mokėtojas turi pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui dėl lėšų jam grąžinimo, ar pranešti apie atliktas netinkamas mokėjimo operacijas).	gali būti pateikiami mokėtojo reikalavimai. Projekto 36 str. 1 d. nurodoma, kad mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina lėšas, jei mokėtojas praneša apie neautorizuotą operaciją, t.y. po pranešimo. Taip pat sakoma, kad mokėtojas sužinojęs apie neautorizuotas operacijas, apie tai praneša, t.y. referuojama į tai, ką mokėtojas sužinojo.
	45. Atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 47 str. numatomus naujus reguliuojamus teisinius santykius, siūlome aiškinamajame rašte nurodyti, kodėl skirtingai nei iki šiol minimame straipsnyje neliko teisinių santykių dėl: 1) į užsienio valstybes vykdomų mokėjimo operacijų eurais ir ne euro zonos valstybių narių valiutomis; 2) Lietuvos Respublikoje ir į kitas valstybes nares bei užsienio valstybes vykdomų mokėjimo operacijų užsienio valstybių valiutomis. Keičiamo įstatymo 47 str. 2 d. siūlome nurodyti kokiu momentu, forma ir kokiu dokumentu mokėjimo paslaugų teikėjas su mokėjimo pasaugų vartotoju gali susitarti dėl ilgesnio termino taikymo.	**Neatsižvelgti** PSD1 nereguliavo atvejų, kai mokėjimai vykdomi į užsienio valstybes ar užsienio valiuta. Įstatymų leidėjas Lietuvoje buvo nustatęs, kad tokioms operacijoms Mokėjimų įstatymas taikomas, jei dėl to nesusitarta kitaip. Iš principo, mokėjimo paslaugų teikėjai buvo laisvi pasiūlyti bet kokias sąlygas tokiems mokėjimams. PSD2 specifikuoja, kurios nuostatos taikomos mokėjimams į užsienio valstybes arba užsienio valiuta. Mokėjimų įvykdymo trukmė šiais atvejais nereglamentuojama. Atitinkamai įstatymo nuostatos suderintos su Direktyvos nuostatomis. Aiškinamajame rašte yra trumpai nurodyta, kad keičiasi taikymo sritis, kiek tai susiję su mokėjimais į užsienio valstybes arba užsienio valiuta. Nuostata dėl ilgesnio termino suderinta su atitinkama Direktyvos nuostata. Šalys tai nustato sutartyje. Paprastai mokėjimo paslaugų teikėjas tai nurodo bendrosiose mokėjimo paslaugų teikimo sąlygose. Manome, nėra tikslinga papildomai tai specifikuoti įstatyme.
	Mokėjimo įstaigų įstatymo projektui	
	1. Mokėjimo įstaigų įstatymo projekto 1 str. dėstomo Mokėjimo įstaigų įstatymo (toliau – keičiamas įstatymas) 3 str. 4 d. daroma išlyga „kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip“ yra abstrakti ir netinkama įstatymų kolizijai spręsti. Pažymėtina, kad kituose įstatymuose (pvz., CK 1.3 str.), gali būti analogiškos nuostatos, dėl ko ši taisyklė negalės būti efektyviai taikoma. Analogiška pastaba taikytina ir Elektroninių pinigų įstatymo projektui (jo keičiamo įstatymo 11 str. 4 d.).	Žr. nepritarimo argumentus dėl Teisingumo ministerijos Mokėjimo įstaigų įstatymui pateiktos 1 pastabos.

	2. Keičiamo įstatymo 4 str. 4 d. papildytina nurodant, kokia tvarka ir kokiems subjektams mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis susijusią paskolą.	**Neatsižvelgti** Projekte nustatyta siaura paskolų suteikimo galimybė – gali būti suteikiama su mokėjimo paslaugomis susijusi paskola. Tai reiškia, kad paskola bus suteikta mokėjimo paslaugų vartotojams. Ši paskola naudojama mokėjimo operacijoms finansuoti. Su mokėjimo paslaugomis susijusios paskolos teikimo tvarką, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas yra vartotojas, reglamentuoja Vartojimo kredito įstatymas, o kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas – Civilinis kodeksas.
	4. Pažymėtina, kad Mokėjimų įstatymo projekto 1 str. dėstomo Mokėjimų įstatymo VI skyriaus „Operacinė ir saugumo rizika ir autentiškumo patvirtinimas“ nuostatose nėra minimi teisiniai santykiai analogiški nurodytiems keičiamo įstatymo 5 str. 2 d. 10 – 12 p. Todėl siūlome Aiškinamajame rašte nurodyti, kokie tai nauji teisiniai santykiai ir kuo remiantis jie nustatomi. Analogiška pastaba taikytina ir Elektroninių pinigų įstatymo projektui (jo keičiamo įstatymo 12 str. 1 ir 4 d.).	**Neatsižvelgti** Nuostatos suderintos su direktyva. Įstatymų reguliuojami santykiai iš principo negali sutapti, nes Mokėjimų įstatyme reglamentuojamas paslaugų teikimas (ir taikomas ne tik mokėjimo įstaigoms, bet ir kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams), nustatoma, kokia informacija turi būti teikiama periodiškai, o Mokėjimo įstaigų įstatyme reglamentuojamas vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjo – mokėjimo įstaigos licencijavimas, veikla, priežiūra ir nurodoma, kokia informacija ir (ar) dokumentai turi būti pateikiami licencijai gauti.
	19. Atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 9 str. 2 d. numatomus nepriekaištingos reputacijos reikalavimus mokėjimo įstaigos (turinčios neribotą veiklos licenciją) vadovams, pažymėtina, kad ir keičiamo įstatymo 9 str. 4 d., 7 d. numatomi reikalavimai sietini būtent su nepriekaištinga mokėjimo įstaigos (turinčios ribotą veiklos licenciją) vadovų, tarpininko vadovų reputacija, tačiau to išskirta ir nurodyta nėra.	**Neatsižvelgti** Nepriekaištingos reputacijos vertinimo kriterijai nustatyti Bankų įstatymo 34 str. 12 ir 13 dalyse. Pagal projekto 9 straipsnio 2 dalį, šie kriterijai taikomi vertinant mokėjimo įstaigų, turinčių neribotą licenciją, vadovus. Projekto 9 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijų (aplinkybių), taikomų vertinant mokėjimo įstaigų, turinčių ribotą licenciją, vadovus, sąrašas yra gerokai siauresnis. Asmuo, atitinkantis šiuos kriterijus negali būti laikomas esančiu nepriekaištingos reputacijos, todėl ši sąvoka minėtoje nuostatoje ir nevartojama. Toks reguliavimas yra siūlomas dėl to, kad ribotą licenciją turinčios įstaigos laikomos santykinai mažiau rizikingomis. Jeigu projekto 9 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai būtų laikomi nepriekaištingos reputacijos vertinimo kriterijais, kaip siūloma, liktų neaišku, kodėl vienais atvejais nepriekaištinga reputacija vertinama pagal vienokius kriterijus, kitais atvejais – pagal kitokius.

		Pažymėtina, kad analogiškas reguliavimas yra įtvirtintas, pvz., Lietuvos Respublikos su nekilnojamuoju turtu susijusio kredito įstatyme ir Valiutos keityklos operatorių įstatyme.
	Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo projektas	
	18. Keičiamo įstatymo 13 str. 2 d. 13 p., 14 str. 3 d. 6 p., 18 str. 1 d. numato, kad elektroninių pinigų įstaiga turi teisę platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį. Todėl atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 2 str. 5 d. pateiktą sąvokos „tarpininkas“ apibrėžimą, siūlome arba nurodyti, kad šie fiziniai ir juridiniai asmenys patenka į tarpininko sąvoką (ir vietoj nurodytos keičiamame įstatyme vartoti „tarpininkas“ sąvoką), arba pateikti šių asmenų atskirąjį sąvokos apibrėžimą.	**Neatsižvelgti** El. pinigų įstaigos tarpininkas yra asmuo, kuris el. pinigų įstaigos vardu teikia *mokėjimo paslaugas*, o ne platina ir išperka elektroninius pinigus. Pagal Mokėjimo įstaigų įstatymo projekto 18 str., kuris *mutatis mutandis* taikomas el. pinigų įstaigoms, numato, kad jeigu el. pinigų įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį el. pinigų įstaigų sąrašą ir nurodytą informaciją apie tarpininką. El. pinigų įstaigos tarpininkas turi teisę pradėti teikti mokėjimo paslaugas nuo įtraukimo į minėtą sąrašą dienos. Tuo tarpu fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuris elektroninių pinigų įstaigos vardu platina ir išperka elektroninius pinigus, nėra numatyta panašių reikalavimų. Taigi kiekvienas tarpininkas, teikiantis mokėjimo paslaugas, gali būti fiziniu ar juridiniu asmeniu, kuris elektroninių pinigų įstaigos vardu platina ir išperka el. pinigus, tačiau ne kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, kuris elektroninių pinigų įstaigos vardu platina ir išperka el. pinigus, gali būti tarpininku, teikiančiu mokėjimo paslaugas.
	22. Tikslinti keičiamo įstatymo 24 str. 1 d. 2 p. nuostatas, išdėstant jas analogiškai kaip nurodyta Mokėjimo įstaigų įstatymo projekte (jo keičiamo įstatymo 16 str. 3 d. 2 p.), t. y. nurodant, kad nuosavo kapitalo poreikis apskaičiuojamas remiantis vienu iš metodų, o ne visais metodais.	**Neatsižvelgti** Mokėjimo įstaiga turi pasirinkti tik vieną metodą, kai tuo tarpu el. pinigų įstaiga privalo skaičiuoti D metodu ir papildomai pasirinkti vieną iš trijų metodų, jei teikia su el. pinigų leidimu nesusijusias mokėjimo paslaugas.

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2021-12-06

TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ ANTIKORUPCINIO VERTINIMO PAŽYMA

Teisės akto projekto pavadinimas: Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo Nr. VIII-1370 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas).

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimo rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė.

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*:

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos, nustatytos atliekant antikorupcinį vertinimą po tarpinstitucinio derinimo *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*:

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		pildo teisės akto projekto vertintojas	*pildo teisės akto projekto tiesioginis rengėjas*	*pildo teisės akto projekto vertintojas*
1.	Teisės akto projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams, su kuriais susijęs teisės akto įgyvendinimas	Įstatymo projektu siūlomas reglamentavimas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams – mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams, su kuriais susijęs įstatymo įgyvendinimas.		□ tenkina □ netenkina

2.	Teisės akto projekte nėra spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą	Spragų ar nuostatų leidžiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti įstatymą, nenustatyta.		□ tenkina □ netenkina
3.	Teisės akto projekte nustatyta, kad sprendimą dėl teisių suteikimo, apribojimų nustatymo, sankcijų taikymo ir panašiai priimantis subjektas atskirtas nuo šių sprendimų teisėtumą ir įgyvendinimą kontroliuojančio (prižiūrinčio) subjekto	Sprendimą dėl poveikio priemonių taikymo yra atskirtas nuo šių sprendimų įgyvendinimą prižiūrinčio subjekto. Sprendimą mokėjimo paslaugų teikėjams ir kitiems asmenims dėl poveikio priemonės taikymo priima Lietuvos bankas. Sprendimai dėl poveikio priemonės taikymo gali būti skundžiami teismui.		□ tenkina □ netenkina
4.	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)	Įstatymo projekto 76 straipsnyje nustatytos priežiūros institucijos funkcijos atitinka šio įstatymo projekto 77-79 straipsniuose nustatytas priežiūros institucijos teises ir pareigas.		□ tenkina □ netenkina
5.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas	Įstatymo projekto 79 straipsnyje nustatytas baigtinis poveikio priemonių sąrašas.		□ tenkina □ netenkina
6.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai priimant sprendimus taikomos išimtys	Įstatymo projekte nėra numatyti atvejai, kai priimant sprendimus taikomos išimtys.		□ tenkina □ netenkina
7.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų priėmimo, įforminimo tvarka ir priimtų sprendimų viešinimas	Sprendimai dėl poveikio priemonių taikymo priimami motyvuotai remiantis pagrindais, nustatytais įstatymo projekto 80 straipsnyje. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie		□ tenkina □ netenkina

		padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje (84 straipsnis).		
8.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka	Įstatymo projekte numatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka (80 straipsnio 10 dalis).		□ tenkina □ netenkina
9.	Jeigu pagal numatomą reguliavimą sprendimus priima kolegialus subjektas, teisės akto projekte nustatyta kolegialaus sprendimus priimančio subjekto: 9.1. konkretus narių skaičius, užtikrinantis kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą; 9.2. jeigu narius skiria keli subjektai, proporcinga kiekvieno subjekto skiriamų narių dalis, užtikrinanti tinkamą atstovavimą valstybės interesams ir kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą ir skaidrumą; 9.3. narių skyrimo mechanizmas; 9.4. narių rotacija ir kadencijų skaičius ir trukmė; 9.5. veiklos pobūdis laiko atžvilgiu;	Įstatymo projekte nėra nuostatų, reglamentuojančių kolegialaus subjekto sprendimų priėmimo tvarką.		□ tenkina □ netenkina

	9.6. individuali narių atsakomybė			
10.	Teisės akto projekto nuostatoms įgyvendinti numatytos administracinės procedūros yra būtinos, nustatyta išsami jų taikymo tvarka	Įstatymo projekte nėra nuostatų, numatančių administracinę procedūrą, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme.		□ tenkina □ netenkina
11.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai administracinė procedūra netaikoma	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
12.	Teisės akto projektas nustato jo nuostatoms įgyvendinti numatytų administracinių procedūrų ir sprendimo priėmimo konkrečius terminus	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
13.	Teisės akto projektas nustato motyvuotas terminų sustabdymo ir pratęsimo galimybes	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
14.	Teisės akto projektas nustato administracinių procedūrų viešinimo tvarką	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
15.	Teisės akto projektas nustato kontrolės (priežiūros) procedūrą ir aiškius jos atlikimo kriterijus (atvejus, dažnį, fiksavimą, kontrolės rezultatų viešinimą ir panašiai)	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
16.	Teisės akto projekte nustatytos kontrolės (priežiūros) skaidrumo ir objektyvumo užtikrinimo priemonės	Įstatymo projekte nustatyti reikalavimai, kurių turi laikytis prižiūrimi subjektai ir kurių laikymąsi prižiūri Lietuvos bankas,		□ tenkina □ netenkina

		taip pat poveikio priemonės, kurios yra taikomos, kai šie reikalavimai pažeidžiami. Objektyvumą užtikrina įstatymo projekto 80 straipsnio 6-8dalys nustatytais pagrindais, kuriais turi vadovautis priežiūros institucija, priimdama sprendimus dėl poveikio priemonių taikymo. Informacija apie padaryto teisės akto ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiami priežiūros institucijos interneto svetainėje.		
17.	Teisės akto projekte nustatyta subjektų, su kuriais susijęs teisės akto projekto nuostatų įgyvendinimas, atsakomybės rūšis (tarnybinė, administracinė, baudžiamoji ir panašiai)	Įstatymo projekte nustatyta administracinė atsakomybė už įstatymo reikalavimų pažeidimus.		□ tenkina □ netenkina
18.	Teisės aktų projekte numatytas baigtinis sąrašas kriterijų, pagal kuriuos skiriama nuobauda (sankcija) už teisės akto projekte nustatytų nurodymų nevykdymą, ir nustatyta aiški jos skyrimo procedūra	Įstatymo projekte 80 straipsnyje nustatytas baigtinis sąrašas kriterijų pagal kuriuos skiriamos poveikio priemonės už Įstatyme nustatytų reikalavimų nevykdymą bei jų skyrimo procedūra.		□ tenkina □ netenkina

19.	Kiti svarbūs kriterijai	Nėra		□ tenkina □ netenkina

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas:

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė

(pareigos) (vardas ir pavardė)

2017-12-05

(parašas) (data)

Teisės akto projekto vertintojas:

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Joana Daukševič

(pareigos) (vardas ir pavardė)

2017-12-05

(parašas)
(data)

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

ADMINISTRACINĖS NAŠTOS ŪKIO SUBJEKTAMS APSKAIČIAVIMO ATASKAITA

2017-10-11
(data)

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
1. Numatomų keisti ir (ar) naikinti galiojančių informacinių įpareigojimų sukeliama administracinė našta (skaičiuojant galiojančių teisės aktų, nustatančių informacinius įpareigojimus, sukeliamą administracinę naštą ūkio subjektams, kai teisės aktai nekeičiami, pildomas tik 1 punktas)													
1.1.	Įstatymo 15 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas:				0	0	0	0	0	0	0	0	0
1.1.1.	2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	Nacionaliniai teisės aktai	0,05		5,02	1,25		250	140	35 000	10 981,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.												
													ANij = Σ ANvv= 10 981,25
1.2.	Įstatymo 16 straipsnyje nustatytas informacinis												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	įpareigojimas												
1.2.1.	2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija (informacija, leidžianti gavėjui atpažinti mokėjimo operaciją ir mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstus duomenis; mokėjimo operacijos	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	Nacionaliniai teisės aktai	0,05		5,02	1,25		250	140	35 000	10 981,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	suma ta valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą; komisinio atlyginimo už mokėjimo operaciją suma ir kaip ji išskaidyta arba gavėjo mokamos palūkanos; gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytas valiutos keitimo kursas ir mokėjimo												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	operacijos suma iki valiutos keitimo, jeigu vykdant mokėjimo operaciją buvo keičiama valiuta; lėšų įskaitymo data) turi būti pateikta arba sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, ir sutartu būdu, kad gavėjas galėtų												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.												
													ANįį = Σ ANvv=10 981 ,25
1.3.	Įstatymo 51 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
1.3.1.	1. Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paslaugų rinkinio, apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	Nacionaliniai teisės aktai	0,05		5,02	1,25		500	140	70 000	21 962,5

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	susiję su mokėjimo sąskaita, dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją, ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra, – pateikti atskirą informaciją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kiekvienu iš kitų į tą paslaugų rinkinį įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai												
													ANįį = Σ ANvv=21 962 ,5
													ANtaG = Σ ANįį =43 925
2. Teisės akto projekto galima sukelti administracinė našta													
2.1.	Projekto 8 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.1.1.	1. Jeigu paslaugų teikėjo, vykdančio šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkto a ir (arba) b papunkčiuose nurodytą veiklą, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų bendra vertė viršija 1 milijoną eurų, jis privalo ne vėliau kaip per 1 mėnesį,	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	20	-	6,71	1,25	-	0,2	14	2,8	469,7

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kai viršijama 1 milijono eurų riba, priežiūros institucijai pateikti pranešimą, kuriame turi aprašyti teikiamas paslaugas, nurodydamas, kuria šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nustatyta išimtimi naudojasi.												
2.1.2.	3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	Nacionaliniai teisės aktai	3		6,71	1,25		0,2	14	2,8	70,46

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	paslaugos teikėjas privalo raštu pranešti priežiūros institucijai apie šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 11 punkte nurodytos veiklos nutraukimą per 3 darbo dienas nuo veiklos nutraukimo dienos.												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.1.3.	4. Paslaugų teikėjas, kuris vykdo šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytą veiklą, privalo priežiūros institucijai pateikti pranešimą ir finansinių ataskaitų audito ataskaitą, kuria patvirtinama, kad veikla vykdoma laikantis šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	15	60	10,4	1,25	30	1	4	4	7 980

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.1.4.	5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugų teikėjas privalo raštu pranešti priežiūros institucijai apie šio įstatymo 3 straipsnio 5 dalies 12 punkte nurodytos veiklos nutraukimą per 3 darbo dienas nuo veiklos nutraukimo dienos.	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	Nacionaliniai teisės aktai	3		6,71	1,25		0,2	4	0,8	20,13
													ANij = Σ

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
													ANvv=8 540,29
2.2.	Projekto 9 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.2.1.	3. Mokėjimo sistemą valdantis subjektas, kurio buveinė yra Lietuvos Respublikoje, iki mokėjimo sistemos veiklos taisyklių ar jų pakeitimo įsigaliojimo datos turi	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo sistemos valdytojas	Nacionaliniai teisės aktai	80		10,4	1,25		0,1	2	0,2	208

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	gauti priežiūros institucijos nuomonę dėl taisyklių atitikties šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimams. Jei priežiūros institucija per 20 darbo dienų nuo mokėjimo sistemos taisyklių gavimo dienos nepateikia savo nuomonės mokėjimo sistemą valdančiam												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	subjektui, laikoma, kad priežiūros institucija neturi pastabų dėl taisyklių atitikties šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimams. Jeigu priežiūros institucija paprašo papildomų dokumentų ir (arba) informacijos, kurie būtini nuomonei pateikti, arba papildomus dokumentus ir (arba)												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informaciją pateikia mokėjimo sistemą valdantis subjektas, priežiūros institucijos nuomonės pateikimo terminas skaičiuojamas nuo papildomai pateiktų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos.												
													$ANij = \Sigma ANvv = 208$
2.3.	Projekto 10												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.3.1.	3. Kredito įstaiga atsisakiusi atidaryti mokėjimo ar elektroninių pinigų įstaigai mokėjimo sąskaitą, privalo nedelsdama, apie tai pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti tokio atsisakymo priežastis.	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Kredito įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	1	-	6,71	1,25	-	0,1	85	8,5	71,29

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas						Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė		T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
														ANij = Σ ANvv= 71,29
2.4.	Projekto 15 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai													
2.4.1.	6. Mokėjimo paslaugų vartotojui nutraukiant bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo jam raštu popieriuje ar naudodamas kitą patvariąją laikmeną nemokamai pateikti informaciją apie mokėjimo operacijas, įvykdytas mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaitoje per paskutinius 36	Informacijos rengimas ir pateikimas,	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga		0,05		5,02	1,25		250	140	35 000	10 981,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	mėnesius, o jeigu nuo bendrosios sutarties įsigaliojimo dienos praėjo mažiau nei 36 mėnesiai – per visą bendrosios sutarties galiojimo laikotarpį. Šioje dalyje nustatyta pareiga mokėjimo paslaugų teikėjui netaikoma, jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas savanoriškai atsisako tokią informaciją gauti, apie tai iki bendrosios sutarties nutraukimo informuodamas mokėjimo paslaugų teikėją raštu popieriuje arba naudodamas kitą												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	patvariąją laikmeną.												
													ANij = Σ ANvv= 10 981,25
2.5.	Projekto 17 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.5.1.	2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad mokėtojui pareikalavus mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją	Informacinės medžiagos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,05		5,02	1,25		250	140	35 000	10 981,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	ar sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.												
													ANij = Σ ANvv= 10 981,25
2.6.	Projekto 18 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.6.1.	2. Bendrojoje sutartyje turi būti nustatyta, kad gavėjui pareikalavus mokėjimo paslaugų teikėjas turi pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti reguliariai, ne rečiau kaip kartą per mėnesį, nemokamai ir sutartu būdu, kad gavėjas	Informacinės medžiagos rengimas ir pateikimas,	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,05		5,02	1,25		250	140	35 000	10 981,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią												
													ANij = Σ ANvv= 10 981,25
2.7.	Projekto 20 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.7.1	3. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio straipsnio 2 dalyje nurodytos	Informacijos rengimas ir pateikimas.	Mokėjimo iniciavimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,5		5,02	1,25		1	140	140	439,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas iki mokėjimo nurodymo inicijavimo mokėtojui taip pat turi pateikti šią aiškią ir išsamią informaciją (arba turi sudaryti sąlygas mokėtojui lengvai prieinamu būdu su ja susipažinti): 1) mokėjimo inicijavimo												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	paslaugos teikėjo pavadinimą, jo identifikacinį kodą, jo buveinės adresą ir, kai taikytina, jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresą, taip pat kitą kontaktinę informaciją (įskaitant elektroninio pašto												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	adresą), svarbią ryšiams su mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju palaikyti; 2) priežiūros institucijos kontaktinius duomenis.												
													ANij = Σ ANvv= 439,25
2.8.	Projekto 21 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.8.1	1. Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas	Informacinis įpareigojimas bus atliekamas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	-	-	-	-	-	-	-	-	0

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, be šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytos informacijos, mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjas nedelsdamas po mokėjimo nurodymo inicijavimo sudaro galimybę mokėtojui ir, kai taikytina, gavėjui lengvai prieinamu	automatiškai											

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	būdu susipažinti su: 1) informacija, kuria patvirtinama, kad mokėjimo nurodymas tinkamai inicijuotas mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje; 2) informacija, leidžiančia mokėtojui ir gavėjui atpažinti												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	mokėjimo operaciją ir, kai taikytina, informacija, leidžiančia gavėjui atpažinti mokėtoją, taip pat kartu su mokėjimo operacija persiųstais duomenimis; 3) mokėjimo operacijos suma; 4) mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui už mokėjimo operaciją mokamo komisinio atlyginimo												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	suma ir kaip ji išskaidyta.												
													ANij = Σ ANvv= 0
2.9.	Projekto 22 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.9.1	Kai mokėjimo nurodymas inicijuojamas per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, jis privalo pateikti mokėtojo sąskaitą tvarkančiam	Informacinis įpareigojimas bus atliekamas automatiškai	Mokėjimo iniciavimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	-	-	-	-	-	-	-	-	0

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	mokėjimo paslaugų teikėjui informaciją, leidžiančią atpažinti mokėjimo operaciją.												
													ANij = Σ ANvv= 0
2.10.	Projekto 28 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.10. 1.	2. Mokėjimo paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad Europos Komisijos parengtas	Susipažinimas su informaciniu įpareigojimu, informacijos rengimas ir pateikimas,	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,5		5,02	1,25		1	140	140	439,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informacinis dokumentas apie vartotojų teises būtų lengvai prieinamas mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas ją turi, ir popierine forma klientų aptarnavimo vietose, įskaitant jų filialus, tarpininkus ir asmenis,	kopijavimas											

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kuriems perduodamas veiklos funkcijų vykdymas. Nurodyta informacija neįgaliesiems turi būti prieinama naudojantis jiems tinkamomis alternatyviomis priemonėmis.												
													ANij = Σ ANvv= 439,25
2.11.	Projekto 31 straipsnyje nustatyti												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informaciniai įpareigojimai												
2.11.1.	1. Kai mokėtojas, pasitelkdamas mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją, kaip nurodyta šio įstatymo 29 straipsnyje, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, užtikrindama	Informacinis įpareigojimas bus atliekamas automatiškai	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	-	-	-	-	-	-	-	-	0

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	s mokėtojo teisę pasinaudoti mokėjimo inicijavimo paslauga, privalo: <...>2) iš mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo gavęs mokėjimo nurodymą iš karto jam pateikti visą informaciją apie mokėjimo operacijos inicijavimą ir visą informaciją, kuri yra prieinama												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, apie mokėjimo operacijos įvykdymą arba leisti su ja susipažinti;												
													$ANij = \Sigma ANvv = 0$
2.12.	Projekto 32 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.12.1.	2. Sąskaitos informacijos paslaugos teikėjas privalo:<...>	Informacinis įpareigojimas bus atliekamas	Sąskaitos informacijos teikimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	-	-	-	-	-	-	-	-	0

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	3) kiekvieno ryšių seanso metu nurodyti savo tapatybę mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui <...>	automatiškai											
													ANij = Σ ANvv= 0
2.13.	Projekto 33 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.13.1	5. Sąskaitą tvarkantis	Informacijos rengimas ir	Sąskaitos tvarkimo	ES teisės akte	2		11,95	1,25		10	12	120	3 585

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	mokėjimo paslaugų teikėjas gali sąskaitos informacijos paslaugos teikėjui arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui nesuteikti prieigos prie mokėjimo sąskaitos dėl objektyvių ir tinkamai pagrįstų priežasčių, susijusių su to sąskaitos informacijos paslaugos teikėjo arba to mokėjimo	pateikimas	paslaugų teikėjas	nustatyta pareiga									

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	inicijavimo paslaugos teikėjo neautorizuota ar nesąžininga prieiga prie mokėjimo sąskaitos, įskaitant neautorizuotą ar nesąžiningą mokėjimo operacijos inicijavimą. Tokiais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu turi												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informuoti mokėtoją, kad prieiga prie mokėjimo sąskaitos nesuteikta, ir nurodyti tokio veiksmo priežastis. Tokia informacija, jeigu įmanoma, pateikiama mokėtojui prieš atsisakant suteikti prieigą ir ne vėliau kaip tuoj pat atsisakius ją suteikti,												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	išskyrus atvejus, kai tokios informacijos suteikimas susilpnintų saugumo priemones ar būtų draudžiamas pagal kitus teisės aktus.												
2.13.2	7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas turi iš karto pranešti	Informacijos rengimas ir pateikimas	Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	1		6,71	1,25		10	12	120	1 006,5

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	priežiūros institucijai apie incidentą, susijusį su sąskaitos informacijos paslaugos teikėju arba mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėju. Pranešime turi būti pateikiami su tuo atveju susiję duomenys ir nurodomos priežastys, dėl kurių nebuvo suteikta prieiga prie												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	mokėjimo sąskaitos. Priežiūros institucija, įvertinusi tą atvejį, turi teisę, jeigu būtina, imtis reikiamų priemonių.												
													ANij = Σ ANvv= 4 591,5
2.14.	Projekto 38 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.14.1	1. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas <...>po to, kai sužino	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	1,5		5,02	1,25		10	140	1 400	13 177,5

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	arba būna informuotas apie neautorizuotą mokėjimo operaciją, mokėtojui turi sugrąžinti neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir, kai taikytina, atkurti mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų buvęs, jeigu neautorizuota mokėjimo												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	operacija nebūtų buvusi įvykdyta, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ir apie šias priežastis raštu praneša priežiūros institucijai. Priežiūros institucija detalizuoja šio pranešimo turinio												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	reikalavimus ir teikimo tvarką.												
													ANij = Σ ANvv= 13 177,5
2.15.	Projekto 43 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.15.1	1. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą arba inicijuoti mokėjimo operaciją, apie tai turi	Informacijos pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,05		5,02	1,25		100	140	14 000	4 392,5

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	būti pranešta mokėjimo paslaugų vartotojui nurodant atsisakymo priežastis ir tai, kaip turi būti ištaisytos klaidos, dėl kurių atsisakyta vykdyti mokėjimo nurodymą, išskyrus atvejus, kai toks pranešimas techniškai neįmanomas arba tai draudžia kiti teisės aktai.												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu pateikia mokėjimo paslaugų vartotojui arba sudaro sąlygas su juo susipažinti nedelsdamas, ne vėliau kaip per šio įstatymo 46 straipsnyje nustatytus terminus. Bendrojoje												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	sutartyje gali būti nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas ima komisinį atlyginimą už mokėjimo nurodymą, kurį vykdyti atsisakė, jeigu atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.												
													ANij = Σ ANvv= 4 392,5
2.16	Projekto 50 straipsnyje nustatyti												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informaciniai įpareigojimai												
2.16.1	2. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra klaidingas, mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal šio įstatymo 51 straipsnį už mokėjimo operacijos neįvykdymą ar netinkamą įvykdymą, tačiau	Informacijos pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	2		5,02	1,25		10	140	1400	17 570

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad atsektų mokėjimo operaciją, ir privalo siekti atgauti mokėjimo operacijos lėšas. Tokiais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas privalo bendradarbiauti, taip pat mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduoti visą												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informaciją, reikalingą mokėjimo operacijai atsekti ir lėšoms atgauti.												
2.16.2	3. Kai atgauti lėšas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, neįmanoma, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtojui pateikus prašymą raštu popieriuje ar naudojant kitą	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,5		6,71	1,25		10	140	1400	4392,5

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	patvariąją laikmeną, turi pateikti jam visą turimą informaciją, kuri yra aktuali mokėtojui, kad jis galėtų imtis teisinių priemonių, įskaitant kreipimąsi į teismą, lėšoms atgauti.												
													ANįį = Σ ANvv= 21 962,5
2.17.	Projekto 56 straipsnyje nustatyti informaciniai												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	įpareigojimai												
2.17.1	2. Mokėjimo paslaugų teikėjai turi priežiūros institucijai periodiškai pateikti atnaujintą ir visapusišką su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios operacinės ir saugumo rizikos ir įgyvendintų šios rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų	Informacijos rengimas ir pateikimas, susitikimų rengimas, formų, lentelių pildymas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	40		12,61	1,25		1	140	140	88 270

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	tinkamumo vertinimo informaciją. Priežiūros institucija nustato šios informacijos teikimo tvarką ir dažnumą.												
2.17.2	3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos bankininkystės institucijos parengtas gaires, kaip nurodyta Direktyvos Nr. 2015/2366 95 straipsnio	Susipažinimas su informaciniu įpareigojimu, ūkio subjektų supažindinimas su informaciniu įpareigojimu	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	40		6,71	1,25		0,01	140	1,4	469,7

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	3 dalyje, nustato mokėjimo paslaugų teikėjams reikalavimus, susijusius su saugumo priemonių parengimu, įgyvendinimu ir stebėsena, įskaitant reikalavimus dėl sertifikavimo procesų.												
													ANij = Σ ANvv= 88 739,7
2.18.	Projekto 57 straipsnyje nustatyti												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informaciniai įpareigojimai												
2.18.1	1. Įvykus dideliam operaciniam ar saugumo incidentui, mokėjimo paslaugų teikėjai privalo nedelsdami apie jį pranešti priežiūros institucijai.	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	3		6,71	1,25		0,1	140	14	352,28
2.18.2	2. Kai incidentas turėjo arba gali turėti įtakos mokėjimo paslaugų vartotojų	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	4		5,02			0,1	140	14	351,4

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	finansiniams interesams, mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas privalo informuoti savo mokėjimo paslaugų vartotojus apie incidentą ir visas priemones, kurių jie gali imtis, kad sumažintų neigiamas incidento pasekmes.												
2.18.3	6. Mokėjimo paslaugų	Informacijos rengimas ir	Mokėjimo paslaugų	ES teisės akte	40		6,71	1,25		1	140	140	46 970

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	teikėjai priežiūros institucijai turi periodiškai pateikti statistinius duomenis apie sukčiavimus, susijusius su įvairiomis mokėjimo priemonėmis. Priežiūros institucija nustato teikiamos statistinės informacijos turinį, teikimo tvarką ir dažnumą. Priežiūros	pateikimas	teikėjas	nustatyta pareiga									

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	institucija pateikia apibendrintus duomenis Europos bankininkystės institucijai ir Europos Centriniam Bankui.												
													ANij = Σ ANvv= 47 673,68
2.19.	Projekto 65 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.19.1	1. Kai mokėjimo sąskaita siūloma kaip paslaugų rinkinio,	Informacijos rengimas ir parengimas	Mokėjimo paslaugų teikėjas	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,05		5,02	1,25		250	140	35 000	10 981,25

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	apimančio kitą produktą arba paslaugą, kurie nėra susiję su mokėjimo sąskaita, dalis, mokėjimo paslaugų teikėjas privalo informuoti vartotoją, ar yra galimybė mokėjimo sąskaitą atidaryti atskirai ir, jeigu tokia galimybė yra, – pateikti atskirą												

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informaciją apie išlaidas ir komisinį atlyginimą, susijusius su kiekvienu iš kitų į tą paslaugų rinkinį įtrauktų siūlomų produktų ir paslaugų, kuriuos galima įsigyti atskirai.												
													ANij = Σ ANvv= 10 981,25
													$AN_{ta}^{N} = \Sigma AN_{ij}$= 234 160,46

Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo pakeitimo įstatymo Nr. VIII-1370 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
Teisės akto projekto sukeliamas numatomas administracinės naštos pokytis (Lietuvos Respublikos piniginiais vienetais)													
$\mathbf{AN^P = AN_{ta}^N - AN_{ta}^G}$													190 235,46

* Preliminariai numatomas finansų rinkos dalyvių, vykdysiančių informacinius įpareigojimus, skaičius.

Ataskaitą užpildė

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento
Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyr. specialistė

(pareigų pavadinimas) (parašas) Joana Daukševič
(vardas ir pavardė)

TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ ANTIKORUPCINIO VERTINIMO PAŽYMA

Teisės akto projekto pavadinimas: Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas).

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimo rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė.

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*: nėra.

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos, nustatytos atliekant antikorupcinį vertinimą po tarpinstitucinio derinimo *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*:

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		pildo teisės akto projekto vertintojas	*pildo teisės akto projekto tiesioginis rengėjas*	*pildo teisės akto projekto vertintojas*
1.	Teisės akto projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams, su kuriais susijęs teisės akto įgyvendinimas	Įstatymo projektu siūlomas reglamentavimas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams – Lietuvos Respublikoje įsteigtoms mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir mokėjimo įstaigos tarpininkams (toliau – tarpininkas), kitų valstybių narių mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kurie verčiasi mokėjimo paslaugų teikimu Lietuvos Respublikoje, su kuriais susijęs įstatymo įgyvendinimas.		□ tenkina □ netenkina

2.	Teisės akto projekte nėra spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą	Spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti įstatymą, nenustatyta.		□ tenkina □ netenkina
3.	Teisės akto projekte nustatyta, kad sprendimą dėl teisių suteikimo, apribojimų nustatymo, sankcijų taikymo ir panašiai priimantis subjektas atskirtas nuo šių sprendimų teisėtumą ir įgyvendinimą kontroliuojančio (prižiūrinčio) subjekto	Sprendimą dėl poveikio priemonių taikymo priimantis subjektas yra atskirtas nuo šių sprendimų įgyvendinimą prižiūrinčio subjekto. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licencijos išdavimo, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo bei licencijų sustabdymo ir panaikinimo, mokėjimo įstaigos ir tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir poveikio priemonių taikymo priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ir jos tarpininkų vadovų tinkamumo priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigai, kuri kitoje valstybėje narėje ketina nori teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą, neįsiteigusi filialo ar per tarpininką, poveikio priemonių taikymo priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl 1 poveikio priemonių taikymo kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos, teikiančios mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigus filialą, neįsteigusi filialo ar per tarpininką, priima Lietuvos bankas 30 straipsnyje nustatytais atvejais. Priežiūros institucijos priimti sprendimai gali būti skundžiami teismui.		□ tenkina □ netenkina
4.	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka	Įstatymo projekto 27 straipsnyje nustatytos priežiūros institucijos funkcijos atitinka šio		□ tenkina □ netenkina

	subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)	Įstatymo projekto 25-27, 29-33 straipsniuose nustatytas priežiūros institucijos teises ir pareigas.		
5.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas	Įstatymo projekto 5 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją. Įstatymo projekto 6 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją. Įstatymo projekto 7 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją. Įstatymo projekto 8 straipsnis numato baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija gali panaikinti licencijos galiojimą arba jos galiojimą sustabdyti. Įstatymo projekto 9 straipsnis nustato baigtinį sąrašą kriterijų pagal kuriuos yra vertinami mokėjimo įstaigos ir jos tarpininkų vadovai. Įstatymo projekto 18 straipsnis numato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų		□ tenkina □ netenkina

		sprendimui dėl tarpininko įtraukimo į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, ir baigtinį sąrašą pagrindų, kuriems esant priežiūros institucija atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą. Įstatymo projekto 33 straipsnyje nustatytas baigtinis poveikio priemonių sąrašas.		
6.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai priimant sprendimus taikomos išimtys	Įstatymo projekte nėra numatyti atvejai, kai priimant sprendimus taikomos išimtys.		□ tenkina □ netenkina
7.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų priėmimo, įforminimo tvarka ir priimtų sprendimų viešinimas	Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima vadovaudamasi 5 straipsnio 2 dalyje numatytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje numatytais pagrindais. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima vadovaudamasi 6 straipsnio 2 dalyje numatytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje numatytais pagrindais. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima vadovaudamasi 7 straipsnio 2 dalyje numatytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje numatytais pagrindais. Sprendimą dėl licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežiūros institucija priima vadovaudamasi atitinkamai 8 straipsnio 1 ir 2 dalimis arba 4 dalimi.		□ tenkina □ netenkina

		Priežiūros institucija viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą skelbia savo interneto svetainėje, kuriame reguliariai atnaujina informaciją apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo sustabdymą arba licencijos galiojimo sustabdymą, mokėjimo įstaigos filialo ir tarpininko, veikiančio kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą (13 straipsnio 3 ir 4 dalys). Sprendimą dėl tarpininko įrašymo arba atsisakymo įrašyti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą priežiūros institucija priima vadovaudamasi 18 straipsnio 1 dalyje nurodytais dokumentais arba šio straipsnio 5 dalyje nustatytais pagrindais. Sprendimą dėl mokėjimo įstaigos vadovo tinkamumo priežiūros institucija priima vadovaudamasi Įstatymo projekto 9 straipsnio 2 ir 3 dalimis, atitinkamai mokėjimo įstaigos, turinčios ribotos veikslo licenciją – to paties straipsnio 4 ir 5 dalimis, o tarpininko vadovo – 7 dalimi. Sprendimai dėl poveikio priemonių taikymo priimami motyvuotai remiantis pagrindais, nustatytais Įstatymo projekto 34 straipsnyje. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje (39 straipsnis).		

8.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka	Įstatymo projekte numatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka (34 straipsnio 10 dalis).		□ tenkina □ netenkina
9.	Jeigu pagal numatomą reguliavimą sprendimus priima kolegialus subjektas, teisės akto projekte nustatyta kolegialaus sprendimus priimančio subjekto: 9.1. konkretus narių skaičius, užtikrinantis kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą; 9.2. jeigu narius skiria keli subjektai, proporcinga kiekvieno subjekto skiriamų narių dalis, užtikrinanti tinkamą atstovavimą valstybės interesams ir kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą ir skaidrumą; 9.3. narių skyrimo mechanizmas; 9.4. narių rotacija ir kadencijų skaičius ir trukmė; 9.5. veiklos pobūdis laiko atžvilgiu; 9.6. individuali narių atsakomybė	Įstatymo projekte nėra nuostatų, reglamentuojančių kolegialaus subjekto sprendimų priėmimo tvarką.		□ tenkina □ netenkina
10.	Teisės akto projekto nuostatoms įgyvendinti numatytos administracinės procedūros yra būtinos, nustatyta išsami jų taikymo tvarka	Įstatymo projekte nėra nuostatų, numatančių administracinę procedūrą, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme.		□ tenkina □ netenkina

11.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai administracinė procedūra netaikoma	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
12.	Teisės akto projektas nustato jo nuostatoms įgyvendinti numatytų administracinių procedūrų ir sprendimo priėmimo konkrečius terminus	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
13.	Teisės akto projektas nustato motyvuotas terminų sustabdymo ir pratęsimo galimybes	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
14.	Teisės akto projektas nustato administracinių procedūrų viešinimo tvarką	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
15.	Teisės akto projektas nustato kontrolės (priežiūros) procedūrą ir aiškius jos atlikimo kriterijus (atvejus, dažnį, fiksavimą, kontrolės rezultatų viešinimą ir panašiai)	Priežiūros institucija, prieš išduodama mokėjimo įstaigos licenciją, išnagrinėja Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją ir per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą išduoti arba neišduoti mokėjimo įstaigos licencijos. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo projekto 5 straipsnio 7 dalyje, ir turi teisę atsisakyti išduoti licenciją šio straipsnio 8		□ tenkina □ netenkina

		dalyje numatytų atveju. Jeigu mokėjimo įstaiga turi arba įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip mokėjimo įstaigos turima licencija, mokėjimo įstaiga privalo per 30 dienų kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų galiojimo panaikinimo. Priežiūros institucija, prieš išduodama mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, išnagrinėja Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, dokumentus ir per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą išduoti arba neišduoti mokėjimo įstaigos licencijos. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo projekto 6 straipsnio 7 dalyje. Kai mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licenciją, ketina teikti kitas mokėjimo paslaugas, ji turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu panaikinti jai išduotos licencijos galiojimą ir išduoti mokėjimo įstaigos licenciją.		

		Priežiūros institucija, prieš išduodama mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, išnagrinėja Įstatymo projekto 7 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, dokumentus ir per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos priima sprendimą išduoti arba neišduoti mokėjimo įstaigos licencijos. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo projekto 7 straipsnio 7 dalyje, ir turi teisę atsisakyti išduoti licenciją šio straipsnio 9 dalyje numatytų atveju. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis. Priežiūros institucija panaikina licencijos galiojimą, esant šio Įstatymo projekto 8 straipsnyje numatytais pagrindais. Licencijos galiojimas sustabdomas šio Įstatymo projekto 33 ir 34 straipsnių nustatyta tvarka. Apie licencijos galiojimo panaikinimą ar		

		jos sustabdymą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją Prieš įrašydama tarpininką, per kurį mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, priežiūros institucija išnagrinėja Įstatymo projekto 18 straipsnio 1 dalyje nurodytus asmens pateiktus dokumentus ir per 2 mėnesius nuo dokumentų gavimo dienos priima sprendimą. Priežiūros institucija atsisako įrašyti asmenį į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, šio įstatymo projekto 5 straipsnio pagrindais. Priežiūros institucija, prieš išduodama licenciją, įvertina mokėjimo įstaigos vadovų tinkamumą pagal Įstatymo projekto 9 straipsnį, o prieš įrašydama mokėjimo įstaigos tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą – tarpininko vadovų tinkamumą pagal Įstatymo projekto 18 straipsnyje numatytus reikalavimus. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir kartu pateikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai atitinka šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus. Jeigu priežiūros institucija per 30 darbo dienų nuo pranešimo apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų		

		pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie tarpininko pasikeitimus, o kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu tarpininkas neatitinka šiame Įstatymo projekte nustatytų reikalavimų, jei sprendimas įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.		
16.	Teisės akto projekte nustatytos kontrolės (priežiūros) skaidrumo ir objektyvumo užtikrinimo priemonės	Įstatymo projekte nustatyti reikalavimai, kurių turi laikytis prižiūrimi subjektai ir kurių laikymąsi prižiūri Lietuvos bankas, taip pat poveikio priemonės, kurios yra taikomos, kai šie reikalavimai pažeidžiami. Objektyvumą užtikrina Įstatymo projekte nustatyti pagrindai, kuriais turi vadovautis priežiūros institucija, suteikdama asmenims mokėjimo įstaigos licenciją, mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją,		□ tenkina □ netenkina

		mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją bei panaikindama licencijos galiojimą ar jos galiojimą sustabdydama, o taip pat įtraukdama ir išbraukdama tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo bei priimdama sprendimus dėl poveikio priemonių taikymo. Priežiūros institucija apie mokėjimo įstaigos įtraukimą į sąrašą, jos licencijos galiojimo sustabdymą ar licencijos galiojimo panaikinimą, mokėjimo įstaigos filialo ir tarpininko, veikiančių kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje skelbiamame viešajame mokėjimo įstaigų sąraše.		
17.	Teisės akto projekte nustatyta subjektų, su kuriais susijęs teisės akto projekto nuostatų įgyvendinimas, atsakomybės rūšis (tarnybinė, administracinė, baudžiamoji ir panašiai)	Įstatymo projekte nustatyta administracinė atsakomybė už įstatymo reikalavimų pažeidimus.		□ tenkina □ netenkina
18.	Teisės aktų projekte numatytas baigtinis sąrašas kriterijų, pagal kuriuos skiriama nuobauda (sankcija) už teisės akto projekte nustatytų nurodymų nevykdymą, ir nustatyta aiški jos skyrimo procedūra	Įstatymo projekte nustatytas baigtinis sąrašas kriterijų pagal kuriuos skiriamos poveikio priemonės už Įstatyme nustatytų reikalavimų nevykdymą bei išsami ir aiški jų skyrimo procedūra.		□ tenkina □ netenkina

19.	Kiti svarbūs kriterijai	Nėra.		□ tenkina □ netenkina

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas:

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė

(pareigos) (vardas ir pavardė)

2017-12-05

(parašas) (data)

Teisės akto projekto vertintojas:

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Joana Daukševič

(pareigos) (vardas ir pavardė)

2017-12-05

(parašas)
(data)

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

ADMINISTRACINĖS NAŠTOS ŪKIO SUBJEKTAMS APSKAIČIAVIMO ATASKAITA

2017-10-11
(data)

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
1. Numatomų keisti ir (ar) naikinti galiojančių informacinių įpareigojimų sukeliama administracinė našta (skaičiuojant galiojančių teisės aktų, nustatančių informacinius įpareigojimus, sukeliamą administracinę naštą ūkio subjektams, kai teisės aktai nekeičiami, pildomas tik 1 punktas)													
1.1.	Įstatymo 10 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas:				0	0	0	0	0	0	0	0	0
1.1.1	2. Mokėjimo įstaiga, prieš steigdama filialą kitoje valstybėje narėje, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą ir valstybę narę, kurioje planuoja steigti filialą, ir kartu pateikti informaciją apie filialo organizacinę struktūrą, vadovus ir kokias	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	2		6,71	1,25		1	2	2	33,55

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	mokėjimo paslaugas teiks filialas, o jei mokėjimo paslaugas planuojama teikti per tarpininką, turi būti nurodomas tarpininko pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (adresas), kontaktiniai duomenys, mokėjimo įstaigos kontaktinis asmuo ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.												
1.1.2.	5. Mokėjimo įstaiga, norėdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Pranešime turi būti nurodomas pranešimą pateikiančios mokėjimo	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	1		6,71	1,25		1	4	4	33,55

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	įstaigos pavadinimas, adresas, kontaktinis asmuo ir numatomos teikti mokėjimo paslaugos.												
1.1.3.	6. Jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje per tarpininką, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai.	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	1		6,71	1,25		1	2	2	16,78
													ANij = Σ ANvv=83,88
1.2.	Įstatymo 16 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas												
1.2.1	1.Kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą	Infromacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	3		6,71	1,25		1	4	4	100,65

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir šią informaciją apie tarpininką:<...> 3) tarpininko valdymo organų narių tapatybės duomenis ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytus pasirengimo ir tinkamumo reikalavimus;												
													ANij = Σ ANvv=100,65
1.3.	Įstatymo 19 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
1.3.1	5. Mokėjimo įstaigos, kurioms yra privalomas	Informacijos	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės	5	80	10,26	1,25	30	1	28	28	68 995,64

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą.	rengimas ir pateikimas, susitikimų rengimas		aktai									
													ANij = Σ ANvv=68 995 ,64
													ANtaG = Σ ANij =69 180,17
2. Teisės akto projekto galima sukelti administracinė našta													
2.1.	Projekto 2 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.1.1.	7. Mokėjimo įstaigos, teikiančios šio straipsnio 4 dalyje nurodytą mokėjimo paslaugą, privalo iki 2020 m. sausio 13 d. pateikti Lietuvos bankui dokumentus, duomenis ir (arba) informaciją, kuriais patvirtinamas šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 14 ir 16 straipsniuose nustatytų reikalavimų laikymasis, išskyrus atvejus, kai minėti dokumentai, duomenys ir (arba) informacija jau yra pateikti Lietuvos bankui ir nėra pasikeitę. Lietuvos bankas turi teisę taikyti šio	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	32		6,71	1,25		1	28	28	7 515,2

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	įstatymo 1 straipsnyje išdėstytame Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatyme nustatytas poveikio priemones mokėjimo įstaigai, kuri iki šioje dalyje nurodytos datos neįvykdė šios pareigos.												
													ANij = Σ ANvv=7 515,2
2.2.	Projekto 5 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.2.1.	2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti	Informacijos rengimas ir pateikimas		ES teisės akte nustatyta pareiga	32		6,71	1,25		1	6	6	1 610,4

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: <...> 7) vidaus kontrolės procedūrų, kurios įdiegtos (bus įdiegtos) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL 2015 L 141, p. 1) (toliau – reglamentas (ES) Nr. 2015/847), aprašymą; 8) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	prie jų ribojimo procedūros aprašymą; 10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą 11) principų ir sąvokų , taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą; 12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija. 13) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 18) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo paslaugą; 19) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinama atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis, jeigu ketinama												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	teikti sąskaitos informacijos paslaugą; 3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.												
2.2.2.	10. Jeigu mokėjimo įstaiga turi arba įgyja kitą licenciją, suteikiančią teisę teikti tokias pačias paslaugas, kaip mokėjimo įstaigos turimoje licencijoje, ji	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	2		6,71	1,25		1	1	1	16,78

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	privalo kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl vienos iš licencijų atšaukimo.												
													ANij = Σ ANvv=1 627, 18
2.3.	Projekto 6 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.3.1.	2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), norėdamas gauti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:	Informacijos rengimas ir pateikimas, naudjų duomenų kūrimas	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	112		11,95	1,25		1	2	2	3 346

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	1) įstatus (įstatų projektą); 2) veiklos programą, kurioje, be kita ko, nurodoma paslaugų teikimo vieta; 3) verslo planą, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, kuriuo įrodoma, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius; 4) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymą, kuriuo įrodoma, kad ta												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai; 5) procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 6) neskelbtinų mokėjimo duomenų registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	procedūros aprašymą; 7) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą 8) saugumo politikos, įskaitant išsamų su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija; 9) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus a r kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 10) vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties reikalavimus; 11) filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), jeigu numatoma teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą šio įstatymo 11 straipsnio nustatyta tvarka;												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	12) dokumentus ir duomenis, kuriais patvirtinamas atitiktis šio įstatymo 20 straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimams ir pagrindžiamas draudimo, garantijos arba laidavimo sumos dydis; 13) buveinės adresą. 3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 4, 5 ir 9 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	9.<...> Mokėjimo įstaiga šioj įstatymoą įgyvendinamuosiuosenčiuose priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų ir (arba) informacijos, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos teikimo paslaugą, licencijai gauti, pasikeitimus.												
2.3.2	8. Kai mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos, teikiančios tik sąskaitos informacijos paslaugą, licenciją, ketina teikti kitas mokėjimo paslaugas, ji turi	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	2		6,71	1,25		1	2	1	33,55

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu panaikinti jai išduotos licencijos galiojimą ir išduoti mokėjimo įstaigos licenciją.												
						-			-				ANij = Σ ANvv=3379,55
2.4.	Projekto 7 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.4.1	2. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaigos, siekiančios gauti ribotos veiklos licenciją	ES teisės akte nustatyta pareiga	32		6,71	1,25		1	13	13	3 489,2

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	dokumentus bei duomenis: <...> 6) organizacinės struktūros , įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;												
													ANįį = Σ ANvv=3 489,2
2.5.	Projekto 9 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.5.1	Kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, o priežiūros institucijos reikalavimu – įrodyti, kad jos vardu veikiančių tarpininkų vadovai atitinka šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaigos	ES teisės akte nustatyta pareiga	3		6,71	1,25		1	6	6	150,98
													ANij = Σ ANvv=150,98
2.6.	Projekto 11 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.6.1	10. Mokėjimo įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus tarpininkus, filialus ar kitus asmenis, kuriems	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	3		6,71	1,25		1	8	8	201,3

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	perduodamas veiklos vykdymas kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti priežiūros instituciją.												
2.6.2	2. Mokėjimo įstaiga, siekdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja teikti mokėjimo paslaugas, ir numatomas teikti mokėjimo paslaugas, o jeigu ketina teikti mokėjimo paslaugas įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje,	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	8		6,71	1,25		1	7	7	469,7

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą. Jeigu mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje planuojama teikti per tarpininką, priežiūros institucijai taip pat turi būti pateikiama šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Kai mokėjimo įstaiga ketina												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją.												
													ANįį = Σ ANvv=671
2.7.	Projekto 18 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.7.1	1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, įsipareigojimų vykdyti	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimo įstaigos	ES teisės akte nustatyta pareiga	3		6,71	1,25		1	4	4	100,65

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	tarpininko patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą, ir šią informaciją apie tarpininką <...> 3) tarpininko vadovų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi – gimimo datą ir vietą), o tais atvejais, kai tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, – ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad tarpininko vadovai atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalies reikalavimus;												
2.7.2	8. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie	Informacijos rengimas ir	Mokėjimų įstaigos	ES teisės akte nustatyta pareiga	1		6,71	1,25		1	4	4	33,55

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	duomenų ir (arba) informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, pasikeitimus. Kai mokėjimo įstaigos tarpininkas nėra mokėjimo paslaugų teikėjas, pasikeitus mokėjimo įstaigos tarpininkų vadovams, mokėjimo įstaiga privalo nurodyti jų tapatybės duomenis (asmens vardą, pavardę, asmens kodą (jeigu asmens kodo neturi, – gimimo datą ir vietą) ir patvirtinti, kad jie atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.	pateikimas											
													ANij = Σ ANvv=134,2
2.8.	Projekto 19 straipsnyje												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.8.1	4. Mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama pranešti priežiūros institucijai apie visus pasikeitimus, susijusius su perduotomis mokėjimo paslaugų veiklos funkcijomis ir asmenimis, kuriems perduotas šių funkcijų vykdymas.	Informacijos rengimas ir perdavimas	Mokėjimų įstaigos	ES teisės akte nustatyta pareiga	1		6,71	1,25		1	6	6	50,33
													ANij = Σ ANvv=50,33
2.9.	Projekto 20 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.9.1	4. Mokėjimo įstaiga, teikianti sąskaitos informacijos paslaugą ir (arba) mokėjimo inicijavimo paslaugą, pasibaigus profesinės	Informacijos rengimas ir perdavimas	Mokėjimų įstaigos	ES teisės akte nustatyta pareiga	5		11,66	1,25		1	4	4	291,5

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	civilinės atsakomybės draudimo sutarčiai, garantijos arba laidavimo rašto galiojimo terminui per 5 darbo dienas nuo pasibaigimo dienos priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai pasikeitusius dokumentus ir duomenis, kuriais pagrindžiamasdraudimo, garantijos arba laidavimo sumos minimalusų dydis.												
													ANij = Σ ANvv=291,5
2.10	Projekto 22 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.10.	4. Mokėjimo įstaiga,	Informaci	Mokėji	ES teisės	10	80	10,4	1,25	32	1	28	28	75 320

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
1.	kuri teikia Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–6 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas ir kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai dėl mokėjimo įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 17 straipsnyje	jos rengimas ir pateikimas	mų įstaigos	akte nustatyta pareiga									

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	nustatytų mokėjimo paslaugų vartotojų lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.												
													ANij = Σ ANvv= 75 320
2.11.	Projekto 30 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.11.1.	6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija nesiima veiksmų arba, Lietuvos priežiūros institucijos nuomone, veiksmai yra nepakankami, kad būtų užtikrintas šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų vykdymas, ar, nepaisydama kitos	Informacijos rengimas ir pateikimas	Mokėjimų įstaigos	ES teisės akte nustatyta pareiga	10		6,71	1,25		1	5	5	419,38

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas ar pasitelktas tarpininkas toliau nevykdo šio įstatymo, Mokėjimų įstatymo ir jų įgyvendinamųjų priežiūros institucijos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją,												

. Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius*	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.												
													$ANij = \Sigma ANvv$=419,38
													$AN_{ta}^{N} = \Sigma AN_{ij}$= 93 048,52
Teisės akto projekto sukeliamas numatomas administracinės naštos pokytis (Lietuvos Respublikos piniginiais vienetais)													
$AN^{P} = AN_{ta}^{N} - AN_{ta}^{G}$													23 868,35

* Preliminariai numatomas finansų rinkos dalyvių, vykdysiančių informacinius įpareigojimus, skaičius.

Ataskaitą užpildė

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento
Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyr. specialistė

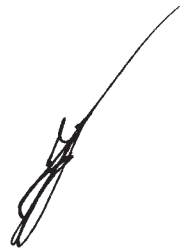

Joana Daukševič

(pareigų pavadinimas) (parašas) (vardas ir pavardė)

TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ ANTIKORUPCINIO VERTINIMO PAŽYMA

Teisės akto projekto pavadinimas: Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas).

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimo rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė.

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*:

Antikorupciniu požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos, nustatytos atliekant antikorupcinį vertinimą po tarpinstitucinio derinimo *(nurodyti kriterijaus numerį, kurį taikant nustatytai korupcijos rizikai šalinti ar valdyti teisės akto projekte nenumatyta priemonių)*:

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		pildo teisės akto projekto vertintojas	*pildo teisės akto projekto tiesioginis rengėjas*	*pildo teisės akto projekto vertintojas*
1.	Teisės akto projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų subjektams, su kuriais susijęs teisės akto įgyvendinimas	Įstatymo projektu siūlomas reglamentavimas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų elektroninių pinigų įstaigoms, jų filialams, kitų valstybių narių mokėjimo įstaigoms, jų filialams, užsienio valstybių elektroninių pinigų įstaigų filialams, kurie vykdo elektroninių pinigų leidimo veiklą Lietuvos Respublikoje; taip pat nustato vienodas elektroninių pinigų leidimo ir išpirkimo sąlygas asmenims turintiems teise leisti elektroninius pinigus.		□ tenkina □ netenkina

2.	Teisės akto projekte nėra spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą	Spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti įstatymą, nenustatyta		□ tenkina □ netenkina
3.	Teisės akto projekte nustatyta, kad sprendimą dėl teisių suteikimo, apribojimų nustatymo, sankcijų taikymo ir panašiai priimantis subjektas atskirtas nuo šių sprendimų teisėtumą ir įgyvendinimą kontroliuojančio (prižiūrinčio) subjekto	Sprendimą dėl poveikio priemonių taikymo priimantis subjektas yra atskirtas nuo šių sprendimų įgyvendinimą prižiūrinčio subjekto. Sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigų licencijos, ribotos veiklos licencijos, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijos išdavimo, jos galiojimo panaikinimo ar sustabdymo, elektroninių pinigų įstaigų, siekiančių kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus neįsteigusios kitoje valstybėje narėje filialo, įsteigusios filialą, ar platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį, asmenį, įtraukimo ar išbraukimo iš viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo, o taip pat dėl šiems subjektams taikomų poveikio priemonių priima Lietuvos bankas. Sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos ir jos tarpininkų vadovų tinkamumo priima Lietuvos bankas. Priežiūros institucijos priimti sprendimai gali būti skundžiami teismui.		□ tenkina □ netenkina
4.	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)	Įstatymo projekto 33 straipsnyje nustatytos priežiūros institucijos funkcijos atitinka šio įstatymo projekto 33 straipsniuose nustatytas priežiūros institucijos teises ir pareigas		□ tenkina □ netenkina
5.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas	Įstatymo projekto 13 straipsnis nustato baigtini sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui priimti dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija	0	□ tenkina □ netenkina

		atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją. Įstatymo projekto 14 straipsnis nustato baigtini sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui priimti dėl elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo, ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją. Įstatymo projekto 15 straipsnis nustato baigtinį sąrašą atvejų, kai priežiūros institucija gali priimti sprendimą panaikinti ar sustabdyti išduotos licencijos galiojimą. Įstatymo projekto 16 straipsnis nustato baigtinį sąrašą sąlygų/kriterijų, kurias turi atitikti elektroninių pinigų įstaigos, vadovas, tarpininko administracijos vadovas. Įstatymo projekto 18 straipsnis nustato baigtini sąrašą dokumentų, duomenų ir (ar) informacijos (toliau – dokumentai), reikalingos sprendimui priimti dėl elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimo į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą ar elektroninių pinigų įstaigos teisės leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje. Įstatymo projekto 20 straipsnis nustato baigtinį sąrašą dokumentų, reikalingų sprendimui priimti dėl užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijos išdavimo ir baigtinį sąrašą pagrindų, dėl kurių priežiūros institucija atsisako išduoti užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo		

		licenciją. Įstatymo projekto 39 straipsnyje nustatytas baigtinis poveikio priemonių sąrašas.		
6.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai priimant sprendimus taikomos išimtys	Įstatymo projekte nėra numatyti atvejai, kai priimant sprendimus taikomos išimtys.		□ tenkina □ netenkina
7.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų priėmimo, įforminimo tvarka ir priimtų sprendimų viešinimas	Sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos licencijos išdavimo ir atsisakymo išduoti priežiūros institucija priima remdamasi 13 straipsnio 2 dalyje nurodytais dokumentais arba šio straipsnio 7 dalyje nustatytais pagrindais. Sprendimą dėl elektroninių pinigų ribotos veiklos licencijos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti priežiūros institucija priima remdamasi 14 straipsnio 3 dalyje nurodytais dokumentais arba šio straipsnio 9 dalyje nustatytais pagrindais. Sprendimą dėl licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežiūros institucija priima remdamasi įstatymo projekto 15 straipsnio 1, 2 ar 4 dalies pagrindais. Sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos, turinčios ribotos veiklos licenciją, vadovo tinkamumo, priežiūros institucija priima remdamasi įstatymo projekto 16 straipsnio 4 dalimi, o dėl tarpininko administracijos vadovo tinkamumo – to paties straipsnio 7 dalimi. Sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos, siekiančios kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus, įsteigus filialą, neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį, priima		□ tenkina □ netenkina

		vadovaudamasi 18 straipsniu. Sprendimą dėl užsienio elektroninių pinigų įstaigos filialo licencijos išdavimo ir jos atsisakymo išduoti priežiūros institucija priima remdamasi 20 straipsnio 7 dalyje nurodytais dokumentais arba šio straipsnio 11 dalyje nustatytais pagrindais. Priežiūros institucija apie elektroninių pinigų įstaigos įtraukimą į viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą, jos licencijos galiojimo sustabdymą ir galiojimo panaikinimą, elektroninių pinigų įstaigos filialo ir tarpininko, veikiančių kitoje valstybėje narėje, ir tarpininko įtraukimą į sąrašą, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialo įtraukimą į sąrašą ir jo licencijos galiojimo panaikinimą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje. Sprendimai dėl poveikio priemonių taikymo priimami motyvuotai remiantis pagrindais, nustatytais įstatymo projekto 40 straipsnyje. Informacija apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje (45 straipsnis)		
8.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka	Įstatymo projekte numatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka (40 straipsnio 10 dalis).		□ tenkina □ netenkina
9.	Jeigu pagal numatomą	Įstatymo projekte nėra nuostatų,		□ tenkina

	reguliavimą sprendimus priima kolegialus subjektas, teisės akto projekte nustatyta kolegialaus sprendimus priimančio subjekto: 9.1. konkretus narių skaičius, užtikrinantis kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą; 9.2. jeigu narius skiria keli subjektai, proporcinga kiekvieno subjekto skiriamų narių dalis, užtikrinanti tinkamą atstovavimą valstybės interesams ir kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą ir skaidrumą; 9.3. narių skyrimo mechanizmas; 9.4. narių rotacija ir kadencijų skaičius ir trukmė; 9.5. veiklos pobūdis laiko atžvilgiu; 9.6. individuali narių atsakomybė	reglamentuojančių kolegialaus subjekto sprendimų priėmimo tvarką.		□ netenkina
10.	Teisės akto projekto nuostatoms įgyvendinti numatytos administracinės procedūros yra būtinos, nustatyta išsami jų taikymo tvarka	Įstatymo projekte nėra nuostatų, numatančių administracinę procedūrą, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme.		□ tenkina □ netenkina

11.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai administracinė procedūra netaikoma	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
12.	Teisės akto projektas nustato jo nuostatoms įgyvendinti numatytų administracinių procedūrų ir sprendimo priėmimo konkrečius terminus	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
13.	Teisės akto projektas nustato motyvuotas terminų sustabdymo ir pratęsimo galimybes	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
14.	Teisės akto projektas nustato administracinių procedūrų viešinimo tvarką	Klausimas nesusijęs su Įstatymo projektu.		□ tenkina □ netenkina
15.	Teisės akto projektas nustato kontrolės (priežiūros) procedūrą ir aiškius jos atlikimo kriterijus (atvejus, dažnį, fiksavimą, kontrolės rezultatų viešinimą ir panašiai)	Prieš išduodama elektroninių pinigų mokėjimo įstaigos licenciją, priežiūros institucija išnagrinėja Įstatymo projekto 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, pateiktus dokumentus, ir per 3 mėnesius nuo dokumentų pateikimo dienos priima sprendimą išduoti licenciją išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją arba atsisakyti ją išduoti. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją, jeigu yra bent vienas iš pagrindų, numatytų Įstatymo		□ tenkina □ netenkina

		projekto 13 straipsnio 7 dalyje. Prieš suteikdama elektroninių pinigų mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, priežiūros institucija išnagrinėja Įstatymo projekto 14 straipsnio 3 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti ribotos veiklos licenciją, pateiktus dokumentus ir per 2 mėnesius nuo dokumentų pateikimo dienos priima sprendimą išduoti arba atsisakyti išduoti elektroninių pinigų įstaigos licenciją. Priežiūros institucija atsisako išduoti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu asmuo atitinka bent vieną iš pagrindų numatytų Įstatymo projekto 14 straipsnio 9 dalyje. Prieš suteikdama užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialui licenciją, priežiūros institucija išnagrinėja Įstatymo projekto 20 straipsnio 7 dalyje nurodytus asmens, kuris siekia gauti licenciją, pateiktus dokumentus ir per 3 mėnesius nuo dokumentų pateikimo dienos priima sprendimą išduoti užsienio elektroninių pinigų įstaigos filialo licenciją arba atsisakyti ją išduoti. Jei priežiūros institucija paprašo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos, sprendimą priežiūros institucija priima ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo trūkstamų ar patikslintų dokumentų ir (arba) informacijos gavimo dienos. Priežiūros institucija atsisako išduoti užsienio elektroninių pinigų įstaigos filialo licenciją, jeigu asmuo atitinka bent vieną iš pagrindų numatytų Įstatymo projekto 20 straipsnio 11		

		dalyje. Elektroninių pinigų įstaiga, užsienio valstybės elektroninių pinigų įstaigos filialas privalo priežiūros institucijos teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti licencijai gauti pasikeitimus. Licencijos galiojimas asmenims panaikinamas ar sustabdomas, esant bent vienam pagrindų nustatytų šio įstatymo projekto 15 straipsnyje. Licencijos galiojimas panaikinamas ir sustabdomas šio Įstatymo projekto 39 ir 40 straipsnių nustatytais pagrindais ir tvarka. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą priežiūros institucija skelbia savo interneto svetainėje ir pateikia šią informaciją Juridinių asmenų registro tvarkytojui. Apie licencijos galiojimo panaikinimą arba jos galiojimo sustabdymą, įskaitant licencijos galiojimo panaikinimo ar jos galiojimo sustabdymo priežastis, priežiūros institucija taip pat informuoja Europos bankininkystės instituciją. Priežiūros institucija, prieš išduodama licenciją, įvertina elektroninių pinigų įstaigos ir (ar) jos tarpininkų vadovų tinkamumą pagal Įstatymo projekto 16 straipsnyje numatytus reikalavimus. Elektroninių pinigų įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie numatomus elektroninių pinigų įstaigos vadovų pasikeitimus ir kartu pateikti Įstatymo projekto 16 straipsnyje priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai		

		atitinka jiems keliamus reikalavimus. Iš naujo išrinkti (paskirti) elektroninių pinigų įstaigos vadovai gali pradėti eiti pareigas tik tuo atveju, jeigu priežiūros institucija neprieštarauja jų kandidatūroms. Jeigu priežiūros institucija per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo apie numatomus vadovų pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms. Elektroninių pinigų įstaiga, siekdama leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, turi Įstatymo projekto 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija pateikti priežiūros institucijai. Priežiūros institucija elektroninių pinigų įstaigos pateiktą informaciją per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Elektroninių pinigų įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakymą ją perduoti. Jeigu priežiūros institucijos atliktas elektroninių pinigų įstaigos įvertinimas, atsižvelgus į kitos valstybės narės nuomonę ir pateiktą informaciją, yra neigiamas, priežiūros institucija privalo atsisakyti įtraukti elektroninių pinigų įstaigos filialą į šio Įstatymo projekto 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų sąrašą arba išbraukia iš sąrašo, jeigu elektroninių pinigų įstaigos filialas jau yra įtrauktas į sąrašą. Priežiūros institucija sprendimą dėl		

		elektroninių pinigų įstaigos teisės leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigus neįsteigus filialo, įsteigus filialą arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje, privalo priimti ir apie jį pranešti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir elektroninių pinigų įstaigai per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu priežiūros institucija nesutinka su kitos valstybės narės priežiūros institucijos pateiktu vertinimu dėl elektroninių pinigų įstaigos teisės leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigus filialą, neįsteigus filialo arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje, kartu su sprendimu kitos valstybės narės priežiūros institucijai turi būti nurodyti nesutikimo motyvai. Elektroninių pinigų įstaiga, įsteigusi filialą kitoje valstybėje narėje, gali pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje po to, kai elektroninių pinigų įstaigos filialas yra įtraukiamas į šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytą viešąjį elektroninių pinigų įstaigų. Apie įtraukimą į sąrašą priežiūros institucija praneša elektroninių pinigų įstaigai. Elektroninių pinigų įstaiga gali pradėti leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo arba jos pasitelktas fizinis ar juridinis asmuo gali pradėti platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje nuo tos dienos,		

		kai priežiūros institucija informuoja elektroninių pinigų įstaigą apie sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigos teisės leisti elektroninius pinigus neįsteigus filialo kitoje valstybėje narėje arba platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį kitoje valstybėje narėje.		
16.	Teisės akto projekte nustatytos kontrolės (priežiūros) skaidrumo ir objektyvumo užtikrinimo priemonės	Įstatymo projekte nustatyti reikalavimai, kurių turi laikytis prižiūrimi subjektai ir kurių laikymąsi prižiūri Lietuvos bankas, taip pat poveikio priemonės, kurios yra taikomos, kai šie reikalavimai pažeidžiami. Objektyvumą užtikrina įstatymo projekte nustatyti pagrindai, kuriais turi vadovautis priežiūros institucija, išduodama licencijas elektroninių pinigų įstaigoms ir užsienio elektroninių pinigų įstaigų filialams ir jas panaikindama, taip pat vertindama elektroninių pinigų įstaigos bei tarpininko administracijos vadovo tinkamumą, priimdama sprendimą dėl elektroninių pinigų įstaigoms, siekiančioms platinti elektroninius pinigus kitose valstybėse narėse įsteigusios filialą, neįsteigusios filialą ar per tarpininką, teisės leisti elektroninius pinigus, įtraukimo ir išbraukimo iš viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo bei priimdama sprendimus dėl poveikio priemonių taikymo. Informacija apie išduotas, panaikintas, sustabdytas licencijas, apie įtrauktus bei išbrauktus subjektus iš viešojo elektroninių pinigų įstaigų sąrašo bei apie pritaikytas poveikio priemones, įskaitant informaciją apie padaryto teisės akto pažeidimo esmę ir jį padariusio juridinio asmens		□ tenkina □ netenkina

		pavadinimą ir kitus duomenis arba fizinio asmens vardą ir pavardę, skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.		
17.	Teisės akto projekte nustatyta subjektų, su kuriais susijęs teisės akto projekto nuostatų įgyvendinimas, atsakomybės rūšis (tarnybinė, administracinė, baudžiamoji ir panašiai)	Įstatymo projekte nustatyta administracinė atsakomybė už įstatymo reikalavimų pažeidimus		□ tenkina □ netenkina
18.	Teisės aktų projekte numatytas baigtinis sąrašas kriterijų, pagal kuriuos skiriama nuobauda (sankcija) už teisės akto projekte nustatytų nurodymų nevykdymą, ir nustatyta aiški jos skyrimo procedūra	Įstatymo projekte nustatytas baigtinis sąrašas kriterijų pagal kuriuos skiriamos poveikio priemonės už Įstatyme nustatytų reikalavimų nevykdymą bei jų išsami ir aiški skyrimo procedūra.		□ tenkina □ netenkina
19.	Kiti svarbūs kriterijai	Nėra.		□ tenkina □ netenkina

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Agnė Grigaitė

(pareigos) (vardas ir pavardė)

(parašas) 2017-12-05 (data)

Teisės akto projekto vertintojas: Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyriausioji specialistė Joana Daukševič

2017-12-05

(pareigos) (vardas ir pavardė)

(parašas)

(data)

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

ADMINISTRACINĖS NAŠTOS ŪKIO SUBJEKTAMS APSKAIČIAVIMO ATASKAITA

2017-10-11
(data)

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
1. Numatomų keisti ir (ar) naikinti galiojančių informacinių įpareigojimų sukeliama administracinė našta (skaičiuojant galiojančių teisės aktų, nustatančių informacinius įpareigojimus, sukeliamą administracinę naštą ūkio subjektams, kai teisės aktai nekeičiami, pildomas tik 1 punktas)													
1.1.	Įstatymo 16 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas:												
1.1.1.	2. Elektroninių pinigų įstaiga, prieš kitoje valstybėje narėje steigdama filialą ar planuodama platinti ir	Informacijos parengimas ir pateikimas	Elektroninių pinigų įstaiga (toliau vadinama – Įstaiga)	Nacionaliniai teisės aktai	8		6,71	1,25		1	4	4	$ANtaG = \Sigma ANij = 268,4$

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje per įsteigtą juridinį ar fizinį asmenį, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, kontaktinį asmenį ir valstybę narę, kurioje planuoja steigti filialą ar platinti bei išpirkti elektroninius												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	pinigus per įsteigtą fizinį ar juridinį asmenį, ir kartu pateikti informaciją apie filialo organizacinę struktūrą, vadovus, o jei platinti ir išpirkti elektroninius pinigus planuojama per įsteigtą fizinį ar juridinį asmenį, turi būti nurodomas šio asmens pavadinimas (vardas, pavardė),												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	buveinė (adresas), organizacinė struktūra, kontaktiniai duomenys.												
1.1.2.	5. Elektroninių pinigų įstaiga, norėdama leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo ar platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį,	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	1		6,71	1,25		1	4	4	33,55

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	veikiantį kitoje valstybėje narėje, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Pranešime turi būti nurodomas pranešimą pateikiančios elektroninių pinigų įstaigos pavadinimas, adresas, kontaktinis asmuo.												
													ANij = Σ ANvv=301,95
1.2.	Įstatymo 25 straipsnyje nustatytas												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	informacinis įpareigojimas:												
1.2.1.	5. Elektroninių pinigų įstaigos, kurioms yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista informacija apie	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	5	80	10,4	1,25	32	1	13		34 125

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	elektroninių pinigų leidimo, mokėjimo paslaugų teikimo ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą.												
													ANij = Σ ANvv=34 125
													ANtaG = Σ ANij = 34 426,95
2. Teisės akto projekto galima sukelti administracinė našta													
2.1	Projekto 13 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas:												
2.1.1	2. Steigiamas	Informacij	Įstaiga	ES teisės	80		6,71	1,25		1	5	5	3 355

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
.	ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos licenciją priežiūros institucijai turi pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis: <...> 8)procedūros, pagal kurią stebimi operaciniai ir saugumo	os rengimas ir pateikimas		akte nustatyta pareiga									

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, aprašymą, įskaitant pranešimo apie didelius operacinius ir saugumo incidentus mechanizmą, nustatytą pagal Mokėjimų įstatymo 57 straipsnio reikalavimus; 9) neskelbtinų mokėjimo duomenų												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	registravimo, stebėjimo, fiksavimo ir prieigos prie jų ribojimo procedūros aprašymą; 10) veiklos tęstinumo procesų aprašymą, jame aiškiai nurodantydamas ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus veiklos tęstinumo planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	peržiūros procedūrą 11) principų ir sąvokų, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimų statistinius duomenis, aprašymą; 12) saugumo politikos, įskaitant išsamų su vykdoma elektroninių pinigų leidimo veikla susijusios rizikos vertinimo, o jeigu												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	ketinamos teikti mokėjimo paslaugos, nesusijusios su elektroninių pinigų leidimu, su teikiamomis mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimo, ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti elektroninių												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	pinigų turėtojus ir (ar) mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nustatytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą. Šiame punkte nurodytos informacijos turinio reikalavimus nustato priežiūros institucija; 13) organizacinės												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platins ir išpirks elektroninius pinigus, ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų,												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus aprašymą ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą; 17) dokumentusir duomenis, patvirtinančius atitiktį Mokėjimo įstaigų įstatymo 20 straipsnio reikalavimams ir pagrindžiančius draudimo, garantijos arba laidavimo												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	sumos dydį, jeigu ketinama teikti mokėjimo inicijavimo ir (arba) sąskaitos informacijos paslaugą;												
2.1.2.	3. Pateikiant šio straipsnio 2 dalies 5, 6, 8 ir 13 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus kontrolės procedūrų ir organizacinės tvarkos aprašas,	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	16		6,71	1,25		1	5	5	671

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	kuriame nustatyti veiksmai elektroninių pinigų turėtojų interesams apsaugoti ir elektroninių pinigų leidimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.												
													ANij = Σ ANvv=4 026
2.2.	Projekto 14 straipsnyje nustatytas informacinis įpareigojimas:												
2.2.1.	3. Steigiamas ar veikiantis juridinis asmuo (toliau šiame	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	10		6,71	1,25		1	5	5	419,38

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	straipsnyje – juridinis asmuo) norėdamas gauti elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją turi priežiūros institucijai pateikti prašymą ir šiuos dokumentus bei duomenis:<... > 6) organizacinės struktūros, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus,												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga platins ir išpirks elektroninius pinigus, ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, aprašymą, taip pat įsipareigojimo vykdyti filialų, tarpininkų patikrinimus ne rečiau kaip kartą per metus												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	aprašymąn ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymą;												
													ANij = Σ ANvv=419,38
	Projekto 16 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.3.1.	9. Kai tarpininkas nėra elektroninių pinigų įstaiga privalo užtikrinti, o priežiūros institucijos reikalavimu – įrodyti, kad jos vardu	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	Nacionaliniai teisės aktai	3		6,71	1,25		1	5	5	125,81

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	veikiančių tarpininkų vadovai atitinka šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.												
													ANiį = Σ ANvv=125,81
2.4.	Projekto 18 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai					-			-				
2.4.1.	2. Elektroninių pinigų įstaiga, siekdama kitoje valstybėje narėje leisti elektroninius pinigus	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	10		6,71	1,25		1	4	4	335,5

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą, licencijos numerį, valstybę narę, kurioje planuoja leisti elektroninius pinigus, o jeigu ketina leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą,												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	priežiūros institucijai turi pranešti ir šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 3 ir 6 punktuose nurodytą informaciją apie veiklą kitoje valstybėje narėje, filialo organizacinės struktūros aprašymą, filialo vadovo (vadovų) tapatybės duomenis bei įsipareigojimo vykdyti filialo patikrinimus ne rečiau kaip kartą per												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	metus aprašymą. Jeigu elektroninių pinigų įstaiga kitoje valstybėje narėje planuoja platinti ir išpirkti elektroninius pinigus per fizinį ar juridinį asmenį, priežiūros institucijai taip pat turi būti nurodomas šio asmens pavadinimas (vardas, pavardė),												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	buveinė (veiklos adresas), organizacinė struktūra, kontaktiniai duomenys. Kai elektroninių pinigų įstaiga ketina veiklos funkcijų vykdymą perduoti kitam asmeniui kitoje valstybėje narėje, ji apie tai šioje dalyje nustatyta tvarka informuoja priežiūros instituciją.												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.4.2.	9. Elektroninių pinigų įstaiga priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka privalo pranešti datą, kurią ji pradeda leisti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje įsteigusi filialą, o priežiūros institucija šią informaciją privalo persiųsti kitos valstybės narės priežiūros institucijai.	Informacijos pateikimas	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	0,2		6,71	1,25		1	4	4	6,71

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
2.4.3	10. Elektroninių pinigų įstaiga apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų pasikeitimus, taip pat apie naujus filialus, fizinius ar juridinius asmenis, per kuriuos elektroninių pinigų įstaiga ketina platinti ir išpirkti elektroninius pinigus kitoje valstybėje narėje, privalo nedelsdama informuoti	Informacijos rengimas ir pateikimas	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	1		6,71	1,25		1	4	4	33,55

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	priežiūros instituciją. Tokiu atveju taikoma šiame straipsnyje nustatyta tvarka.												
													ANij = Σ ANvv=375,76
2.5.	Projekto 28 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.5.1.	4. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis	Informacijos rengimas ir pateikimas, susitikimų rengimas	Įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	10	80	10,26	1,25	30	1	13	13	32 867,25

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista atskira apskaitos informacija apie elektroninių pinigų leidimo, mokėjimo paslaugų teikimo ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą ir pastebėjimai												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	dėl elektroninių pinigų įstaigos taikomų vidaus kontrolės procedūrų, užtikrinančių šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų elektroninių pinigų turėtojų ir mokėjimo paslaugų vartotojų, jeigu elektroninių pinigų įstaiga teikia mokėjimo paslaugas, nesusijusias su elektroninių pinigų												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	leidimu, lėšų apsaugos reikalavimų vykdymą.												
													ANij = Σ ANvv=32 867, 25
2.6.	Projekto 36 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.6.1.	8. Siekdama stebėti, kaip laikomasi Mokėjimų įstatymo ir jo įgyvendinamų jų priežiūros institucijos teisės aktų nuostatų, taip pat i informavimo	Informacijos rengimas ir pateikimas, formų ir lentelių pildymas	Kitos valstybės narės įstaiga	ES teisės akte nustatyta pareiga	60		10,4	1,25	-	1	2	2	1 560

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	ir (ar) statistikos tikslais, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad kitos valstybės narės elektroninių pinigų įstaigos, įsteigusios filialą ar teikiančios mokėjimo paslaugas per tarpininką Lietuvos Respublikoje, periodiškai teiktų priežiūros institucijai ataskaitas apie												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	Lietuvos Respublikoje filialo ir tarpininko vykdomą mokėjimo paslaugų teikimo veiklą. Tokios informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos Komisijos priimtą deleguotąjį												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	teisės aktą, kaip nurodyta Direktyvos (ES) Nr. 2015/2366 29 straipsnio 6 dalyje, nustato ataskaitų sudėtį, formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką.												
													ANij = Σ ANvv=1 560
2.7.	Pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnyje nustatyti informaciniai įpareigojimai												
2.7.1.	13. Elektroninių	Informacijos	Elektroninių pinigų	ES teisės akte	3		6,71	1,25		0,01	5	0,05	1,26

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	pinigų įstaigos, turinčios iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos banko išduotą elektroninių pinigų įstaigos ribotos veiklos licenciją, vadovai, paskirti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, atitinkantys Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo,	rengimas ir pateikimas	įstaiga, turinti ribotos veiklos licenciją	nustatyta pareiga									

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	galiojusio iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, 14 straipsnio 3 dalyje nurodytus tinkamumo reikalavimus, įsigaliojus įstatymui, laikomi atitinkančiais šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje												

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
	nurodytus reikalavimus, jeigu įsigaliojus šiam įstatymui neatsiranda aplinkybių, nustatytų šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje.												
													$ANij = \Sigma$ ANvv= 1,26
													$AN_{ta}^{N} = \Sigma$

Lietuvos Respublikos elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatymo Nr. XI-1868 pakeitimo įstatymo projektas					Laikas (valandomis)		Vidinis tarifas	Pridėtinės išlaidos	Išorinis tarifas	Vykdymo veiksmo atlikimo dažnis	Ūkio subjektų skaičius *	Kiekio kintamasis	Administracinė našta ūkio subjektams
eil. Nr.	tiriamas straipsnis (-iai), punktas (-ai)	vykdymo veiksmas	tikslinė grupė	kilmė	T_v	T_i	C_v	P	C_i	F	L	Q (F x L)	$AN_{vv} = (C_v \times P \times T_v + C_i \times T_i) \times Q$
													AN_{ij}= 39 375,46
Teisės akto projekto sukeliamas numatomas administracinės naštos pokytis (Lietuvos Respublikos piniginiais vienetais)													
$\mathbf{AN^P = AN_{ta}^N - AN_{ta}^G}$													4 948,51

* Preliminariai numatomas finansų rinkos dalyvių, vykdysiančių informacinius įpareigojimus, skaičius.

Ataskaitą užpildė

Finansų ministerijos Finansų rinkų politikos departamento
Kredito ir mokėjimų rinkų skyriaus vyr. specialistė
(pareigų pavadinimas) (parašas) Joana Daukševič
(vardas ir pavardė)